

โครงการศึกษาและออกแบบสถาปัตยกรรมภายในศูนย์ส่งเสริมศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณ

สำนักวิชาบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ

ปราชญ์ ไหญ่เอี่ยม

ลงทะเบียนวันที่	18 ก.พ. 2555
เลขทะเบียน	121207
เลขหมู่	๑พ ๕๖ 111 ๖ 444 ๑
หัวเรื่อง	- ๑พ๕๖๓๖๖๖๖๖ : ๓๖๖๖๖ ๓๖๖๖๖๖๖ ๓๖๖๖๖๖๖๖๖

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2552

THE INTERIOR ARCHITECTURAL PRELIMINARY DESIGN THAI TRADITIONAL MARTIAL ARTS CENTER

PRACH YAIEAM

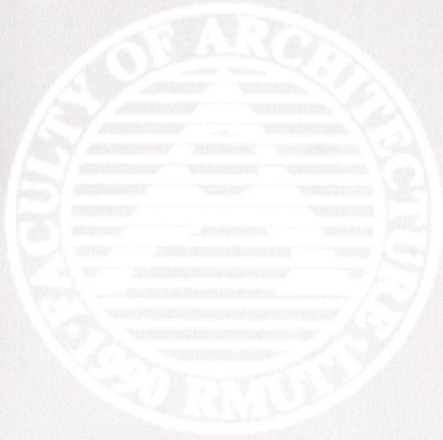
A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULLIMENT OF THE REQUIREMENTS

FOR THE BACHELOR DEGREE OF ARCHITECTURE

DEPARTMENT OF INTERIOR ARCHITECTURE

RAJAMANGALA UNIVERSITY OF THECNOLOGY THANYABURI

2009

หัวข้อวิทยานิพนธ์ โครงการศึกษาและออกแบบสถาปัตยกรรมภายในศูนย์ส่งเสริมศิลปะการต่อสู้
ไทยโบราณ

ชื่อนักศึกษา นายปราชญ์ ใหญ่เอี่ยม

ภาควิชา สถาปัตยกรรมภายใน

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ศักดิ์สิทธิ์ โสมนัส (.....)

ปีการศึกษา 2552

ห้ามฉีก ตัด หรือทำให้เสียหาย
ผู้ได้พบเห็น กรุณาส่งคืนได้ที่
โทรศัพท์ 0-2549-3079
สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มทร.ธัญบุรี

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีอนุมัติให้วิทยานิพนธ์
ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

.....คณบดี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชีรวัลย์ วรรณโนทัย)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธาน

(อาจารย์ศักดิ์สิทธิ์ โสมนัส)

.....กรรมการ

(จิตรวรรณ ศิริขันธ์)

.....กรรมการ

(อดิสรณ์ นามาน)

.....กรรมการและเลขานุการ

(อาจารย์ ยุทธวิธี ศรีชาย)

18 กุมภาพันธ์ 2553

หัวข้อวิทยานิพนธ์	โครงการเสนอแนะศึกษาและออกแบบสถาปัตยกรรมภายในศูนย์ส่งเสริมศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณ
ที่ตั้งโครงการ	คลังเก็บสินค้า 6 โรงงานยาสูบ
พื้นที่โครงการ	4.22 ไร่
ชื่อนักศึกษา	นายปราชญ์ ใหญ่เยี่ยม
ภาควิชา	สถาปัตยกรรมภายใน
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ศักดิ์สิทธิ์ โสมนัส
ปีการศึกษา	2552

บทคัดย่อ

เนื่องจากสภาพปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอันเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตอยู่อย่างปกติสุขของประชาชนในสังคม มีแนวโน้มที่จะมีปริมาณมากและทวีความรุนแรงซับซ้อนมากยิ่งขึ้น โดยปัญหาการอาชญากรรมและสภาพสังคมในปัจจุบันปัญหาอาชญากรรม อาทิ คดี ปล้น จี้ หรือทำร้ายร่างกาย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ ที่ส่งผลกระทบต่อและผลเสียแก่เด็ก เยาวชนและสตรีซึ่งเป็นบุคคลและเพศที่อ่อนแอ ดังกราฟสถิติอาชญากรรมในปีก่อนๆ

จึงเห็นสมควรที่จะก่อตั้งโครงการ **ศูนย์ส่งเสริมศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณ** เพื่อทำหน้าที่เป็นสถานที่เผยแพร่ศิลปะการต่อสู้ประจำชาติของไทย เพื่อให้เด็ก เยาวชนและประชาชนทั่วไป สามารถเรียนรู้ศิลปะการต่อสู้และการป้องกันตัวและนำไปใช้กับสถานการณ์จริงได้ และเป็นการปลูกฝังจิตสำนึกให้กับเด็กและเยาวชนให้หวนแหนในศิลปะการต่อสู้ของไทยให้ศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณเป็นที่ได้รับความนิยมและเป็นสากลมากยิ่งขึ้น ช่วยสร้างภาพลักษณ์ของพื้นที่โครงการให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้ประโยชน์ทางการศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

ในการจัดทำปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ ด้วยดีเนื่องจากได้รับการอนุเคราะห์จากบุคคลหลายท่าน และองค์กรต่างๆ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ให้ความร่วมมือ และคำแนะนำที่ดีและมีประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า รวมทั้งเป็นที่ปรึกษาในการให้ข้อมูลด้านต่างๆ ทำให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ดังมีรายนามที่จะกล่าวต่อไปนี้

ขอบคุณผู้ที่ให้คำปรึกษาในการทำปริญญาานิพนธ์

ขอขอบคุณอาจารย์ศักดิ์สิทธิ์ โสมนัส หรือ อาจารย์แห่ง อาจารย์ ที่ปรึกษาที่คอยให้คำแนะนำต่าง ๆ ที่มีประโยชน์ในการศึกษาโครงการ

ขอขอบคุณอาจารย์ คณะสถาปัตยกรรม ที่ได้ให้ความรู้และให้คำปรึกษาในด้านต่างๆ ทั้งนอกและในตำราเรียน ให้กับข้าพเจ้าตลอดเวลาที่ศึกษาอยู่ที่นี่ ทำให้รู้ว่าโลกนี้กว้างมาก มากขนาดที่เราต้องใช้เวลาทั้งชีวิตในการเรียนรู้เรียน

ขอขอบคุณคณะกรรมการพิจารณาปริญญาานิพนธ์ทุกท่านที่ให้คำแนะนำ คำติชม ที่เป็นประโยชน์ต่อข้าพเจ้า

ขอบคุณผู้ที่เอื้อเพื่อข้อมูลในการทำปฏิญานินพนธ์

- ศูนย์ศึกษาสยามยุทธ์ บ้านครูแปรง อ.ประมวฬ หรือครูแปรง
- สมาคมมวยไทยสมัครเล่นสมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามบรมกฤษราชกุมาร

ขอบคุณผู้ให้ความสนับสนุนในการทำปฏิญานินพนธ์

ขอขอบคุณ คุณพ่อสมโภชน์ คุณแม่เรือนคำ ใหญ่เอี่ยม ที่ให้การอบรมสั่งสอนที่ทำให้ผมมีวันนี้ดี ๆ และมีคนให้คอบนึ่งถึงอยู่ตลอดเวลาอีก ทั้งคอยช่วยเหลือเป็นกำลังใจที่ดีตลอดมา รวมถึงปัจจัยต่างๆ ที่ทำให้การทำปฏิญานินพนธ์ฉบับนี้ประสบผลสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณนัฐกานต์ ทองดี ที่ช่วยในการจัดทำข้อมูลปฏิญานินพนธ์ ด้วยความยินดี

ขอขอบคุณ น้องรหัสสาย 15 สำหรับร่างกายและความจริงใจที่ดี ที่มีให้กันตลอดมา และคอยช่วยเหลือข้าพเจ้าจนถึงนาทีสุดท้าย

ขอขอบคุณ ชาวแก๊งสำหรับการช่วยเหลือในนาที่เร่งด่วน ที่ทำให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอบคุณ เพื่อนๆ ทุกคนที่ใช้ชีวิตหลากหลายรสชาติตลอดระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมาสนุกจริง ๆ

ขอขอบคุณปัญหา และเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งที่ดี และไม่ดีเพื่อเป็นประสบการณ์ในการเรียนรู้ ที่เกิดขึ้นภายใต้ร่มเงา สถาบัน แห่งนี้ ตลอดระยะเวลาการศึกษา ทำให้เกิดการเรียนรู้ทางวิชาสถาปัตยกรรมภายในของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ อันก่อให้เกิดความพร้อมภูมิความรู้ เพื่อที่จะก้าวไปรับใช้สังคม ประเทศชาติ ด้วยเกียรติภูมิแห่ง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปราชณู ใหญ่เอี่ยม
ผู้จัดทำ

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	จ
สารบัญภาพ	ฉ
สารบัญตาราง	ฎ
<hr/>	
*บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาของโครงการ	1-1
1.2 หลักการและเหตุผลในการทำวิทยานิพนธ์	1-2
1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ	1-2
1.4 วัตถุประสงค์ของการศึกษาโครงการ	1-3
1.5 ขอบเขตของการทำวิทยานิพนธ์	1-3
1.6 วิธีดำเนินการและขั้นตอนการดำเนินการ	1-4
1.7 ประโยชน์ของการศึกษาโครงการ	1-5
1.8 แหล่งที่มาข้อมูล	1-5
<hr/>	
*บทที่ 2 การศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎี หลักการออกแบบ	
2.1 ความหมายของ ศูนย์ส่งเสริมศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณ	2-1

2.1.1 ความหมาย

2.1.2 คำจำกัดความ

2.2 ปรัชญาแนวความคิดและแรงบันดาลใจ

2-2

2.2.1 ศิลปะแห่งการต่อสู้

2.2.2 ความเป็นมาของมวยไทย

2.2.3 ประวัติการมวยไทย

2.2.4 มวยไทยในปัจจุบัน

2.2.5 มวยไทย 4 ภาค

2.2.6 เอกลักษณ์มวยไทย 4 ภาค

2.3 หลักการออกแบบที่เกี่ยวข้อง

2-12

2.3.1 พื้นฐานในการออกแบบสถานที่ออกกำลังกาย

2.3.2 หลักการออกแบบสถานที่เรียนและฝึกซ้อมมวยไทย

2.3.3 หลักการออกแบบการจัดนิทรรศการ

2.3.4 การวางแผนเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้ใช้ในโครงการ

2.3.5 การวางแผนเกี่ยวกับเรื่องและเนื้อหา

2.3.6 หลักการออกแบบสำหรับนิทรรศการ

2.4 หลักพิจารณาการให้แสงสว่าง

2-18

2.4.1 แสงธรรมชาติ

2.4.2	แสงประดิษฐ์		2.8.7	ที่นั่งชมในโรงละคร	
2.5	การออกแบบ และ การจัดแสดงด้วยสื่อ	2-21	2.8.9	การจัดตำแหน่งของเก้าอี้ใน Auditorium	
2.5.1	ประเภทประเภทวัตถุ 3 มิติ (OBJECT & MODEL)		2.9	กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	2-34
2.5.2	ประเภท 2 มิติ (BOARD)		2.9.1	กฎกระทรวง ฉบับที่ 7(พ.ศ. 2517)	
2.6	มาตรฐานการออกแบบพื้นที่จัดแสดงงาน	2-24	2.9.2	การศึกษากฎหมายความปลอดภัย	
2.7	กำหนดเทคนิคจัดแสดงนิทรรศการ	2-25	2.10	หลักการออกแบบและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	2-39 2-25
2.7.1	SCREEN BOARDS		2.10.1	ลักษณะการออกแบบทั่วไปในโรงพักคอย	
2.7.2	PLATES		2.10.2	หลักการออกแบบส่วนออกกำลังกาย	
2.7.3	SHELVES		2.11	หลักการในการออกแบบห้องอาหาร	2-40
2.7.4	วัตถุที่ไม่ต้องการอุปกรณ์		2.12	วิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยภายใน(Area Requirement)	2-42
2.7.5	SUPENSION		2.12.1	LOBBY	
2.8	หลักการออกแบบส่วนหอประชุม (Auditoriu)	2-25	2.12.2	ส่วนSPROT	
2.8.1	เวที (Stage)		2.12.2.1	FITNASS	
2.8.2	ห้องควบคุม (Control room)		<hr/>		
2.8.3	ส่วนที่นั่งชม		*บทที่ 3 การวิเคราะห์กรณีศึกษา		
2.8.4	รูปร่างของห้องแสดง		3.1	แสดงความเหมาะสมของโครงการที่นำมาใช้เป็นกรณีศึกษา	3-2
2.8.5	ขนาดของ Auditorium		3.2	กรณีศึกษาจากอาคารตัวอย่างประเภทอาคารเรียน และฝึกซ้อมศิลปาชีพการต่อสู้ไทยโบราณ	3-3
2.8.6	ลักษณะมุมมองของผู้ชม (SIGHT LINES)				

3.2.1 ค่ายมวย FAIRTEX RCA.

3.2.2 ค่ายป.ประมุข

3.2.3 ศูนย์ศึกษาสยามยุทธ์

3.2.4 บ้านช่างไทย

3.2.5 วิทยาลัยมวยไทยศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้าน
จอมบึง

3.3 กรณีศึกษาจากอาคารตัวอย่างประเภทศูนย์การเรียนรู้ 3-17

***บทที่ 4 วิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ**

4.1 การพิจารณาด้านเทคนิค 4-1

4.1.1 ทำเลที่ตั้งโครงการ

4.1.2. การศึกษาและวิเคราะห์ทางด้านสังคมและวัฒนธรรม

4.1.3. การศึกษาและวิเคราะห์ทางด้านสภาพแวดล้อม

4.2 แนวความคิดในการพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ 4-12

4.2.1 ด้านเทคนิค

4.2.2 ความเหมาะสมทางด้านผังเมือง

4.2.3 ความเหมาะสมด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

4.3 ความเหมาะสมทางการเข้าถึงที่ตั้ง 4-13

4.3.1 ด้านเศรษฐศาสตร์

4.3.2 ด้านสังคมและวัฒนธรรม

4.3.3 ด้านสภาพแวดล้อมและผลกระทบต่อชุมชนในอนาคต

4.3.4 ข้อพิจารณาในการเลือกแหล่งที่ตั้ง

4.4 ลักษณะลมฟ้าอากาศ 4-15

4.5 จำนวน 73,462 หลังคาเรือน 4-16

4.6 การเข้าถึง และสภาพการเข้า – ออกของที่ตั้ง 4-16

4.7 กรรมสิทธิ์ที่ดิน (กฎหมายและเทศบัญญัติ) 4-16

4.8 ทิศทางการขยายตัว (EXPANSION) 4-16

***บทที่ 5 การกำหนดรายละเอียดของโครงการและประโยชน์
ใช้สอยของโครงการ**

5.1 วัตถุประสงค์ของโครงการ 5-1

5.2 รายละเอียดการกำหนดการเรียนการสอน 5-2

5.2.1 สถาบันที่เปิดสอนทางด้านการป้องกันตัวไทยโบราณ

5.2.3 กลุ่มเป้าหมาย

5.2.2	หน่วยงานที่มีกิจกรรมสอดคล้องกับโครงการ	การแบ่งส่วนพื้นที่ต่างๆของโครงการ	6-6
5.2.4	การจัดแบ่งกิจกรรมด้านการเรียนการสอนมวยไทยโบราณ	พื้นที่และทัศนียภาพ	6-7
5.2.5	การกำหนดหลักสูตรการเรียนการสอน	รูปตัดอาคาร รูปด้านอาคาร และรูปตัดผนังอาคาร	6-13
<hr/>			
5.3	วิเคราะห์พฤติกรรมผู้ใช้โครงการ	*บทที่ 7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
5.3.1	การศึกษาประเภทของผู้ใช้อาคาร	7.1 ประวัติความเป็นมา	7-1
5.3.2	รายละเอียดกิจกรรมผู้ใช้โครงการ	7.2 วัตถุประสงค์	7-2
5.4	องค์ประกอบของกิจกรรมในโครงการ	7.3 กรณีศึกษาพื้นที่ใช้สอยโครงการ	7-2
5.4.1	โถงทางเข้า (LOBBY AREA)	7.4 พื้นที่ใช้สอยโครงการ	7-2
5.4.2	บริเวณที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย	7.5 กรณีศึกษาพื้นที่ใช้สอยโครงการ	7-2
5.4.3	ห้องอาหาร	7.6 การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ	7-6
5.4.4	ข้อมูลสำหรับการออกแบบตกแต่งส่วน SPROT FITNASS ROOM	7.7 พฤติกรรมการใช้โครงการ	7-7
<hr/>			
*บทที่ 6 ผลงานกรออกแบบ			
<hr/>			
	แนวความคิดในการออกแบบโครงการ		6-2
	ผังบริเวณของโครงการ		6-4
	ผังพื้นที่ของโครงการ		6-5

สารบัญภาพ

*บทที่ 1

ภาพที่ 1.1 ภาพการทำร้ายร่างกาย 1-1

*บทที่ 2

ภาพที่ 2.1 ศิลปะการต่อสู้ของไทยสมัยโบราณ 2-1

ภาพที่ 2.2 การแสดงศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณ 2-2

ภาพที่ 2.3 พื้นสำหรับกีฬาและออกกำลังกายลักษณะต่างๆ 2-12

ภาพที่ 2.4 อุปกรณ์สำหรับฝึกซ้อมและแข่งขันมวยไทย 2-13

ภาพที่ 2.5 ตัวอย่างการจัดนิทรรศการและแสดง 2-14

ศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณ

ภาพที่ 2.6 รูปแบบการจัดแสดงธรรมชาติ 2-18

ภาพที่ 2.7 รูปแบบการจัดแสดงประติมากรรม 2-20

ภาพที่ 2.8 ภาพการจัดแสดงด้วยสื่อประเภทต่างๆ 2-21

ภาพที่ 2.9 ภาพการจัดแสดงด้วยสื่อประเภทต่างๆ (ต่อ) 2-22

ภาพที่ 2.10 รูปภาพการจัดแสดงด้วยสื่อประเภทต่างๆ (ต่อ) 2-23

ภาพที่ 2.11 แสดงมาตรฐานพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการ 2-24

ในรูปแบบต่างๆ

ภาพที่ 2.12 แสดงลักษณะเวทีแบบ Audience 2-26

Looking in one direction towards the performance

Or proscenium stage

ภาพที่ 2.13 แสดงลักษณะเวทีแบบ Audience partial 2-26

Surrounding the performance or open stage

ภาพที่ 2.14 แสดงลักษณะเวทีแบบ Audience 2-27

surrounding performance or arena stage

ภาพที่ 2.15 แสดงลักษณะเวทีแบบ Performance extending 2-28

Around audience or extended stage

ภาพที่ 2.16 แสดงอัตราส่วนความกว้างต่อความลึกของเวที 2-28

ภาพที่ 2.17 แสดงรูปร่างของห้องแสดงแบบ สี่เหลี่ยม 2-30

ภาพที่ 2.18 แสดง รูปร่างของห้องแสดงแบบ รูปพัด 2-30

ภาพที่ 2.19 แสดงรูปร่างของห้องแสดงแบบ วงกลมหรือวงรี 2-31

ภาพที่ 2.20 แสดงมุมมองของผู้ชม แบบ VERTICAL 2-32

SIGHT LINES

ภาพที่ 2.21 แสดงการจัดที่นั่งแบบต่างๆ 2-32

*บทที่ 3

ภาพที่3.1 แสดงทางเข้าและภายในค่ายมวย FAIRTEX RCA	3-3
ภาพที่3.2 แสดงที่ตั้งค่ายมวย ป.ประมุข	3-5
ภาพที่3.3 แสดงส่วนประกอบโครงการค่ายมวย ป. ประมุข	3-6
ภาพที่3.4 แสดงที่ตั้งศูนย์ศึกษาสายยุทธ์ “บ้านครูแปรง”	3-7
ภาพที่3.5 แสดงพื้นที่ใช้สอยในแต่ละชั้นของโครงการ	3-8
ภาพที่3.6 แสดงที่ตั้งของ บ้านช่างไทย	3-10
ภาพที่3.7 แสดงพื้นที่ใช้สอยของ บ้านช่างไทย	3-11
ภาพที่3.8 แสดงที่ตั้ง วิทยาลัยมวยไทยศึกษา	3-12
ภาพที่3.9 แสดงพื้นที่ใช้สอยของโครงการวิทยาลัยมวยไทยศึกษา	3-13
ภาพที่3.10 แสดงที่ตั้ง โครงการภัทราวดีเชียร์เตอร์	3-17
ภาพที่3.11 แสดงภายนอกโครงการภัทราวดีเชียร์เตอร์	3-18
ภาพที่3.12 แสดงการเรียน การสอนของโครงการภัทราวดีเชียร์เตอร์	3-19
ภาพที่ 3.13 แสดงลักษณะการเดินทางมายังโครงการ	3-21
ภาพที่ 3.14 แสดงสายการบริหารงาน	3-22
ภาพที่ 3.15 แสดง Lay out of plan	3-23
ภาพที่ 3.16 แสดงผังความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่างๆ	3-23

***บทที่ 4**

ภาพที่4.1 แสดงที่ตั้งโครงการ	4-1
ภาพที่4.2 แสดงอาคารบริเวณใกล้เคียงโครงการ	4-2
ภาพที่4.3 แสดงอาคารบริเวณใกล้เคียงโครงการโดยรอบ	4-3
ภาพที่4.4แสดงผังความเป็นไปได้สอดคล้องกับการวางแผนโครงการปรับปรุงของกระทรวงการคลัง	4-4
ภาพที่4.5แสดงเส้นทางการเดินทางด้วยเส้นทางรถและเส้นทางเท้า	4-5
ภาพที่4.6แสดงมุมมองของแต่ละด้านเมื่อมองมาจากภายในของโครงการ	4-6
ภาพที่4.7 แสดงทัศนียภาพภายนอกของโครงการ	4-7
ภาพที่4.8 แสดงทัศนียภาพภายนอกของโครงการ	4-8
ภาพที่4.9 แสดงทัศนียภาพภายในของโครงการ	4-9
ภาพที่4.10 แสดงผังพื้นที่ของโครงการ	4-10
ภาพที่4.11 แสดงรูปด้านของโครงการ	4-11

***บทที่ 5**

ภาพที่ 5.1 แสดงระบบกิจกรรมผู้ใช้บริการประเภทบุคคล
นอก

***บทที่ 6**

รูปภาพที่ 6.1 แสดงแนวความคิดในการออกแบบโครงการ 6-2
รูปภาพที่ 6.2 แสดงแนวความคิดในการออกแบบ 6-3
รูปภาพที่ 6.3 แสดงผังบริเวณของโครงการ 6-4
รูปภาพที่ 6.4 แสดงผังพื้นที่ของโครงการ 6-5
รูปภาพที่ 6.5 แสดงการแบ่งส่วนพื้นที่ต่างๆของโครงการ 6-6
รูปภาพที่ 6.6 แสดงพื้นที่และทัศนียภาพในส่วนของโถงหลัก 6-7
รูปภาพที่ 6.7 แสดงพื้นที่และทัศนียภาพ ในส่วนของ
สนามแข่งขันและห้องอาหาร 6-8
รูปภาพที่ 6.8 แสดงพื้นที่และทัศนียภาพ ในส่วนของ
โถงและห้องฝึกการเคลื่อนไหว 6-9
รูปภาพที่ 6.9 แสดงพื้นที่และทัศนียภาพ ในส่วน 6-10

ห้องเรียนบรรยาย

รูปภาพที่ 6.10 แสดงพื้นที่และทัศนียภาพ ในส่วนของ 6-11
ห้องฝึกออกอาวุธและห้องฝึกต่อสู้
รูปภาพที่ 6.11 แสดงพื้นที่และทัศนียภาพ ในส่วนของ 6-12
ห้องออกกำลังกายและห้องสมุด
รูปภาพที่ 6.12 แสดงรูปตัดอาคาร รูปด้านอาคาร 6-13
และรูปตัดผนังอาคาร

***บทที่ 7**

ภาพที่ 7.1 ภาพการทำร้ายร่างกาย 7-1
ภาพที่ 7.2 แสดงพื้นที่ส่วนต่างๆของ ค่ายมวย FAIRTEX 7-3
ภาพที่ 7.3 แสดงพื้นที่ส่วนต่างๆของ ค่ายป.ประมุข 7-3
ภาพที่ 7.4 แสดงพื้นที่ส่วนต่างๆของ ศูนย์ศึกษาสยามยุทธ์ 7-4
ภาพที่ 7.5 แสดงพื้นที่ส่วนต่างๆของ บ้านช่างไทย 7-4
ภาพที่ 7.6 วิทยาลัยมวยไทยศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ 7-5
หมู่บ้านจอมบึง
ภาพที่ 7.7 แสดงการวิเคราะห์ที่ตั้งของโครงการ 7-6

ภาพที่ 7.8 แสดงพฤติกรรมการใช้โครงการ

7-7

***บทที่ 4**

สารบัญตาราง

***บทที่ 1**

ตารางที่ 1.1 แสดงขั้นตอนการดำเนินการ

1-4

***บทที่ 2**

ตารางที่ 2.1 แสดงการเปรียบเทียบขนาดของ Auditorium

2-31

ตารางที่ 2.2 วิเคราะห์ส่วนพื้นที่ Lobby hall (information)

2-42

ตารางที่ 2.3 วิเคราะห์ส่วนพื้นที่ Fitness

2-43

ตารางที่ 2.4 วิเคราะห์ส่วนพื้นที่ INDOOR GYMNESIUM

2-44

***บทที่ 3**

ตารางที่ 3.1 แสดงกรณีศึกษาจากอาคารตัวอย่าง

3-2

ตารางที่ 3.2 แสดงการเปรียบเทียบและสรุป ของโครงการ

3-14

ที่ขึ้นเป็นกรณีศึกษา

***บทที่ 5**

ตาราง 5.1 แสดงลักษณะการเข้าถึงของผู้ใช้โครงการ

5-6

ตารางที่ 5.2 แสดงช่วงเวลาและกิจกรรมของประเภทผู้ใช้

5-8

ตาราง 5.3 แผนภูมิแสดงระบบกิจกรรมของผู้ใช้บริการ

5-9

ประเภท กลุ่มผู้ใช้

ตาราง 5.4 ตัวอย่างขนาดมาตรฐานโดยทั่วไปของอุปกรณ์

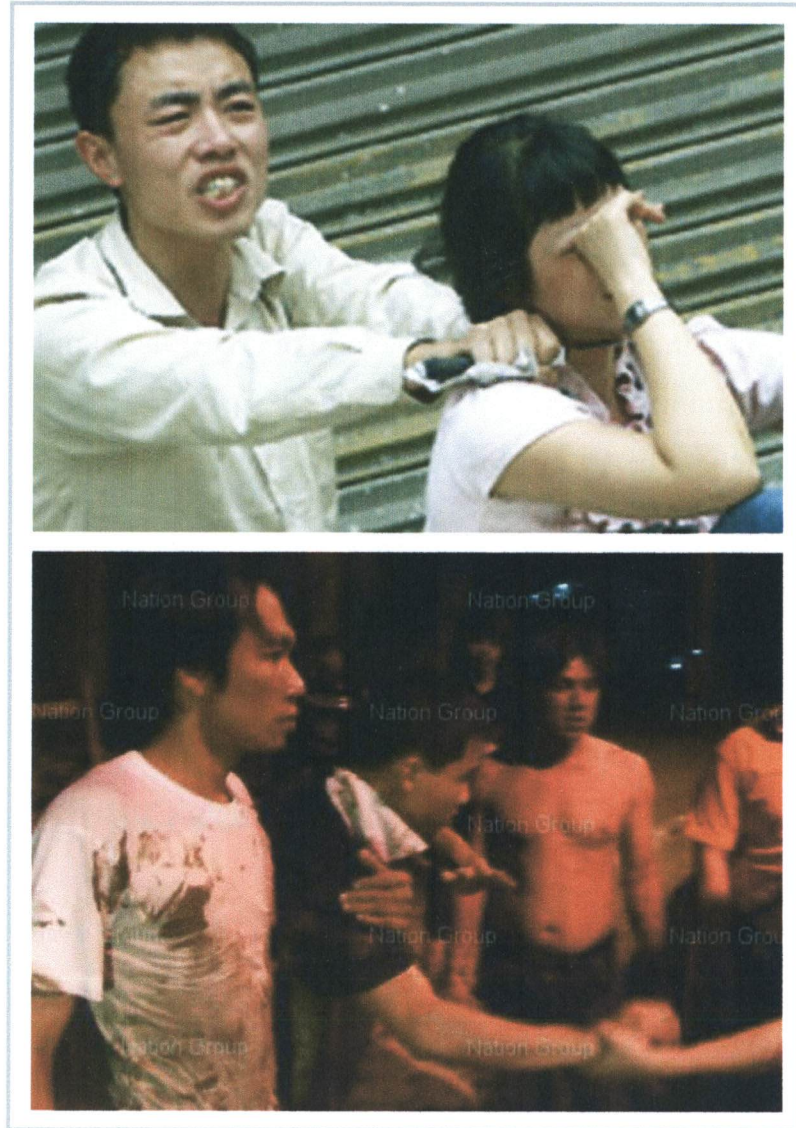
5-15

ออกกำลังกายชนิดต่างๆ

***บทที่ 6**

***บทที่ 7**

บรรณานุกรม

ภาพที่ 1.1 ภาพการทำร้ายร่างกาย ; ภาพจากอินเทอร์เน็ต

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาโครงการ

เนื่องจากสภาพการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาที่เป็นไปอย่างรวดเร็วได้ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงและมีผลกระทบต่อสังคม วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิต หลายๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอันเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตอยู่อย่างปกติสุขของประชาชนในสังคม มีแนวโน้มที่จะมีปริมาณมากและทวีความรุนแรง ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น โดยปัญหาการอาชญากรรมและสภาพสังคมในปัจจุบัน ปัญหาอาชญากรรม อาทิ คดี ปล้น จี้ หรือทำร้ายร่างกาย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ ที่ส่งผลกระทบต่อผลเสียแก่เด็ก เยาวชนและสตรีซึ่งเป็นบุคคลและเพศที่อ่อนแอ ดังกราฟสถิติอาชญากรรมในปีก่อนๆ

ด้วยเหตุผลนี้เองจึงเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่งในสังคมปัจจุบันที่ต้องเร่งแก้ไข ด้วยภาครัฐและเอกชนที่ต้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัญหาการอาชญากรรม จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการป้องกันปัญหานี้ ซึ่งจะทำให้ประชาชนสามารถป้องกัน ซึ่งเมื่อเกิดเหตุร้ายขึ้นจริง สามารถจะแก้ไขสถานการณ์ต่างๆ ได้ อีกรวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกให้เด็กและเยาวชน ให้หวงแหนศิลปการต่อสู้ของไทย เพื่อให้เอกลักษณ์ ศิลปะการต่อสู้ของไทย นั้นยังคงอยู่

1.2 หลักการและเหตุผลในการทำวิทยานิพนธ์

พระราชดำรัสของ องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ที่ว่า แผ่นดินของเราอยู่ที่ไหนบ้าง เป็นอย่างไร มีอะไรควรจะรักษาหวงแหน นี่เป็นเพียงข้อคิด เพื่อชี้ให้เห็นว่า “ความเป็นไทย” มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง และเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับชีวิตของคนไทยด้วย ควรที่เรากคนไทยจะต้องมีความเข้าใจ “ความเป็นไทย” ให้ตรงกัน ควรจะต้องสั่งสอนอบรม ให้เด็กไทยซาบซึ้งความหมาย “ความเป็นไทย” และดำเนินชีวิตตามแบบฉบับของคนไทย เพื่อคงความเป็นไทยเอาไว้ให้ได้ ถึงเวลาแล้วที่เราจำเป็นต้องสร้างความรู้สึกรักของคนในชาติของเรา ให้รักความเป็นไทย ตั้งแต่ยังอยู่ในวัยเด็ก ” คนไทยเท่านั้น ที่เข้าใจและซาบซึ้ง ในภาษาขนบธรรมเนียม ประเพณีวัฒนธรรม และศิลปะของไทยเราเอง และก็คนไทยเท่านั้นที่รักษาและพัฒนามรดกเหล่านั้นของเรา ให้เจริญยิ่งขึ้นไป

เมืองไทยของเราโชคดีนัก ที่มีสถาบันพระมหากษัตริย์มิได้เป็นเพียง “สถาบัน” หรือ “สัญลักษณ์” หากว่าองค์พระประมุขทรงเป็นศูนย์รวมน้ำใจ ร้อยรักความเป็นชาติ ก่อให้เกิดความสามัคคีในหมู่ชน ทรงเป็นพลังผลักดัน นำประเทศพ้นวิกฤต สู่ความเป็นเอกราช เฉกเช่นวันนี้และสืบต่อไป

นอกจากนั้น วัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของชาติไทย ก็เป็นสิ่งที่ชาวต่างประเทศต้องสนใจ ด้วยความนิยมชมชื่น ศิลปะของไทยนั้น มีความงดงามละเมียดละมัย ไม่ค่อยไปกว่าของต่างชาติ แต่เป็นที่น่าเสียดาย ที่คนไทยส่วนใหญ่ในปัจจุบัน มิได้ให้ความสนใจ ในสิ่งมีค่าเหล่านั้น

เท่าที่ควร ซึ่งได้มีชาวต่างประเทศเคยแสดงความหวังโยว่า “คนไทยกำลังจะทำลายตัวเอง ด้วยความหลงมกมาย ในของต่างชาติ”

จึงเห็นสมควรที่จะก่อตั้งโครงการ ศูนย์ส่งเสริมศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณ เพื่อทำหน้าที่เป็นสถานที่เผยแพร่ศิลปะการต่อสู้ประจำชาติของไทย เพื่อให้เด็ก เยาวชนและประชาชนทั่วไป สามารถเรียนรู้ศิลปะการต่อสู้และการป้องกันตัวและนำไปใช้กับสถานการณ์จริงได้ และเป็นการปลูกฝังจิตสำนึกให้กับเด็กและเยาวชนให้หวงแหนในศิลปะการต่อสู้ของไทยให้ศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณเป็นที่ได้รับความนิยมและเป็นสากลมากยิ่งขึ้น

1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.3.1 เพื่อเป็นแหล่งเผยแพร่ศิลปะการต่อสู้และการป้องกันตัวไทยโบราณ
- 1.3.2 เพื่อเป็นสถานที่สอนและฝึกซ้อมศิลปะการป้องกันตัวแบบไทยโบราณ ให้กับผู้ที่สนใจ
- 1.3.3 เพื่อเป็นสถานที่รวบรวมข้อมูลศิลปะการต่อสู้และศิลปะการป้องกันตัวประจำชาติไทย
- 1.3.4 เพื่อเป็นสถานที่จัดแสดงและให้ความรู้ในเรื่องศิลปะการต่อสู้และศิลปะการป้องกันตัวแก่เด็ก เยาวชน และผู้ที่สนใจ
- 1.3.5 ส่งเสริมและปลูกฝังให้เยาวชนรักและหวงแหนในศิลปวัฒนธรรมประจำชาติไทย

1.4 วัตถุประสงค์ของการศึกษาโครงการ

1.2.1 เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับด้านนวัตกรรมของประเทศไทย และกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับศิลปะการต่อสู้และการป้องกันตัวของไทยโบราณ

1.2.2 เพื่อศึกษาถึงความเป็นไปได้ของโครงการ โดยพิจารณาองค์ประกอบเพื่อทำการวิเคราะห์จนสามารถนำไปใช้ในการออกแบบเพื่อการนำมาจัดองค์ประกอบภายในโครงการได้อย่างเหมาะสม

1.2.3 เพื่อศึกษาและพิจารณาการเลือกที่ตั้งโครงการที่มีความเหมาะสมกับโครงการศูนย์ส่งเสริมศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณรวมถึงมีความสอดคล้องกับบริบท

1.2.4 .เพื่อศึกษาการออกแบบองค์ประกอบและความสัมพันธ์ภายในโครงการความต้องการพื้นที่ใช้สอยในส่วนต่างๆพร้อมทั้งศึกษาเกี่ยวกับงานระบบที่เกี่ยวข้อง

1.2.5 เพื่อศึกษารวบรวมและกลั่นกรองความรู้มาใช้ในการออกแบบสถาปัตยกรรมที่ส่งเสริมกับโครงการ

1.5 ขอบเขตของการทำวิทยานิพนธ์

1.5.1 ส่วนสำนักงานและงานบริการ

- ส่วนสำนักงาน
- ห้องประชุมและห้องรับรอง
- ห้องพักผ่อนงาน

- ห้องเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาด

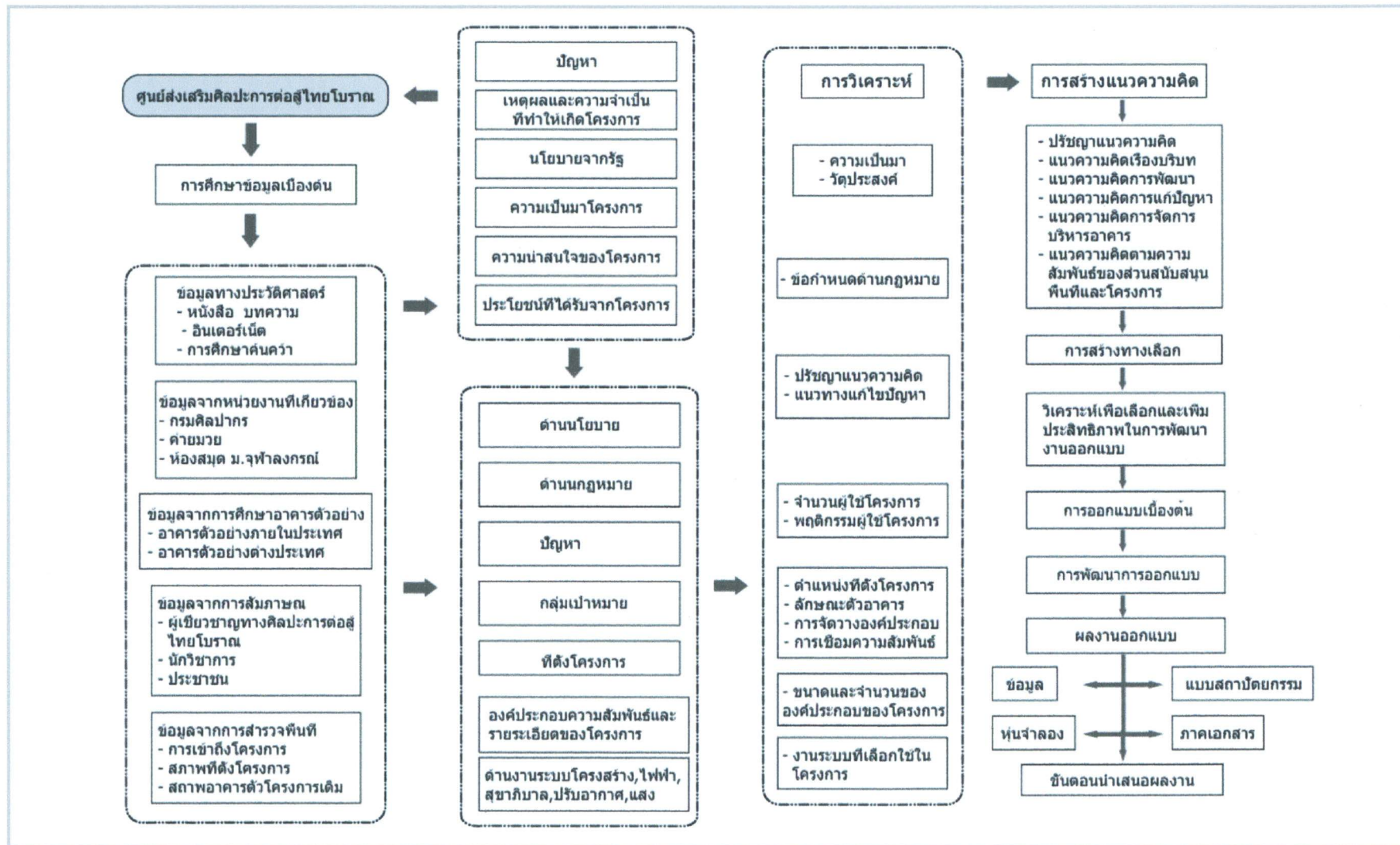
1.5.2 ส่วนบริการสาธารณะ

- ที่จอดรถ
- ลานอเนกประสงค์และสวน
- โถงต้อนรับ
- ส่วนพักผ่อน
- ร้านอาหาร
- ร้านขายของที่ระลึก

1.5.3 ส่วนบริการการเรียนการสอนศิลปะการป้องกันตัวไทยโบราณ

- พื้นที่จัดนิทรรศการ
- ห้องสมุด
- ห้องชมวีดิทัศน์
- ห้องเรียนบรรยาย
- ห้องเรียนปฏิบัติ
- พื้นที่ฝึกซ้อม
- ห้องออกกำลังกาย
- พื้นที่พักผ่อน
- ห้องล็อกเกอร์ , อาบน้ำ
- ห้องปฐมพยาบาล
- ห้องพักอาจารย์ผู้สอน

1.6 วิธีดำเนินการและขั้นตอนการดำเนินการ

ตารางที่ 1.1 แสดงขั้นตอนการดำเนินการ

1.7 ประโยชน์ของการศึกษาโครงการ

1.5.1 ได้ทราบถึงความเป็นมาของศิลปวัฒนธรรมประเพณีของศิลปะการต่อสู้ของไทยโบราณ ศิลปะการใช้อาวุธแม่ไม้มวยไทย

1.5.2 ได้ศึกษาและเข้าใจถึงความเป็นไปได้ของโครงการ โดยการพิจารณาจากองค์ประกอบด้านกายภาพ สังคม เศรษฐกิจสภาพแวดล้อม เทคนิคและการดำเนินการเพื่อการวิเคราะห์และกำหนดจำนวนขององค์ประกอบของโครงการ

1.5.3 ได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการออกแบบตั้งแต่การหาข้อมูล การตั้งโปรแกรม การวิเคราะห์ข้อมูล และการเรียนรู้ ปัญหา การแก้ไขปัญหา ตลอดจนการพัฒนากระบวนการด้านความคิดในการออกแบบ

1.5.4 ได้เข้าใจถึงการศึกษาคำถามที่ดั่งที่เหมาะสมกับ โครงการและวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับความจำกัดทางด้านพื้นที่ของโครงการ และสามารถกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวทางสถาปัตยกรรมได้

1.5.5 ได้ศึกษาและออกแบบอาคารให้สอดคล้องกับการใช้งาน ความต้องการพื้นฐานของเครื่องมืออุปกรณ์ ตลอดจนเรียนรู้ถึงระบบโครงสร้างและงานระบบต่างๆ

1.5.6 เพื่อทำการออกแบบให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ทราบถึงนำเสนอปรัชญาแนวคิดและ ผลงานการออกแบบอาคาร โดยการนำองค์ประกอบทางการเรียนศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวมาประสานและเชื่อมโยงกับรูปแบบทางสถาปัตยกรรมภายในได้อย่างเหมาะสม

1.8 แหล่งที่มาข้อมูล

1.8.1 แหล่งที่มาข้อมูลจากโครงการ

- สมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามบรมกุฎราชกุมาร

- ศูนย์ศึกษาสยามยุทธ์ บ้านครูแปรง

1.8.2 แหล่งที่มาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

- www.muaythai-institute.net

- www.muaychaiya.com

- www.muaysiam.com

ภาพที่ 2.1 ศิลปะการต่อสู้ของไทยสมัยโบราณ

บทที่ 2

การศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎี หลักการออกแบบ

2.1 ความหมายของ ศูนย์ส่งเสริมศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณ

2.1.1 ความหมาย (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525)

2.1.1.1 ศูนย์ หมายถึง จุดกลาง, ใจกลาง, แหล่งกลาง, แหล่งรวม, เช่น ศูนย์วัฒนธรรม

2.1.1.2 ส่งเสริม หมายถึง เกื้อหนุน, ช่วยเหลือสนับสนุนให้ดีขึ้น, เช่น ส่งเสริมการลงทุน ส่งเสริมการศึกษา

2.1.1.3 ศิลปะ หมายถึง ฝีมือ, ฝีมือทางการช่าง, การทำให้วิจิตรพิศดาร, เช่น เขาทำดอกไม้ประดิษฐานอย่างมีศิลปะผู้หญิงสมัยนี้มีศิลปะในการแต่งตัว รูปสลักวินัสเป็นรูปศิลปะ การแสดงออกซึ่งอารมณ์สะท้อนใจให้ประจักษ์ด้วยสื่อต่าง ๆ อย่างเสียง เส้น สี ผิว รูปทรง เป็นต้น เช่น ศิลปะการดนตรี ศิลปะการวาดภาพ ศิลปะการละคร วิจิตรศิลป์

2.1.1.4 การต่อสู้ หมายถึง สู้เฉพาะหน้า, รบกัน, ตีรันกัน

2.1.1.5 ไทยโบราณ หมายถึง ไทยในอดีต เรียกชาวไทยเดิมว่า สยาม; ความมีอิสระในตัว, ความไม่เป็นทาส, สิ่งที่น่าภาคภูมิใจของประเทศไทยในอดีตที่มีประวัติศาสตร์และหลักฐานจารึก

ที่มา : ภาพจากอินเทอร์เน็ต

ภาพที่2.2 การแสดงศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณ

ที่มา : ภาพจากอินเทอร์เน็ต

2.1.2 คำจำกัดความ

ศูนย์ส่งเสริมศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณ

หมายถึง สถานที่ตั้งขึ้นเพื่อเป็นสถานที่ให้ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ประเพณีวัฒนธรรมของศิลปะการต่อสู้ที่เป็นเอกลักษณ์ของไทยโบราณเพื่อประโยชน์ในทางส่งเสริมต่อการอนุรักษ์การเผยแพร่ การสื่อสารความรู้ความเข้าใจ และจัดแสดงเผยแพร่โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาหาความรู้ เพื่อสืบสานศิลปะการต่อสู้ประจำชาติและใช้เพื่อป้องกันตัว

2.2 ปรัชญาแนวความคิดและแรงบันดาลใจ

2.2.1 ศิลปะแห่งการต่อสู้ (ที่มา : www.muaythailumpinee.com)

มนุษย์รู้จักคำว่า “ต่อสู้” ตั้งแต่มนุษย์เริ่มเกิดสืบตามาคูโลก ต้องต่อสู้กับทุกสิ่งทุกอย่างรอบ ๆ ตัวเอง และแม้แต่กับตัวเองก็ได้ละเว้นจะต้องสู้กับธรรมชาติและภัยของธรรมชาติ สัตว์ป่าที่มุ่งร้ายหมายชีวิต หรือที่มนุษย์มุ่งจะเอาชีวิตเพื่อนำมาเป็นอาหารสำหรับยังชีวิต แต่ในบางครั้งมนุษย์ก็ต่อสู้กันเองเพื่อสิทธิในการครอบครองเป็นเจ้าของ เพื่อเสรีภาพ เพื่อป้องกันตนเอง หรืออื่น ๆ การต่อสู้ดังกล่าวอาจจะต้องใช้กำลังกายกำลังใจ และกำลังความคิดเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย

มนุษย์จะต่อสู้เพื่อวัตถุประสงค์ใดก็ได้แล้วแต่จุดมุ่งหมายสูงสุดของการต่อสู้ ความอยู่รอดของชีวิตจากการต่อสู้ มนุษย์ก็ได้พยายามคิดค้นวิธีการต่อสู้เพื่อป้องกันให้ถึงแก่ชีวิตได้ภายในระยะเวลาอันสั้น หรือเมื่อทั้งสองฝ่ายมีอาวุธคู่มือการทำร้ายกันก็ทำได้ลำบากต่างก็ต้องเกรงซึ่งกันและกัน มนุษย์ก็พยายาม

ใช้ความคิดที่จะหาหนทางเอาชนะ เอาชีวิตของคู่ต่อสู้ให้ง่ายและรวดเร็ว ป้องกันชีวิตตนเองให้ปลอดภัยมากขึ้นพยายามคิดค้นศึกษา ทดลอง ดัดแปลง แก้ไขเพื่อหาแนวทางที่จะต่อสู้และป้องกันตัวทั้งที่มีอาวุธและไม่มีอาวุธ ทำให้เกิดศิลปะการต่อสู้และป้องกันตัวขึ้นมา

มนุษย์ได้พยายามคิดค้นการต่อสู้มือเปล่าเพื่อให้ตนเองปลอดภัยจากสิ่งรอบข้าง โดยใช้อวัยวะของร่างกายเป็นอาวุธเข้าต่อสู้ เช่น มือและเท้า กำหนดระเบียบแบบแผนมีหลักเกณฑ์ในการต่อสู้สิ่งต่าง ๆ รวมกันเรียกว่า “มวย”

บรรพบุรุษมีความเฉลียวฉลาดในการคิดค้น ดัดแปลงและพลิกแพลง ในการใช้อวัยวะทุกส่วนของร่างกาย เช่น มือ, เท้า, เข่า, สอก และศีรษะเข้าต่อสู้ป้องกัน ปัดป้องส่วนที่อ่อนแอของร่างกายได้เป็นอย่างดี วิธีการต่อสู้และป้องกันตนเองของไทย ซึ่งจะหาการต่อสู้ของชาติอื่นมาเทียบไม่ได้ การต่อสู้มือเปล่าของไทยเป็นศิลปะแห่งการต่อสู้ประจำชาติ เรียกว่า “มวยไทย”

มวยไทยเป็นศิลปะของการต่อสู้ป้องกันตัวได้จริงสามารถนำไปใช้ได้ทั้งในการต่อสู้และในการกีฬา ศิลปะประเภทนี้บรรพบุรุษ ของชาติไทยใช้อบรมสั่งสอนสืบทอดกันมาให้ดำรงอยู่ตลอดไป บรรดาชายฉกรรจ์จะได้รับการสั่งสอนฝึกฝนศิลปะประเภทนี้อย่างชัดเจนทั้งสิ้น การใช้อาวุธรบสมัยโบราณ เช่น กระบี่ กระบอง คาน ง้าว ทวน ฯลฯ นักรบไทยจะนำไปประกอบการต่อสู้ที่มีชั้นเชิงสูง เดิมมักจะฝึกสอน กันเฉพาะบรรดาเจ้านายชั้นสูงนับตั้งแต่พระมหากษัตริย์และขุนนางฝ่ายทหารเท่านั้น ต่อมาจึงแพร่หลายไปถึงสามัญชน ได้รับการถ่ายทอดวิทยาการ จากครูอาจารย์ ซึ่งเดิมเป็นยอดทหารขุนพล ยอดนักรบของชาติมาแล้วได้ละเพศฆราวาสเข้าสู่เพศบรรพชิต

พยายามถ่ายทอดวิทยาการให้แก่ศิษยานุศิษย์ และสืบเนื่องมาจากไทยมีศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ ครูอาจารย์ที่สอนอยู่ในเพศบรรพชิตจึงทำให้มวยไทยกับศาสนาพุทธมีความสัมพันธ์กันจนแยกไม่ออก ซึ่งจะสังเกตได้จากก่อนการชก นักมวยจะมีการไหว้ครู ร่ายมนต์คาถาตามร่างกายก็มีเครื่องรางของขลัง เช่น ผ้าประเจียดรัดแขน หรือ มงคลสวมศีรษะ เป็นต้น

มวยไทยเริ่มขึ้นในสมัยใด ไม่ปรากฏ และไม่มีหนังสือเล่มใดเขียนไว้ว่าเกิดขึ้นในสมัยใด แต่เท่าที่ได้ปรากฏนั้น มวยไทยได้เกิดขึ้นมานานแล้ว และอาจเกิดขึ้นมาพร้อม ๆ กับชาติไทยด้วยซ้ำ เพราะมวยไทยนั้นเป็นศิลปะประจำชาติของไทยจริงๆ ยากที่ชาติอื่นจะเลียนแบบได้

มวยไทยในสมัยก่อนจะมีการฝึกฝนอยู่ในบรรดาหมู่ทหาร เพราะในสมัยก่อนไทยได้มีการรบพุ่งและสู้รบกันกับประเทศเพื่อนบ้านบ่อย ๆ การสู้รบในสมัยนั้นยังไม่มีปืนจะสู้กันมีแต่ดาบทั้งสองมือและมือเดียว เมื่อเป็นเช่นนี้การรบพุ่งก็ต้องมีการประชิดตัว คนไทยเห็นว่าการรบด้วยดาบนั้น เป็นการรบพุ่งที่ประชิดตัวมากเกินไป บางครั้งคู่ต่อสู้อาจจะเข้ามาฟันเราได้ง่ายขึ้น ทำให้แพ้คู่ต่อสู้ได้

ต่อมาเมื่อในหมู่ทหารได้รับการฝึกถีบ ตะแล้ว มีผู้คิดว่าทำอย่างไรเราจึงจะใช้การถีบ และตะนั้นมาเป็นศิลปะสำหรับการต่อสู้ด้วยมือได้ จึงได้มีผู้คิดจะฝึกหัดการต่อสู้ป้องกันตัวสำหรับการใช้แสดงเวลามีงานเทศกาลต่าง ๆ ไว้รอดชาวบ้าน และเป็นของแปลกสำหรับชาวบ้าน เมื่อเป็นเช่นนี้นาน เข้าชาวบ้านหรือคนไทยได้เห็นการถีบ-ตะอย่างแพร่หลายและบ่อยเข้าจึงทำให้ชาวบ้านมีการฝึกหัดมวยไทยกันมากจนถึงกับตั้งเป็นสำนักฝึกกันมากมาย แต่

สำนักที่ฝึกมวยไทยก็ต้องเป็นสำนักดาบที่มีชื่อดีมาก่อนและมีอาจารย์ดีไว้ฝึกสอน ดังนั้นมวยไทยสมัยนั้นจึงฝึกเพื่อมีความหมาย 2 อย่างคือ เพื่อไว้สำหรับสู้รบเข้าศึกและเพื่อไว้ต่อสู้ป้องกันตัว

2.2.2 ความเป็นมาของมวยไทย

มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวที่สามารถนำไปใช้ได้ทั้งในเชิงกีฬาและการต่อสู้จริง ๆ ศิลปะประเภทนี้มีมาแต่โบราณกาล บรรพบุรุษของชาติไทยได้ฝึกฝนอบรมสั่งสอนกุลบุตรไว้เพื่อป้องกันตัวและชาติ บรรดาชายฉกรรจ์ของไทยได้รับการฝึกฝน วิชามวยไทยแทบทุกคน นักรบผู้กระเดื่องนามทุกคนต้องได้รับการฝึกฝนอบรมศิลปะประเภทนี้อย่างชัดเจนทั้งสิ้น เพราะการใช้อาวุธในสมัยโบราณ เช่น กระบี่ พลอง ดาบ ง้าว ทวน ฯลฯ ถ้ามีความรู้วิชามวยไทยประกอบด้วยแล้วจะทำให้เกิดประโยชน์มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามที่เข้าต่อสู้ติดพันประชิดตัว ก็จะได้อาศัยใช้อวัยวะบางส่วนเข้าช่วย เช่น เข่า เท้า สอก เป็นต้น แต่เดิณมาศิลปะมวยไทยที่มีชั้นเชิงสูงมักจะฝึกสอนกันในบรรดาเจ้านายชั้นผู้ใหญ่ หรือเฉพาะพระมหากษัตริย์และขุนนางฝ่ายทหารเท่านั้น ต่อมาจึงได้แพร่หลายไปถึงสามัญชนซึ่งได้รับการถ่ายทอดวิทยาการจากบรรดา อาจารย์ซึ่งเดิมเป็นขุนพลหรือยอดนักรบมาแล้ว วิทยาการจึงได้แพร่หลายและคงอยู่ตราบเท่าทุกวันนี้

มวยไทยศิลปะการต่อสู้และป้องกันตัว แต่ก็แตกต่างไปจากมวยสากลคือ นอกจากจะใช้หมัดชกคู่ต่อสู้แล้ว ยังสามารถใช้ เข่า เข้ม และสอกต่อสู้ได้อีก การใช้หมัดชกในแบบมวยไทย นอกจากจะมีการชกตรง ชกซัด และชกอัปเปอร์

คัด เหมือนกับแบบมวยสากลแล้ว มวยไทยยังได้มีการชกมวยแบบมุดตัวเหวี่ยงหมัดกลับ ถ้าคู่ต่อสู้ไม่ได้จ้องดูและไม่กำศรัษะลง มักจะถูกหมัดเหวี่ยงกลับของคู่ต่อสู้ถึงกับน็อกเอาท์ก็ได้ หมัดเหวี่ยงกลับก็เป็นหมัดหนึ่งคล้ายกับมุดตัวเหวี่ยงหมัดกลับ แต่ใช้ข้อมือหรือหลังมือทุบหรือตีคู่ต่อสู้ นักมวยไทยทั่ว ๆ ไปยังใช้วิธีชกตามแบบเหล่านี้อยู่ และนอกจากนั้นยังใช้อวัยวะอย่างอื่นช่วยได้อีกหลายวิธี เช่น ใช้เท้าเตะต่ำ เตะสูง เตะตรง เตะตัด และถีบ ซึ่งจะใช้ได้ทั้งปลายเท้า ฝ่าเท้า หลังเท้า และสันเท้า นักมวยไทยมีความชำนาญ มากในการใช้เท้าส่วนใหญ่เป็นการเตะและถีบ ส่วนการใช้เข่า นักมวยไทยก็ใช้ได้หลายวิธีด้วยกัน เช่น กระ โคตตีเข่า จับกอดคู่ต่อสู้ตีเข่า นอกจากนั้น ยังรู้จักใช้ศอกซึ่งเต็มไปด้วยอันตรายอย่างยิ่ง วิธีตีศอกก็มีอยู่หลายวิธีด้วยกัน คือ ศอกตี หมายถึง กดปลายศอกลง โดยตรงศอกตัด คือ เหวี่ยงศอกขนานกับพื้น ศอกงัด คือ วัตถุประสงค์ขึ้น หรือยกปลายศอกขึ้น ศอกพุ่ง คือ พุ่งศอกออกไปยังคู่ต่อสู้ ศอกกลับ คือ การหมุนตัวกลับพร้อมกับตีศอกตามแบบต่าง ๆ ไปด้วย

การชกมวยไทยในสมัยโบราณเป็นการต่อสู้กันแบบตัวต่อตัว ต่อสู้กันจริง ๆ และหวาดเสียวตื่นเต้นมากกว่าสมัยนี้นักมวยสมัยเก่าต้องใช้ด้าย ดิบชุบแป้งให้แข็ง เส้น ไตขนาดดินสอดำพันมือตั้งแต่สันมือตลอดถึงข้อศอก และพันรัดเป็นปมทางด้านหลังของข้อมือ (สันหมัด) เป็นรูปก้นหอยที่เรียกว่า “คาดเชือก” ซึ่งไม่มีการสวมนวมเหมือนอย่างสมัยปัจจุบัน ฉะนั้นการชกแข่งขันในสมัยนั้นเมื่อถูกชกใบหน้า หรือเพียงแต่เฉียดผิหนังส่วนใดส่วนหนึ่งไปเท่านั้น ก็แน่นอนทีเดียวว่าจะทำให้เลือดซึมออกมาทันที ในสมัยก่อน เมื่อครั้งยังไม่มีการกติกาสอบถามนัก กับทั้งไม่รัดกุมเหมือนสมัยปัจจุบัน นักมวยทั้งสองฝ่ายจะ

ต้องต่อสู้กันอย่างระมัดระวัง ศิรณะก็ใช้ชนคู่ต่อสู้ได้ เพียงแต่ห้ามกักกันเท่านั้น ต่อมาได้แก้ไขปรับปรุงกติกาการแข่งขันเรื่อยมาจนถึงสมัยปัจจุบัน

2.2.3 ประวัติการมวยไทย

สมัยอาณาจักรน่านเจ้า

พ.ศ.1291 พระเจ้าฟิ ล้อ โเกะ ได้รวบรวมอาณาจักรไทยขึ้น เรียกว่า อาณาจักรน่านเจ้า และมีกษัตริย์ที่เข้มแข็งปกครองอยู่นาน ไทยต้องทำสงครามกับจีนอยู่ตลอดเวลา บางครั้งก็เป็นมิตร บางครั้งก็เป็นศัตรูกัน ในสมัยนั้นมีการฝึกใช้อาวุธบนหลังม้า รู้จักใช้หอก ใช้ง้าว ในสมัยล้านนาไทยได้มีวิชาการต่อสู้ป้องกันตัว และวิชาเจี๊ว (การต่อสู้แบบจีนชนิดหนึ่งคล้าย ๆ มวยจีน) การรบเพลงอาวุธและตำราพิชัยสงคราม จะสังเกตเห็นว่าการต่อสู้ในสมัยนี้ส่วนมากจะใช้อาวุธเพราะเป็นการต่อสู้เพื่อเอกราชการต่อสู้ด้วยมือเปล่าก็มีอยู่บ้างแต่ส่วนมากจะใช้ระยะประชิดตัวและนิยมการเลียนแบบจากจีน

สมัยกรุงสุโขทัย

พ.ศ. 1781 – 1921 ในสมัยสุโขทัยนี้การต่อสู้ด้วยมือเปล่าด้วยวิชามวยไทยก็มีใช้อยู่ในการต่อสู้กับข้าศึก ส่วนใหญ่ก็ยังใช้อาวุธชนิดต่าง ๆ เพื่อการกอบกู้ประเทศชาติ สถานที่ที่เป็นสำนักประสิทธิ์ประสาทวิชามวยไทยแบ่งออกเป็น 2 แห่ง

1. วัด จากครูอาจารย์ที่บวชเป็นพระภิกษุและมีฝีมือในการต่อสู้
2. บ้าน จากผู้มีความรู้เป็นผู้ถ่ายทอดวิชามวยไทยให้กุลบุตร กุลธิดาที่สนใจ

3. สำนักราชบัณฑิต ให้เรียนวิชาการต่อสู้ป้องกันตัว มีการใช้อาวุธบนหลังม้า ช้าง วัว ควาย

นอกจากนี้ยังมีการละเล่นพื้นเมือง เช่น ระเบ้า รำ เต้น กีฬาวัว จากพงศาวดารโยนกพูดถึงเรื่องการค้าสัตว์ว่า พระเจ้าเม็งรายกับพระเจ้ารามคำแหงได้ทรงช้างออกไปล่าสัตว์กับพวกพรานและข้าราชการบริพาร ซึ่งเป็นสัตว์ประเภท กวาง หมู ไก่ อีเก้ง นก ฯลฯ เป็นต้น

สมัยกรุงศรีอยุธยา

พ.ศ. 1893 – 2310 สมัยนี้ยังมีการถ่ายทอดวิชาการต่าง ๆ มาจากสมัยสุโขทัยกันอย่างต่อเนื่อง เช่น การล่าสัตว์ การคล้องช้าง การฟ้อนรำ และการละเล่นต่าง ๆ และวัดยังคงเป็นสถานที่ให้ความรู้ทั้งวิชาสามัญและฝึกความชำนาญในเชิงดาบกระบี่ กระบอง กริช มวยไทย ธนู เป็นต้น

พ.ศ. 1901 – 2173 ประชาชนในกรุงศรีอยุธยานิยมเล่นกีฬากลางแจ้งกันมาก โดยเฉพาะการเล่นวัว จนต้องออกกฎหมายเพื่อบริบาล ห้ามประชาชนเล่นวัวเหนือพระราชฐาน

พ.ศ. 2174 – 2233 สมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราชนับว่าเจริญที่สุด เพราะมีกีฬาหลายอย่าง เช่น การแข่งเรือ การชกมวย

สมัยพระเจ้าเสือ หรือขุนหลวงสรศักดิ์ พระองค์ชอบกีฬาชกมวย ครั้งหนึ่งพระองค์ได้เสด็จไปที่ตำบลตราครวค พระองค์พร้อมด้วยมหาดเล็กอีก 4 คน แต่งกายแบบชาวบ้านออกไปเที่ยวงานมหรสพ แล้วพระองค์ก็สมัครชกมวย โดยไม่เกี่ยงว่าคู่ต่อสู้จะเป็นใคร พอทางสนามรู้ว่าพระองค์เป็นนักมวยมาจากอยุธยาจึงได้จัดนักมวยฝีมือดีจากเมืองวิเศษไชยชาญเท่าที่มีอยู่ ซึ่งได้แก่ นายก

นางหมัดมวย นายใหญ่หมัดเหล็ก และนายเล็กหมัดหนัก ชกกับพระเจ้าเสือ พระองค์ชกชนะทั้งสามคนรวด พระองค์ได้ฝึกฝนให้เจ้าฟ้าเพชร และเจ้าฟ้าพร พระราชโอรสให้สามารถใน กระบี่กระบองและมวย

ในสมัยนั้นใครมีเพลงดาบดีและเก่งทางรบบพุ่งนั้นจะต้องเก่งทางมวยไทยด้วย เพราะเวลารบบพุ่งนั้นต้องอาศัยมวยไทยเข้าช่วยด้วย ดังนั้น วิชามวยไทยในสมัยนั้นจึงมุ่งหมายเพื่อที่จะฝึกฝนเพลงดาบ และวิชามวยไทยเพื่อที่จะให้ตัวเองเข้าไปรับใช้ชาติโดยการเป็นทหาร

แต่เมื่อพ้นจากหน้าที่สงครามแล้ว มีการชกมวยกันเพื่อความสนุกสนาน และมีการพนันกันระหว่างนักมวยที่เก่งจากหมู่บ้านหนึ่ง กับนักมวยที่เก่งจากอีกหมู่บ้านหนึ่งมาชกกัน ในหน้าที่มีงานเทศกาล หรือเกิดการทำทายกวันขึ้นและมีการพนันขันต่อกัน มวยในสมัยนั้นชกกันด้วยหมัดเปล่า ๆ ยังไม่มีการคาดเชือก

พ.ศ. 2310 หลังจากกรุงศรีอยุธยาแตก คนไทยถูกจับไปเป็นเชลยมาก และเมื่อไปถึงพม่าก็จัดมหาเจดีย์ใหญ่เพื่อฉลองชัยชนะ สู้ก็พระนายกองก็ได้คัดเลือกนายขนมต้มส่งไปชกมวยที่พม่าด้วย นายขนมต้ม ซึ่งได้ใช้วิชามวยไทยต่อสู้กับพม่าถึง 10 คน และพม่าได้แพ้ นายขนมต้มหมดทุกคน จนถึงกับพระเจ้ากรุงอังวะตรัสชมเชยว่า คนไทยถึงแม้จะไม่มีอาวุธในมือ มีเพียงมือเปล่า 2 ข้าง ก็ยังมีพิชรอบตัว เสร็จแล้วพระเจ้ากรุงอังวะได้มอบเงินและภรรยาให้ 2 คน เป็นรางวัลแก่นายขนมต้ม นายขนมต้มจึงเปรียบเสมือนบิดาผู้สอนมวยไทย เพราะทำให้ไทยมีชื่อเสียงเกี่ยวกับวิชามวยไทยเป็นอันมากในสมัยนั้น และชื่อเสียงได้เลื่องลือมาจนถึงสมัยปัจจุบัน อนึ่ง ในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย มวยไทยชก

กันด้วยการ “คาดเชือก” เรียกว่า มวยคาดเชือก ซึ่งใช้เชือกหรือผ้าพันมือ บางครั้งการชกอาจถึงตายเพราะเชือกที่คาดมือนั้นบางครั้งใช้น้ำมันชุบพิเศษแล้ว ละเอียดชกตรงไหนเป็นแตกได้เลือดจะเห็นว่าสมัยนี้การชกมวยคาดเชือกมีอันตรายมาก

สมัยกรุงธนบุรี

พ.ศ. 2314 พม่ายกมาตีเมืองเชียงใหม่และได้ยกทัพมาตีเมืองพิษณุ พระยาพิษณุ (นายทองดี ฟันขาว) จึงนำทัพออกตะลุมบอนกับพม่าจนดาบทั้งสองหัก และป้องกันเมืองไว้ได้ พระยาพิษณุเป็นผู้มีฝีมือในเรื่องการชกมวย กระบี่ กระบอง และฝีมือในการรบ พระเจ้ากรุงธนบุรี (พระเจ้าตากสิน) จึงได้ให้ไปครองเมืองพิษณุ จากการต่อสู้ของพระยาพิษณุจนดาบหัก และสามารถป้องกันเมืองพิษณุไว้ได้นี้ประชาชนจึงเรียกว่า พระยาพิษณุดาบหักในสมัยกรุงธนบุรี มีการเล่นกีฬามวยไทย กระบี่กระบอง แข่งเรือ ว่าว ตะกร้อ หมากรุก ชักคะเวย

สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ (สมัยปัจจุบัน)

พ.ศ. 2325 ในระยะต้น คือ รัชกาลที่ 1 – รัชกาลที่ 5 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ กษัตริย์ไทยทรงโปรดการกีฬามาก เช่น สมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้โปรดให้ลูกยาเธอหลายพระองค์ หัดเล่นกระบี่กระบอง ส่วนใหญ่ประชาชนก็นิยมเล่นกีฬากันมาก โดยฝึกกันตามบ้านและสำนักต่าง ๆ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ ทรงแต่งตั้งผู้ที่มีฝีมือในทางกีฬาต่าง ๆ ให้เป็นหัวหน้ามีการจัดกีฬา ให้มียศและตำแหน่งด้วย เช่น หมื่นมวย แม่หมัดขุนซังค์ ชิงชก เป็นผู้ดำเนินการจัดกีฬา กีฬาไทยที่ได้รับการยกย่องส่งเสริมมีดังนี้

1. กีฬาวัว จัดให้มีการแข่งขันวัวชิงด้วยพระราชทานพระองค์ทรงโปรดเกล้าให้สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพร่างระเบียบการแข่งขันวัวและตราเป็นข้อบังคับเรียกกติกาว่า สนามหลวง พระองค์ยังดำริที่จะตั้งสมาคมกีฬาสยามขึ้น

2. จัดให้มีการแข่งขันกีฬากระบี่กระบองพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเป็นนักกระบี่กระบองที่มีความสามารถพระองค์ได้ส่งเสริมให้มีการฝึกหัดและจัดแข่งขันกันอย่างกว้างขวาง

3. ให้มีการแข่งขันกีฬามวยไทย รัชกาลที่ 5 พระองค์มีความชำนาญในกีฬามวยไทยจึงจัดให้มีการแข่งขันชกมวยขึ้นทั้งในชนบทและในกรุง

4. จัดให้มีการแข่งขันกีฬา รัชกาลที่ 5 ได้จัดให้มีการแข่งขันกรีฑานักเรียนและครูขึ้น โดยจัดครั้งแรกเมื่อ 11 มกราคม พ.ศ. 2440 บริเวณท้องสนามหลวง โดยมีกระทรวงธรรมการเป็นผู้รับผิดชอบและดำเนินงาน

ในสมัยอยุธยาตอนปลาย มวยไทยก็มีการฝึกฝนกันตามสำนักฝึกต่าง ๆ และมีการฝึกกันอย่างกว้างขวาง จนถึงสมัยกรุงเทพฯ ก็มีเวทีมวยที่จัดให้มีการแข่งขันกันอย่างสนุกสนาน เช่น เวทีสวนเจ้าเชษฐ และเวทีสวนกุหลาบ ซึ่งการชกในสมัยนี้ก็ยังมีกติกาเชือกกันอยู่ จนในตอนหลังนวมได้เข้ามาแพร่หลายในไทยการชกกันก็เปลี่ยนหลัง ๆ จึงได้สวมนวมชกกัน แต่การชกก็ยังเหมือนเดิมคือยังใช้การตีบ เตะ ชก สอก เข่า อยู่เช่นเดิมดังที่เห็นอยู่ในปัจจุบันนี้

หลักเกณฑ์ในการจัดการแข่งขัน และกรรมการผู้ชี้ขาดตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 ขึ้นไปหาหลักฐานไม่ได้ แต่พอจะจับเค้าโครงเรื่องนี้ได้ในสมัย

รัชกาลที่ 6 เป็นต้นมา การแข่งขันชกมวยในสมัยต่าง ๆ ซึ่งนับว่าครึกโครมและมีผู้นิยมชมชอบมาก ซึ่งพอจะแยกกล่าวได้มีอยู่ 5 สมัยด้วยกัน คือ

1. สมัยสวนกุหลาบ ในสมัยนี้ประชาชนนิยมการชกมวย และชมการแข่งขันชกมวยกันเป็นจำนวนมาก การชกมวยกันในสมัยนี้ยังนิยมการคาดเชือกอยู่ การชกได้กำหนดจำนวนยกไว้แน่นอนแล้ว และมีกรรมการผู้ชี้ขาด ผู้ตัดสินส่วนมากนั่งอยู่ข้างเวที และให้อาณัติสัญญาให้นักมวยหยุดชกด้วยเสียงหรือนกหวีด

2. สมัยท่าช้าง ในสมัยนี้เป็นสมัยหัวเลี้ยวหัวต่อ จากคาดเชือกมาเป็นสวมนวม (พ.ศ. 2462) ได้จัดการแข่งขันขึ้นเป็นระยะเวลาพอสมควร สนามก็เล็กไป กรรมการผู้ชี้ขาดในสมัยนี้นับว่ามีชื่อเสียงก็คือนายทิม อติธรรมานนท์ และนายนิยมทองจิตร

3. สมัยสวนสนุก การจัดการแข่งขันในสมัยนี้ รู้สึกว่าเจ้าของสนามได้จัดการแข่งขันและได้จัดการแข่งขันอยู่เป็นเวลาหลายปีทำให้นักมวยไทยมีชื่อเสียงขึ้นหลายคนเช่น นายสมาน ศิลกวิลาส นายสมพงษ์ เวชสิทธิ์ เป็นต้น กรรมการที่ชี้ขาดการตัดสินในขณะนั้นและนับว่ามีชื่อเสียงควรกล่าว คือ หลวงพิพัฒน์ กลกาย นายสุนทร ทวีสิทธิ์ (ครูกิมเส็ง) และนายนิยมทองจิตร

4. สมัยหลักเมืองและสวนเจ้าเชษฐ การแข่งขันชกมวยในสมัยนี้นับว่าเข้มแข็งดีมาก เพราะทางราชการทหารได้เข้าจัดการเพื่อเก็บเงินบำรุงราชการทหาร คณะกรรมการและนักมวยได้ร่วมมือกันเป็นอย่างดี จนเก็บเงินส่งบำรุงราชการทหารได้เป็นจำนวนมากสมความประสงค์ของราชการทหาร ตลอดจนทำให้นักมวยที่มีชื่อเสียงเกิดขึ้นอีกหลายคน เช่น พล พระประแดง เพิก สิงห์

พลตลก ถวัลย์ วงศ์เทเวศน์ ประเสริฐ ส.ส. และ ทองใบ ยนตรกิจ ได้จัดการแข่งขันอยู่เป็นเวลาหลายปี จึงได้เลิกการแข่งขันเมื่อใกล้ ๆ สงครามโลกครั้งที่ 2 กรรมการผู้ชี้ขาดได้ทำการตัดสินใจอยู่เป็นประจำตลอดนั้น มีอยู่ 3 คนด้วยกัน คือ นายสังเวียน หิรัญยเลขา , นายเจือ จักขุรักษ์ , นายวงศ์ หิรัญยเลขา

5. สมัยปัจจุบัน ได้ทำการแข่งขัน ณ เวทีราชดำเนินและเวทีลุมพินีเป็นประจำทุกวันสลับกันไป ยังมีเวทีชั่วคราว เช่น เวทีกองทัพอากาศ เวทีกองทัพเรือ และตามต่างจังหวัดทุกจังหวัด การแข่งขันมีทั้งมวยไทย และมวยสากล ตลอดจนได้จัดส่งให้นักมวยต่างประเทศเข้ามาแข่งขัน และจัดส่งนักมวยไทยไปแข่งขัน ณ ต่างประเทศในปัจจุบัน

มวยไทยเป็นกีฬาที่เก่าแก่ที่สุดของเรา และเป็นที่ยอมรับของประชาชนทุกชั้นทุกสมัย ในขั้นต้นการแข่งขันมวยไทยไม่ได้มีกติกาเป็นลายลักษณ์อักษร นายสนามต้องชี้แจงให้นักมวยคู่แข่งขันทราบถึงหลักเกณฑ์ในการแข่งขันนั้น ๆ หลักเกณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้เมื่อใช้กันมากขึ้นก็กลายเป็น จารีตประเพณี ซึ่งใช้เป็นหลักสำหรับการแข่งขันสืบมา

พ.ศ. 2455 ม.จ.วิบูลย์ สวัสดิ์วงศ์ สวัสดิ์คิฎ ซึ่งสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยในประเทศอังกฤษ ได้ทรงนำวิชามวยฝรั่ง (มวยสากล) มาสอนให้แก่คณะครูที่สามัคยาจารย์สมาคม และได้ทรงร่างกติกามวยฝรั่งขึ้น ในไม่ช้ามวยฝรั่งก็ได้แพร่หลายไปตามโรงเรียนต่าง ๆ ทั่วพระราชอาณาจักรโดยรวดเร็ว

พ.ศ. 2462 กระทรวงศึกษาธิการได้จัดให้มีการแข่งขันมวยฝรั่งระหว่างนักเรียนขึ้นเป็นครั้งแรก ส่วนกติกามวยฝรั่งซึ่ง ม.จ.วิบูลย์ สวัสดิ์วงศ์ สวัสดิ์คิฎ

ได้ทรงร่างขึ้น มีการแก้ไขบ้างเล็กน้อย และคณะกรรมการจัดการกีฬาของกระทรวงศึกษาธิการได้จัดพิมพ์ขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2470

พ.ศ.2470 กระทรวงมหาดไทยมีความประสงค์จะออกกฎกระทรวงว่าด้วยเงื่อนไขในการอนุญาตให้เล่นการพนันมวยชก มวยปล้ำ ตามพระราชบัญญัติการพนัน

พ.ศ. 2470 และขอให้กรมพลศึกษาปรับปรุงแก้ไขกติกาเหล่านี้ให้รัดกุมยิ่งขึ้น กรมพลศึกษาเห็นชอบด้วย จึงแจ้งให้เจ้าหน้าที่กรมพลศึกษาร่วมมือกันพิจารณาร่างกติกามวยไทย มวยฝรั่ง และมวยปล้ำขึ้นใหม่จนสำเร็จเมื่อ 10 มีนาคม 2477 และเริ่มใช้กติกาใหม่นี้ตั้งแต่ 1 เมษายน 2480 เป็นต้นไป และได้จัดพิมพ์ครั้งที่ 1 เมื่อ พ.ศ. 2482

พ.ศ. 2477 กระทรวงมหาดไทยได้วางข้อบังคับคุ้มครองการแข่งขันชกมวยไทย มวยฝรั่ง เพื่อเป็นการแข่งขันชั่วคราว

มวยอาชีพ ทางบริษัทมวยเวทีราชดำเนิน ได้วางระเบียบข้อบังคับ และกติกาแข่งขันขึ้น โดยได้อาศัยระเบียบข้อบังคับและกติกามวยสากล (อาชีพ) ของประเทศฟิลิปปินส์เข้าเทียบเคียง เพื่อให้เข้ากับระเบียบข้อบังคับของสหพันธ์มวยภาคตะวันออก ซึ่งประเทศไทยเราได้เป็นภาคีอยู่ด้วย ทางเวทีราชดำเนินได้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับกติกาใหม่นี้ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2498 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

2.2.4 มวยไทยในปัจจุบัน

การแข่งขันมวยไทยในปัจจุบันนี้ นักมวยต้องสวมนวม ขนาด 4 ออนซ์ และแต่งกายแบบนักกีฬามวย คือ สวมกางเกงขาสั้น สวมกระชับ ส่วนผู้ใดจะสวมปลอกรัดข้อเท้า และจะมีเครื่องรางของขลังผูกไว้ที่แขนท่านบนก็ได้ ในการแข่งขันมีผู้ตัดสินซึ่งขาดบนเวที 1 คน มีผู้ตัดสินให้คะแนนอยู่ข้างเวที 2 คน มีผู้จับเวลา 1 คน และมีแพทย์ประจำเวที 1 คน จำนวนยกในการแข่งขันทั้งหมดมี 5 ยก ยกละ 3 นาที พักระหว่างยก 2 นาที การแข่งขันแบ่งเป็นรุ่นตามน้ำหนักตัวของนักมวยเหมือนกับหลักเกณฑ์ของมวยสากล ผู้ตัดสินมีอำนาจหน้าที่ตามกติกากการแข่งขัน อวัยวะที่ใช้ในการต่อสู้แข่งขันได้คือ หมัด เท้า เข่า และศอก เข่าชก ตะ ดิบ ทวบ ถอง ตี ฯลฯ ได้ทุกส่วนของร่างกายโดยไม่จำกัดที่ชก

ก่อนการแข่งขันนักมวยทั้งสองจะทำการไหว้ครูและรำร่ำ คือ กราบสามครั้ง เพื่อระลึกถึง บิดา มารดา ครูอาจารย์ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เคารพนับถือ ตลอดจนขอคุณพระศรีรัตนตรัย หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้มาช่วยคุ้มครอง และขอให้ได้ชัยชนะด้วยความปลอดภัยในที่สุดแล้วจึงรำร่ำไปรอบ ๆ เวทีตามแบบฉบับของครูที่ได้สอนไว้ให้โดยตลอด นักมวยทุกคนจะสวม “มงคล” ที่ศิระมงคนี้ ทำด้วยด้ายดิบหลายเส้นรวมกันแล้วพันหุ้มด้วยผ้าโตขนาดนิ้วมือทำเป็น รูปบัวเพื่อสวมศิระ การสวมมงคลไว้ก่อนแข่งขันนี้เป็นขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย ถือว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งครูอาจารย์ได้ทำพิธีปลุกเสก และให้ความเป็นสิริมงคลไว้แก่ตน ฉะนั้นนักมวยจะสวมมงคลไว้ตลอดเวลาที่ทำการไหว้ครูและรำร่ำ และจะถอดออกจากศิระได้ในเมื่อจะเริ่มการแข่งขัน ในระหว่างการไหว้ครูและรำร่ำนั้นจะมีดนตรีบรรเลงประกอบตามทำนอง ของ

ดนตรีไทยเป็นจังหวะช้า ๆ เครื่องดนตรีเหล่านั้น ได้แก่ ปี่ชวา กลองแขก 2 และ ฉิ่ง 1 เมื่อถอดมงคลแล้วกรรมการผู้ชี้ขาดจะให้นักมวยทั้งสองมาจับมือกัน ซึ่งเป็นการแสดงถึงการมีน้ำใจเป็นนักกีฬาพร้อมกันนั้นก็ตะคอกตักเตือนคำสำคัญ ๆ อันเกี่ยวกับการแข่งขันให้นักมวยทั้งสองได้ทราบ ครั้นเมื่อการต่อสู้ได้เริ่มขึ้นอย่างจริงจังแล้วดนตรีบรรเลงในทำนองเร่งเร้าให้นักมวยทั้งสองเกิดความ รู้สึกฮึกเหิมและมุ่งเข้าต่อสู้กันอย่างดุเดือด การรำร่ำและการต่อสู้โดยมีดนตรีประกอบนั้น นอกจากจะถือว่าเป็นศิลปะแล้ว ยังเป็นประเพณีอันดีงามของ ชาวไทยมาแต่โบราณกาล จนไม่อาจจะทิ้งให้สูญหายไปเสียได้

ปัจจุบันการแข่งขันมวยไทยเป็นกีฬาอาชีพโดยสิ้นเชิงเฉพาะใน กรุงเทพฯ มีการแข่งขันเป็นประจำเกือบทุกวัน วันละ 2 รอบก็มี สำหรับการควบคุมมวยอาชีพขึ้นอยู่กับกฎข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทยที่มีโชอาชีพก็มีเพียงการฝึกสอนในสถาบันการพลศึกษาเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อมิให้ศิลปะมวยไทยสูญหายไปและเพื่อรักษาไว้ซึ่งการกีฬาประจำชาติอันเป็นศิลปะในการต่อสู้ชาวต่างประเทศที่มีโอกาสได้มาท่องเที่ยวในประเทศไทยก็มักจะ ไม่ยอมพลาดโอกาสที่จะ ไปชมการแข่งขันมวยไทยจะต้องพยายามเข้าชมการแข่งขันมวยไทย ปรากฏว่าเป็นที่น่าสนใจของชาวต่างประเทศมาก เพราะมวยไทยมีวิธีชกแปลกที่สุดในโลก และยิ่งกว่านั้นนักมวยไทยยังได้เคยเดินทางไปแสดงในต่างประเทศหลายครั้งจนเป็นที่รู้จักกันแพร่หลายทั่วไป มีศิลปะการต่อสู้ของชาติต่าง ๆ ได้ขอเข้ามาต่อสู้กับมวยไทย เช่น ยูโด คาราเต้ เทควันโด มวยสากล มวยปล้ำ มวย Kick Boxing, Martial art ฯลฯ ซึ่งการต่อสู้แต่ละครั้งมวยไทยจะเป็น ฝ่ายได้รับชัยชนะ ทำให้ชาวต่างชาติเห็นว่าการต่อสู้แบบมวยไทย เป็น

วิธีการต่อสู้ที่มีพิษสงรอบด้าน จึงพากันสนใจเรียนมวยไทยกันมาก อีกทั้งมีคนไทยที่มี ความรู้ด้านมวยไทยเป็นอย่างดี ซึ่งอาจเป็นครูสอนมวยไทยมาก่อน หรือบางคนเป็นนักมวยที่มีฝีมือและมีชื่อเสียงมาก่อน ไปอาศัยในต่างประเทศ ได้เปิดสอนมวย ไทยในประเทศที่ตนเอง ไปอาศัยอยู่นั้นซึ่งได้รับการสนใจเป็นอันมาก ปัจจุบันมวยไทยอาชีพได้เผยแพร่จนเป็นที่รู้จักทั่วกัน จนมีการจัดการแข่งขันมวยไทย ในต่างประเทศบ่อย ๆ เช่น อังกฤษ อเมริกา แคนาดา เนเธอร์แลนด์ ญี่ปุ่น ฯลฯ เป็นการแข่งขันมวยไทยระหว่างนักมวยไทยกับมวยต่างชาติที่ฝึกและนิยมมวยไทย หรือการแข่งขันระหว่างนักมวยไทยด้วยกันเอง ในต่างแดนจากความสนใจของชาวต่างชาติที่ฝึกมวยไทยนี้เอง จึงมีนักมวยต่างชาติเข้าใจและมีฝีมือ ในการต่อสู้แบบมวยไทยเป็นอย่างดียิ่งขึ้น

2.2.5 มวยไทย 4 ภาค

ประวัติมวยไทย ๔ ภาค

รัชสมัยกรุงธนบุรี ต่อเนื่องถึงกรุงรัตน โกสินทร์ ตอนต้น ชนชาวสยาม เป็นปึกแผ่น รวมเขตแดน รวมแผ่นดินได้มากแล้ว แต่ยังไม่ว่างเว้น จากศึกสงครามใหญ่น้อย ภัยรอบบ้าน เรื่องการฝึกปรือ กลมวย เพลงดาบ จึงนับได้ว่าเป็นศิลปะประจำชาติที่สำคัญ ซึ่งคนไทยโดยทั่วไป ใส่ใจ และให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว จึงได้เกิด สำนักมวย สำนักดาบ ขึ้น แม้แต่ในพระมหาราชวัง ก็ยังมีการเรียนการสอน กระบี่กระบอง วิชามวย และ พิชัยสงคราม อันเป็นหลักสูตรสำคัญ โดยเฉพาะมวยไทย ที่มีรูปแบบการใช้ อวัยวะเป็นอาวุธ ทั้ง หมัด เท้า เข่า ศอก คล้ายคลึงกันทั่วประเทศ แต่ถึงกระนั้น

ด้วยความเป็นชนชาติอิสระ และมีภูมิปัญญา วิชามวย ก็ได้แตกแขนง แบ่งกลุ่ม แบ่งภาค กันออกไปอย่างเด่นชัด ทั้งทำร้าย ไหว้ครู รูปแบบลีลาท่าอย่าง ทำครู แม่ไม้ ลูกไม้ อีกทั้งความชำนาญเรื่อง การจัก สาน ร้อย ทำให้การคาดเชือก ถัก หมัด มีรูปแบบเฉพาะตัวอีกมากมาย โดยหลักใหญ่แบ่งได้ตามภูมิภาค ได้ 4 ภาค

สาวประวัติมวยดัง 4 ภาค เริ่มจากภาคเหนือ "มวยท่าเสา" สร้างชื่อยุค กรุงธนบุรี นับแต่พระยาพิชัยดาบหักจัดแข่งขันชกมวยเสมอๆบนสังเวียนลาน ดิน ชื่อเสียงดีก็มีมีนายเมฆบ้านท่าเสา นายเที่ยงบ้านแก่ง นายแห้วแขวงเมืองตาก นายนิลทุ่งยั้ง นายถึกศิษย์ครูนิล ถึง พ.ศ.2472 นายแพ เลี้ยงประเสริฐ จากบ้าน ท่าเสา อุดรดิตถ์ ชกนายเจียง แจกเขมรตายด้วยหมัดคาดเชือก ทำให้รัฐบาล (สมัยรัชกาลที่ 7) มีคำสั่งให้การชกมวยไทยทั่วประเทศเปลี่ยนจากคาดเชือกเป็น สวมนวม

ภาคอีสาน "มวยโคราช" มีบันทึกว่าเฟื่องฟูสมัยรัชกาลที่ 3 เป็นมวยต่อ ยวงกว้างเรียกกันว่าเหวี่ยงควาย ค่ายคิบบาคัดหมัดแล้วชกมวยรอบๆ แขนจนจรด ข้อศอกเพื่อป้องกันการเตะ ที่เลื่องลือได้แก่เจ้าฉายา หมื่นซงัดเชิงชก คือนาย แดง ไทยประเสริฐ จากเมืองโคราช เตะรุนแรง หมัดเหวี่ยงโด่งดัง อีกคนคือนาย ยัง หาญทะเล จากวังเปรมประชากรของกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ผู้สอน ทำรำหนุมาณความสมุทรให้ (สมัยรัชกาลที่ 6)

ภาคกลาง "มวยลพบุรี" มีชื่อเสียงรัชกาลที่ 5 เช่นกัน ในงานพระเมรุ กรมขุนมรุพงษ์ศิริพัฒน์ ณ ท้องทุ่งพระเมรุป้อมเผด็จดัสกร กรุงเทพฯ มีการตี มวยหน้าพระที่นั่งครั้งใหญ่ เลื่องชื่อว่าเป็นมวยชกหมัดตรงดี ต่อยแหวกการคุม ได้ดีกว่ามวยถิ่นอื่น คาดหมัดเพียงครั้งแขนใช้ค้ำฝ่าคิบบ ครุมวยคนดังเจ้าฉายา

หมิ่นมวยแมนหมัด คือนายกลิ้ง ไม่ปรากฏสกุล จากเมืองลพบุรี ผู้มีลีลาการชกฉลาด รุกรับ หลบหลีกว่องไว ใช้หมัดตรงดียวอดเยี่ยม

ภาคใต้ "มวยไชยา" เจ้าฉายา หมิ่นมวยมีชื่อ คือนายปล่อง จ่านางทอง ผู้มีท่าเสื่อลากหางเป็นอาวุธสำคัญ ทั้งเน้นวงในใช้ความคมของศอก เข้า ประวัติมวยไชยาสืบค้นได้ถึงพระยาวชิรยศยารักษ์ (จำ ศรียาภัย) เจ้าเมืองไชยาในแผ่นดินรัชกาลที่ 5 ถ่ายทอดมายังบุตรชายคือปรมาจารย์เขตร ศรียาภัย ซึ่งภายหลังย้ายมาตั้งรกรากในกรุงเทพฯ เผยแพร่มวยไชยาแก่ศิษย์มากมายกระทั่งจากไปในปี 2521

ภาคใต้ มวยไชยา ฯลฯ มวยไชยา ลักษณะการรุก-รับ รัศกุน ถนัดการใช้ศอกในระยะประชิดตัว การคาดเชือกจึงนิยมคาดเพียง คลุมรอบข้อมือ เพื่อถ่วงการชก หรือเคล็ด เท่านั้น

2.2.6 เอกลักษณ์มวยไทย 4 ภาค

ภาคเหนือ มวยท่าเสา มวยเม็งราย มวยเจ๋ง ฯลฯ มวยท่าเสา เป็นมวยเชิงเตะ คล่องแคล่ว ว่องไว ทั้งซ้ายขวา จนได้ฉายา มวยตีนลิง คาดเชือกประมาณครึ่งแขน

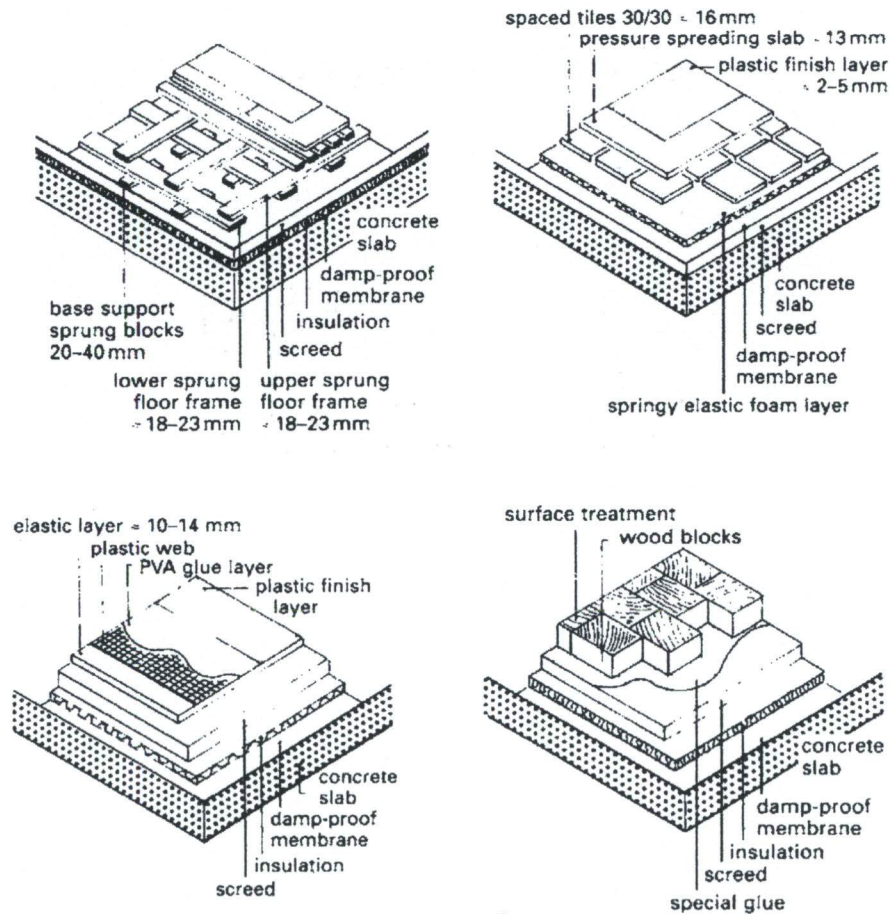
ภาคอีสาน มวยโคราช มวยหลุม ฯลฯ มวยโคราช ลักษณะการเตะ ต่อยเป็นวงกว้าง นิยม คาดเชือก ขมวดรอบแขนจนจรดข้อศอก เพื่อใช้รับการเตะ ที่หนักหน่วงรุนแรง

ภาคกลาง มวยลพบุรี มวยพระนคร ฯลฯ มวยลพบุรี ลักษณะการชก ต่อย วงใน เข้าออกรวดเร็ว เน้นหมัดตรง การคาดเชือก จึงคาดเพียงประมาณครึ่งแขน

2.3 หลักการออกแบบที่เกี่ยวข้อง

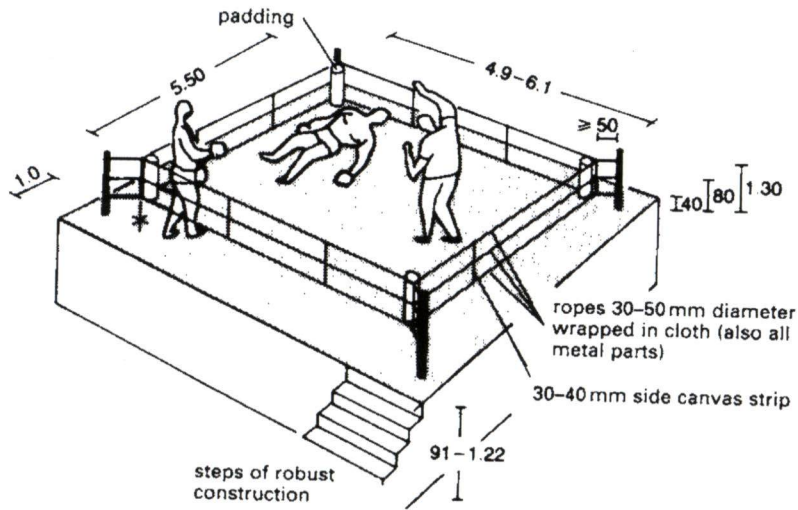
2.3.1 พื้นฐานในการออกแบบสถานที่ออกกำลังกาย

ภาพที่ 2.3 พื้นสำหรับกีฬาและออกกำลังกายลักษณะต่างๆ

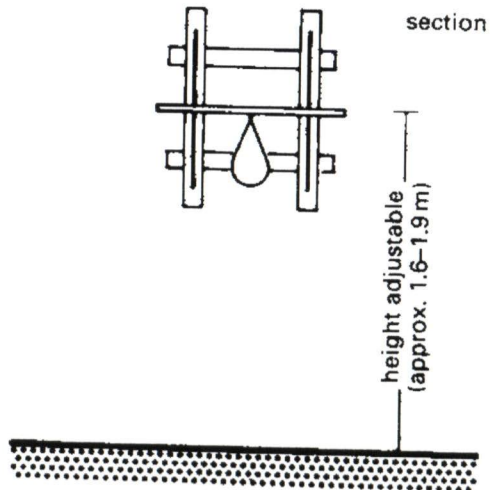
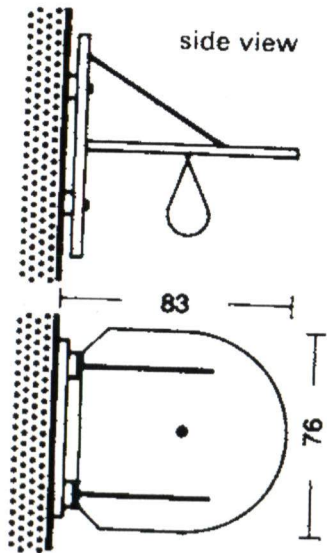

2.3.2 หลักการออกแบบสถานที่เรียนและฝึกซ้อมมวยไทย

ภาพที่ 2.4 อุปกรณ์สำหรับฝึกซ้อมและแข่งขันมวยไทย

Boxing ring

Boxing

ที่มา : จากการศึกษา และ วิเคราะห์

ภาพที่ 2.5 ตัวอย่างการจัดนิทรรศการและแสดงศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณ

2.3.3 หลักการออกแบบการจัดนิทรรศการ

การจัดนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์มีแบบอย่างที่เป็นหลักการสำคัญอยู่ 3 ประการ คือ(พิพิธภัณฑ์สถานวิทยา , 2539)

2.3.3.1การจัดนิทรรศการประจำ Premanent Exhibition เป็นการจัดนิทรรศการในห้องใดห้องหนึ่งของพิพิธภัณฑ์อย่างถาวร ไม่ค่อยมีการโยกย้ายเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะต้องพิจารณากันอย่างรอบคอบว่าจะจัดเรื่องอะไรด้วยวัตถุประสงค์ใด เป็นงานประเภทใด และ ควรลำดับเรื่องราวให้ต่อเนื่องกันอย่างไร

2.3.3.2 การจัดนิทรรศการเพื่อการศึกษาหรือเพื่อให้ความรู้ (Educational Exhibition) เป็นการจัดนิทรรศการที่เน้นในเรื่องวัตถุ และ การศึกษาค้นคว้ามากกว่าในด้านความงามและความเพลิดเพลินโดยเน้นหนักในเรื่องระเบียบ และ ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของวัตถุ จำนวนวัตถุ และ ประเภทของวัตถุ มีลักษณะคล้ายคลึงกับการเก็บของในคลัง แต่มีการเปิดให้นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไปเข้าชม และศึกษาหาความรู้

2.3.3.3 การจัดนิทรรศการชั่วคราว หรือ แบบการจัดนิทรรศการพิเศษ (Temporary Exhibition) เป็นการจัดนิทรรศการที่มีบทบาทต่อพิพิธภัณฑ์มากที่สุด เพราะปัจจุบันประชาชนมีเรื่องที่ต้องศึกษาหาความรู้และเพลิดเพลินจากสื่อมวลชนต่างๆมากมายทั้งเรื่อง การเมืองเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม พิพิธภัณฑ์จึงจำเป็นต้องมีการเคลื่อนไหว จัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการให้ประชาชนสนใจเข้าพิพิธภัณฑ์ เพื่อศึกษา และ เพิ่มพูนความรู้แก่ตนเอง

2.3.3.4 การวางแผนในการจัดนิทรรศการของโครงการ

การสื่อสารไม่ว่าในรูปแบบใดจะได้ผลดีหรือไม่ ย่อมต้องอาศัยการวิเคราะห์ประชากรที่เป็นเป้าหมายของสื่อ นั้น อย่างรอบคอบเพราะจะต้องจัดสรรให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาของการรับรู้ และหลักจิตวิทยาสังคมของกลุ่มผู้รับสาร ซึ่งมีอยู่ต่างกัน การวางแผนสำหรับนิทรรศการจะต้อง ออกให้ผู้ชมที่เป็นเป้าหมายรับรู้ได้ถูกต้องและง่าย ในด้านจิตวิทยาสังคม สิ่งที่จะจัดต้องสอดคล้องกับอารมณ์ ความรู้สึก และความต้องการของผู้ชมจึงจะได้ผลดี ดังนั้นการวางแผนนิทรรศการจึงต้องคำนึงถึงผู้ชมเป็นหลักสำคัญที่สุด อันดับแรกของ การวางแผนจัด นิทรรศการ เพราะการคำนึงส่วนประกอบของผู้ชมและทัศนคติจะเป็นเครื่องพิจารณา คุณสมบัติ, คุณภาพ, ขนาด, ระยะเวลา, การแสดง, การจัดและการนำเสนอ ว่าควรจะเป็นอย่างไร

นิทรรศการที่ดีจะต้องพิจารณากันหลายทางเพื่อ ความสำเร็จของนิทรรศการมิได้อยู่ที่จำนวนผู้ชมนิทรรศการที่ดีไม่จำเป็นต้อง เป็นงานที่มีคนดูมากที่สุด แต่อยู่ที่นิทรรศการนั้นสามารถถ่ายทอดความรู้สึกเร่งเร็ว ให้ความรู้ความบันเทิงใจแก่ผู้ชมได้มากที่สุดหรือไม่

2.3.4 การวางแผนเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้ใช้ในโครงการ

การประมาณการจำนวนผู้เรียนมวยไทยในแต่ละครั้ง ไม่มีวิธีการที่ยั่งยืนซับซ้อนแต่อย่างใด สิ่งที่น่ามาพิจารณาเกี่ยวกับการเรียนศิลปะการต่อสู้ คือ

2.3.4.1 องค์ประกอบของผู้เรียน คือ อายุ, เพศ, การศึกษา, ระดับสติปัญญา, และประเภทที่เหมาะสมกับการเรียนนั้น

2.3.4.2 ระยะเวลา ถ้าคิดว่าผู้เรียนโดยเฉลี่ยไม่อาจจับสาระสำคัญของ การเรียนโดยการฟังเพียงครั้งเดียวได้ ก็ควรวางแผนเรื่องเวลาหรือลดขนาดของห้องเรียนการลงหรืออาจเพิ่มคู่มือแนะนำ

2.3.4.3 คู่แข่งของโรงเรียนสอนศิลปะการต่อสู้ เวลาเปิดทำการสอนถ้าหากไม่บังเอิญไปตรงกับเหตุการณ์หรือประเพณี ต้องวางแผนให้จัดวันปิดเปิดให้เหมาะสมเสียใหม่

2.3.4.4 เฉลี่ยเวลาที่ใช้ในการเรียน ผู้วางแผนต้องพยายามทุกอย่างที่จะประมาณการให้ดี และใกล้เคียงที่สุดเท่าที่จะทำได้เกี่ยวกับขนาดของกลุ่มระดับสติปัญญา ทัศนคติ และเวลาที่จัดให้ สำหรับการเรียนของกลุ่มผู้ชมที่คาดหวังไว้ จึงอาจกล่าวได้ว่าผู้เรียนเป็นตัวตัดสินใจที่สำคัญของโรงเรียนสอนศิลปะการต่อสู้

2.3.5 การวางแผนเกี่ยวกับเรื่องและเนื้อหา

การเรียนการสอนและนิทรรศการจะจัดในเรื่องใดก็ได้แทบทุกเรื่อง แต่หากจะได้ผลดี หรือไม่ผู้จัดจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

2.3.5.1 จุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์โรงเรียน ผู้จัดควรจะต้องทราบว่าจะสอนอะไร สอนใคร เรื่องอะไรที่กลุ่มเป้าหมายสนใจ ต้องการให้รู้อะไรบ้าง การสอนที่ดีต้องมีจุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ที่แน่นอน การ

เรียนหลายเรื่องหรือหลายวัตถุประสงค์ย่อมเป็นอันตรายเป็นอันตรายถึงแม้จะจัดเสนอติ การเรียนนั้นอาจทำให้ผู้ชมให้ความสนใจเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

2.3.5.2 การเสนอเนื้อหา เนื้อหาที่ดีไม่ได้หมายถึงต้องเป็นเนื้อหาที่ คนคุ้นเคย หรือสามารถนำไปใช้ได้จริงและไม่ได้หมายความว่า จะต้องให้ สอดคล้องกับรสนิยมในสังคมเสมอไป แต่หมายถึงว่าเนื้อหานั้นอาจ นำมา สอนได้อย่างเหมาะสมและสามารถกระตุ้นหรือเร้าใจนำความพอใจ หรือ ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้ชมที่เป้าหมายได้เป็นอย่างดี ฉะนั้นการที่จะให้เกิด ผลดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้จัดที่จะเปลี่ยนปัญหาต่าง ๆ มา เป็นรูปร่างให้ผู้ชมสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจน แต่ในแง่การเรียนการสอน วิชาการซึ่งมีเนื้อหาจะถ่ายทอดความรู้ทางวิชาการที่แน่นอน มักแสดงกับ นักวิชาการในกลุ่มหรือระดับเดียวกันกับผู้จัดเป็นส่วนใหญ่

2.3.5.3 หัวเรื่อง ชื่อของหลักสูตรการสอนนับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ จะต้องคำนึงถึง เพราะมันจะเป็นตัวแจ้งกับผู้ชมว่าการสอนนี้จะจัดเกี่ยวกับ อะไร ตรงกับความสนใจของผู้เรียนหรือไม่ หัวเรื่องควรตั้งชื่อให้น่าสนใจใน ขณะเดียวกันก็ให้ความหมายครอบคลุมเนื้อหา ที่จะสอนได้ครบถ้วน

2.3.5.4 การสอนและการบรรยาย การเรียนที่เต็มไปด้วยข้อความและ คำบรรยายมักทำให้น่าเบื่อผู้ชม เนื่องจากผู้จัดมุ่งจะเสนอให้มาก เพราะ เห็นความสำคัญไปหมด แทนที่จะเลือกเอาแต่สิ่งดีและสำคัญที่สุดมาสอน หรือเลือกที่เข้าข่ายโดยไม่ต้องบรรยายมาก การเรียนที่เต็มไปด้วยการอ่านมัก ไม่ประสบผลสำเร็จ เพราะผู้ชมอาจเหนื่อยล้าหมดอารมณ์กับการอ่าน อีก

ประการหนึ่งผู้ชมจำนวนมากจะต้องเคลื่อนที่ไปตามแนวนิทรรศการ จะอ่าน ข้อความได้จำนวนจำกัดเท่านั้น ทำให้ผู้ชมส่วนใหญ่จะกลับไปพร้อมกับความ สับสนมากกว่าความรู้แจ้งคังนั้นเนื้อหาที่มากมาย ยืดยาวนอกจากจะไม่ได้ ประโยชน์อะไรมาอีกยังจะทำให้น่าเบื่อ และเป็นการทำลายบรรยากาศของการ เรียนการสอนอีกด้วย

2.3.6 หลักการออกแบบสำหรับนิทรรศการ

จัดเป็นศิลปะสาขาหนึ่งซึ่งมีหลักการออกแบบนิทรรศการ ดังนี้

2.3.6.1 ความเป็นเอกภาพ (UNITY) หมายถึงการจัดวางรูปแบบ ของนิทรรศการ อันได้แก่สิ่งแสดงต่าง ๆ แผนภูมิ แผนภาพ ให้อยู่ในหน่วย เดียวกัน เป็นหมวดหมู่ และมีความสัมพันธ์กันโดยตลอด มองดูแล้วเกิด ความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีความเชื่อมโยงต่อเนื่องกันได้ ไม่ใช่วาง แยกกระจายออกไป จนดูไม่ออกว่าเป็นเรื่องเดียวกันหรือไม่

2.3.6.2 ความสมดุลย์ (BALANCING) หมายถึงการจัดวัสดุสิ่งของ ในนิทรรศการที่มองดูแล้วให้ความรู้สึกสมดุลย์ คือไม่เอียง หรือหนักไปด้านใด ด้านหนึ่งเกินไป ความรู้สึกทางสมดุลย์อาจเกิดได้จากองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น จากขนาด น้ำหนัก ความหนาแน่น สีลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าวนี้เอง แบ่งได้ 3 ลักษณะ คือ

2.3.6.3 ความสมดุลย์ ในลักษณะเท่ากัน (SYMMETRY BALANCE) คือ มีลักษณะเท่ากันทั้ง ซ้ายขวา สูงต่ำและเข้าใจง่ายให้ความรู้สึกนิ่งเฉย คงที่

2.3.6.4 ความสมดุลในลักษณะไม่เท่ากันASYMMETRY BALANCE คือ มีความสมดุลกันในตัวเองไม่จำเป็นต้องเท่ากัน แต่ให้ความรู้สึกสมดุลกัน ในลักษณะนี้อาจเกิดจากความแตกต่างกันทางวัสดุ ขนาดผิว และเงา หรือสี

2.3.6.5 ความสมดุลในลักษณะจุดศูนย์ถ่วง (GRAVITY) การออกแบบใด ๆ ที่เป็นวัตถุ 3 มิติ และต้องใช้งานในการทรงตัวของวัตถุ สิ่งของนั้น

2.3.6.6 การเน้น (EMPHASIS) การจัดนิทรรศการผู้ออกแบบจะต้องให้ความสำคัญในการเน้นความรู้สึกอัน

2.3.6.7 จุดเน้นหรือจุดสนใจ ในการจัดทั้งหมดจะต้องมีการเน้นจุดใด ให้เห็นชัดเจนกว่าสิ่ง อื่น ๆ เพื่อให้เกิดจุดประทับใจอันดับแรก เช่น ชื่อ เรื่องหรือ LOGO TYPE

2.3.6.8 จุดรองผู้ออกแบบจะต้องมีเจตนาที่จะเน้นจุดที่มีความสำคัญรองลงมา ให้เป็นอันดับ 2 หรือ 3 ตามความสำคัญที่จะไม่แข่งหรือเด่นขึ้นมาเท่ากับจุดเน้นในการเน้นที่จะให้เกิดจุดเด่นจุดรอง อาจทำได้หลายวิธี เช่น เน้นด้วย เส้น ขนาด สี น้ำหนัก ผิว

2.3.6.9 ความแตกต่าง (CONTRAST) เป็นการจัดที่มีความประสงค์ให้มีการขัดแย้งเพื่อแก้ปัญหาความซ้ำซาก ความจำเจ หรือเบื่อหน่ายจากการจัดลักษณะทำนองเดียวกันหมดไม่มีลักษณะคั่นเด่นแอบแฝงอยู่ ดังนั้นการออกแบบโดยอาศัยหลักความแตกต่างโดยการทำให้มีบางส่วนหรือหลายส่วนทำให้เกิดความขัดแย้งกัน จะเป็นเส้นที่ตัดกันผิวเรียบ นุ่มนวล ตัดด้วยผิว

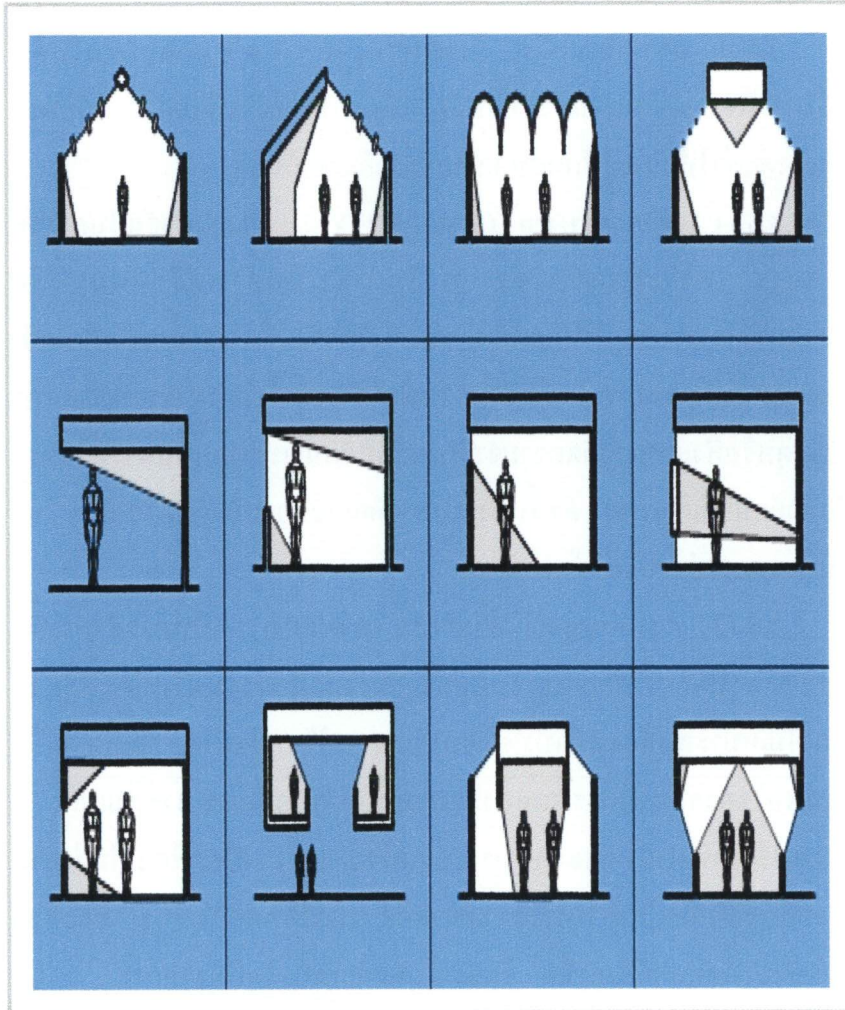
ขรุขระ หรือการใช้สีตรงข้ามกันเพื่อให้รู้สึกขัดแย้งกันบ้างในบางส่วนเล็ก ๆ น้อย ๆ อันจะช่วยให้มีชีวิตชีวาเพิ่มขึ้น เพิ่มรสชาติแตกต่างกันออกไป

2.3.6.10 ความกลมกลืน (HARMONY) ความกลมกลืนในที่นี้หมายถึงการพิจารณาในส่วนรวมทั้งหมด แม้จะมีบางอย่างที่แตกต่างก็ตาม แต่เมื่อมองดูแล้วให้ความรู้สึกผสมผสานกลมกลืนเข้ากันได้

2.3.6.11 ความเรียบง่าย (SIMPLICITY) เป็นสิ่งสำคัญในการจัดนิทรรศการ เพราะสิ่งแสดงต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็ภาพหรืออักษรที่สื่อความหมายชัดเจนจะช่วยให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจได้ไวขึ้น ควรระลึกเสมอว่าจุดมุ่งหมายที่สำคัญของการจัดนิทรรศการเพื่อให้นักดูเข้าใจเรื่องราวที่เราแสดงการใช้วัสดุหรือสิ่งแสดงที่เกิดความจำเป็นหรือมีลักษณะแปลกพิสดารที่ไม่ตรงกับเนื้อหาข้อมไม่เกิดผลดี ดังนั้นการประหยัดและความชัดเจนเรียบง่าย จะทำให้นิทรรศการน่าสนใจมีน้อย

2.3.6.12 ความสมบูรณ์ ขึ้นสำเร็จ (FINISH) เป็นการสำรวจขั้นสุดท้ายที่จะสรุปผลการออกแบบอันมีผลโดยตรงต่อส่วนรวมทั้งหมดมีส่วนใดบกพร่องไม่เหมาะสมต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลง แก้ไข โดยใช้ความคิด หรือถ้ายังไม่พอใจอาจต้องมีการทดลองจัดตามที่คิดว่าถูกต้องเหมาะสมแล้ว ก็พิจารณาเปรียบเทียบกับประสบการณ์ที่เคยจัดมาแล้ว เมื่อรู้สึกว่ามีดีเท่าที่โยกย้ายกลับที่เดิมถือเป็นการประลองความคิด เมื่อได้ทดลองเช่นนี้ ก็จะช่วยให้มีการตัดสินใจที่ถูกต้องยิ่งขึ้น อันจะเป็นผลดีแก่การจัดนิทรรศการ

ภาพที่ 2.6 รูปแบบการจัดแสงธรรมชาติ

ที่มา : จากการศึกษา และ วิเคราะห์

2.4 หลักพิจารณาการให้แสงสว่าง

โครงสร้างของอาคารและที่กันไฟ เพื่อประกันความแน่ใจในการสงวนรักษาวัตถุ โครงสร้างอาคารต้องจำเป็นต้องกันได้เสมอ แสงสว่างในส่วนห้องจัดแสดง แสงสว่างในห้องจัดแสดงที่นิยมใช้กันแพร่หลายในห้องจัดแสดงแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

2.4.1 แสงธรรมชาติ เป็นแสงที่ให้ปริมาตรที่นุ่มนวล และไม่เปลี่ยนแปลงสีของวัตถุที่นำมาจัดแสดงก่อให้เกิดบรรยากาศเป็นไปตามธรรมชาติ แต่ไม่สามารถควบคุมคุณภาพและปริมาณของแสงได้ ลักษณะการให้แสงสว่างธรรมชาติภายในส่วนแสดงงานมี 3 วิธี คือ

1) แสงสว่างจากทางด้านบน แสงสว่างแบบนี้เหมาะสำหรับสิ่งแสดงทางวัตถุแต่แสงส่วนใหญ่จะตกที่พื้นมากกว่าที่ผนังและจะเกิดการสะท้อนจากกระจก ซึ่งมีผลกระทบต่อสายตาของผู้ชมงานที่ต้องทำงานมากกว่าที่ควร

2) แสงสว่างจากทางด้านข้าง แสงในลักษณะนี้จะทำให้ด้านหลังของวัตถุนั้นรับแสงได้ไม่เพียงพอ ทำให้เกิดแสงสะท้อนและเกิดเงาของผู้ชมปรากฏที่วัตถุที่แสดง

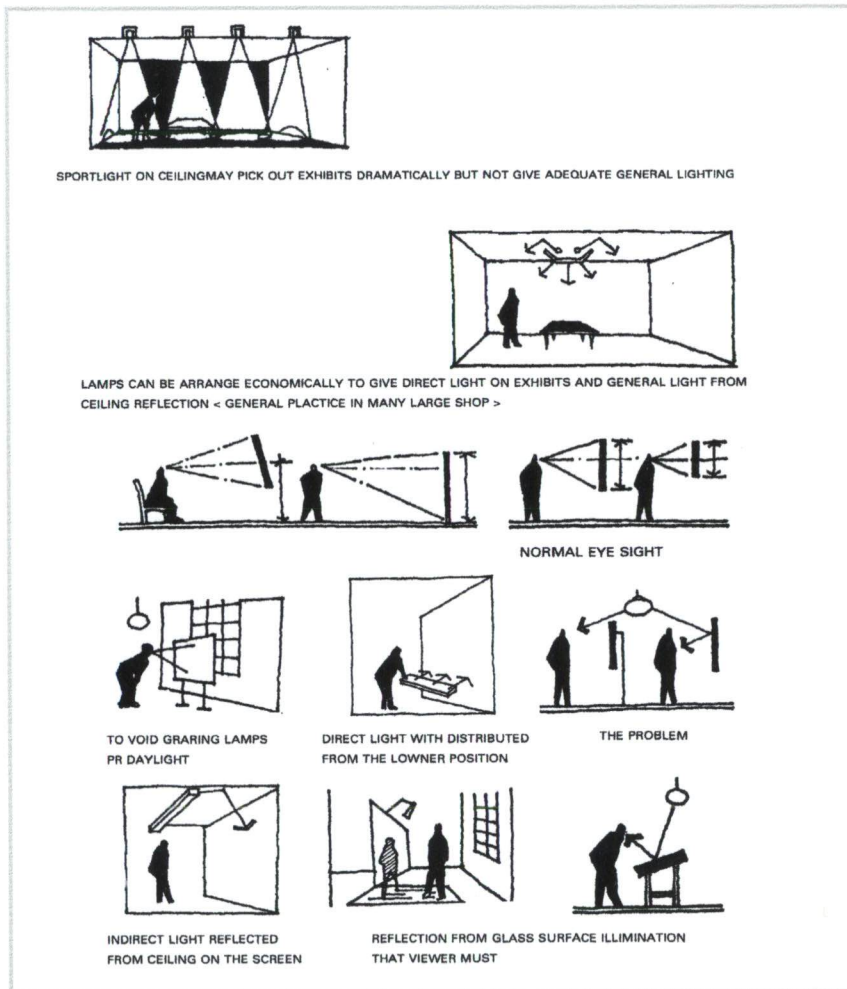
3) แสงสว่างจากธรรมชาติโดยทางอ้อม เป็นลักษณะการให้แสงไม่เพียงพอแต่จะใช้กับแสงวิทยาศาสตร์เท่านั้น แต่ยังใช้กับ แสงธรรมชาติเพื่อไม่ให้สายตาพร่า ทิศทางของแสงสว่างจะมีผลโดยตรงกับการออกแบบสถาปัตยกรรม การพิจารณากิจกรรมต่างๆ และ แนวความคิดของการจัดแสดง จะช่วยในการเลือกวิธีการให้แสงได้ หลักสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ

ความ CONTRAS เพราะถ้าไม่มีความ CONTRAST EFFECT ของแสงก็จะไม่เกิดขึ้น ซึ่งมีหลักการดังต่อไปนี้

ก. วัตถุและพื้นผิวที่มีขนาดแน่นอน ที่เหมาะสมในช่องของการมองเห็น ต้องจัดแสงให้เท่ากัน

ข. ใน CENTER ของการมองเห็น ความ CONTRAST ที่เกิดขึ้นไม่ควรเกิน 1 : 3 ความ CONTRAST มีผลต่อตัวสถาปัตยกรรมด้วย เพราะเมื่อบริเวณของการมองเห็น CONTRAST มากเกินไป ระยะทางการมองเห็นที่เหมาะสม อาจวัดได้จากจุดของมองในค่าเฉลี่ยแล้วพิจารณาถึงค่าขั้นต่ำสุด ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการหาขนาดของส่วนแสดง การให้แสงธรรมชาติทางอ้อมจะแตกต่างกันตามหลักของการสะท้อน สีผิวและ โครงสร้างของพื้นผิวที่จะสะท้อน การให้แสงทางอ้อมมักจะใช้สำหรับแนวหลัง การให้แสงทางตรงมักจะใช้สำหรับการเห็นวัตถุ นอกจากนี้แสงธรรมชาติยังมีผลต่อความรู้สึกของผู้เข้าชมอาคาร โดยเฉพาะการใช้บริเวณทางเชื่อมต่อต่างๆ แม้กระทั่งที่ว่างที่เป็นส่วนสาธารณะของอาคาร แสงธรรมชาติยังมีส่วนดึงดูดความสนใจจากส่วนแสดงหรือจุดแสดงหนึ่งกับอีกจุดแสดงอีกส่วนหนึ่งการเปิดแสงธรรมชาติไม่ว่าทางด้านบน หรือด้านข้างก็ดี ย่อมมีผลต่อลำดับของที่ว่างภายในอาคาร คือความต่อเนื่องของที่ว่างมีมากขึ้น

ภาพที่ 2.7 รูปแบบการจัดแสงประดิษฐ์

ที่มา : จากการศึกษา และ วิเคราะห์

2.4.2 แสงประดิษฐ์ เป็นจากหลอดไฟฟ้าสามารถดัดแปลงมาใช้ในมุมต่างๆ ได้สะดวกและมีปริมาณสม่ำเสมอโดยสามารถแยกออกเป็นประเภทได้ดังนี้

1) DIRECT LIGHT ไฟส่องตรง มีความสัมพันธ์กับมุมของไฟที่ส่องตรงไปยังพื้นหรือ ที่วัตถุ จากแหล่งจ่ายไฟแต่ละโคมทำมุมคงที่

2) INDIRECT , REFLECTED LIGHT เป็นไฟทางอ้อม หรือไฟสะท้อน สามารถดึงดูดความสนใจอย่างมาก เพราะมันสามารถส่องแสงสว่างไปยังวัตถุโดยเฉพาะทำให้คุณวลหรือพราวเปลืองได้ความรู้สึกที่ดีในการชม

3) LIGHT FROM BELOW, FOOT LIGHT เป็นมุมไฟที่ส่องวัตถุจากด้านล่างดูไม่เป็นธรรมชาติ และไม่สร้างความสมจริง ก่อให้เกิดอารมณ์การจินตนาการจากรมมองเห็นที่เกินจริง การส่องไฟ FOOTLIGHT เพื่อให้เห็นผู้แสดงชัดเจนควรทำมุม 45 องศาจะดูน่าสนใจมากขึ้น

4) FRONT LIGHT เป็นแสงจากด้านหน้า ตำแหน่งไฟจะอยู่ข้างๆ หรือข้างหลังผู้ดู และส่องไปยังพื้นด้านหน้า ซึ่งลดความแปลกแยกระหว่างวัตถุกับพื้นที่ได้มากกว่าไฟอื่นๆ ไฟหน้าเป็นชนิดที่เบนที่สุดดึงเห็นเงาทั้งหมดหรือบางส่วนหลังวัตถุได้ยากจากด้านหน้าพื้นที่สูญเสียความรู้สึก แต่มันไม่สามารถทิ้งไฟลงไปพร้อมกันทั้งหมดเพื่อให้เห็นการแสดงทั้งหมดโดยตรงกลเม็ดในการรักษาความเข้มให้ต่ำเท่าที่จะทำได้ ดังนั้นพื้นที่และบรรยากาศจะต้องคงไว้เพียงขอบเขตซึ่งเป็นที่สำคัญที่ผู้ชมต้องเห็น

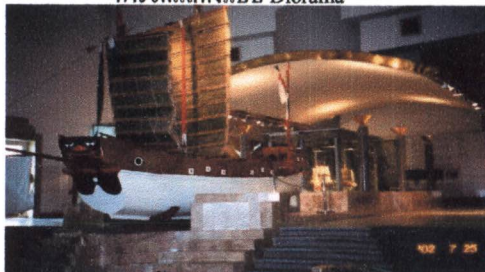
ภาพที่ 2.8 ภาพการจัดแสดงด้วยสื่อประเภทต่างๆ

การจัดแสดงด้วยระบบ Electronic

การจัดแสดงแบบ Diorama

การจัดแสดงแบบ Mock Up

ที่มา : จากการศึกษา และ วิเคราะห์

5) BORDER LIGHT ควรระมัดระวังการใช้ไฟแบบขอบข้างลงสู่พื้น มัน จะเกิดการส่องผ่านจากไฟหน้าไปยังไฟข้าง และทำให้เกิดบรรยากาศพื้นที่เปิด โคมไฟจำนวนมากค่อนข้างจำเป็นเสมอ

6) BLACK LIGHT แสงจากด้านหลัง ตำแหน่งจะอยู่ข้างหลังวัตถุ แสง ส่องจากด้านหลังและทอดเงาไปยังผู้ดู แสงนี้ โน้มนำให้เกิดชอกหลิบ ส่วนมาก ใช้ในงานละคร และบรรยากาศนี้ไม่สามารถเน้นแสงที่มากกระทบได้

7) SIDE LIGHT แสงด้านข้าง แสงที่ส่องไปยังพื้นที่จากด้านข้าง เป็น ทิศทางที่ถูกใช้ประจำและมีประโยชน์ในการสร้างความชัดเจนต่อพื้นที่

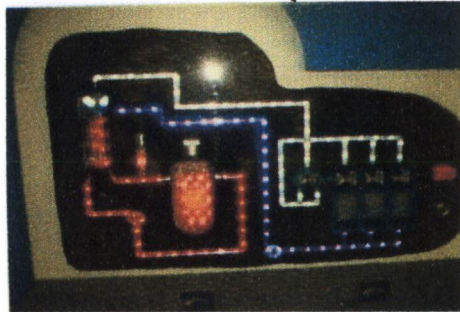
2.5 การออกแบบ และ การจัดแสดงด้วยสื่อ

การจัดนิทรรศการ ในปัจจุบันจำเป็นต้องมีเทคโนโลยีทางการศึกษา มา ประกอบเพื่อให้ความรู้ ความสะดวกเข้าใจขึ้น นักจิตวิทยาพบว่า การรับรู้ของ คน แบ่งเป็นส่วนต่างๆ ได้ดังนี้ รับรู้ทางสายตา 75% รับรู้ทางหู 13% รับรู้ทาง สัมผัส 6% รับรู้ทางกลิ่น 3% รับรู้ทางรส 3% ดังนั้นสื่อใน

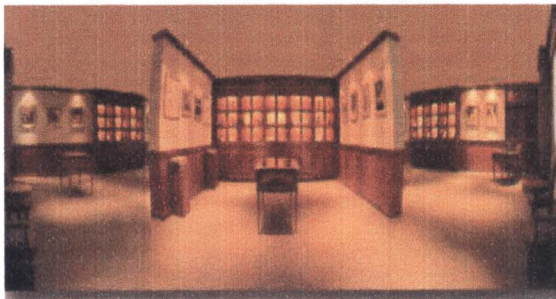
ภาพที่ 2.9 ภาพการจัดแสดงด้วยสื่อประเภทต่างๆ (ต่อ)

การจัดแสดงแบบ วัตถุลอยตัว 3 มิติ

การจัดแสดงแบบ Electronic Board

การจัดแสดงด้วย Wall board

การจัดแสดงจึงจัดเป็น 3 กลุ่ม สื่อ 2 มิติ สื่อ 3 มิติ สื่อ 4 มิติ และสื่อที่ไม่มีมิติ โดยสื่อทางสายตาจะเป็นสื่อที่ดีที่สุด

2.5.1 ประเภทประเภทวัตถุ 3 มิติ (OBJECT & MODEL) เป็นการจัดแสดงแบบวัตถุลอยตัว 3 มิติ วัตถุมีรูปทรงและขนาดเล็ก และ ขนาดใหญ่ แตกต่างกันไป มีทั้งของจริงและของจำลอง เพื่อความน่าสนใจให้สะดุดตาผู้เข้าชม และเหมาะสมกับเนื้อหาของการจัดแสดง

2.5.2 ประเภท 2 มิติ (BOARD) ส่วนใหญ่จัดเป็น Panel เป็นจุดๆ โดยมีขนาดที่แตกต่างกันออกไป อาจเป็นบอร์ดที่ตั้งลอยตัวหรือติดกับผนัง แบ่งออกเป็น ประเภทได้ ดังนี้

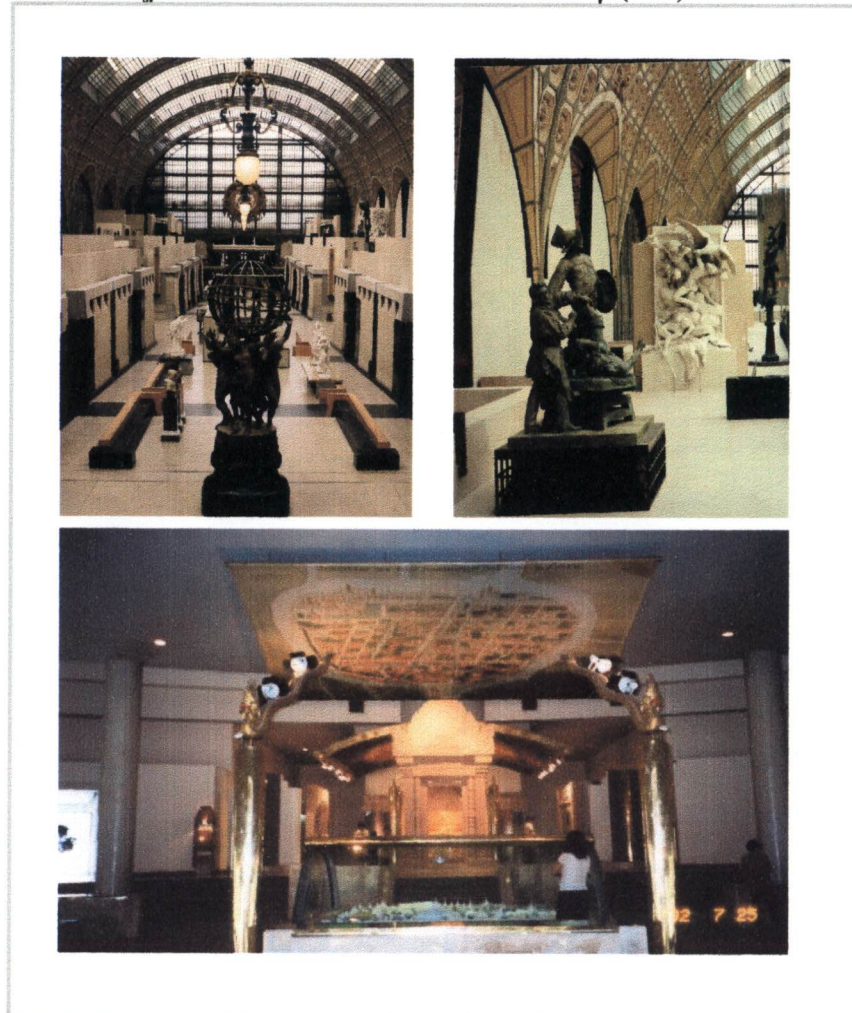
2.5.2.1 WALL BOARD เป็นบอร์ดแผ่นเรียบ 2 มิติ มีความหนาบางแตกต่างกันออกไป

2.5.2.2 ELECTRONIC BOARD เป็นบอร์ดที่ใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าเข้ามาช่วยในการจัดแสดงเพื่อเพิ่มความน่าสนใจ และสามารถตอบสนองประสาทสัมผัสได้มากกว่าการใช้สายตาเพียงอย่างเดียว เช่น การใช้ไฟฟ้า ไฟกระพริบ เครื่องบันทึกเสียง เป็นต้นโดยอาศัยการกดปุ่ม มือหมุน หรือทดลองในแบบต่างๆ

2.5.2.3 DIORAMA หรือ อันตรทัศน์ เป็นการนำเอาการจัดประเภทบอร์ด ซึ่งจัดเป็นฉากและวัตถุประเภท 3 มิติ มาประกอบกันเพื่อแสดงให้เห็นบรรยากาศ และ เนื้อเรื่องที่ใกล้เคียงกับความจริงได้มากขึ้น ซึ่งผู้เข้าชมสามารถเดินเข้าไปส่วนหนึ่งของการจัดแสดงได้

ที่มา : จากการศึกษา และ วิเคราะห์

ภาพที่ 2.10 รูปภาพการจัดแสดงด้วยสื่อประเภทต่างๆ (ต่อ)

ที่มา : จากการศึกษา และ วิเคราะห์

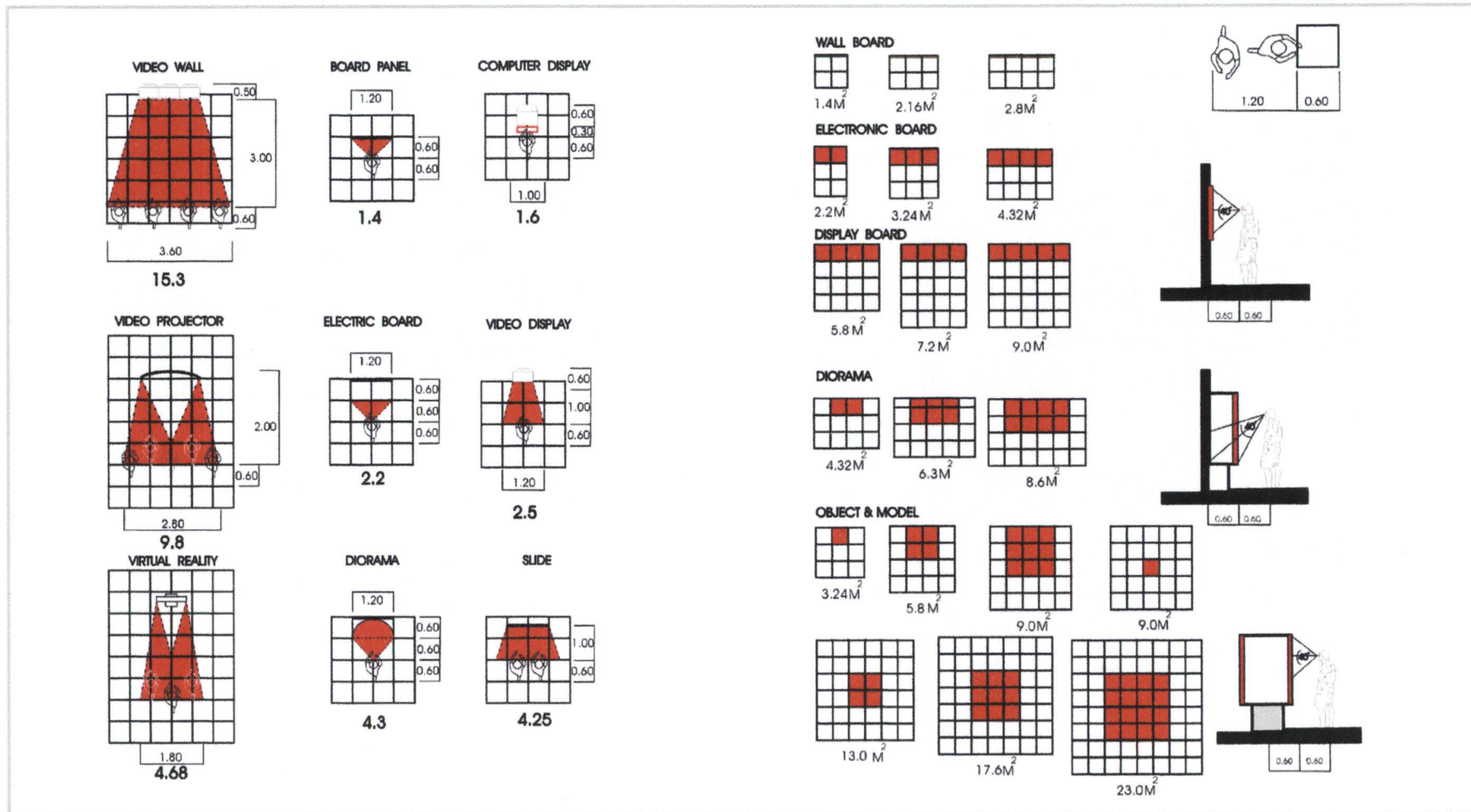
2.5.2.4 MOCK UP มีลักษณะคล้ายกับ DIORAMA โดยเป็น MODEL ขนาดใหญ่ 1 ชั้นที่ผู้ชมเดินเข้าไปในนั้นได้ โดยแตกต่างกับแบบ DIORAMA ในแง่ของจุดสนใจ โดย DIORAMA จุดสนใจจะอยู่ที่วัตถุที่นำมาจัดแสดงภายในห้องนั้น แต่ส่วน MOCK UPจุดสนใจจะอยู่ที่ตัวมันเองทั้งหมด ส่วนขนาดจะขึ้นอยู่กับเรื่องราวที่จะนำมาจัด

2.5.2.5 Equipments เป็นการใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าต่างๆ เข้ามาช่วยในการจัดแสดง แต่มีข้อจำกัด คือไม่สามารถจัดแบบการจัดทั่วไปได้ เพราะต้องการความมืดในการจัดแสดง ได้แก่ Computer Display , Video Wall , Virtual Reality, Hologram

2.5.2.6 Mixed technic คือ การนำเอาเทคนิคต่างๆ มาจัดแสดงร่วมกันเพื่อ เพิ่มความสนใจในเนื้อเรื่องราวงานที่จัดแสดง

2.6 มาตรฐานการออกแบบพื้นที่จัดแสดงงาน

ภาพที่ 2.11 แสดงมาตรฐานพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการในรูปแบบต่างๆ

ที่มา: จากการศึกษา และ วิเคราะห์

2.7 กำหนดเทคนิคจัดแสดงนิทรรศการ

กำหนดให้เป็นแบบ (INSTRUCTIONAL PRESENTATION) โดยลักษณะการจัดแสดงจะมีทั้งที่ใช้อุปกรณ์ประกอบในการจัดแสดง และแบบที่ไม่ใช่อุปกรณ์ สำหรับอุปกรณ์ในการแสดงนั้นจะมีลักษณะและรูปแบบการใช้งานดังนี้

2.7.1 SCREEN BOARDS ใช้สำหรับแสดงวัตถุที่ต้องแขวนหรือห้อย BOARD นี้จะต้องติดตั้งผนังและกลางห้องบ้างเป็นบางส่วน ซึ่งขึ้นอยู่กับประเภทวัตถุ และลักษณะการวางผังแสดงแต่มีหลักเกณฑ์ว่า ส่วนที่ติดผนังจะมีมากกว่าส่วนที่ลอยตัว เนื่องจากไม่ให้เกิดการอึดอัดเกินไป

2.7.2 PLATES ใช้สำหรับแสดงวัตถุที่ต้องวางให้เห็นรูปรอบตัว การติดตั้งมีทั้งแบบติดผนังและลอยตัว

2.7.3 SHELVES ใช้สำหรับแสดงวัตถุขนาดเล็กมาก โดยจัดวางเรียงอยู่ในตู้ การติดตั้งแบบติดผนังและลอยตัว

2.7.4 วัตถุที่ไม่ต้องการอุปกรณ์ วัตถุบางอย่างสามารถแสดงได้เนื่องจากมีขนาดใหญ่ บานจะแสดงโดยวางลอยตัวกับพื้น

2.7.5 SUPENSION ใช้สำหรับห้อย หรือ แขวนวัตถุบางประเภทที่สามารถคว้วัตถุได้รอบตัว

2.8 หลักการออกแบบส่วนหอประชุม (Auditorium)

เป็นสถานที่สำหรับใช้ในการประชุม สัมมนา แสดงปาฐกถา ฉายภาพยนตร์ หรือ การแสดงบนเวที ซึ่งใช้ผู้แสดงจำนวนไม่มากนักในการออกแบบส่วนการแสดง มีข้อควรพิจารณาต่างๆ ดังนี้

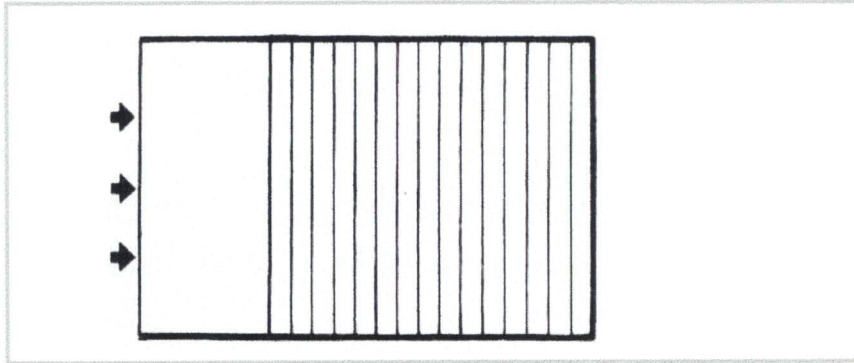
- 1) เวที
- 2) รูปร่างและขนาดที่เหมาะสม เพื่อผลในการชมและฟังที่ดี
- 3) การจัดตำแหน่งผนัง และเพดานที่เหมาะสม เพื่อให้ได้ทิศทางของเสียงตามต้องการ
- 4) ลักษณะของการจัดตำแหน่งที่นั่ง ที่ให้ผลในการในการชมได้อย่างชัดเจน

2.8.1 เวที (Stage)

ลักษณะห้องประชุมมี 4 แบบ คือ

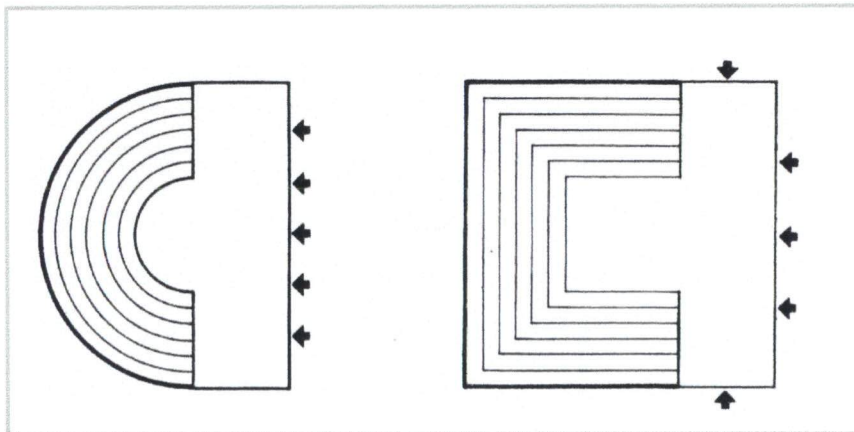
2.8.1.1 แบบที่ 1 (Audience looking in one direction towards the performance or proscenium stage) ผู้ฟังสามารถเห็นการแสดงจากด้านหน้าด้านเดียว การดึงผู้ชมจำนวนมากเข้าใกล้เวทีทำได้ยาก และที่นั่งไกลออกไปต้องใช้เครื่องขยายเสียงช่วย แต่เหมาะสมสำหรับการใช้บรรยายแสดง Concert และละคร วิธีการที่จะพยายามที่นั่งคนดูมาก เพื่อไม่ให้ไหลเวทีที่อาจทำได้โดยการทำ Balcony floor มีความลาดไม่พอทำให้

ภาพที่ 2.12 แสดงลักษณะเวทีแบบ Audience looking in one direction towards the performance or proscenium stage

ที่มา : ARCHITECT DATA

ภาพที่ 2.13 แสดงลักษณะเวทีแบบ Audience partially surrounding the performance or open stage

ที่มา : ARCHITECT DATA

มุมมองเสียงไปและมีปัญหาเรื่อง Acoustics ได้ แต่ถ้าทำให้มีความสูงมากไปอาจทำให้ค่า RT ของเสียงยาวไปไม่น่าฟัง Balcony ที่ลึกเกินไปจะทำให้เกิด Sound shadow ในส่วนหลังสุดของผู้ฟัง (Audience) ได้

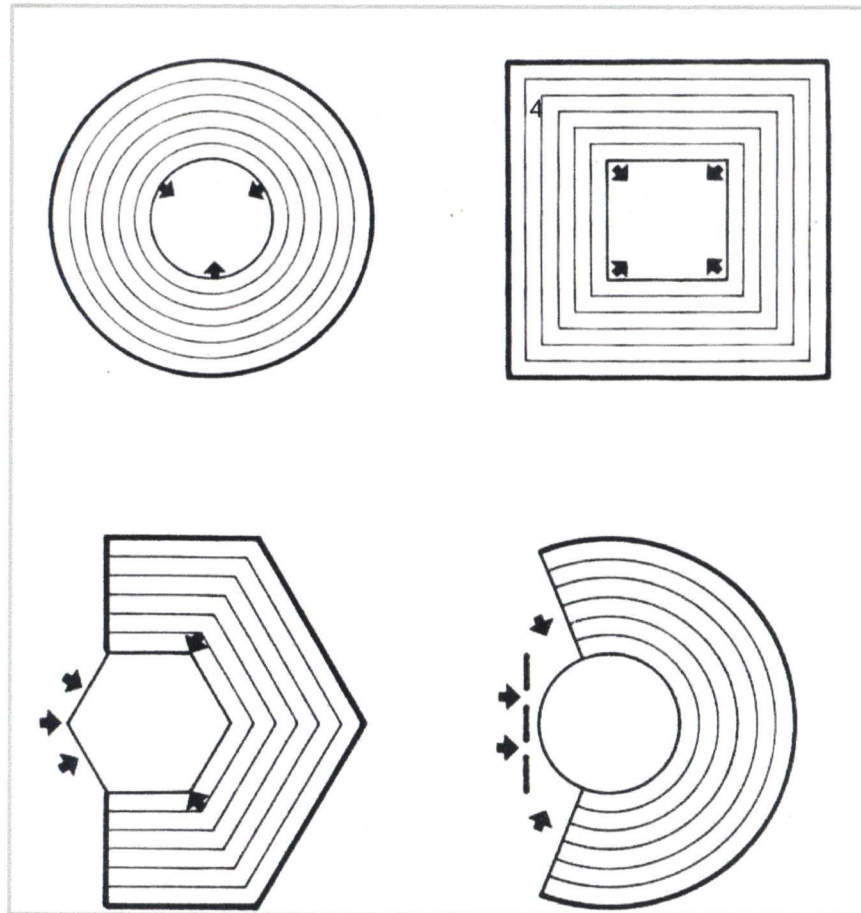
2.8.1.2 แบบที่ 2 Audience partially surrounding

the performance or open stage ลักษณะนี้ Main performance area เปิดตรงไปยังผู้ฟังหลายๆ ด้าน ของเวทีเป็นการพัฒนาจาก กรีก โรมัน นับว่าสร้างความสัมพันธ์ได้ดีพอสมควร ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ ขณะที่ผู้แสดงหันหน้าไปพูดทางด้านหนึ่ง จะทำให้ส่วนหลังของผู้แสดงไม่ได้ยินเสียง Direct sound การจัดการจะทำได้ค่อนข้างลำบากเพราะมีหลายมุมมองผลของ Acoustic ก็จะไม่ค่อยดีต้องเพิ่มเทคนิคในการแสดงมากขึ้นด้วย ข้อดีคือจัดที่นั่งให้ผู้ฟังเข้าใกล้เวทีได้มากขึ้น (ผู้ฟังจำนวน 1,000-2,000 คนสามารถจัดที่นั่งรอบเวทีระยะใกล้สุดไม่เกิน 17-19 เมตร หรือ 15-18 เมตรจากแถวหน้า แต่ถ้าเป็นแบบ Proscenium stage แล้วระยะเวลาจากเวทีถึงแถวหลังสุดจะยาวถึง 36 เมตร)

2.8.1.3แบบที่ 3 Audience surrounding performance

or arena stage เป็นการพัฒนารูปแบบมาจาก Amphitheater ของกรีกและโรมัน สามารถนำผู้ฟังมาใกล้เวทีมากที่สุดแต่จะมีปัญหา Acoustic มากเช่นเดียวกับ Open stage และ นิยมใช้กับการแสดงที่ไม่อยู่กับที่

ภาพที่ 2.14 แสดงลักษณะเวทีแบบ Audience surrounding performance or arena stage

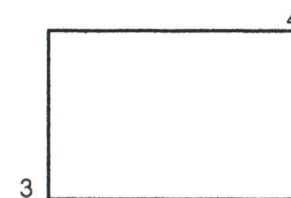
เคลื่อนไหวทุกด้านเท่านั้น จึงไม่เหมาะสมสำหรับการแสดงดนตรี

2.8.1.4 แบบที่ 4 Performance extending around audience or extended stage ตัวเวทีจะมีปีกยื่นออกมาทางด้านซ้าย และ ขวาเพื่อความใกล้ชิดกับผู้ชม เหมาะสำหรับการแสดงละครมาก คือ ในขณะที่ใช้ฉากด้านข้างก็สามารถเปลี่ยนมาใช้ฉากใหญ่กลางเวทีได้

จากการเปรียบคุณสมบัติ ประสิทธิภาพของการชม รับฟังดนตรี และ รูปร่างและขนาดที่มีความยืดหยุ่น และ เหมาะสมจะเห็นว่าแบบ Audience looking in one direction towards the performance or proscenium มีความเหมาะสมที่สุด

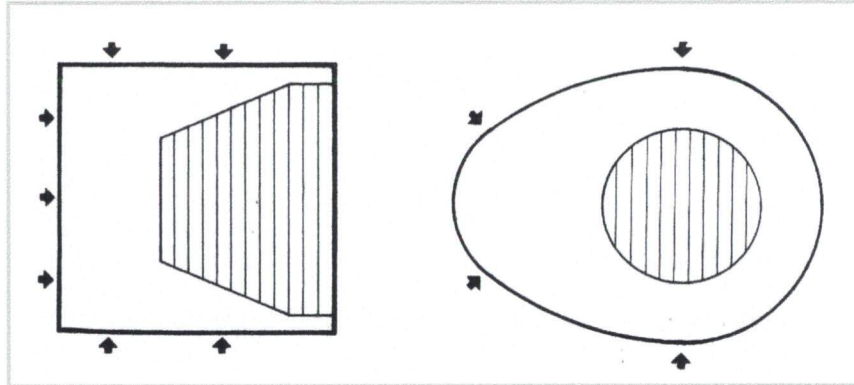
ขนาดเวทีจากหนังสือ Architect data กำหนดความกว้างต่ำสุดสำหรับเวทีเพื่อใช้แสดงดนตรี (เป็นกิจกรรมที่ใช้ขนาดความกว้างของเวทีมากกว่าการแสดง Opera) ไว้เท่ากับ 10 เมตร

อัตราส่วนของเวที ความกว้าง: ความลึกเท่ากับ 1.4: 1 ดังนั้น ขนาดเวทีที่ได้มาตรฐานเท่ากับ 10: 7 เมตร

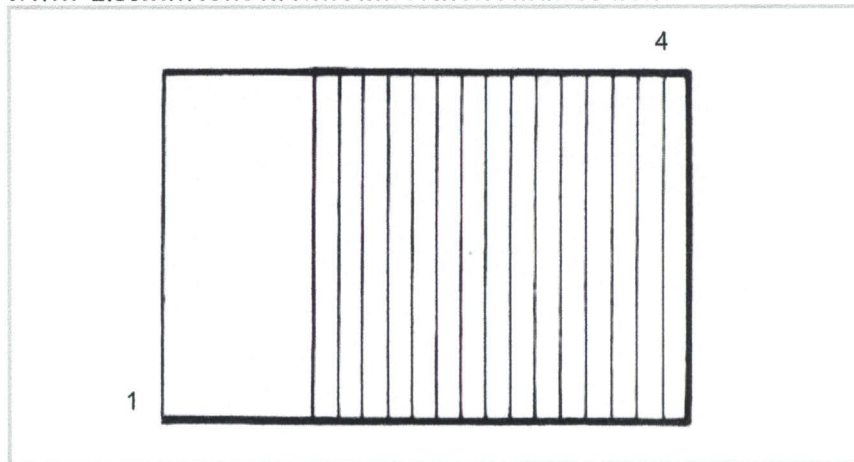
ที่มา : ARCHITECT DATA

ภาพที่ 2.15 แสดงลักษณะเวทีแบบ Performance extending around audience or extended stage

ที่มา : ARCHITECT DATA

ภาพที่ 2.16 แสดงอัตราส่วนความกว้างต่อความลึกของเวที

ที่มา : ARCHITECT DATA

จากรูปร่างและสัดส่วนของเวทีที่เหมาะสมนี้ จะทำให้เกิด Appropriate loudness balance และความพอใจของผู้ฟัง เมื่อได้รูปร่าง พื้นที่ สัดส่วนแล้ว ยังจะต้องคำนึงสิ่งต่อไปนี้ คือ

- 1) Enclosure ที่ล้อมรอบอยู่นั้น ควรมีคุณสมบัติสะท้อนเสียงได้เพื่อสะท้อน PROJECTION ของเสียงไปยังผู้ฟังส่วนหลังได้ดี
- 2) ระดับของเวทีควรสูงอย่างน้อย 50 ซม. เพื่อให้เสียงตรงและแผ่กระจายได้ดี
- 3) ความต้องการทางโครงสร้าง ระบบ Mechanical และ Electrical ต้องสอดคล้องกันและสนอง ความต้องการของระบบเสียงได้ดี

2.8.2 ห้องควบคุม (Control room)

2.8.2.1. ความสูงจากพื้นถึงฝ้าเพดาน ต้องไม่น้อยกว่า

2.5 เมตร

2.8.2.2 ระยะของช่องใต้พื้นสำหรับเดินสายไฟและอื่น ๆ

ไม่ควรน้อยกว่า 75 ซม.

2.8.2.3 ห้องควบคุมจะต้องอยู่ตรงกลางของหอประชุม

2.8.2.4 จะต้องมึระบบห้องกันเสียง ในห้องควบคุมไม่ให้

ออกไปสู่บริเวณที่นั่งชมได้ห้องแผงสวิตช์ ประกอบด้วยแผงสวิตช์ สำหรับอุปกรณ์ไฟฟ้าทั้งหมด เครื่องหรีไฟ แผงสวิตช์แยก ของเครื่องควบคุมเสียง และแผงสวิตช์ของเครื่องปรับอากาศ

2.8.3 ส่วนที่นั่งชม

2.8.3.1 การออกแบบพื้นที่สำหรับส่วนที่นั่งชม สามารถ

เลือกพิจารณาได้ 2 แบบคือ

2.8.3.2 พื้นราบ (Level floor)

2.8.3.3 พื้นเปลี่ยนระดับ แบ่งเป็น

1) พื้นราบ (Stepped floor)

2) แบบพื้นเอียง (Sloping floor)

สำหรับหอประชุมขนาดใหญ่ พื้นเปลี่ยนระดับจะมีข้อดีกว่า คือความเอียงลาดของพื้นจะมีผลกับการมองของผู้ชม โดยผู้ชมทุกคนจะสามารถเห็นเวที หรือจอได้ทั้งหมดไม่มีปัญหาเรื่องศีรษะบังกันความเอียงลาดของพื้นยิ่งมากการชมจะยิ่งเกิดความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น จะเห็นได้ว่าความเอียงลาดของพื้น ในการชมภาพยนตร์มักจะน้อยกว่าความเอียงลาดของพื้นเพื่อชมการแสดงซึ่งจำเป็นต้องเห็นส่วนหน้าสุดของเวทีประเภทของความลาดเอียงมี 2 ประเภท คือ

1).ลาดทางเดียว (Single slope)

ก.ลาดขึ้นเรื่อยๆ ระดับระหว่างแถวต่างกันประมาณ 3 นิ้ว ระยะหลังเก้าอี้ถึงเก้าอี้

ข.พื้นลาดทั้งสองทาง พื้นลาดทั้งสองทางมี Stadium

(Double slope with stadium)

2) ลาดทั้งสองทาง (Double slope)

ก.พื้นชนิดนี้ควรสูงกว่าแบบแรกคือ สูงประมาณ 7

นิ้ว ความลาดที่ทางเข้าทำเป็น Slope ไม่นิยมทำเป็น Step ความลาดจะมีไปถึงเวที หรืออาจยกเวทีเป็น Platform ต่างหากก็ได้

หอประชุมขนาดเล็ก ควรใช้แบบลาดทางเดียว

หอประชุมขนาดใหญ่ ควรใช้แบบลาดสองทาง

2.8.4 รูปร่างของห้องแสดง

ลักษณะของโรงละครที่จะนำมาพิจารณามี 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ

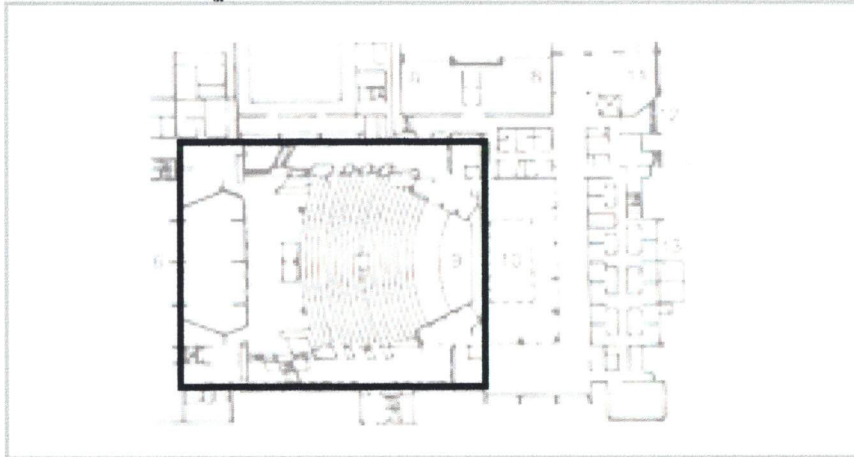
2.8.4.1 รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า (RECTANGULAR SHAPE)

ลักษณะนี้ง่ายต่อการออกแบบจากแต่ ข้อเสียเกี่ยวกับการสะท้อนของเสียงมีมาก แต่สามารถแก้ไขได้โดยใช้ผนังเป็นลูกคลื่นเพื่อช่วยในการกระจายเสียงเหมาะสำหรับโรงละครขนาดเล็กที่ระยะ ในการสะท้อนของเสียงไม่มากจนทำให้เกิดผลเสีย

2.8.4.2 รูปพัด (FAN SHAPE) ลักษณะนี้จะช่วยในการ

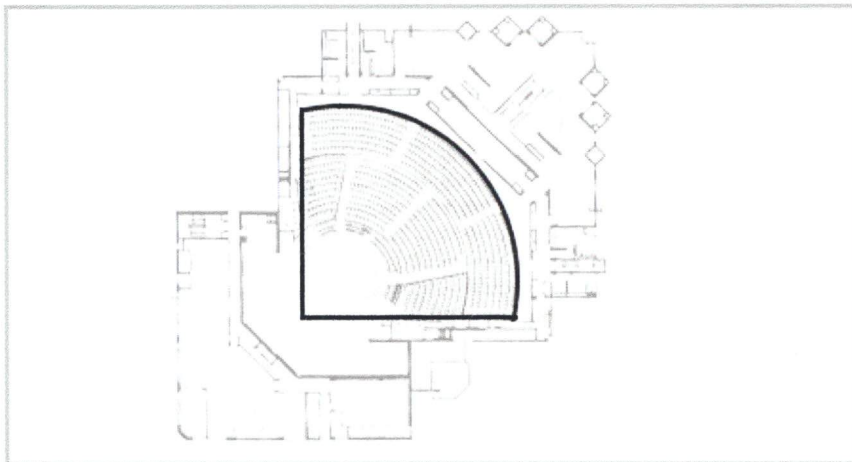
กระจายเสียงสู่ผู้ชมได้ทั่วถึง ทำให้ทุกที่นั่งได้รับเสียงภายในโรงละครในระดับที่ใกล้เคียงกัน และผนังที่เบนออกจะช่วยในการขยายมุมมองให้ดูได้มากขึ้น มุมของแกนผนังที่มากที่สุดไม่ควรเกิน 60 องศา

ภาพที่ 2.17 แสดงรูปร่างของห้องแสดงแบบ สีเหลี่ยม

ที่มา : ARCHITECT DATA

ภาพที่ 2.18 แสดง รูปร่างของห้องแสดงแบบ รูปพัด

ที่มา : ARCHITECT DATA

2.8.4.3 รูปร่างกลมหรือรี (CIRCULAR OR ELLIPTICALLY)

เป็นลักษณะที่ทำให้เสียงสะท้อนมารวมเป็นจุดเดียวกัน (SOUND FOCUS) ทำให้เสียงดังเป็นบางจุดไม่เท่ากัน ถ้าจำเป็นต้องออกแบบในลักษณะนี้ อาจแก้ไขโดยใช้ผนังรูปโค้งให้เสียงกระจายออก หรือใช้วัสดุดูดเสียง

2.8.5 ขนาดของ Auditorium

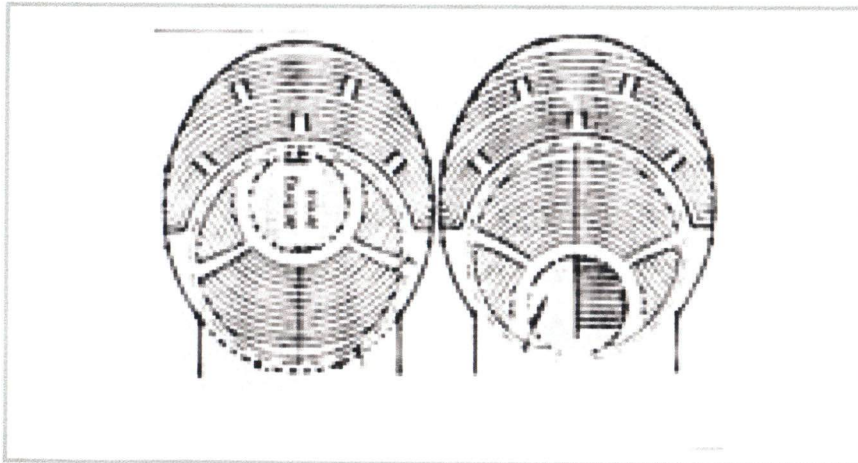
ขนาดที่เหมาะสมของ Auditorium จะขึ้นอยู่กับลักษณะการใช้งานในแต่ละประเภทและจำนวนผู้ชม

ตารางที่ 2.1 แสดงการเปรียบเทียบขนาดของ Auditorium

ขนาดของห้องประชุม	เล็ก	กลาง	ใหญ่
จำนวนที่นั่ง	200-300	600	1,000-2,000
เนื้อที่ต่อ 1 ที่นั่ง	7.45 ม.	0.090 ม.	-
ความลึกที่ 10 ที่	0.54 ม.	9-10.5 ม.	15 ม.
ความกว้างเวที	13.2 ม.	27 ม.	36 ม.
ความกว้างของห้อง	7.5 ม.	9-10.5 ม.	15 ม.
ความสูงของเพดาน	3.6 ม.	4.5 ม.	5.4 ม.

ที่มา : จากการศึกษา และ วิเคราะห์

ภาพที่ 2.19 แสดงรูปร่างของห้องแสดงแบบ วงกลมหรือวงรี

ที่มา : ARCHITECT DATA

การกำหนด Floor plan ควรคำนึงถึงหลักใหญ่ๆ 2 ประการ คือ

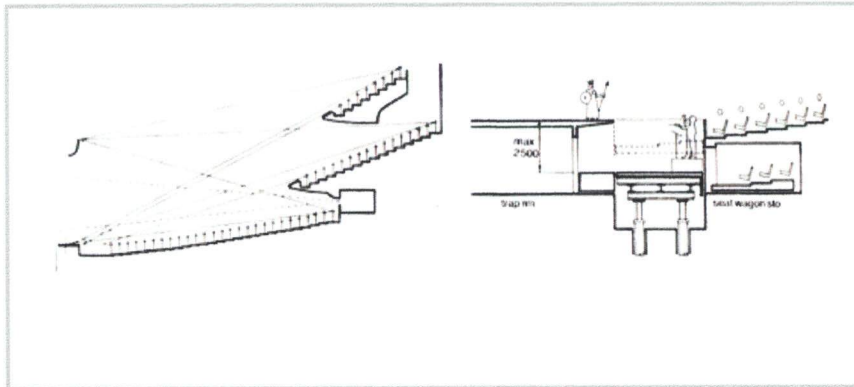
1) พยายามจัดวางตำแหน่งของเก้าอี้ในห้องประชุม ให้อยู่ใกล้กับเวทีมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ต้องมีระยะห่างพอที่จะได้เห็นและได้ยินเสียงทางตรงด้วย

2) จัดวางผนัง เพดาน และ เเวทีให้เหมาะสมเพื่อให้ได้ทิศทางของเสียงมากที่สุด ดังนั้น หอประชุมที่กว้าง ตื้น จะดีกว่า แคบ และ อัตราส่วนระหว่างความกว้างต่อความยาว โดยทั่วไปจะอยู่ระหว่าง 1 : 2 หรือ 1:1

2.8.6 ลักษณะมุมมองของผู้ชม (SIGHT LINES)

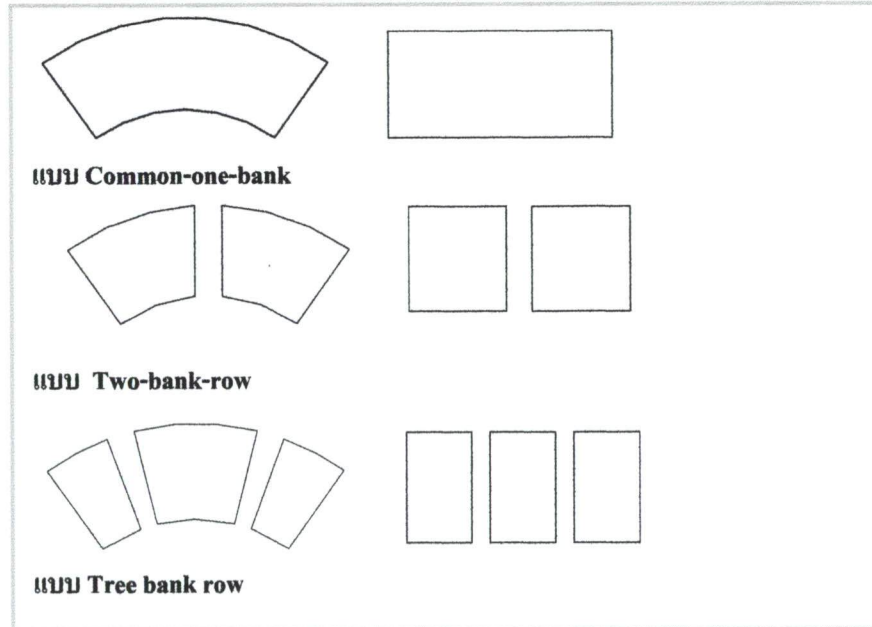
VERTICAL SIGHT LINES ในการชมแต่ละที่ย่อมมีผู้ชมมาก ดังนั้น จึงมีการยกระดับให้ผู้ชมที่อยู่ด้านหลังสามารถมองได้ชัดเจนขึ้น การเอียงของ

ภาพที่ 2.20 แสดงมุมมองของผู้ชม แบบ VERTICAL SIGHT LINES

ที่มา : ARCHITECT DATA

ภาพที่ 2.21 แสดงการจัดที่นั่งแบบต่างๆ

พื้นโรงละครนั้นจะมีความชันของพื้นไม่เกิน 1 ต่อ 10 ไม่จำเป็นต้องทำขั้นบันได แต่ถ้าเกินกว่านี้ควรทำขั้นบันได นอกจากนี้ความชันไม่ควรเกินกว่า 35 องศา เพราะถ้าเกินกว่านี้บันไดจะมีความสูงมากเกินไป ในกรณีที่ผู้ชมในชั้นลอยจะต้องตรวจสอบเส้นสายตาไม่ให้เกิดคนนั่งบังกันเนื่องจากชันได้

2.8.7 ที่นั่งชมในโรงละคร ที่นั่งชมในโรงละคร มี 2 แบบพื้นโรงละครนั้นจะมีความชันของพื้นไม่เกิน 1 ต่อ 10 ไม่จำเป็นต้องทำขั้นบันได แต่ถ้าเกินกว่านี้ควรทำขั้นบันได นอกจากนี้ความชันไม่ควรเกินกว่า 35 องศา เพราะถ้าเกินกว่านี้บันไดจะมีความสูงมากเกินไป ในกรณีที่ผู้ชมในชั้นลอยจะต้องตรวจสอบเส้นสายตาไม่ให้เกิดคนนั่งบังกันเนื่องจากชันได้

2.8.7.1 ที่นั่งแบบยึดติดตัว

เป็นลักษณะแบบติดตายกับพื้นให้ความ สะดวกสบายในการนั่งมากกว่าแบบเคลื่อนย้ายได้และนิยมใช้กันโดยทั่วไป เพื่อความสะดวกในการเดินและทำให้ระยะห่างของแถวแคบลง ด้วยจึงนิยมใช้เก้าอี้ชนิดกระจกกลับได้เอง ได้เมื่อลุกจากที่นั่ง กลไกในการกระดกควรให้เงิบที่สุดเมื่อทำงานที่นั่งควรเป็นเบาะให้นั่งสบายและใช้วัสดุทนไฟ ดูดซับเสียงได้ดี ทำความสะอาดง่าย ผุ่นไม่เกาะ

2.8.7.2 ที่นั่งแบบชนิดเคลื่อนย้ายได้

ที่นั่งแบบเคลื่อนย้ายได้เหมาะสำหรับ โรงละครที่มีประโยชน์ใช้สอยหลายแบบ การออกแบบจะต้องอยู่ใน SIGHT LINES เช่นเดียวกัน การทำที่นั่งลักษณะนี้มักเป็นโมดูลชิ้นส่วนต่าง ๆ จะนำมาประกอบกันได้พอดี แนวทางการออกแบบที่นั่งชนิดเคลื่อนย้ายได้ มีหลักการใหญ่ ๆ คือ

1) INDIVIDUAL MODULE SYSTEM ทำพื้น

เป็นกล่องหรือชิ้นส่วนขนาดเล็ก น้ำหนักเบาเก้าอี้จะถูกนำมาติดตั้งบนชิ้นส่วนเหล่านี้

2) MULTIPLE SEATING MODULE แบบที่

มีขนาดใหญ่ พื้นมักจะทำเป็นโครงสร้าง สามารถปรับเอนได้ หรือพับเก็บได้ เมื่อใช้งานจะยกหรือเคลื่อนโดยมี JACKS หรือ อุปกรณ์ในการยึด

2.8.8 ระยะห่างของที่นั่ง

2.8.8.1 ระยะหลังพนักถึงหลังพนัก 0.76 เมตร สำหรับที่นั่งแบบมีพนัก

2.8.8.2 ระยะหลังพนักถึงหลังพนัก 0.81 เมตร สำหรับที่นั่งแบบไม่มีพนัก

3.ความกว้างของที่นั่งน้อยที่สุด สำหรับที่มีที่วางแขน = 0.51 เมตร

4.ความกว้างของที่นั่งน้อยที่สุดสำหรับที่ไม่มีที่วางแขน=0.46เมตร

2.8.9 การจัดตำแหน่งของเก้าอี้ใน Auditorium

ในหอประชุม การยกระดับมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อผลทางด้าน การรับฟัง และการมองเห็น ดังนั้นเพื่อมิให้เกิดการบังกันระหว่างแถว จึงควรยกระดับของผู้ฟังแต่ละแถวขึ้นประมาณ 12 ซม. หรือเป็นมุมเอียงไม่น้อยกว่า 8 องศา แต่ไม่ควรเกิน 30 องศา

พื้นที่เริ่มเอียงถ้าไกลจากเวทีมากกว่าเท่าใด ความเอียงลาดในตอนหลังก็น้อยลงเท่านั้น แต่ถ้าความลาดเอียงในตอนหลังมาก ก็จะทำให้หอประชุมสั้น จุกคนได้น้อยและสิ้นเปลืองมาก ถ้าพื้นจำเป็นต้องเอียงมาก (เกิน 3 นิ้ว ต่อแถว) ก็

ควรทำเป็นขั้นๆในการจัดที่นั่ง เราควรจัดให้เกิดการเอียงหลบกันระหว่างแถว เพื่อให้ผู้ชมที่อยู่ด้านหลังสามารถมองข้ามไหล่ผู้ชมแถวหน้าได้ ดังนั้นจึงไม่สามารถกำหนดมุมเอียงให้ชัดเจนแน่นอนลงไปได้ลักษณะการจัดแถวที่นั่งโดยทั่วไป

2.8.9.1 Common-one-bank เป็นการจัดแถวที่นั่งเดียว

ตลอด มีทางเดินสองข้างซึ่งไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร เหมาะสำหรับหอประชุมที่มีขนาดเล็ก สามารถจัดได้เป็น 2 แบบ คือ

1) Row เป็นการจัดแบบแถวเดี่ยวตลอด แบบนี้จะเหมาะเพราะคนที่นั่งแถวริมจะต้องเอี้ยวตัวมอง

2) Curve row เป็นการจัดแบบแถวโค้ง ที่มีรัศมีอย่างน้อย 6 เมตร ซึ่งดีกว่าแบบ Straight row คือผู้ชมทั้งหมดจะได้รับความสบายในการชมกันอย่างทั่วถึงแต่ต้องคำนึงถึงขนาดของพื้นที่ ซึ่งควรเป็นแบบพื้นราบ (LEVEL FLOOR) ทั้ง 2 แบบ นี้จะไม่เหมาะกับหอประชุมที่มีขนาดกว้างมากเพราะแถวที่นั่งจะยาวมาก คนที่นั่งตรงช่วงกลางจะเข้าออกได้ลำบาก ดังนั้นระยะระหว่างแถวควรกว้างอย่างน้อย 80 ซม. จำนวนที่นั่งแต่ละแถวไม่ควรเกิน 14-20 ที่นั่ง

2.8.9.2 Two bank row เป็นการจัดแบ่งที่นั่งออกเป็น 2

ตอน มีทางเดินผ่านตรงกลางและริมทั้งสองด้าน แม้จะเป็นการสิ้นเปลืองทางเดิน แต่ก็มี Circulation ที่ดีกว่าซึ่งนิยมใช้กันทั่วไป การจัดมี 2 วิธีคือ Straight row และ Curve row

2.8.9.3 Tree bank row จะแบ่งที่นั่งออกเป็นทางเดิน 3

ตอนแต่มีทางเดิน 2 ทางเท่านั้น แบบนี้จะประหยัดเนื่องจากที่นั่งด้านข้างจะติดผนัง เหมาะสำหรับหอประชุมที่มีขนาดใหญ่ จุคนได้มาก ทางเดินควรกว้างไม่น้อยกว่า 2 เมตร เหมาะกับการจัดที่นั่งแบบแถวโค้ง

ลักษณะของการเว้นทางเดินในห้องประชุม ระยะห่างของผนังข้อมขึ้นอยู่กับกฎหมายควบคุมอาคารของแต่ละประเภท สำหรับประเทศไทย กำหนดให้ต้องมีระยะเว้นทางเดิน ระหว่างที่นั่งกับผนัง โดยรอบไม่น้อยกว่า 2 เมตร

2.9 กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

2.9.1 กฎกระทรวง ฉบับที่ 7(พ.ศ. 2517) ออกตามความใน พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2479

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

1.“ที่จอดรถยนต์” หมายความว่า สถานที่ที่จัดไว้ใช้

เป็นที่จอดรถยนต์ โดยเฉพาะสำหรับอาคาร

2.“ที่กัณฑ์รถยนต์” หมายความว่า บริเวณที่จัดไว้สำหรับกัณฑ์รถยนต์

เพื่อสะดวกในการจอด หรือเข้าออกของรถยนต์

3.“ทางเข้าออกของรถยนต์” หมายความว่า ทางที่ใช้สำหรับรถยนต์เข้า

หรือออกจากที่จอดรถยนต์ ถึงปากทางเข้าออกรถยนต์

4.“ปากทางเข้าออกรถยนต์” หมายความว่า ส่วนของทางเข้าออกของรถยนต์ที่เชื่อมกับทางสาธารณะ

5.“โรงมหรสพ” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นโรงมหรสพตามกฎหมาย ว่าด้วยการป้องกันภัยอันตรายอันเกิดแก่การเล่นมหรสพ

6.“ภัตตาคาร” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่ขายอาหาร หรือเครื่องดื่ม โดยมีพื้นที่สำหรับตั้งโต๊ะอาหารไว้บริการภายในอาคารหรือภายนอกอาคาร

7. “สำนักงาน” หมายความว่า อาคารหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคารที่เป็นสำนักงาน

8. “โถง” หมายความว่า ส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่ชุมนุมหรือประชุม

ข้อ 2. ให้กำหนดประเภทอาคาร ซึ่งต้องมีที่จอดรถยนต์ ที่กัณฑ์รถยนต์ และทางออกรถยนต์ไว้ ดังต่อไปนี้

1. โรงมหรสพที่มีพื้นที่สำหรับจัดที่นั่ง สำหรับคนดูตั้งแต่ 500 ที่ขึ้นไป
2. โรงแรมที่มีห้องพักตั้งแต่ 30 ห้องขึ้นไป
3. อาคารชุดที่มีพื้นที่แต่ละครอบครัวตั้งแต่ 60 ตารางเมตรขึ้นไป
4. ภัตตาคารที่มีพื้นที่สำหรับตั้งโต๊ะอาหารตั้งแต่ 150 ตารางเมตรขึ้นไป
5. ห้างสรรพสินค้าที่มีพื้นที่ตั้งแต่ 300 ตารางเมตรขึ้นไป
6. สำนักงานที่มีพื้นที่ตั้งแต่ 300 ตารางเมตรขึ้นไป

7. อาคารขนาดใหญ่

8. ห้องโถงของโรงแรม ภัตตาคาร อาคารขนาดใหญ่

ข้อ 3. จำนวนที่จอดรถยนต์ ต้องจัดให้มีตามกำหนดดังต่อไปนี้

ในเขตเทศบาลทุกแห่ง หรือในเขตท้องที่ได้มีพระราชกฤษฎีกา ให้ใช้พระราชบัญญัติ ควบคุมการก่อสร้าง พุทธศักราช 2479 ใช้บังคับ

ก. โรงมหรสพ ให้มีที่จอดรถไม่น้อยกว่า 1 คัน ต่อจำนวนที่นั่ง สำหรับคนดู 40 ที่ เศษของ 40 ที่ให้คิดเป็น 40 ที่

ข. ภัตตาคาร ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คัน ต่อพื้นที่ตั้งโต๊ะอาหาร 40 ตารางเมตร เศษของ 40 ตารางเมตรให้คิดเป็น 40 ตารางเมตร

ค. สำนักงาน ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อพื้นที่ 120 ตารางเมตร เศษของตารางเมตรให้คิดเป็น 120 ตารางเมตร

ง. ห้องโถงของโรงแรม ภัตตาคาร หรืออาคารขนาดใหญ่ ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คัน ต่อพื้นที่ห้องโถง 30 ตารางเมตร เศษของ 30 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 30 ตารางเมตร

ข้อ4.อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคาร ที่ใช้เป็นประกอบกิจการหลายประเภท ถ้าเป็นประเภทของอาคารที่ต้องมีที่จอดรถยนต์ ที่กัลับริยนต์ และทางเข้าออกของรถยนต์ตามข้อ 2. ต้องจัดให้มีจำนวนที่จอดรถยนต์ ตามที่กำหนดในข้อ 3. ของแต่ละประเภทของอาคารที่ใช้เป็นที่ประกอบกิจการในอาคาร หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารนั้นรวมกัน

ข้อ5.ที่จอดรถยนต์ 1 คัน ต้องเป็นพื้นที่สี่เหลี่ยมผืนผ้ากว้างไม่น้อยกว่า 2.50 เมตร ยาวไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร โดยต้องทำเครื่องหมายแสดงลักษณะ

และขอบเขตของที่จอดรถยนต์ไว้ให้ปรากฏ หมวดที่ 2

ข้อ6.อาคารที่บุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้

ข้อ7.ที่กัลับริยนต์ต้องมีพื้นที่เพียงพอ และอยู่ในที่เหมาะสมให้สามารถกลับรถยนต์เข้าสู่ทางออกของรถยนต์ได้โดยสะดวก โดยต้องทำเครื่องหมายแสดงแนวกลับของรถยนต์ไว้ให้ปรากฏ

ข้อ 8. ทางเข้าออกของรถยนต์ ต้องกว้างไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร ในกรณีที่จัดให้รถยนต์วิ่งได้ทางเดียว ทางเข้าและทางออกต้องกว้างไม่น้อยกว่า 3.50 เมตร โดยต้องทำเครื่องหมายแสดงทางเข้าและทางออกไว้ให้ปรากฏ

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 39 (พ.ศ. 2537)

ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

จำนวนห้องน้ำ และห้องส้วมที่กำหนดไว้ในตารางวรรคหนึ่ง เป็นจำนวนขั้นต่ำที่ต้องจัดให้มี แม้ว่าอาคารนั้นจะมีพื้นที่อาคาร หรือ จำนวนคนน้อยกว่าที่กำหนดไว้ในตารางมาตรตามวรรคหนึ่งก็ตาม

ถ้าอาคารที่มีพื้นที่ของอาคาร หรือ จำนวนคนมากเกินกว่าที่กำหนดไว้ในตารางวรรคหนึ่ง จะต้องจัดให้มีห้องน้ำและห้องส้วมเพิ่มขึ้นตามอัตราส่วนพื้นที่อาคาร หรือจำนวนคนที่มากเกินนั้น ถ้ามีเศษให้คิดเต็มอัตราชนิดหรือประเภทของอาคาร ที่มีได้กำหนดไว้ในตารางวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาเทียบเคียง

ลักษณะ การใช้สอยของอาคารนั้น โดยถือจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมที่กำหนดไว้ในตารางเป็นหลัก

หอประชุมหรือโรงมหรสพต่อพื้นที่อาคาร 200 ตารางเมตร หรือต่อ 100 คน ที่กำหนดให้ใช้สอยอาคารนั้น ทั้งนี้ให้ถือจำนวนที่มากกว่าเกณฑ์

สำนักงานต่อพื้นที่อาคาร 300 ตารางเมตร

ภัตตาคารต่อพื้นที่สำหรับตั้งโต๊ะอาหาร 200 ตารางเมตร

ข้อ 9. ห้องน้ำและห้องส้วม จะแยกจากกันหรืออยู่รวมกันในห้องเดียวกันก็ได้แต่ต้องมีลักษณะที่จะรักษาความสะอาดได้ง่าย และจะต้องมีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่า ร้อยละ 10 ของพื้นที่ห้อง หรือมีพัดลมระบายอากาศได้เพียงพอ ระยะตั้งระหว่างพื้นถึงเพดานบอดฝ้าหรือผนังตอนต่ำสุดต้องไม่ต่ำกว่า 1.80 เมตร

กฎกระทรวง

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

1. ที่จอดรถ 1 คันต้องเป็นพื้นที่สี่เหลี่ยมผืนผ้า และจะต้องมีลักษณะและขนาดดังนี้

ในกรณีที่จอดรถขนานกับแนวทางเดินรถ หรือทำมุมกับแนวทางเดินรถน้อยกว่า 30 องศา ให้มีความกว้างไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร และความยาวไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร

2. ในกรณีที่จอดรถตั้งฉากกับแนวทางเดินรถ ให้มีความกว้างไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร และความยาวไม่น้อยกว่า 5.00 เมตร แต่ทั้งนี้จะต้องไม่ให้มีทางเข้าออกของรถเป็นทางเดินรถทางเดียว

3. ในกรณีที่จอดรถทำมุมกับแนวทางเดินรถมากกว่า 30 องศา ให้มีความกว้างไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร และความยาวไม่น้อยกว่า 5.50 เมตร

2.9.2 การศึกษากฎหมายความปลอดภัย

พระราชบัญญัติป้องกันภัยอันตรายอันเกิดแก่การเล่นมหรสพ

มาตรา 4 คำว่า “โรงมหรสพ” นั้นหมายความตลอดถึงตัวเรือนโรง หรือกระโจมที่ปลูกก้ำบังอย่างใดๆ ซึ่งเป็นสถานที่สำหรับเล่นมหรสพ เช่น จิว ติ๊กละคร ภาพยนตร์ ฯลฯ เพื่อเก็บเงินคนดู

มาตรา 5 ห้ามมิให้ใช้สถานที่ใดเป็นโรงมหรสพ เว้นแต่เสนาบดีหรือเจ้าพนักงานผู้ใหญ่เสนาบดีได้ตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่ตรวจตราประจำท้องถิ่นนั้น ได้อนุญาตให้ปลูกสร้างหรือใช้สถานที่นั้น เป็นโรงมหรสพ

มาตรา 6 โรงมหรสพใด ถ้าตั้งอยู่ติดกับโรงเรียนอย่างใดๆ ต้องหันหน้าออกถนนหลวงได้ทันทีให้มีที่ว่างเหลือพอที่จะเดินได้ภายนอกโรง

มาตรา 7 ให้โรงมหรสพทุกโรง ให้มีทางเข้าออกและบันไดขึ้นลงให้เพียงพอ สำหรับคนดูและคนเล่น หนีภัยอันตรายได้ตามที่เสนาบดี หรือเจ้าพนักงานเสนาบดีได้ตั้งขึ้นกำหนด ไว้ให้แต่โรงมหรสพทุกๆ โรงต้องมีประตูออกในเวลาที่เกิดภัยอันตรายขึ้นได้ทุกด้าน คือให้มีประตูด้านหน้าอย่างน้อย 2 ประตูและมีประตูด้านหลังและด้านข้าง ไว้สำหรับใช้ในการฉุกเฉินอย่างน้อยด้านละหนึ่งประตู กับให้มีบันไดขึ้นลงในโรงหนึ่งอย่างน้อยสองบันได ประตูและบันไดที่กล่าวนี้ ให้มีขนาดกว้าง 75 เซนติเมตร ต่อจำนวนคนดู 50 คน ซึ่งจะ

อยู่ในห้องหรือชั้นเหล่านั้น แต่อย่างต่ำจะต้องไม่น้อยกว่า 1 เมตร 50 เซนติเมตร เสมอทางเข้าออก และบันไดต้องทำในที่ซึ่งประชาชนอาจแลเห็นได้โดยง่าย ต้องมีไฟเหนือบานประตูและต้องอยู่ในที่ซึ่งคนดูและคนเล่นอาจหนีได้ โดยสะดวก เมื่อภัยอันตรายเกิดขึ้นต้องเป็นทางเข้าออก หรือบันไดที่ตรงไม่วกเวียน และไม่มีสิ่งใดหรือที่อาจมาติดกันได้

มาตรา 8 ประตูสถานที่ หรือบริเวณที่เป็นทางสำหรับประชาชนเข้าออกนั้น ให้ทำเป็น 2 บานเปิดออกภายนอก และประตูนั้นให้ตั้งอยู่ตรงถนนหรือทางเข้าออก ให้มีขนาดความกว้างไม่น้อยกว่า 4 เมตร เว้นแต่เจ้าพนักงานจะได้สั่งเป็นอย่างอื่น

ประตูชั้นในและประตูประตูโรง หรือประตูห้องนั้น เมื่อเวลาเปิดออก ต้องไม่เป็นที่กีดขวางแก่ทางเข้าออกหรือบันไดหรือชานบันได

ประตูโรง หรือประตูภายในโรงนั้น ห้ามไม่ให้ทำในที่ซึ่งถ้าเปิดประตูนั้นออกก็ถึงบันไดทันที ต้องให้มีชานอย่างน้อย 1 เมตร 25 เซนติเมตรสลับระหว่างบันไดกับช่องประตูทางออกทุกแห่ง

ทางออก ประตู และช่องทาง สำหรับสถานที่ สำหรับโรง หรือห้องทุกแห่งต้องเปิดไว้ตลอดเวลาเล่นมหรสพ และต้องมีป้ายเป็นตัวอักษรสีไว้ทุกแห่งว่า “ทางออก”

ส่วนช่องใดที่ไม่ใช่ทางออก หรือซึ่งอาจเป็นอันตรายกับประชาชน เพราะความเข้าใจผิดต้องมีป้ายเป็นตัวอักษรสีว่า “ไม่ใช่ทางออก” ไว้เหนือช่องทุกแห่งสูงจากพื้น 2 เมตรตัวอักษรเหล่านี้ต้องมีขนาดสูง 18 เซนติเมตร สูงจากระดับพื้น 2.00 เมตร ในที่เห็นได้ง่าย ทั้งต้องมีแสงเรืองสีเขียวให้มองเห็น

ข้อความด้วย

มาตรา 9 ที่นั่งสำหรับคนดู จะเป็นที่นั่งเคลื่อนที่ได้ก็ตามหรือเคลื่อนที่ไม่ได้ก็ตาม ต้องจัดวางให้เรียบร้อย มิให้เป็นที่ยกขวางทางเดิน

อนึ่ง ห้ามมิให้นำที่นั่งสำหรับคนดูภายในพื้นที่โดยระยะ 2 เมตร ครอบภายในโรงมหรสพ ให้คงทิ้งเนื้อที่ไว้สำหรับเป็นทางเดิน

มาตรา 10 ทางเดินสำหรับประชาชนเข้าออกในโรงหรือประตูห้องนั้น ต้องทำให้กว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร ทางเดินเช่นนี้ต้องเป็นทางตรงไปยังประตูเข้าออก และจะต้องมีไฟตามชั้นทางเดินภายในทุกๆ 3 แถวปลายที่นั่งเพื่อการนำทางต่างๆ

ทางเดินระหว่างแถวที่นั่งนั้น จะต้องกว้างไม่น้อยกว่า 75 เซนติเมตร ทุกๆแถวที่ 4 ให้เพิ่มขนาดกว้างขึ้นอีกเป็น 2 เท่า เว้นแต่จะได้รับอนุญาตพิเศษให้ทำเป็นอย่างอื่น

มาตรา 11 ถ้ามีห้องหรือชั้นที่นั่งสำหรับคนดู เหนือชั้นล่างขึ้นไปแล้ว ห้องหนึ่งหรือชั้นหนึ่ง จะต้องมีบันไดสำหรับขึ้นลงอย่างน้อยสองบันไดและต้องมีทางเข้าออกจากที่นั่งต่างๆ ตรงมายังบันได ห้ามมิให้มีทางวกเวียนในระหว่างแถวที่นั่ง และห้ามมิให้ใช้ราวลูกกรง ซึ่งติดตายตัวกันระหว่างแถวที่นั่ง และห้ามมิให้ใช้ราวลูกกรง ซึ่งติดตายตัวกันระหว่างที่นั่งเป็นอันขาด

บันไดและทางเข้าออกเหนือพื้นชั้นล่าง ซึ่งกล่าวนี้ให้มีขนาดกว้างตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

มาตรา 12 ห้ามมิให้ตกแต่ง ประดับประดา ด้วยวัตถุภายในโรงมหรสพ เว้นแต่วัตถุนั้นไม่อาจเป็นเชื้อเพลิงได้

มาตรฐานอาคารที่ทำการราชการ พ.ศ.2521

1.การออกแบบ ให้พยายามใช้ระบบ การประสานทางฟิสิกส์ตามมาตรฐานของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์แห่งประเทศไทย

2. ลักษณะอาคาร

2.1เพื่อประโยชน์แก่แรกคำนวณเนื้อที่ทั้งหมดของอาคาร ให้คำนวณเนื้อที่ที่ใช้สอย ของอาคารแต่ละส่วน โดยเฉลี่ยตามหลักเกณฑ์การจัดผังสำนักงาน ดังนี้

2.1.1 เนื้อที่ทำงานของรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง และ ปลัดทบวง(รวมห้องน้ำ-ส้วม) 40 ตารางเมตร/คน

2.1.2 เนื้อที่ทำงานของรองปลัดกระทรวง รองปลัดทบวง อธิบดีและรองอธิบดี (รวมห้องน้ำ-ส้วม) 30 ตารางเมตร/คน

2.1.3 เนื้อที่ทำงานของผู้อำนวยความสะดวก หัวหน้ากอง 16 ตารางเมตร/คน

2.1.4 เนื้อที่ทำงานของตำแหน่งอื่นๆที่ไม่ต่ำกว่าข้าราชการระดับ 6 9 ตารางเมตร/คน

2.1.5 เนื้อที่ห้องประชุมตาม ผู้เข้าประชุม 0.64 ตารางเมตร/คน 2.1.6 เนื้อที่พักรอ 1 ตารางเมตร/คน

2.1.7 เนื้อที่ห้องน้ำ-ส้วม 0.5 ตารางเมตร/คน โดยมีโถส้วม 1 โถ ที่ปีสสาวะ 1 ที่อ่างล้างมือ 1 อ่าง จำนวนคน 25 คนขึ้นไป

2.1.8 เนื้อที่สำหรับเก็บพัสดุ หรือเพื่อการอื่น ให้พิจารณาตามความจำเป็นของแต่ละหน่วยงาน เช่น ห้องปฏิบัติงาน ห้องรับแขก ฯลฯ

2.1.9 เนื้อที่ส่วนบริการได้แก่ ทางเดินเชื่อมห้องโถงและบันได มีเนื้อที่ประมาณ 1/3ของเนื้อที่ตามเกณฑ์ข้างบนทั้งหมดรวมกัน

2.1.10อาคารสูงตั้งแต่ 4 ชั้น ต้องมีบันไดหนีไฟ

หมายเหตุ ที่จอดรถให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ หากมีความจำเป็นต้องทำที่จอดรถไว้ในอาคารต้องทำความตกลงกับสำนักงานงบประมาณก่อสร้างเป็นพิเศษ

2.2 โครงสร้าง พื้น และบันได เป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก หรือวัสดุทนไฟ โดยออกแบบในหลัก พื้นชั้นล่างเป็นพื้นที่มีคานรองรับ เข็ม ให้ใช้เสาเข็มคอนกรีตเสริมเหล็กหรือคอนกรีตอัดแรง

2.3 โครงหลังคาเป็น ไม้หรือเหล็ก หรือคอนกรีตเสริมเหล็กตามความเหมาะสมและประหยัด

2.4 ความกว้างระหว่างช่วงเสาด้านความยาวของอาคาร ไม่ควรเกิน 4.20 เมตร ความกว้างระหว่างช่วงเสา ด้านกว้างของอาคารไม่ควรเกิน 8.40 เมตร

2.5 ความสูงของอาคารจากพื้นถึงพื้น

2.5.1 ชั้นล่างไม่ควรสูงเกิน 4 เมตร

2.5.2 ชั้นอื่นไม่ควรสูงเกิน 3.60 เมตร

2.6 ฝ้าเพดาน ให้มีเท่าที่จำเป็น

2.7 ทางเดินติดต่อทั่วไปไม่ควรกว้างเกิน 2.70 เมตร ยกเว้นช่องทางออกฉุกเฉิน อาจกว้างได้กว่านี้

2.8 ชายคาและกันสาดไม่ควรยื่นเกิน 2.10 เมตร

2.9 แผงกันแดดให้มีได้เท่าที่จำเป็นและอย่างประหยัด

2.10 หลักการออกแบบและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.10.1 ลักษณะการออกแบบทั่วไปในโรงพักคอย

- ควรจัดให้มีที่นั่งเป็นกลุ่มๆ แต่ละกลุ่มควรให้มีบรรยากาศสงบเงียบ เป็นกันเองพอควร
- เคา์เตอร์ประชาสัมพันธ์ควรอยู่ใกล้กับบริเวณพักคอย และทางเข้าให้มากที่สุดเพื่อสะดวกในการติดต่อและให้ข่าวสาร
- สิ่งประกอบอื่นๆ เช่นต้นไม้ บอร์ดติดรายงาน โทรศัพท์สาธารณะ ฯลฯ ควรอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมตามประโยชน์ใช้สอย เพราะเป็นสิ่งช่วยให้บรรยากาศร่มรื่นสวยงามขึ้น

วัสดุที่ใช้ในการตกแต่งโรงพักคอย

โดยทั่วไปมักใช้วัสดุที่ทำให้ดูภูมิฐาน มีค่า เพื่อสร้างความประทับใจเป็นอันดับแรกแก่ผู้มาใช้บริการและผู้มาติดต่อคคคพยายามเน้นให้เกิดความสวยงามอบอุ่นเป็นกันเอง

- พื้นโดยทั่วไปมักใช้หินอ่อนและพรม เพราะทำให้ดูหรูหราสวยงามแต่อาจใช้วัสดุอื่นตามความเหมาะสม
- ผนัง นิยมใช้หินอ่อน กระจกใส วอลล์เปเปอร์ หรือกระจกเงาเพื่อให้เกิดความหรูหราสวยงามโดยประกอบด้วยวัสดุอื่นที่เหมาะสม เช่น ไม้ทองเหลือง ฯลฯ

- เพดาน นิยมใช้ฉาบฉิมบอร์ด ครอบฝ้าเพดาน และนิยมเปิดเชื่อม SPACE กับภายนอกและซ่อนไฟเป็นจุดๆบางแห่งอาจนิยมใช้กระจก

2.10.2 หลักการออกแบบส่วนออกกำลังกาย

ลักษณะของห้อง	ห้องบริหารร่างกายส่วนใหญ่มักจะเป็นห้องโล่งกว้าง มีส่วนบริหารเดี่ยวและส่วนรวม ภายในมักจัดวาง เครื่องมือ อุปกรณ์บริหารร่างกายไว้ชัดเจน
บรรยากาศ	เน้นความโล่งกว้างลักษณะเป็นโรงยิม สนามกีฬาในร่ม
สี	เน้นโทนอบอุ่น และให้ดูสดใสด้วย แต่ไม่ควรใช้สี โทนเย็นมากเกินไป เนื่องจากมีผลต่อการกระตุ้น การออกกำลังกาย
พื้น	มักใช้พื้นผิวอ่อนนุ่ม แต่บางส่วนที่ต้องรับน้ำหนัก มากๆจะเป็นพื้นที่แข็งรองรับเช่นเดียวกับโรงยิมที่มีการออกกำลังกายที่มีการเสียดสีหือมาก
ผนัง	ส่วนใหญ่ใช้กระจกเงา เพื่อมองเห็นท่ากายบริหาร
เพดาน	ควรมีแสงสว่างเพียงพอ ไม่ควรใช้ไฟดาวไลท์ในจุดที่มีการออกกำลังกายที่ต้องเงยหน้าหรือต้องใช้สายตามองไปที่เพดาน
อุณหภูมิ	ควรมีการปรับอากาศและระบายอากาศที่ดี อุณหภูมิ จะอยู่ที่ 21
อุปกรณ์ต่างๆ	มักใช้เครื่องที่เป็นมาตรฐานสากลโดยทั่วไป

2.11 หลักการในการออกแบบห้องอาหาร

การตกแต่งห้องอาหารที่จะทำให้เป็นที่ยอมรับและเป็นที่ยอมรับและเป็นที่รู้จักกันนั้น อาจแสดงออกได้หลายลักษณะดังนี้

- อารมณ์ : เป็นแบบเหมือนจริงไม่เหมือนจริง
- สมัย : เป็นแบบนักฝัน แบบร่วมสมัย หรือแบบเลียนแบบ
- แฟชั่น : เป็นแบบทั่วไปนำสมัย
- ลักษณะประจำชาติ : จีนอินเดีย อิตาลี ฝรั่งเศส
- จุดสนใจ : สีสดมากๆหรือสีทึมๆ

พื้นที่สำหรับห้องอาหาร

คุณสมบัติที่ดีของพื้นที่

1. ง่ายต่อการทำความสะอาด
2. ทนทานและแลดูใหม่อยู่เสมอ
3. ไม่ลื่น
4. ดูเสียงพอประมาณ
5. ทนต่อกรด และด่าง

วัสดุที่ใช้ปูพื้น

พรม ห้องอาหารส่งวนใหญ่มักใช้พรม เพื่อให้เกิดความรู้สึกอ่อนนุ่ม สบายและเก็บเสียง การเลือกพรมควรเลือกพรมอย่างดี มีความหนา พอสมควรกับการใช้งานแต่ไม่หนาจนเงินรถเลื่อน

ไม่ได้ การใช้พรม แข็งได้บ้างในบางโอกาส เช่น พื้นที่ต่อเนื่องกันหรือใช้เป็น แบบกระเบื้อง(CAPET TILES) แต่การใช้พรมจะมีการยุ่งยากในการรักษาจากรอยเท้าที่อำไปมา และจากอาหารหรือเศษอาหารที่หล่นลงบนพื้น

กระเบื้อง พื้นกระเบื้องพลาสติกผสมมีให้เลือกมากมายหลายสีและหลายชนิด รวมทั้งกระเบื้องหินอ่อนและหินต่างๆ กระเหมาะสำหรับในบริเวณที่มีการใช้งานมากๆ

วัสดุผิวแข็ง แผ่นหินขัดมัน และวัสดุผิวแข็งอื่นๆ เช่น โม่เสก ให้บรรยากาศเหมือนกระเบื้องแต่ควรระวังเรื่องเสียงและความกลมกลืนกับวัสดุอื่นด้วย

ไม้ พื้นไม้ให้ความรู้สึกที่เป็นกลางและเป็นกันเอง การเลือกใช้ขึ้นอยู่กับโอกาสความเหมาะสม มีข้อเสีย คือดูแลรักษาลำบาก เพราะเมื่อเปียกจะเป็นรอยด่าง

ผนัง

วัสดุที่ใช้ในการตกแต่งผนังได้แก่

- พลาสติกแผ่น พลาสติกหล่อ
- กระฉก
- แผ่นโลหะ
- ไม้อัดลวดลาย

การตกแต่งที่กล่าวมาข้างต้น ผลที่ต้องการคือ สามารถทำให้กลมกลืนกัน และต้องให้ได้ประโยชน์ใช้สอยด้วย ไม่ใช่เป๊ะเพียงสถานที่สำหรับโชว์เท่านั้น แต่อย่างไรก็ตามก็จำเป็นต้องมีความละเอียดในการตกแต่งเพื่อให้เกิดความประทับใจ เช่น การตกแต่งโดยใช้เครื่องเรือนที่เลียนแบบเครื่องเรือนในอดีต ควรให้มีความแม่นยำในการรวมเอาลักษณะของเครื่องเรือนในสมัยที่ถูกต้อง และสิ่งของที่นำมาใช้ในการตกแต่งแบบโบราณนี้ หากเป็นไปได้ควรใช้วัสดุจากธรรมชาติมากกว่า วัสดุเลียนแบบต่างๆ ซึ่งการใช้วัสดุจากธรรมชาติจะก่อให้เกิดลักษณะที่น่าเชื่อถือ ทำให้เกิดเป็นจุดสนใจได้

สัดส่วนในการตกแต่งภายในห้องอาหาร เป็นสิ่งจำเป็นหากการตกแต่งนั้น ไม่ได้สัดส่วนแล้ว จะแลดูขัดตา และไม่เกิดความประทับใจแก่ผู้มาใช้บริการเท่าที่ควร สเตจ ของการออกแบบควรจะให้สัดส่วนกับขนาดของห้องในเนื้อที่จำกัด ควรสนใจการตกแต่งเป็นพิเศษอาจใช้แสง อาจช่วยในการเปลี่ยนแปลงรูปร่าง ขนาด และสัดส่วนได้ โดยให้แสงจ้าหรือมัวลงวิธีนี้เป็นวิธีหนึ่ง ที่ทำให้ทางเดินซึ่งแคบดูกว้างขึ้น หรือห้องที่สูงดูต่ำลงได้

ทางเข้าและทางเดินภายในห้องอาหาร

การจัดตำแหน่งเข้า – ออก ทางเดินภายในห้องอาหารควรใช้การพิจารณาอย่างรอบคอบ ปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงก็คือ

- ตำแหน่งทางเข้า – ออก และทางเดินภายในห้องอาหารจะต้องสัมพันธ์กับทางเดินภายนอกอาคาร

- บริเวณทางเข้า – ออก และบริเวณรับจ่ายเงินควรจัดเนื้อที่ให้เพียงพอเพื่อหลีกเลี่ยงการแออัดชุมชน
 - ทางเข้า – ออก ต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับผนังด้านหน้าของห้องอาหาร
 - จำนวนผู้ที่จะมาให้บริการในห้องอาหาร
 - การให้แสงบริเวณทางเข้า – ออก
 - การแสดงรายการอาหาร และโชว์อาหารเพื่อดึงดูดความสนใจ
 - ทางเข้าสำหรับสินค้าและบริการ
 - ทางหนีจากอาคารเมื่อเกิดไฟไหม้
 - การออกแบบทางเข้า – ออก ต้องให้สัมพันธ์กับการตกแต่งภายใน
 - ผนังเทียม
 - ผิวดนลวดลาย
 - ผนังปิดด้วยวัสดุปิดผนัง
 - หินต่างๆ หินอ่อน หินเทียม
- การใช้วิธีการก่ออิฐแบบต่างๆ หรือผิวขรุขระของหิน

2.12 วิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยภายใน(Area Requirement)

2.12.1 LOBBY

เวลาทำการ 08.00น.-22.00น.

ลักษณะโดยทั่วไป

โถงต้อนรับ เป็นจุดศูนย์กลางของโครงการก่อนที่จะพบก่อนจะเข้าไปยังส่วนต่างๆ ดังนั้นตำแหน่งของโถงต้อนรับจึงอยู่ในตำแหน่งที่ติดต่อกับได้สะดวก ใกล้ทางเข้าหลัก มีพื้นที่พักคอยสำหรับรับรองผู้มาใช้บริการ

- Reception
- Waiting Area
- Display

วิเคราะห์พื้นที่

ตารางที่ 2.2 วิเคราะห์ส่วนพื้นที่ Lobby hall (information)

องค์ประกอบ	พื้นที่ทั้งหมด	พื้นที่/หน่วย	พื้นที่/คน	จำนวนผู้ใช้
Counter	7.2	7.2	1.2	6
Waiting Area1	567(3)	18.9	4.725	4
Waiting Area2	31.95(2)	15.795	3.94	4
Display	6.125			
Circulation 30%	30.59			
รวมพื้นที่ทั้งหมด	132.56			

วิเคราะห์ผู้เข้าใช้

- 1.ผู้ให้บริการ
 - พนักงานต้อนรับ
- 2.ผู้ใช้บริการ
 - สมาชิกโครงการ
 - ผู้มาติดต่อสอบถาม
 - ผู้มาใช้บริการอื่นๆ

2.12.2 ส่วนSPROT

2.12.2.1 FITNASS

เวลาทำการ 9.00น.-22.00น.

ลักษณะทั่วไป

เป็นส่วนสำหรับออกกำลังกายด้วยเครื่องและอุปกรณ์ออกกำลังกายชนิดต่างๆ มีส่วนกายภาพบำบัดสำหรับผู้ใช้บริการที่ต้องการฟื้นฟู สภาพร่างกาย ตรวจสอบสมรรถภาพร่างกาย และบริการเคาน์เตอร์น้ำ และบริเวณนั่งพักผ่อน

พุดคุย

วิเคราะห์ผู้ใช้

- 1.ผู้ให้บริการ
 - พนักงานส่วนเคาน์เตอร์
 - เจ้าหน้าที่ส่วนดูแลฟิตเนส
 - เจ้าหน้าที่ทดสอบสมรรถภาพ

2.ผู้ใช้บริการ

- สมาชิก
- บุคคลทั่วไป

ตารางที่ 2.3 วิเคราะห์ส่วนพื้นที่ Fitness

องค์ประกอบ	พื้นที่ทั้งหมด	พื้นที่/หน่วย	พื้นที่/คน	จำนวนผู้ใช้
Cadiova	87.20(30)	3.90	2.90	1
Strength	49.92(20)	2.496	2.496	1
Free weight	49.92(20)	2.496	2.496	1
Bicycle room	15.64(20)	0.782	0.782	1
Staff service	7.2	7.2	1.8	4
Locker	24	24	0.4	60
Lounge	10.8	10.8	1.35	8
Sitting area	21.6(10)	2.16	0.72	3
Circulation 30%	79.83			
รวมพื้นที่ทั้งหมด	345.93			

2.12.2.2 LOCKER ROOM

เวลาทำการ 6.00น-22.00น.

ลักษณะทั่วไป

เป็นส่วนสำหรับเก็บของเปลี่ยนเสื้อผ้าแต่งตัว อาบน้ำชำระร่างกายและเข้าห้องน้ำโดยจะให้บริการโดยแยกหญิง-ชาย

วิเคราะห์ผู้ใช้

1.ผู้ให้บริการ

-เจ้าหน้าที่ประจำล๊อคเกอร์

2.ผู้ใช้บริการ

-สมาชิก

-บุคคลทั่วไป

2.12.2.3 INDOOR GYMNESIUM

เวลา 09.00น. – 21.00น.

ลักษณะทั่วไป

เป็นสนามกีฬาในร่ม ใช้สำหรับเล่นกีฬาเบดมินตัน เทเบิลเทนนิส และพื้นที่โล่งสำหรับเดิน วิ่งเหยาะๆรอบสนามกีฬา

วิเคราะห์ผู้ใช้

1.ผู้ให้บริการ

-เจ้าหน้าที่ประจำ

2.ผู้ใช้บริการ

-สมาชิกสปอร์ต

-บุคคลทั่วไป

วิเคราะห์พื้นที่

- Basket ball 1 courts
- Badminton 3 courts
- Locker

- Staff service area

ตารางที่ 2.4 วิเคราะห์ส่วนพื้นที่ INDOOR GYMNESIUM

องค์ประกอบ	พื้นที่ทั้งหมด	พื้นที่/หน่วย	พื้นที่/คน	จำนวนผู้ใช้
Basket ball courts	364	364		
Badminton courts	356(3)	118.8		
Locker	12	6/(2)	0.4	30
Counter	7.2(4)	0.675		6
Circulation 30%	221.76			
รวมพื้นที่ทั้งหมด	1182.72			

บทที่ 3

การวิเคราะห์กรณีศึกษา

การวิเคราะห์กรณีศึกษาของการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในอาคาร ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพไทยโบราณนั้น มีการศึกษาเฉพาะราย เฉพาะ โครงการ ซึ่งจะมีการศึกษารายละเอียดต่างๆ เพื่อนำมาเปรียบเทียบข้อดี และ ข้อเสีย ระหว่าง โครงการที่มีความเหมาะสมและใกล้เคียง เพื่อนำมาปรับปรุง และออกแบบอาคารศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพไทยโบราณ ให้มีความ เหมาะสมและสมบูรณ์.ในการใช้งาน

การศึกษาอาคารกรณีศึกษา มีการศึกษาในหัวข้อต่างๆ ดังนี้

- 1) ศึกษาด้านอาคารและสถาปัตยกรรม
 - ลักษณะทางสถาปัตยกรรม
 - สถานที่ตั้งโครงการ
 - พื้นที่การใช้สอย
- 2) ศึกษาระบบบริหารงาน
 - อัตรากำลังหน่วยงาน
 - ระบบการบริหารงานองค์กร
- 3) ผู้ใช้อาคาร
 - การแบ่งประเภทผู้ใช้อาคาร
 - พฤติกรรมผู้ใช้อาคาร
- 4) องค์ประกอบของโครงการ

- เทคนิคและอุปกรณ์อาคาร
- เทคนิคทางการจัดแสดง
- เทคนิคในการให้แสงสว่าง
- ระบบการออกแบบเพื่อคนพิการ

5) การออกแบบ

กรณีศึกษาจากอาคารตัวอย่างประเภทอาคารเรียนและฝึกซ้อมศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณ	
ค่ายมวย FAIRTEX RCA.	- การให้บริการด้านการสอนมวยไทย - function ห้องเรียนมวยไทย - มีกลุ่มผู้ใช้เดียวกัน
ค่ายมวย ป. ประมุข	
ศูนย์ศึกษาสยามยุทธ์	-การให้บริการด้านการสอนมวยไทย -function ห้องเรียนมวยไทยโบราณ - มีกลุ่มผู้ใช้เดียวกัน
บ้านช่างไทย	
วิทยาลัยมวยไทยศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ หมู่บ้านจอมบึง	
กรณีศึกษาจากอาคารตัวอย่างประเภทศูนย์การเรียนรู้	
ภัทราวดีเธียเตอร์	- มีผังองค์กรลักษณะเดียวกัน - Functionการให้บริการด้าน โรงเรียน - functionการให้บริการด้าน โรงละคร

- แนวความคิดทางการออกแบบ
- รูปแบบทางการออกแบบ
- สีและวัสดุที่เลือกใช้ในโครงการ

ประเภทของการวิเคราะห์กรณีศึกษา อาคารเรียนและฝึกซ้อมศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณ และจากอาคารตัวอย่างประเภทศูนย์การเรียนรู้

1) กรณีศึกษาจากอาคารตัวอย่างประเภทอาคารเรียนและฝึกซ้อมศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณ

- Fairtex Muaythai RCA
- ค่ายมวย ป. ประมุข
- ศูนย์ศึกษาสยามยุทธ์
- บ้านช่างไทย

-วิทยาลัยมวยไทยศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

2) กรณีศึกษาจากอาคารตัวอย่างประเภทศูนย์การเรียนรู้

-สถาบันการแสดง ภัทราวดีเธียเตอร์

ความเหมาะสมในการเลือกอาคารกรณีศึกษา

การเลือกอาคารเพื่อใช้ในการศึกษาอาคารตัวอย่าง มีการเลือกจากความเหมาะสมในด้านการนำมาศึกษาต่างๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้ได้ประโยชน์สูงสุด ดังนี้

3.1 แสดงความเหมาะสมของโครงการต่างๆที่นำมาเพื่อใช้เป็นกรณีศึกษา

ภาพที่ 3.1 แสดงทางเข้าและภายในค่ายมวย FAIRTEX RCA

3.2 กรณีศึกษาจากอาคารตัวอย่างประเภทอาคารเรียนและฝึกซ้อมศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณ

3.2.1 ค่ายมวย FAIRTEX RCA.

ข้อมูลทั่วไปของโครงการ แฟร์เท็กซ์ ที่อาร์ ซี เอ ส่วนหนึ่ง ต้องการให้เป็นสถานที่ออกกำลังกายรูปแบบใหม่ที่ฝึกรูปแบบของค่ายมวยไทยแบบเดิม ๆ ที่ทุกคนมองว่าเป็นเรื่องเข้าถึงยาก เฉพาะกลุ่มและนำกลัว ให้เป็นเรื่องง่าย โดยการยกการออกกำลังกายด้วยมวยไทย มาไว้ที่ใจกลางเมืองอย่าง อาร์ ซี เอ ให้คนเมืองหลวงสามารถมาออกกำลังกายแบบมวยไทย ง่ายๆ หลังเลิกงานหรือเลิกเรียนสำหรับแฟร์เท็กซ์ มวยไทย อาร์ ซี เอ ได้ประยุกต์ศาสตร์และศิลป์ของมวยไทยให้เป็นมวยไทยแนวใหม่ที่ทันสมัย เหมาะกับยุคสมัยในปัจจุบันมากขึ้น ด้วยวัตถุประสงค์ อยากให้คนรุ่นใหม่ได้เรียนรู้ว่ามวยไทย ไม่ใช่การต่อสู้ที่รุนแรงอีกต่อไป แต่เป็นการออกกำลังกายโดยใช้หลักของศิลปะการป้องกันตัว และยังเป็นกีฬาที่เหมาะสมสำหรับคนที่ต้องการเผาผลาญไขมัน ได้เป็นอย่างดี ซึ่งในครั้งนี้ ไม่ได้เจาะกลุ่มไปที่ผู้ชายเท่านั้น แต่ยังมุ่งไปที่กลุ่มของเด็กและผู้หญิง ที่สามารถเล่นมวยไทยได้อย่างสะดวกสบาย ตามสโลแกนที่ว่า “แฟร์เท็กซ์ มวยไทย ใครๆ ก็ฝึกได้”

หลักสูตรในการสอน เริ่มจากคนที่ไม่เคยฝึกมวยไทยมาก่อน จะเรียนขั้นพื้นฐานไปจนถึงระดับบุคคลที่ไม่เคยมีประสบการณ์เข้าแข่งขัน แต่ต้องการฝึกเทคนิคเพิ่มเติม โดยแบ่งคลาสออกเป็นคลาสต่างๆ

1. Beginner 1 และ 2 เป็นคลาสเริ่มต้นของผู้ที่ไม่มีพื้นฐาน

2. Intermediate เป็นอีกระดับต่อจากพื้นฐาน
3. Advance เป็นระดับที่ต้องการฝึกซ้อมเทคนิค เพื่อเข้าแข่งขัน
4. Private เป็นการฝึกซ้อมแบบตัวต่อตัว เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการเข้าคอร์สลดน้ำหนัก โดยมีครูฝึกดูแลอย่างใกล้ชิด

อัตราค่าเรียน

1 เดือน 4,500 บาท สามารถมาเรียนได้ทุกวัน โดยจะมีเทรนเนอร์คอยดูแลจำนวน 4 คน รวมตัว คุณเปรม ที่เป็นเทรนคเเนอร์สอนด้วย ส่วนพื้นที่รองรับผู้เรียนต่อคลาสจำนวน 20 คน โดยตั้งเป้าผู้เรียนไว้เดือนละ 20 คน เฉลี่ยอายุผู้เรียนอยู่ที่ประมาณ 12 ปี ไปจนถึง 30 กว่าปี มุมมองกับศิลปะมวยไทย

“ปลูกกระแสการออกกำลังกายในเมืองไทย ให้คนไทยหันมาสนใจและให้ความสำคัญกับศิลปะการป้องกันตัวอย่างมวยไทยให้มากขึ้น ในปัจจุบันลูกค้าของแฟร์เท็กซ์ มวยไทย จะเป็นชาวต่างชาติ มากกว่า 70% โดยเรามองเห็นว่า “มวยไทย” เป็นศิลปะของคนไทยก็อยากให้คนไทยได้รู้จักได้เรียนรู้ และเห็นประโยชน์ของมวยไทย อย่างจริงจัง แทนที่เด็กไทยจะไปฝึกศิลปะการป้องกันตัวของชาติอื่นๆ น่าจะหันมาส่งเสริมให้เด็กไทยได้ฝึกมวยไทยมากขึ้น ทั้งนี้ เพื่อร่วมกันอนุรักษ์ศิลปะมวยไทยให้คงอยู่คู่คนไทยตลอดไป”

ภาพที่ 3.3 แสดงส่วนประกอบ โครงการค่ายมวย ป. ประมุข

การเรียนการสอน/ค่าเรียน

ระยะเวลา/ราคา/คน เทรนนิ่ง+อาหาร+ เทรนนิ่ง+อาหาร+
ห้องพัก(พัสดุ) ห้องพัก (ปรับอากาศ)

1 วัน 800 บาท 1,000 บาท

1 สัปดาห์ 5,200 บาท 6,500 บาท

1 เดือน 23,200 บาท 29,000 บาท

2 เดือน 46,000 บาท 57,500 บาท

3 เดือน 69,200 บาท 86,500 บาท

4 เดือน 92,000 บาท 115,000 บาท

5 เดือน 115,200 บาท 144,000 บาท

6 เดือน 138,000 บาท 172,500 บาท

•วันอาทิตย์วันหยุด ไม่มีการซ้อม คิดค่าห้องและค่าอาหารครึ่งราคา

•ห้องพัก 1 ห้อง พัก 2 คน (หากต้องการพักคนเดียว 1 คนต่อ 1 ห้อง ต้องจ่ายค่า
ส่วนต่าง)

•มีอินเตอร์เน็ต

•ค่ารถรับ ส่ง 2,000 บาท / เที่ยว จากสนามบินถึงค่ายมวยป.ประมุข
(ถ้าระยะทางเกินจาก 100 กิโลเมตรคิดเพิ่ม)

•ส่วนลด 5 % สำหรับระยะเวลาฝึก 3 เดือน

ส่วนประกอบโครงการ

เวทีมวย

ที่ฝึกซ้อม

ที่พัก(ห้องนอน)

ที่พักผ่อน, รับประทานอาหาร

ที่ออกกำลังกาย

ภาพที่3.4 แสดงที่ตั้งศูนย์ศึกษาสายยุทธ์ “บ้านครูแปรง”

3.2.3 ศูนย์ศึกษาสยามยุทธ์

ข้อมูลทั่วไปของโครงการ

ที่ตั้ง 353/2 ถนนรามคำแหง ซอย รามคำแหง 39 เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ

10310 โทรศัพท์ 0-2718-6439 , มือถือ 086-606-7903,

E-mail : muaychaiya@yahoo.com

ความเป็นมา

มูลนิธิมวยไทยไชยา เป็นเพียงส่วนหนึ่งแห่งความพยายามที่จะ อนุรักษ์

เอกลักษณ์ มวยไทยคาดเชือก

แบบโบราณ สายไชยา ที่มีความเป็นศิลปศาสตร์วิทยาการ อันได้รับการสั่งสม

สืบสาย ถ่ายทอดมาแต่เดิม

จากครูอาจารย์ผู้มีคุณวุฒิ โดยคงความเป็น พาหุยุทธ์ศิลป์ ใน จุฬาสาสตร์ เอาไว้

ให้ได้มากที่สุด เพื่อส่งต่อ

มรดกทางการต่อสู้ อันเป็นภูมิปัญญาของบรรพบุรุษไทย ในอีกสายวิชาหนึ่ง ที่

ยังคงเหลืออยู่

หลักสูตรการเรียนการสอน

- โครงการตำรวจ,ทหาร เชี่ยวชาญพาหุยุทธ์

- เปิดสอนสำหรับทุกเพศทุกวัย

ภาพที่ 3.5 แสดงพื้นที่ใช้สอยในแต่ละชั้นของโครงการ

- ผู้ที่มีกำลังทรัพย์ไม่พอเพียง แต่มีความตั้งใจ
จริงที่จะเรียน ขอให้ติดต่อกับ ครูแปรง โดยตรง
ซึ่งจะต้องรับการตรวจสอบ และทดสอบก่อน

การเรียนการสอน

- บริหารร่างกาย
- การออกอาวุธ
- เคล็ดมวยไชยา
- ลูกไม้, แม่ไม้กล
- การป้องกันตัวด้วยมือเปล่า

ตารางเรียน, ค่าใช้จ่าย

ตารางเวลาเรียน (Course Schedule)

วัน (day) เวลา (time) สถานที่ (location)

จันทร์ - ศุกร์

Monday - Friday 10.00 - 20.00 น. ศูนย์ศึกษาสยามยุทธ " บ้านครูแปรง "

Bann Kru Preang Siamyuth Center

เสาร์ - อาทิตย์

Saturday - Sunday 10.00 - 12.00 น. ศูนย์ศึกษาสยามยุทธ " บ้านครูแปรง "

13.00 - 15.00 น.

เสาร์ - อาทิตย์ 13.00 - 15.00 น. สวนลุมพินี (ศาลาไทยการไฟฟ้า)

Lupine Park (หยุดชั่วคราว)

ราคาการเรียน Course Price 1 Hr. / 500 Baht (group)

อัตราค่าสมัคร มวยไชยา หรือ อวูชไทย

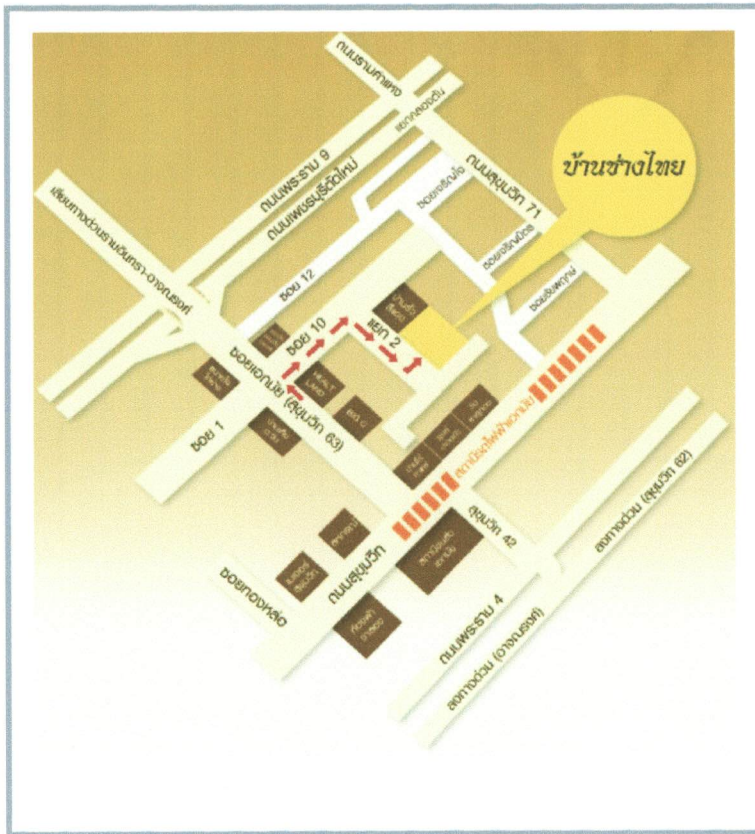
คอร์ส ราคา จำนวนครั้ง (ครั้งละ ๒ ชม.) ชั่วโมงรวม หมายเหตุ

๑ ๓,๐๐๐ ๑๐ ๒๐ เลือก วัน และเวลา ในการเรียนตามรอบได้

๒ ๖,๐๐๐ ๒๐ ๔๐ เลือก วัน และเวลา ในการเรียน

ตามรอบได้

** ค่าชุดฝึก ๘๐๐ บาท ๑ ชุด ประกอบด้วย เสื้อ กางเกง และ สายคาด

ภาพที่ 3.6 แสดงที่ตั้งของ บ้านช่างไทย

3.2.4 บ้านช่างไทย

ข้อมูลทั่วไปของโครงการ

ที่ตั้ง บ้านช่างไทย

เลขที่ 38 ซอยเอกมัย 10 แยก 2 ถนนสุขุมวิท 63

แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ

ความเป็นมา

บ้านช่างไทยเปิดเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2539 โดยได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารีทรงมีพระเมตตา เสด็จเป็นองค์ประธานในพิธีเปิดบ้านช่างไทยก่อตั้งขึ้นโดย อาจารย์กฤตดากร สดประเสริฐ โดยมีจุดประสงค์ในการอนุรักษ์เนื้อหาวิชามากกว่าอนุรักษ์วัตถุ ดังนั้นนอกจากการสร้างสรรคผลงานต่างๆ อาทิเช่น หุ่นกระบอก

และจิตรกรรมไทยแล้ว ยังได้มีการเปิดสอนวิชาศิลปะแขนงต่างๆ เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีความสนใจ ได้เข้ามาศึกษาอีกด้วย

การเรียนการสอนมวยไทยไชยา

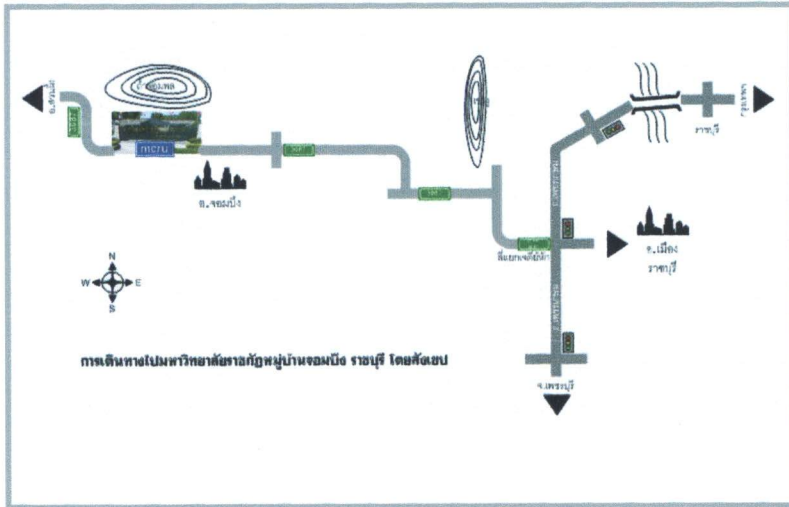
คอร์สปกติ 800 บาท / 4 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง แรกสมัครชำระ 3 คอร์ส (2,400 บ.) เปิดสอนทุกวันศุกร์, เสาร์ เวลา 17.30-19.30 น.

คอร์สวันอาทิตย์ 5,000 บาท / 12 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง เปิดสอนทุกวันอาทิตย์ เวลา 17.30-19.30 น.

คอร์สพิเศษ 10,000 บาท / 12 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง สามารถเลือกวันและเวลาเรียนเองได้ (นอกจากคอร์สปกติและคอร์สวันอาทิตย์)

ภาพที่ 3.7 แสดงพื้นที่ใช้สอยของ บ้านช่างไทย

ภาพที่ 3.8 แสดงที่ตั้ง วิทยาลัยมวยไทยศึกษา

3.2.5 วิทยาลัยมวยไทยศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

ความเป็นมา

วิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2548 ตามมติเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย เป็นหน่วยงานในกำกับของมหาวิทยาลัย มีฐานะเทียบเท่าคณะบริหารงานภายใต้การสรรหารายได้แบบพึ่งตนเอง

ปรัชญา

ส่งเสริมมวยไทยให้มีคุณค่า เพื่อพัฒนาประเทศชาติที่ยั่งยืน

วิสัยทัศน์วิทยาลัยมวยไทยศึกษาเป็นองค์กรที่มีคุณภาพในการสร้างองค์ความรู้ผลิตภัณฑ์มวยไทยใช้พัฒนาสังคมและประเทศชาติสู่ความเป็นสากลในปี 2008 พันธกิจ

- จัดการศึกษาสาขามวยไทยและมวยไทยศึกษาทั้งในและต่างประเทศ
- ศึกษาค้นคว้าและวิจัยองค์ความรู้ด้านมวยไทยและภูมิปัญญาไทย
- ส่งเสริมเผยแพร่ความรู้ด้านมวยไทยและภูมิปัญญาไทย เพื่อการพัฒนาบุคลากรและสังคมเชิงรุก
- พัฒนาเครือข่ายการจัดการความรู้ด้านมวยไทยศึกษา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาด้านมวยไทยในระดับบัณฑิตศึกษา
 2. เพื่อนำนโยบายรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ
 3. เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือร่วมกันทางวิชาการและวัฒนธรรมไทย
- หลักสูตรการเรียนการสอน วิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย จัดการศึกษาเป็นเวลากว่า 4 ปี มีการจัดการเรียนการสอน 4 ระดับ คือ

- ระดับปริญญาตรี
- ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต
- ระดับปริญญาโท
- ระดับปริญญาเอก

โดยมีหลักสูตรในระยะแรกได้เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตมวยไทยเป็นแห่งแรกของประเทศ ต่อมาได้เปิดสอนระดับปริญญาโทหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามวยไทยศึกษาแล้วถึง 4 รุ่น และมีเครือข่ายความร่วมมือจัดการเรียนการสอนในหลายแห่ง

ภาพที่ 3.9 แสดงพื้นที่ใช้สอยของ โครงการวิทยาลัยมวยไทยศึกษา

ตารางที่ 3.2 แสดงการเปรียบเทียบและสรุป ของโครงการที่ใช้เป็นกรณีศึกษา

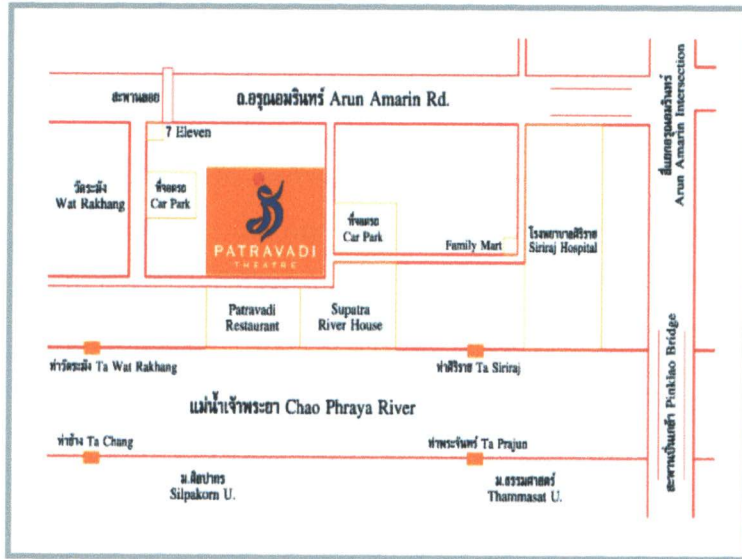
	ค่ายมวย FAIRTEX	ค่ายมวย ป. ประมุข	ศูนย์ศึกษาศยามยุทธ์	บ้านช่างไทย	วิทยาลัยมวยไทยศึกษา
องค์ประกอบ โครงการ	-เวทิมวย -ที่ฝึกซ้อม (พร้อม อุปกรณ์ฝึกซ้อม) -ที่พักผ่อน,รับประทาน อาหาร - Fitness	-เวทิมวย -ที่ฝึกซ้อม(พร้อม อุปกรณ์ ฝึกซ้อม) -ที่พัก(ห้องนอน) -ที่พักผ่อน,รับประทาน อาหาร - Fitness	-ที่ฝึกซ้อม -ที่พักผ่อน,รับประทาน อาหาร	-ที่ฝึกซ้อม(พร้อม อุปกรณ์ ฝึกซ้อม) -ที่พักผ่อน,รับประทาน อาหาร -ส่วนสอนศิลปะแขนงต่างๆ	-เวทิมวย -ที่ฝึกซ้อม(พร้อม อุปกรณ์ฝึกซ้อม) -ที่พักผ่อน,รับประทาน อาหาร
วัตถุประสงค์	อยากให้คนรุ่นใหม่ได้ เรียนรู้ว่ามวยไทย ไม่ใช่ การต่อสู้ที่รุนแรงอีก ต่อไป แต่เป็นการออก กำลังกายโดย ใช้หลักของศิลปะการ ป้องกันตัว และยังเป็น กีฬาที่เหมาะสมสำหรับ คนที่ต้องการเผาผลาญ ไขมัน ได้เป็นอย่างดี	เพื่อผลักดันนักกีฬามวย ไทยมุ่งสู่เวทีอาชีพอย่างมี ประสิทธิภาพ	เพื่ออนุรักษ์ เอกลักษณ์ มวยไทย คาดเชือกแบบโบราณ สายไซ ยา ที่มีความเป็นศิลปะการวิ ทยาการ อันได้รับการสั่งสม สืบสาย ถ่ายทอดมาแต่เดิมจาก ครูอาจารย์ผู้มีคุณวุฒิ โดยคง ความเป็น พหุยุทธ์ศิลป์ ใน อุปศาสตร เอาไว้ให้ได้มาก ที่สุด เพื่อส่งต่อมรดกทางการ ต่อสู้ อันเป็นภูมิปัญญาของ บรรพบุรุษไทย	เพื่ออนุรักษ์เนื้อหาวิชา มากกว่าอนุรักษ์วัตถุ ดังนั้น นอกจากการสร้างสรรค์ ผลงานต่างๆ	1. เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาด้าน มวยไทยในระดับบัณฑิตศึกษา 2. เพื่อนำนโยบายรัฐบาลไปสู่การ ปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายตาม ยุทธศาสตร์ชาติ 3. เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ร่วมกันทางวิชาการและวัฒนธรรม ไทย

ตารางที่ 3.2 แสดงการเปรียบเทียบและสรุป ของโครงการที่ใช้เป็นกรณีศึกษา

	ค่ายมวย FAIRTEX	ค่ายมวย ป. ประมุข	ศูนย์ศึกษาสยามยุทธ์	บ้านช่างไทย	วิทยาลัยมวยไทยศึกษา
ทัศนคติของโครงการ	“ปลูกกระแสการออกกำลังกายในเมืองไทย ให้คนไทยหันมาสนใจและให้ความสำคัญกับศิลปะการป้องกันตัวอย่างมวยไทยให้มากขึ้น ทั้งนี้ เพื่อร่วมกันอนุรักษ์ศิลปะมวยไทยให้คงอยู่คู่คนไทยตลอดไป”	มวยไทย สามารถนำไปใช้ได้ทั้งในเชิงกีฬาและการต่อสู้จริง บรรพบุรุษของชาติไทยได้ฝึกฝนสั่งสอนวิชามวยไทยให้กับบุตรหลานไว้เพื่อป้องกันตนเองยามมีภัย และปกป้องบ้านเมืองยามมีศึกสงคราม	อนุรักษ์ เอกลักษณ์ มวยไทยคาดเชือกแบบ โบราณ สายโซ่ยา ที่มีความเป็นศิลปะศาสตร์วิทยาการ โดยคงความเป็น พาหุยุทธ์ศิลป์ ในอุปศาสตร์ เอาไว้ให้ได้มากที่สุด	ผู้ที่นำไปใช้จะต้องได้รับความปลอดภัย ฉะนั้นการสืบทอดและการถ่ายทอดวิชาจึงเป็นเรื่องที่ต้องระมัดระวัง หากมีข้อบกพร่อง แม้แต่เพียงน้อยนิด ข่อมหมายถึงอันตรายต่อชีวิตของผู้ที่นำไปใช้ แต่การที่จะได้มีวิชาดีไว้ปกป้องตนเองไม่ใช่เรื่องง่าย ต้องแลกมาด้วยความอดทน	วิทยาลัยมวยไทยศึกษาเป็นองค์กรที่มีคุณภาพในการสร้างองค์ความรู้ ผลิตครูมวยไทยใช้พัฒนาสังคมและประเทศชาติสู่ความเป็นสากลใน
หลักสูตรที่เปิดสอน	<p>1. Beginner 1 และ 2 เป็นคลาสเริ่มต้นของผู้ที่ไม่มีพื้นฐาน</p> <p>2. Intermediate เป็นอีกระดับต่อจากพื้นฐาน</p> <p>3. Advance เป็นระดับที่ต้องการฝึกซ้อมเทคนิค เพื่อเข้าแข่งขัน</p> <p>4. Private เป็นการฝึกซ้อมแบบตัวต่อตัว เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการเข้าคอร์สลดน้ำหนัก โดยมีครูฝึกดูแลอย่างใกล้ชิด</p>	<p>1. 1 วัน</p> <p>2. 1 สัปดาห์</p> <p>3. 1 เดือน</p> <p>4. 2 เดือน</p> <p>5. 3 เดือน</p> <p>6. 4 เดือน</p> <p>7. 5 เดือน</p> <p>8. 6 เดือน</p> <p>ทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นจะมี เทรนนิ่ง+อาหาร+ ห้องพัก(พัดลม,เครื่องปรับอากาศ)</p>	<p>- โครงการตำรวจ,ทหาร เชี่ยวชาญพาหุยุทธ์</p> <p>- เปิดสอนสำหรับทุกเพศทุกวัย</p> <p>- ผู้ที่มีกำลังทรัพย์ไม่พอเพียงแต่มีความตั้งใจจริงที่จะเรียน ขอให้ติดต่อกับครูแปรง โดยตรง</p> <p>ซึ่งจะต้องรับการตรวจสอบและทดสอบก่อน</p>	<p>เปิดสอนเฉพาะ มวยไทยโซ่ยา เพียงอย่างเดียว</p>	<p>เรียนการสอน 4 ระดับ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ระดับปริญญาตรี - ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต - ระดับปริญญาโท - ระดับปริญญาเอก <p>โดยมีหลักสูตรในระยะแรกได้เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตมวยไทยเป็นแห่งแรกของประเทศ ต่อมาได้เปิดสอนระดับปริญญาโทหลักสูตรศิลปะศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามวยไทยศึกษาแล้วถึง 4 รุ่น และมีเครือข่ายความร่วมมือจัดการเรียนการสอนในหลายแห่ง</p>

	ค่ายมวย FAIRTEX	ค่ายมวย ป. ประมุข	ศูนย์ศึกษาสยามยุทธ์	บ้านช่างไทย	วิทยาลัยมวยไทยศึกษา
ผู้ใช้โครงการ	<ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มวัยรุ่น - ชาวต่างชาติ - คนวัยทำงาน ย่าน RCA 	<ul style="list-style-type: none"> - ชาวต่างชาติ - ผู้ที่ต้องการเป็นนักมวยอาชีพ 	<ul style="list-style-type: none"> - เยาวชน ตั้งแต่ 12-22ปี - ชาวต่างชาติ 	<ul style="list-style-type: none"> - เยาวชน ตั้งแต่ 12-22ปี - ชาวต่างชาติ 	<ul style="list-style-type: none"> - ระดับปริญญาตรี - ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต - ระดับปริญญาโท - ระดับปริญญาเอก

3.3 กรณีศึกษาจากอาคารตัวอย่างประเภทศูนย์การเรียนรู้

ภาพที่ 3.10 แสดงที่ตั้ง โครงการภัทราวดีเธียเตอร์

ภัทราวดีเธียเตอร์

ข้อมูลทั่วไปของโครงการ

เจ้าของโครงการ คุณภัทราวดี มีชูชน

ที่ตั้ง 258 ซ.วัชรพงษ์ ถ. อรุณอมรินทร์ สิริราช กรุงเทพมหานครอยู่ใน ซ.วัชรพงษ์

บริเวณกรุงเก่า ฟังชนบุรี

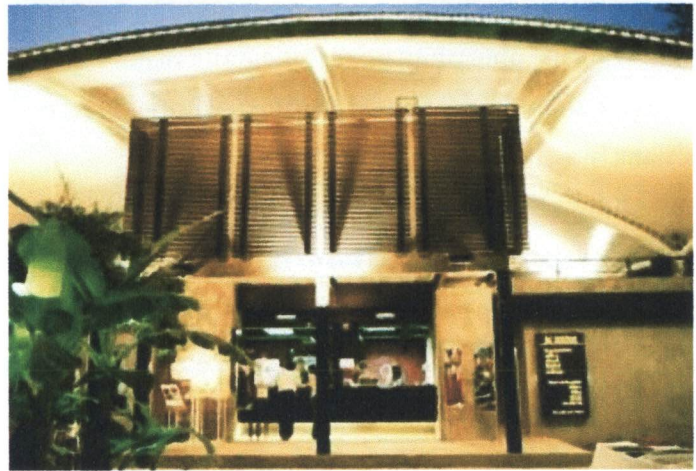
การเดินทาง ๑๕ , ๕๗ , ๘๓

ขนาดพื้นที่ 3123.25 ตร.ม.

ความเป็นมา

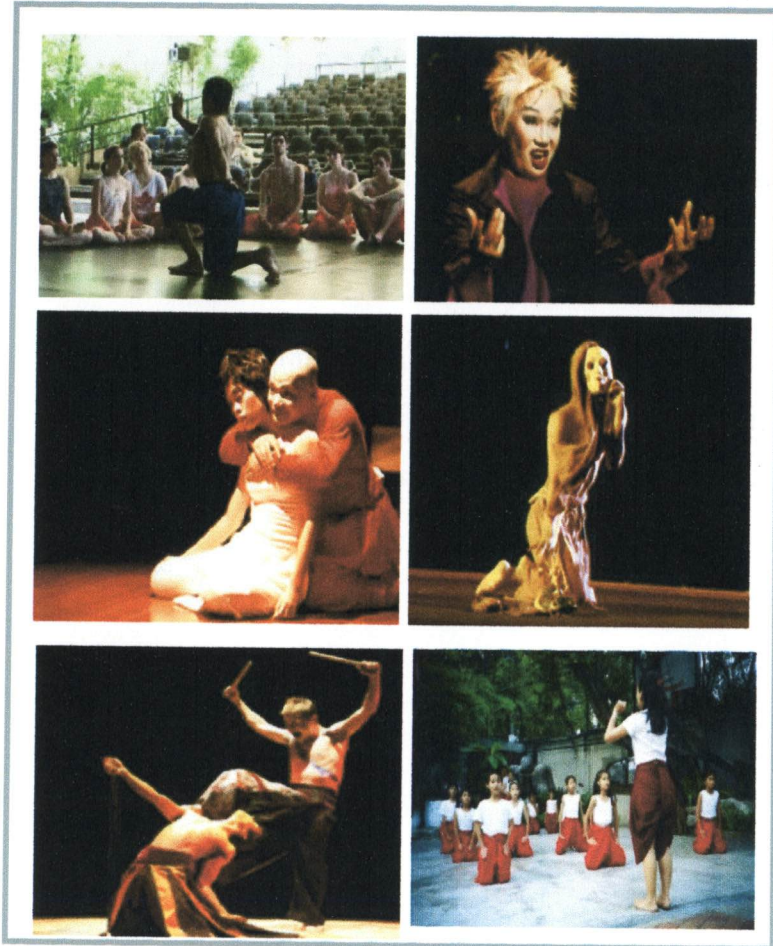
ภัทราวดีเธียเตอร์ อุทยานละครเวทีกลางแห่งแรกของกรุงเทพ ตั้งอยู่ในซอยวัชรพงษ์ บริเวณกรุงเก่าฟังชนบุรี เปิดการแสดงครั้งแรกเมื่อเดือนสิงหาคม ปีพ.ศ. 2535 โดยคุณภัทราวดี มีชูชน นักแสดง ผู้กำกับการแสดง และผู้เขียนบท มีผลงานเป็นที่ยอมรับคนหนึ่งในประเทศไทย

ภัทราวดีเริ่มก่อตั้งคณะละครโดยการทดลองประพันธ์และสร้างละครเพลงเรื่อง “เก็บดาวดวงใหม่ไปใส่ฟ้า” แสดง ณ ศูนย์วัฒนธรรมโรงละครใหญ่ ในปีพ.ศ. 2530 ซึ่งเป็นปีแรกของการเปิดใช้โรงละครแห่งนี้ เธอ นำแสดงร่วมกับ คุณชรัส เฟื่องอารมณ์ คุณสุชาติ ขวางกุล และ คุณฉันทนา กิตยพันธ์ โดยมีคุณปรีศยุ สุวรรณสร เป็นผู้ประพันธ์ดนตรี คุณบุพผา ธรรมบุตร เป็นผู้ควบคุมวงดนตรี Choreographer จาก New York ฝึกสอนลีลาให้กับนักแสดงทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้แสดงเป็น Chorus ซึ่งยุคสมัยนั้นมีแต่นักเรียน Ballet นักเต้นจากคิสโกเทคไม่มีพื้นฐานการเรียนเต้นรำมาเลย

ประสบการณ์ในครั้งนั้นทำให้เชอตระหนักว่าประเทศไทยขาดการศึกษา และขาดบุคลากรซึ่งจำเป็นในการแสดงประเภท Performing art เธอจึงรวบรวมทีมและจัดการแสดงประเภท Variety Show อย่างสม่ำเสมอเพื่อสร้างงานหาเงินมาให้การศึกษาแก่นักแสดง และบุคลากรเบื้องหลังการแสดงอย่างต่อเนื่อง โดยการมอบเงินรายได้ส่วนตัวทั้งหมดให้กับโรงละครเพื่อพัฒนางานและบุคลากร นักแสดงในสังกัดได้รับการฝึกสอนให้มีพื้นฐานการแสดงหลากหลาย ดังที่เธอได้รับการฝึกมาคือการแสดง การเต้นรำ ประเภท Jazz , Ballet , Modern Dance , Ballroom , รำไทย ,ดนตรีศิลปะการละคร , ศิลปะพื้นบ้าน , ขับร้องทั้งเพลงไทยสากลและเพลงไทยเดิม รวมทั้งการจัดแสดงเสียง การออกแบบฉากและสร้างเครื่องแต่งกาย

ภาพที่3.11 แสดงภายนอกโครงการภัทราวดีเธียเตอร์

ภาพที่3.12 แสดงการเรียน การสอนของโครงการภัทราวดีเชียร์เตอร์

นอกจากนี้ภัทราวดีเชียร์เตอร์ ยังได้เชิญครูราชมพ โภชิวเวช สอนโจนทุก วันศุกร์ ถึงแม้โรงละครจะไม่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน เท่าที่ควร แต่ความตั้งใจที่จะพัฒนาศิลปะแขนงนี้อย่างจริงจังทำให้ภัทราวดีเชียร์เตอร์ยังคงฝึกนักแสดง และสนับสนุนให้สร้างงานพัฒนา ความรู้ ความสามารถของศิลปินรุ่นใหม่จนกลายเป็นมีอาชีพสร้างชื่อเสียงให้กับ ประเทศไทย มากมาย ปัจจุบันมีนักแสดงฝีมือดีเป็นที่ยอมรับ และได้รับเชิญ เป็นตัวแทนประเทศไทยไปแสดงในเทศกาลละครทั้งในยุโรปและเอเชีย ได้รับการยกย่องว่าเป็นทีมที่มีความคิดสร้างสรรค์ความสามารถและรอบรู้ลึกซึ้งทั้ง ศิลปะไทยและสากล

การพัฒนาศักยภาพของนักแสดงเริ่มอย่างจริงจังในปี.ศ. 2535 เมื่อ ประเทศไทยเกิดการ จราจล “พฤษภาทมิฬ” การแสดงต่างๆ ถูกยกเลิกทำให้นักแสดงว่างงานชั่วระยะเวลาหนึ่ง ภัทราวดีจึงจัดแสดงละครเพลงเรื่อง สิงห์ไกรภพ หรือนิทานข้างวัด นำนักแสดงทั้งหมดซึ่งเป็นนักเต้นรำมิเคยแสดงละครมาก่อน ฝึกการแสดงและขับร้องโดยใช้บทละครของ คุณมาริสตา แสนกุลศิริศักดิ์ คัดแปลงจากบทประพันธ์ สิงห์ไกรภพของสุนทรภู่ มาจัดทำเป็นละครเพลงร่วมสมัย ใช้บทกลอนของสุนทรภู่บางบรรทัดเป็นบทร้อง และบทเจรจา แต่งเติมใหม่บ้าง ประพันธ์เพลงโดยคุณเทวัญ ทรัพย์แสนยากร ใช้ทำนองเพลงไทยเดิมในโอกาสที่เหมาะสม เช่น ทำนองม้าย่อง แต่งทำนองใหม่บ้างใช้เครื่องดนตรีไทยผสมกับดนตรีสากล เช่น กีตาร์ไฟฟ้ามาใช้กับตัวละครอย่างคงคา ประลัย ซึ่งเป็นวัยรุ่นอารมณ์รุนแรง

วัตถุประสงค์โครงการ

1. เป็นโครงการที่เกิดขึ้นจากแนวความคิด และอุดมการณ์ ที่ต้องการพัฒนาคุณภาพการละครของประเทศไทย และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยไปพร้อมๆกัน

2. ยกกระดับคุณภาพชีวิตของประชากร ในรูปแบบนันทนาการทางการศึกษา ใช้เวลาให้เกิด ประโยชน์สร้างสรรค์ และยกระดับจิตใจ ได้ดีกว่าการมั่วสุมสิ่งเสพติด

3. โดยรอบโครงการมีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชน จึงสร้างโรงละคร สอดแทรกในชุมชน ให้กลมกลืน เหมือนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน เพราะปัจจุบันคนเริ่มให้ความสำคัญกับกิจกรรมประเภทนี้มากขึ้น

การเข้าถึงโครงการ

1. ทางเรือ โดยข้ามฟากจากเกาะรัตนโกสินทร์ สามารถขึ้นได้ 2 ท่า จากท่าช้าง ใกล้เคียงบริเวณวัดพระแก้ว และท่าวังหลัง ใกล้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มายังท่าเรือวัดระฆัง และท่าหน้าศิริราช แล้วเดินผ่านตลาดต่อมายังโรงละคร สำหรับร้านสุภัทรา ริเวอร์เฮาส์ มีท่าเรือส่วนตัวไว้บริการ ซึ่งมาจากท่ามหาราช ซึ่งฟ้าชมละครสามารถใช้บริการได้

2. รถยนต์ เข้าทางตรอกวัดระฆัง ซึ่งกว้างเพียง 5.5 เมตร เกิดปัญหาเวลาที่มีรถสวน ค่อนข้างเบียด โดยรถที่มาใช้บริการของโครงการจะมีที่จอดรถไว้บริการ แต่ในวันที่มีจำนวนรถมากก็ใช้บริการที่จอดรถของวัดระฆัง และโรงเรียนโฆมิคตสโมสร ด้วยทางที่แคบมากและเข้าได้จากทางเดียว โดยที่ซอย

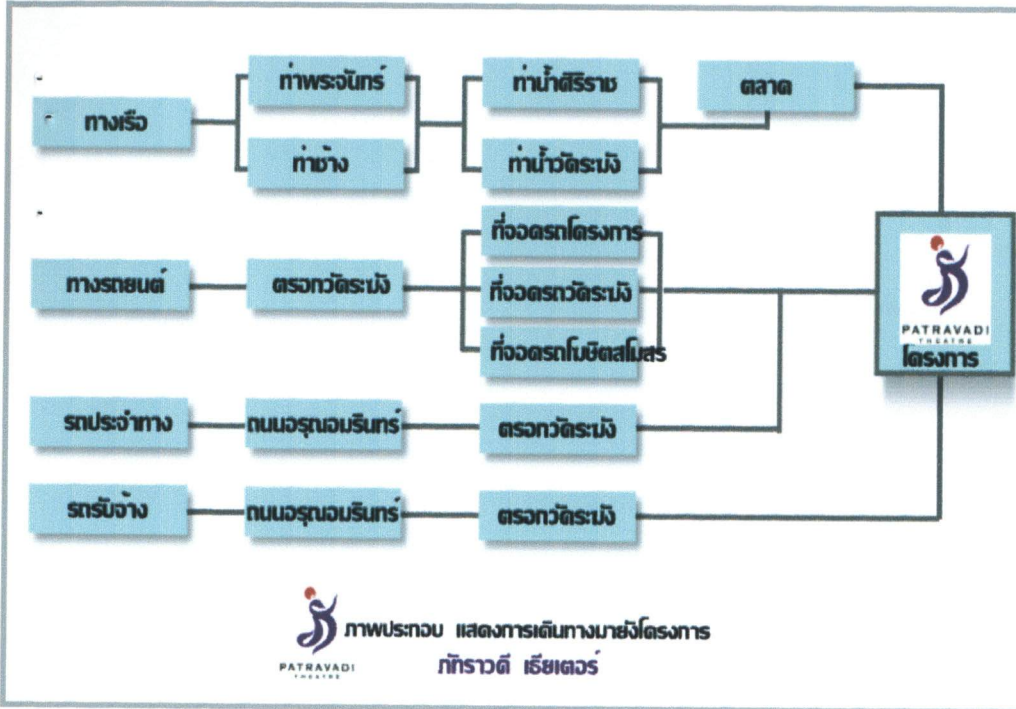
อื่นแคบมากจนรถไม่สามารถเข้าได้ การสัญจรช่วงหน้าโครงการจึงต้องมีคนคอยบริการให้รถผ่านไปยังที่จอดรถของโครงการแบบสลับกันไป

3. รถโดยสารประจำทาง สาย 57 และ 19 แล้วเดินเข้าสู่โครงการโดยทางเท้า

การเดินทางมายังโครงการที่สะดวกที่สุดคือ การเดินทางโดยทางเรือข้ามฟาก เนื่องจาก

สะดวกในการเดินทางจากรถประจำทางแล้ว จึงข้ามฟากมายังโครงการ ทั้งยังมีทัศนียภาพริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาที่สวยงามอีกด้วย

ลักษณะการเดินทางมายังโครงการ

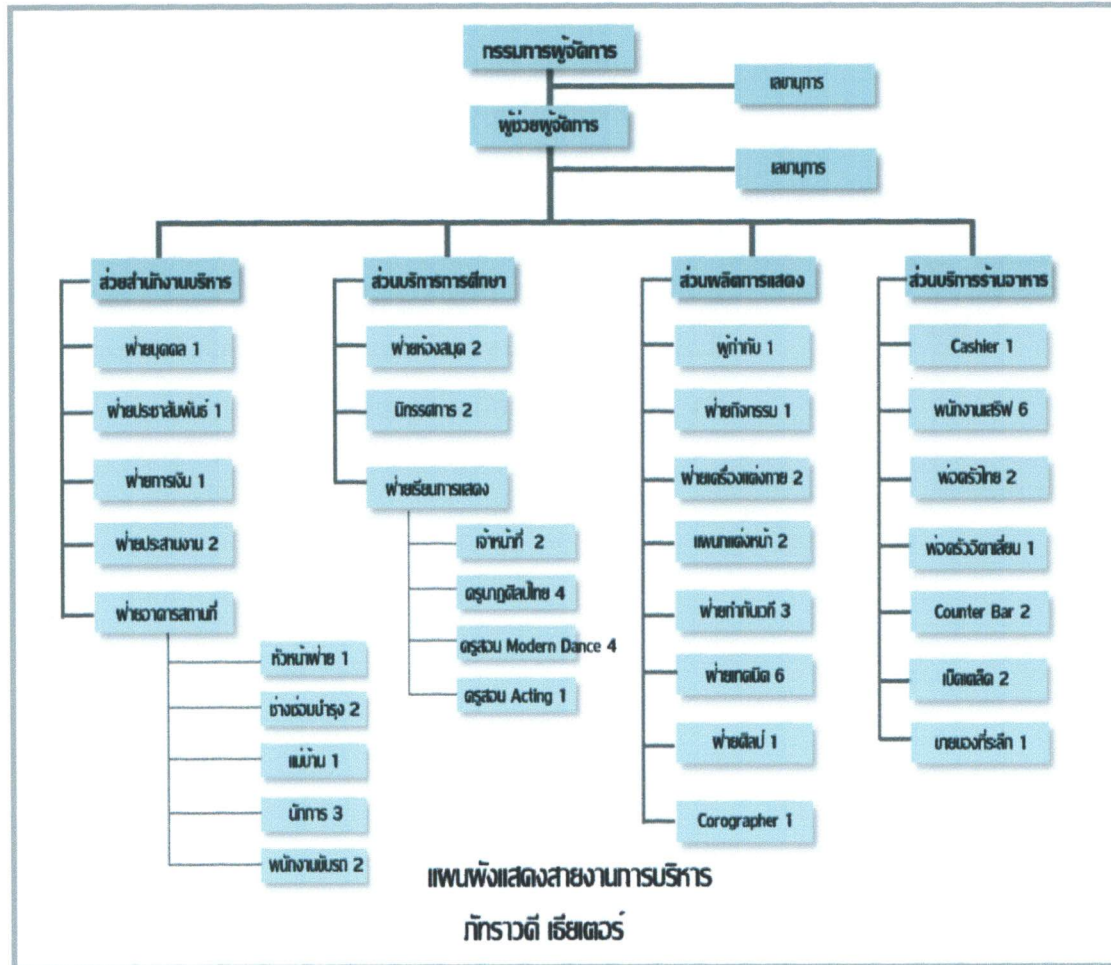

สภาพเศรษฐกิจและสังคม

บริเวณโดยรอบโครงการประกอบด้วย บ้านพักอาศัยเดิมในชุมชน หอพัก วัด และโรงเรียน มีชุมชนแออัดแทรกในบางส่วน โดยรวมแล้วเป็นพื้นที่อาศัยของชนชั้นปานกลางลงไป คุณภาพชีวิตไม่ค่อยดีนัก คนในพื้นที่ประกอบอาชีพค้าขาย ตั้งแต่รถเข็นจนไปถึงเปิดเป็นร้านอาหารง่ายๆ ข้างทาง ขายนักศึกษาธรรมศาสตร์และศิลปากรที่ข้ามฝั่งมา และหมอ นางพยาบาล พนักงานรวมทั้งคนไข้ของโรงพยาบาลศิริราช เนื่องจากพื้นที่วัดครอบคลุมพื้นที่จำนวนมากในชุมชน และอยู่ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา ใช้การคมนาคมทางน้ำ ทำให้บรรยากาศมีกลิ่นอายของชุมชนในอดีต

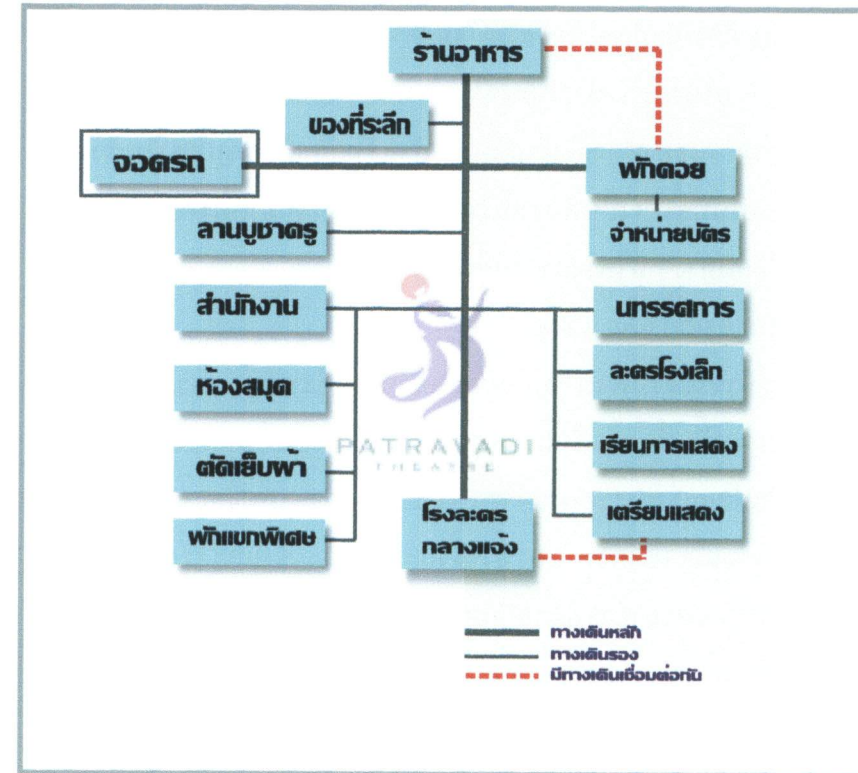
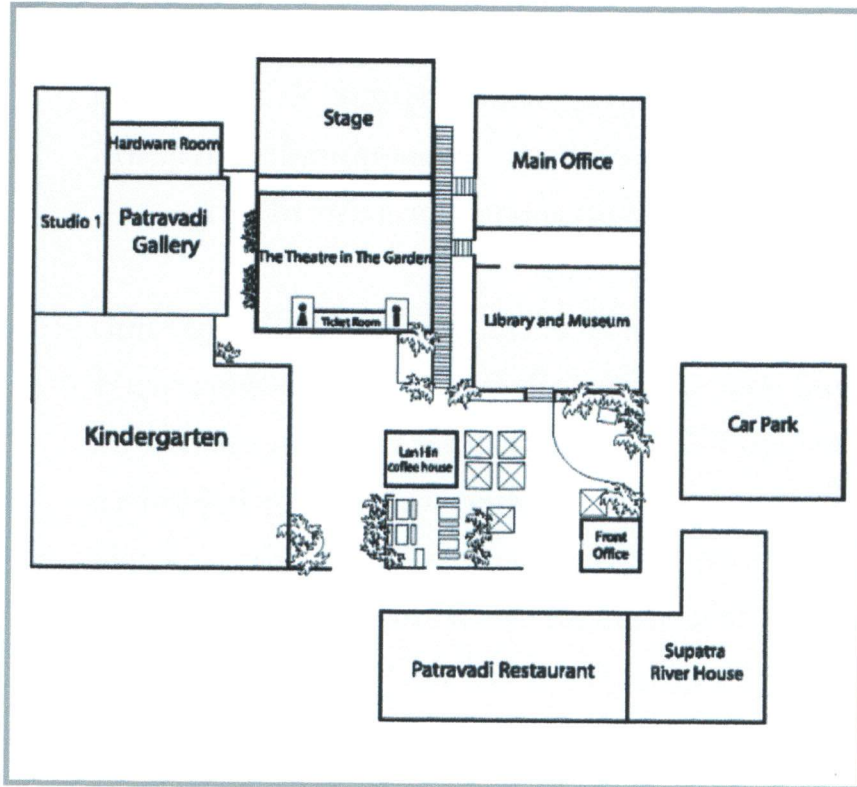
ภาพที่ 3.13 แสดงลักษณะการเดินทางมายังโครงการ

ลักษณะการบริหารงาน

ภาพที่ 3.14 แสดงสายการบริหารงาน

การวางผังอาคาร และประโยชน์ใช้สอยภายในโครงการ

ภาพที่ 3.15 แสดง Lay out of plan
 ผังแสดงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่างๆ

ภาพที่ 3.16 แสดงผังความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่างๆ

องค์ประกอบภายในโครงการมีดังนี้

1. อาคาร 3 ชั้น เป็นอาคารโรงเรียนเก่า

ลักษณะการใช้งานเป็นส่วนของสำนักงาน และส่วนด้านหน้าเป็นส่วนพื้นที่ที่ถึงสาธารณะ คือพิพิธภัณฑ์ห้องสมุด โดยตัวอาคารอยู่ติดกับส่วนของโรงละครกลางแจ้ง ภายในอาคารประกอบด้วยส่วนของห้องเก็บของบริเวณชั้น 2 และแยกจัดเก็บในส่วนของห้องตัดเย็บเสื้อผ้า สำหรับเสื้อผ้าที่ใช้แสดงในช่วงที่มีละคร ส่วนของพื้นที่ชั้น 3 เป็นห้องพักรับรองสำหรับแขกจากต่างประเทศในโครงการแลกเปลี่ยนต่างๆ ที่โครงการจัดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ

2. โรงละครเล็ก และ แกลอรี

ลักษณะการใช้งานส่วนใหญ่ของสตูดิโอ 1 ใช้งานเพื่อการแสดงของนักแสดง และบางครั้งเพื่อการเรียนการสอน ส่วนทางเข้าเป็นแกลอรี ใช้งานเพื่อแสดงงานศิลปะและนิทรรศการต่างๆ ในช่วงที่มีการแสดงละครเวที เพื่อเป็นพื้นที่พักคอยก่อนเข้าชมการแสดงทั้งโรงละครกลางแจ้งและโรงละครเล็กหรือสตูดิโอ 1 ส่วนของอาคารที่ตั้งอยู่ถัดจากโรงละครกลางแจ้งเชื่อมต่อกับส่วนของ พื้นที่หลังเวทีของโรงละครกลางแจ้ง และ สตูดิโอ 7 ด้วยโครงสร้างอาคารเก่าและนำมาปรับปรุงใช้ใหม่เป็นโรงละครเล็ก ทำให้มีปัญหาระหว่างอาคารที่ไม่เหมาะสมที่ใช้ในการแสดง

3. โรงละครกลางแจ้ง

โรงละครแบบ Proscenium Stage เป็นลักษณะโรงละครที่มองได้จากด้านเดียว จุผู้ชมได้ 484 ที่นั่ง เป็นลักษณะโรงละครขนาดเล็ก ตัวอาคารตั้งอยู่ระหว่างอาคารเก่า 3 ชั้น และอาคารโรงละครเล็ก เป็นอาคารที่เป็นจุดประสงค์

หลักของโครงการ ส่วนของโครงสร้างเป็นอาคารใหม่ที่ทำเพื่อแก้ปัญหาเดิมของการจัดการแสดงกลางแจ้งภายในโครงการ แต่ยังคงรักษาเอกลักษณ์เดิมไว้ในส่วนของบรรยากาศภายในโครงการที่ล้อมรอบไปด้วยต้นไม้ จึงเกิดเป็นอาคารกึ่งโปร่งโล่งเพื่อความโปร่งของโรงละคร แต่ก็ต้องประสบปัญหาความแปรปรวนของอากาศในประเทศไทย ที่มีฝนตกอยู่ตลอดเวลา ทำให้พื้นที่ด้านข้างของโรงละครใช้งานไม่ได้เนื่องจากฝนสาด ส่วนของด้านหน้าของโรงละครที่ติดกับร้าน The Fortay เป็นส่วนขายบัตรเข้าชมและบริการห้องน้ำ

4. Patravadi Restaurant

เดิมเป็นอาคารสำนักงาน โดยปรับปรุงเป็นร้านอาหารที่ตั้งอยู่ด้านหน้าโครงการติดแม่น้ำเจ้าพระยา ด้านหน้าเป็นร้านขายของที่ระลึก ลักษณะการใช้งานทั่วไปสำหรับคนที่รู้จักโครงการที่เป็นโรงละครแล้ว ร้านอาหารก็เป็นที่รู้จักเช่นกัน ด้วยบรรยากาศริมแม่น้ำเจ้าพระยา และรองรับสำหรับผู้เข้ามาชมละครเวที และรับประทานอาหารระหว่างการรอเข้าชม การใช้งานยังเชื่อมต่อกับร้าน The Fortay ที่สามารถเลือกนั่งได้ตามต้องการ โดยสามารถสั่งอาหารได้โดยภายในร้านอาหารจะมีครัวไทย เบเกอรี่ และเครื่องดื่ม

5. The Fortay ส่วนของเคาน์เตอร์แคชเชียร์

ลักษณะการใช้งานเป็นพื้นที่เพื่อการพักคอยของโครงการ ไม่ว่าจะมาชมละครหรือมาเรียนการแสดง เป็นลักษณะร้านกึ่งเปิดโล่ง อยู่บริเวณหน้าโครงการ โดยเชื่อมต่อกับลานครุที่มีกิจกรรมของโครงการในการเรียนการสอน และอยู่บริเวณทางเข้าของพิพิธภัณฑ์และห้องสมุด

6. อาคารนุชาพระครู

ตั้งอยู่บริเวณทางเข้าหน้าโครงการ เป็นอาคารที่ต้องการแสดงให้เห็นถึงการวางบุษชาครุที่ศิลปินในด้านต่างๆ ให้การบันทึก และเพื่อแสดงฝีมือช่างทำเครื่องแต่งกายไทยที่เป็นที่น่าสนใจ และอยู่ใกล้กับร้าน The fortay และคนที่เดินผ่านโครงการได้เห็น และเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ชัดเจนของ โครงการที่อนุรักษ์ด้านวัฒนธรรมไทย

แนวความคิดในการออกแบบ

เนื่องจากในปัจจุบันภายในโครงการประกอบด้วยกลุ่มอาคารหลายกลุ่ม คือกลุ่มอาคารเก่าที่มีการดัดแปลงเพื่อการใช้งาน และกลุ่มอาคารใหม่ ทำให้ดูไม่ต่อเนื่องมากนัก ในการจัดพื้นที่จึงคำนึงการใช้สอยเป็นหลัก เพื่อความสะดวกของผู้ใช้บริการและผู้ให้บริการ

1. แนวความคิด และลักษณะทางด้านสถาปัตยกรรมโดยภาพรวมของโรงละครแห่งนี้ เป็นลักษณะแบบไทยร่วมสมัย อาคารถูกแบ่งออกเป็น กลุ่มอาคารต่างๆ ทำให้ไม่เป็นทางการ สร้างความรู้สึกที่ไม่อึดอัด แก่ผู้ที่มาใช้บริการ และรู้สึกถึงความเป็นกันเอง

2. แนวความคิด และลักษณะทางด้านสถาปัตยกรรมภายใน

1.1 Concept ไทยร่วมสมัย

2.1 Space ค่อนข้างโปร่ง มีการเชื่อมต่อของอาคารแต่ละอาคาร

การใช้วัสดุ แสงสีและโครงสร้าง

1. การใช้วัสดุ

ส่วนโรงละครเล็ก และ แกลอรี

- 1.1 พื้น ใช้พื้น คอนกรีต ผสมกับปูกระเบื้อง
- 1.2 ผนัง ผนังคอนกรีต และผนังเบาในบางส่วน
- 1.3 เพดาน ฝ้าเพดานยิปซัม
- 1.4 แสง - นิทรรศการ ใช้แสงสว่างแบบธรรมชาติ และแสงประดิษฐ์ผสม ผสานกัน
- โรงละคร แสง สลัวๆ มีการซ่อนไฟเป็นจุดๆ
- เรียนการแสดง ไฟที่ค่อนข้างสว่าง
- 1.5 สี ใช้โทนสีที่เรียบ สลับสีที่โดดเด่น เช่นขาว สลับแดง เหลือง

โรงละครกลางแจ้ง

- 1.1 พื้น ใช้พื้น คอนกรีต
- 1.2 ผนัง ไม่มีผนัง แบบกลางแจ้ง
- 1.3 เพดาน ไม่มีฝ้าเพดาน
- 1.4 แสง โรงละครกลางแจ้ง แสงธรรมชาติ ผสมแสงประดิษฐ์
- 1.5 สี ใช้โทนสีที่เรียบ สลับสีที่โดดเด่น เช่นขาว สลับแดง เหลือง

The Fortay ส่วนของเคาน์เตอร์แคชเชียร์

- 1.1 พื้น ใช้พื้น คอนกรีต ผสมกับปูนกระเบื้อง
- 1.2 ผนัง ผนังคอนกรีต
- 1.3 เพดาน ฝ้าเพดานยิปซัม
- 1.4 แสง แสงธรรมชาติ ผสมแสงประดิษฐ์
- 1.5 ฝ้า ใช้โชนีที่เรียบ สลักสีที่โดดเด่น เช่นขาว

สลักแดงเหลือง

2. งานโครงสร้าง

2.1 ด้านสถาปัตยกรรม

แบ่งเป็นอาคารต่างๆ ดังนี้

1. อาคาร 3 ชั้น เป็นอาคารโรงเรียนเก่า โครงสร้างทั่วไปเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก เนื่องจากเป็นอาคารเก่า ที่มาปรับใช้งานใหม่ พื้นที่บางส่วนได้มีการแก้ปัญหาการป้องกันความชื้นของพื้นที่ด้วยการปูพื้นใหม่ และผสมน้ำยากันซึมไปด้วย แต่ในส่วนที่ยังใช้พื้นที่เดิมอยู่ แก้ปัญหาด้วยการใช้เครื่องดูดความชื้นจากพื้นอาคารไม่ให้ขึ้นผนัง

2. โรงละครเล็ก และ แกลอรี โครงสร้างทั่วไปเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก หลังคาเป็นโครงเหล็ก โครงหลังคา ยิปซัม

3. โรงละครกลางแจ้ง เป็นลักษณะโรงละครแบบ Proscenium Stage ส่วนที่ใช้ในการแสดงละครเวทีประกอบด้วยพื้นที่ดังนี้

- ส่วนของเวที โครงสร้างทั่วไป เสาเข็มเป็นคอนกรีตเสริมเหล็กอัดแรง โครงสร้างหลัก ค.ส.ล. โครงสร้างพื้น ค.ส.ล. ผสมน้ำยากันซึม โครงหลังคาทั่วไปเป็นโครงเหล็ก หลังคา Metal Sheet

- ส่วนของที่นั่งชม โครงสร้างทั่วไป เสาคอนกรีตอัดแรง โครงสร้างหลัก ค.ส.ล. โครงสร้างหลักทั่วไปเป็นโครงเหล็ก ติดตั้งหลังคา Membrain

4. Patravadi Restaurant โครงสร้างหลักเป็น ค.ส.ล. โครงสร้างหลังคาโครงเหล็ก ผนังก่ออิฐ ฉาบปูน

5. The Fortay ส่วนของเคาน์เตอร์แคชเชียร์ เป็นการก่ออิฐโชว์แนว โครงหลังคาเป็นโครงเหล็กส่วนที่นั่งรับประทานอาหารของร้าน หลังคาโครงเสาแกนกลางห่าง 5 เมตร ซึ่งโครงสร้างฝ้าใบคลุมพื้นที่โดยมีเสารับทั้ง 4 ด้าน

6. อาคารนุชาพระครู โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก หลังคา ยิปซัม

2.2 สถาปัตยกรรมภายใน

แบ่งเป็นส่วนของการใช้งานต่างๆ ดังนี้

1. พิพิธภัณฑสถาน ตกแต่งโดยจัดโต๊ะอ่านหนังสือ บริเวณบานกระจกที่สูงจากพื้นจดเพดาน ที่เห็นบรรยากาศภายนอกที่เป็นการจัดสวนหย่อมที่มีสระเลี้ยงปลา มีสะพานไม้ไปยังส่วนของโรงละครและสำนักงานด้านใน บริเวณทางเข้าของพิพิธภัณฑสถานปูด้วยแผ่นทองแดง ที่ให้ความรู้สึกพื้นผิวที่แตกต่าง ก่อนเข้ามายังภายในพิพิธภัณฑสถาน ซึ่งเป็นพื้นไม้ สิ่งที่จัดแสดงเป็นเนื้อหาของประวัติความเป็นมาของโรงละคร และละครต่างๆ ภายในโครงการที่ได้มีการจัดแสดงตัวอย่างเครื่องแต่งกาย และอุปกรณ์ประกอบฉากที่เคยใช้

งานมาแล้วซึ่งมีความละเอียดอ่อน และของสะสมต่างๆ ของเจ้าของโครงการ และผู้เก็บหนังสือที่อยู่ในมุมด้านในของห้อง

2. โรงละครเล็ก และแกลอรี ในการจัดพื้นที่ส่วนของแกลอรี เปรียบเสมือนโรงบริเวณหน้าทางเข้าสตูดิโอ 1 ที่เป็นลักษณะโดยรอบส่วนของ สตูดิโอ 1 ซึ่งเป็นลักษณะการแก้ปัญหาการป้องกันเสียง จึงทำเป็นผนัง 2 ชั้น แล้วใช้พื้นที่ว่างใช้จัดแสดงงานต่างๆ ได้

3. สตูดิโอ 2 , 7 โดยทั่วไปไม่มีการตกแต่งอะไรมาก เพียงแต่นำด้าน ประโยชน์ใช้สอยเป็นหลัก ลักษณะเป็นห้องกระจกเพื่อมุมมองในการ ฝึกซ้อม

4. Pervade Restaurant การตกแต่งโดยทั่วไป เป็นรูปแบบที่ หลากหลาย ในลักษณะของที่นั่งรับประทานอาหารที่ต่างกัน ใช้การแบ่งพื้นที่ โดยยกระดับในส่วนที่นั่งบริเวณกลางร้าน เป็นการเปิดช่องแสงจากเพดานเพื่อ การรับแสงจากธรรมชาติลงมาบริเวณที่ยกระดับขึ้นแล้วมีรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ที่ ต่างกัน แต่เน้นสีขาวสว่างคล้ายเป็นจุดเด่นของร้าน โดยมีลักษณะแตกต่างกันไป ในที่นั่งส่วนอื่นอีก แต่ก็มีชุดโต๊ะแบบพื้นฐานของร้านโดยทั่วไป และฝาไม้ ระแนงในการกั้นแบ่งส่วนกับห้องครัว

5. The Fortay เป็นพื้นที่ส่วนต่อเนื่องกับลานครุที่มีกิจกรรม การเรียนการสอนรำไทย โขน ต่างๆ โดยส่วนของร้านจะเป็นกิ่งเปิดโล่ง เพื่อรับ บรรยากาศภายนอก โดยมีที่นั่งทั้งภายในร่มและกลางแจ้ง โดยที่นั่งภายในมี ความหลากหลายแต่ใช้วัสดุที่หาง่ายมาประยุกต์ใช้ เช่น นำโองไบเล็กมาติดที่นั่ง

ให้นุ่มสบายมากขึ้น เป็นต้น ส่วนของเคาน์เตอร์แคชเชียร์ เป็นผนังก่ออิฐโชว์ แนว และเคาน์เตอร์เป็นสีเขียวสื่อถึงความเป็นร้านอาหารกลางสวน

6. อาคารบุชาครู และ แสตงฝีมือช่างเครื่องไทย มีส่วนของพื้นที่ตั้งบุชาครู และจัดแสดงตัวอย่างงานของช่างเครื่องไทย พร้อมมีพื้นที่การ แสดงขั้นตอนการทำงานของช่างเครื่องไทย ที่สามารถมองเห็นได้จากภายนอก อาคารด้วยผนังกระจก

2.3 งานระบบที่เกี่ยวข้อง

ระบบปรับอากาศ ใช้ระบบปรับอากาศ 2 แบบ ได้แก่

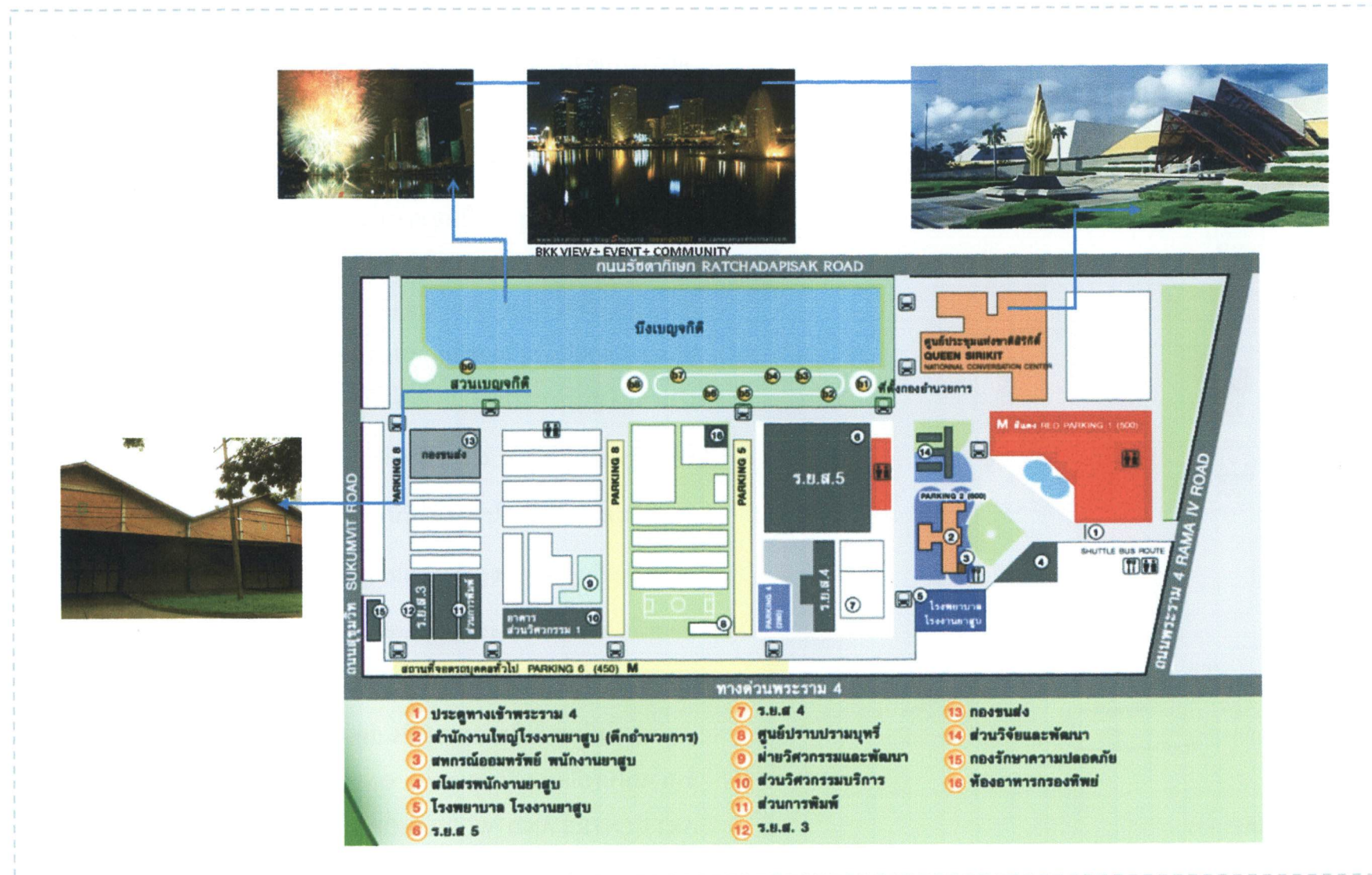
1. แบบแยกส่วน สำหรับ ห้องที่มีขนาดเล็ก เช่น ห้องทำงาน ส่วนทานอาหาร และ ส่วน พักคอย
2. แบบท่อรวม สำหรับส่วน ที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่ เช่น โรงละคร และ แกลอรี

บทสรุป

ภัทราวดี เรียบเตอร์ มีความเหมาะสมในการศึกษาเป็น Case study เพราะมี Function ที่ใกล้เคียงกับ โครงการโรงละครแห่งชาติ ซึ่งเป็นโครงการที่เสนอแนะปรับปรุง ขึ้นมาใหม่ ในด้านการออกแบบในส่วน Function ต่างๆ เช่น การเรียนการสอน ร้านอาหาร พิพิธภัณฑ์ โรงละคร และพื้นที่กิจกรรมที่เกิดขึ้น การเชื่อมต่อ ของ Function และ Space ต่างๆ เรื่องการสร้างเอกลักษณ์ และการจัดองค์ประกอบภายใน โครงการ

ภาพที่ 4.2 แสดงอาคารบริเวณใกล้เคียงโครงการ

ภาพที่ 4.3 แสดงอาคารบริเวณใกล้เคียงโครงการ โดยรอบ

เนื่องจากปัจจุบันโครงการมีเนื้อที่ 53 ไร่แบ่งเป็นพื้นที่ 3 zone โดยส่วนหนึ่งเป็นการเช่าพื้นที่ของ โรงงานสุบ โดยเช่าพื้นที่ประมาณปีละ 3 ล้านบาทต่อปี และปัจจุบันมีการวางโครงการปรับปรุงและพัฒนาพื้นที่ภายใน ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ให้เป็นพื้นที่สีเขียวมากขึ้น โดยทาง โรงงานยาสูบได้มอบพื้นที่ทั้งหมดถวายในพระพรมราชินีนาถ โดยพัฒนาพื้นที่ โรงงานยาสูบเป็น Cultural Park ที่ประกอบไปด้วย

Concert hall, Cultural museum, Park,

Center for performing art,

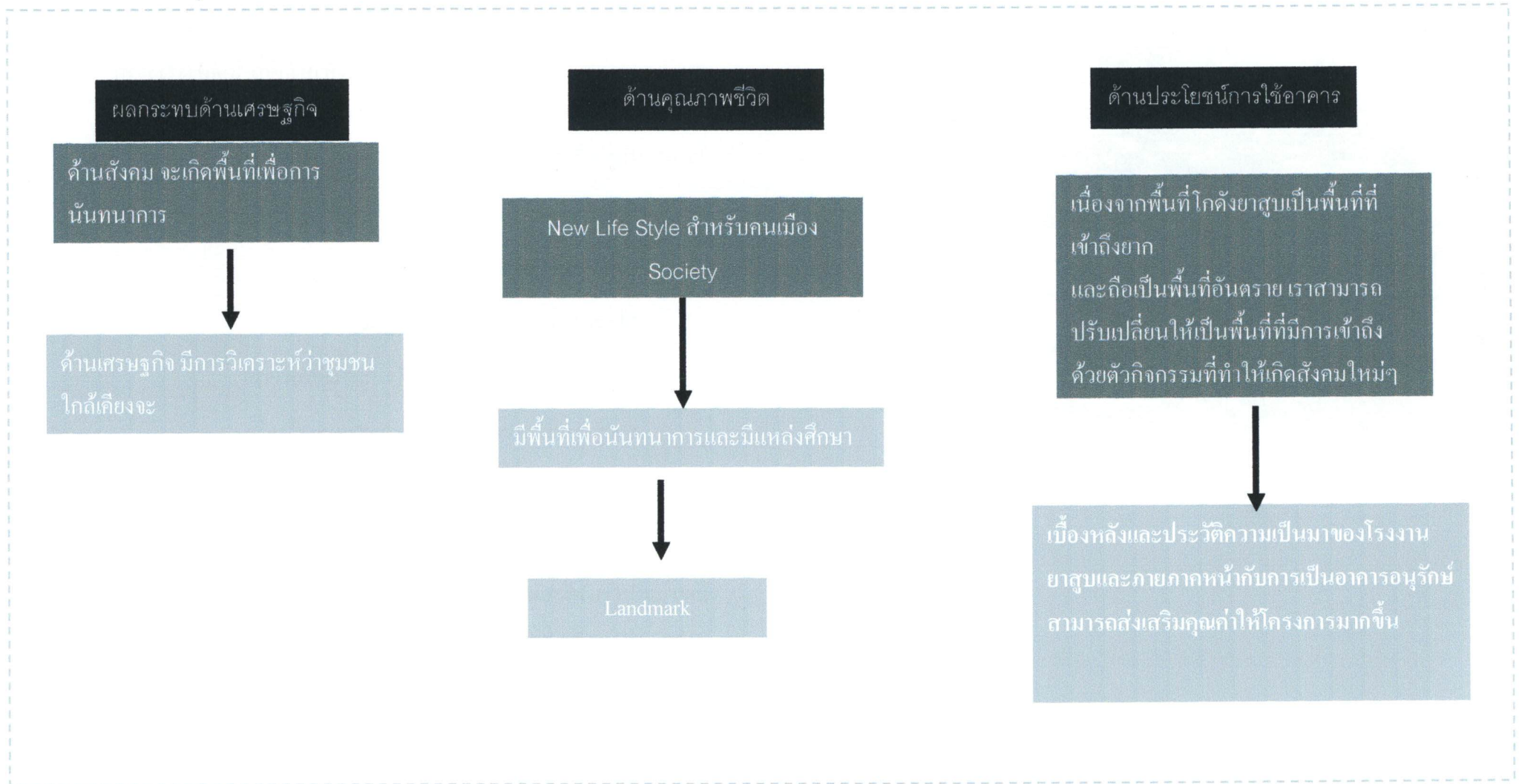
Mediation centre, Aquatic garden

โดยวิเคราะห์ความเป็นไปได้จากกรณีศึกษาจาก

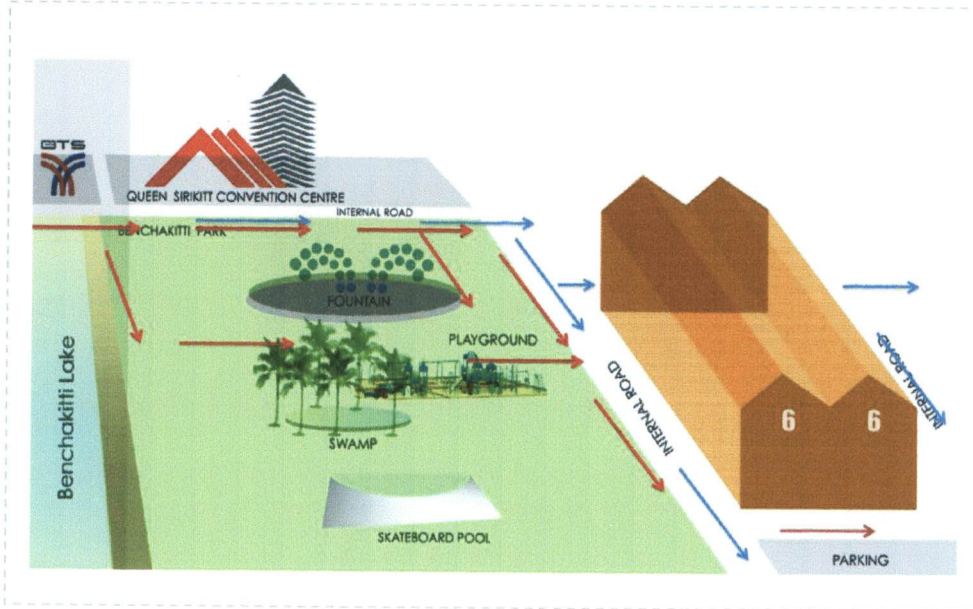
Central park, New York Lincoln Square เป็นต้น

มีความเป็นไปได้สอดคล้องกับการวางแผนโครงการปรับปรุงของ กระทรวงการคลัง ซึ่งส่งผลต่อบริบทต่างๆ ดังนี้

ภาพที่ 4.4 แสดงผังความเป็นไปได้สอดคล้องกับการวางแผนโครงการปรับปรุงของกระทรวงการคลัง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อบริบทต่างๆ

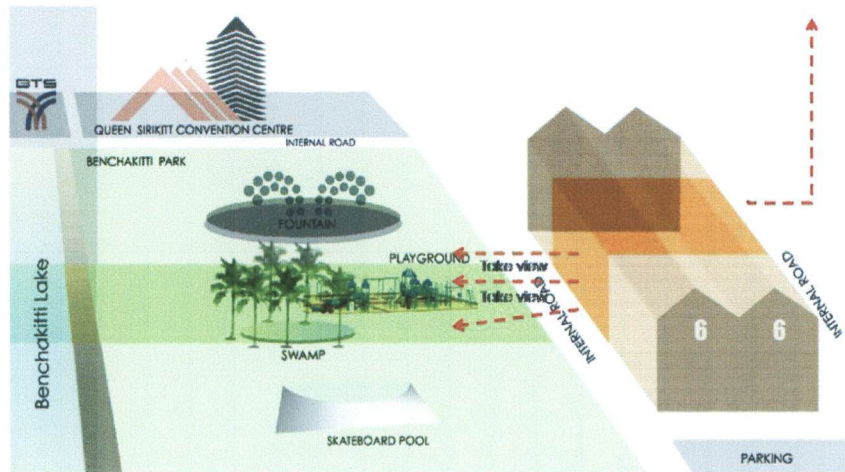
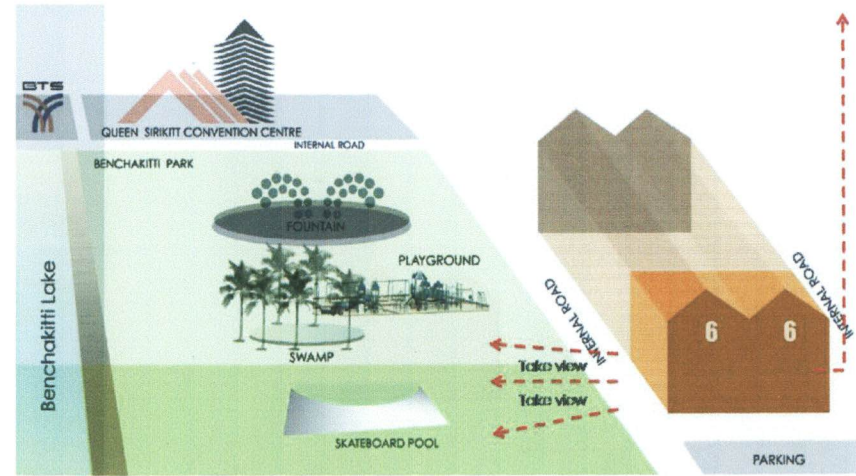
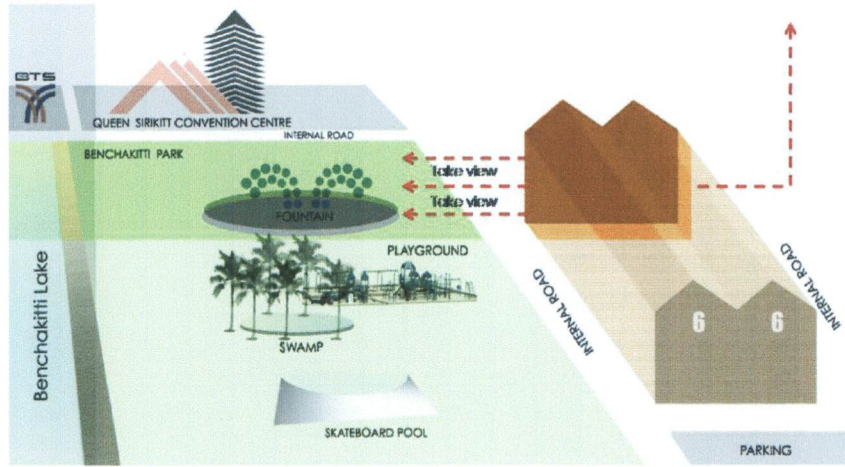
ภาพที่ 4.5 แสดงเส้นทางการเดินทางด้วยเส้นทางรถ และเส้นทางเท้า

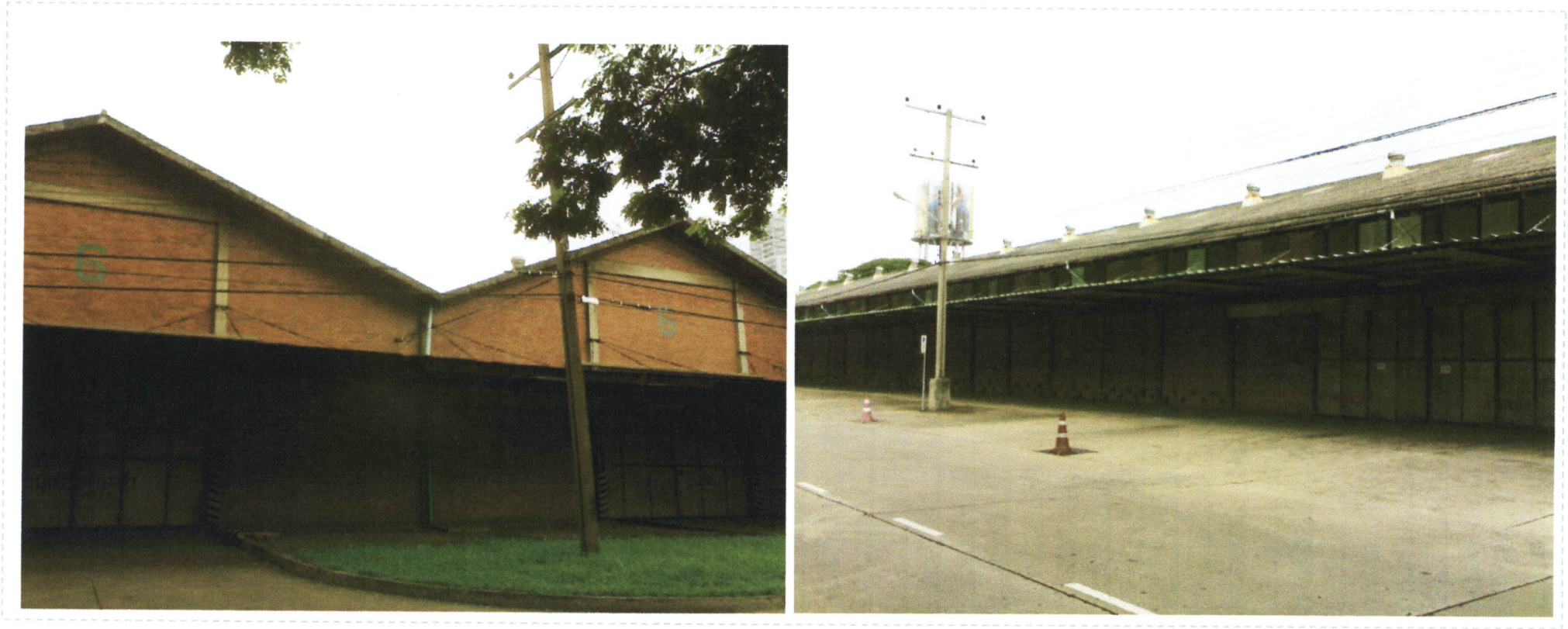
เดินทางด้วยเส้นทางรถ →

เดินทางด้วยเส้นทางเท้า →

ภาพที่ 4.6 แสดงมุมมองของแต่ละด้านเมื่อมองมาจากภายในของโครงการ

ภาพที่ 4.7 แสดงทัศนียภาพภายนอกของของโครงการ

ภาพที่4.8 แสดงทัศนียภาพภายนอกของของ โครงการ

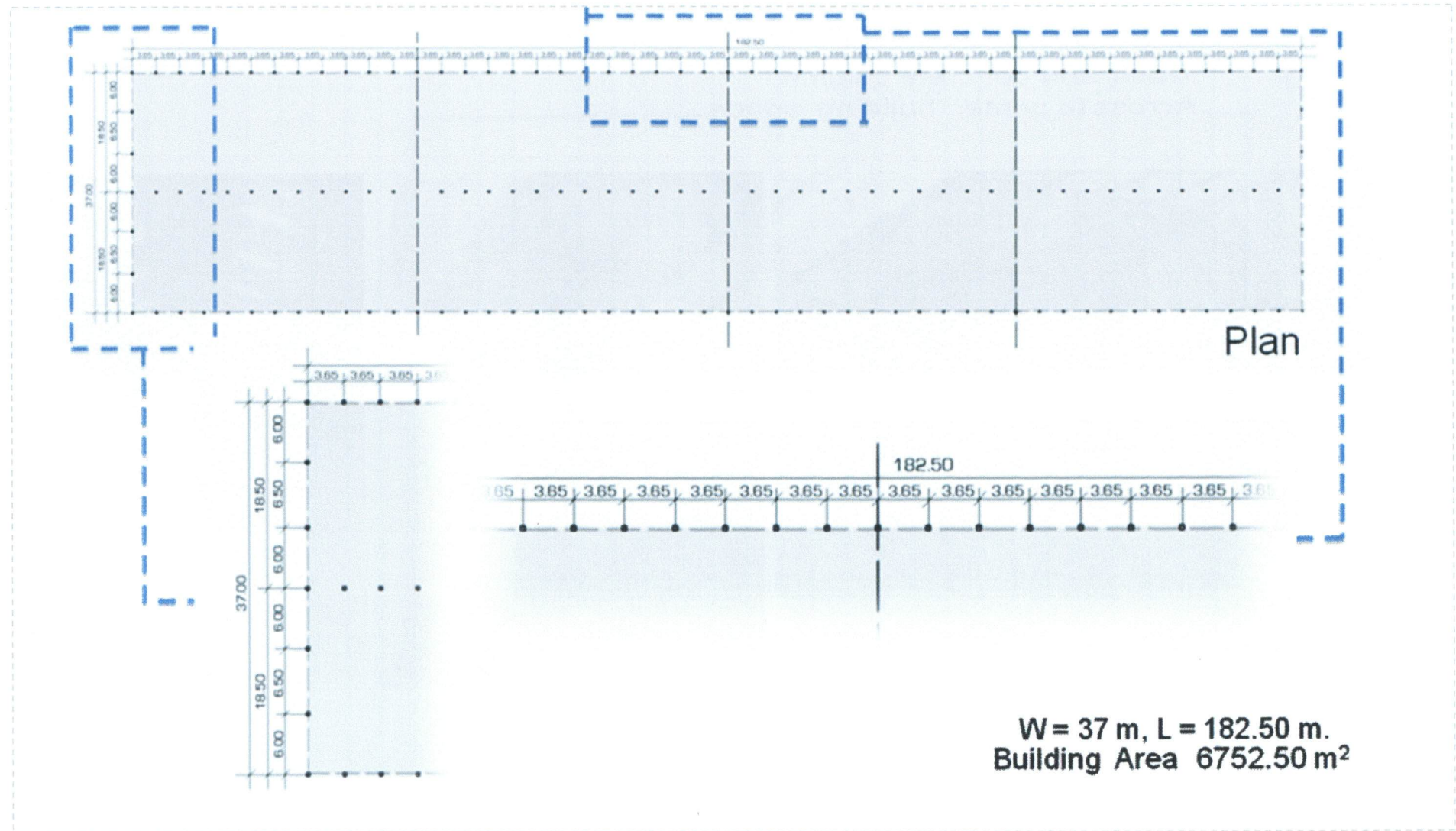
ภาพที่ 4.9 แสดงทัศนียภาพภายในของโครงการ

Truss roof structure
Truss and concrete column
Across to center building space

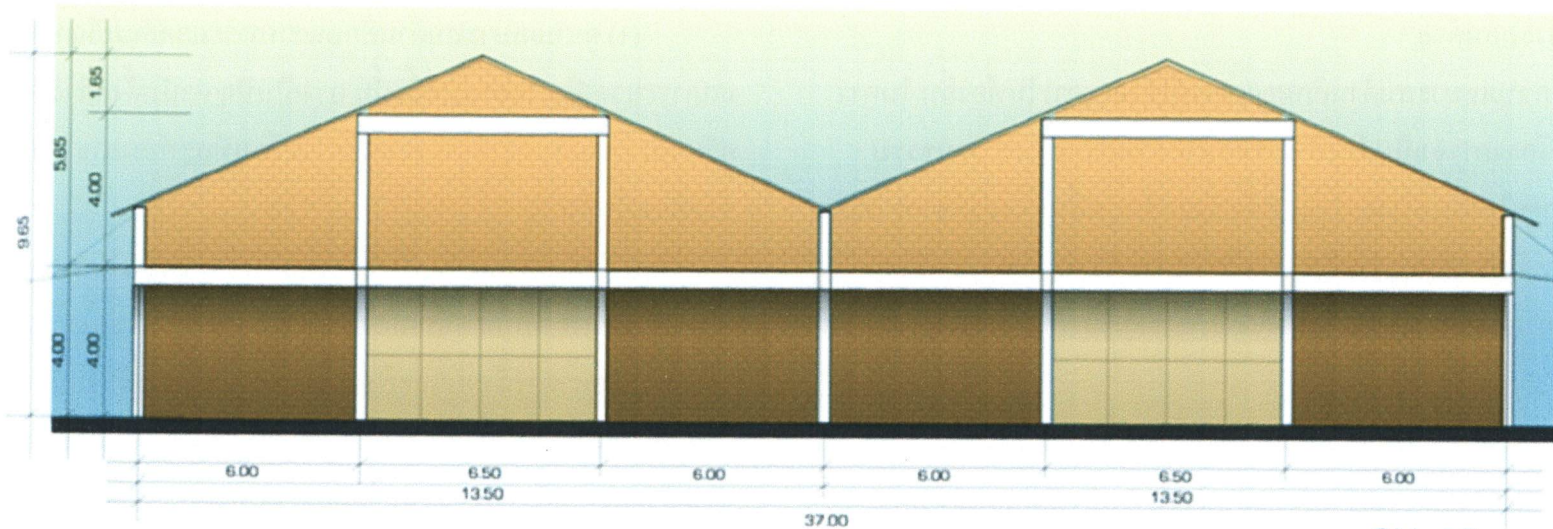
High-ceiling and large space

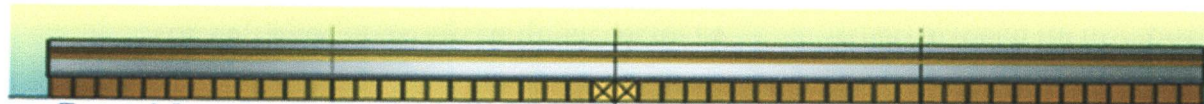
ภาพที่ 4.10 แสดงผังพื้นของโรงการ

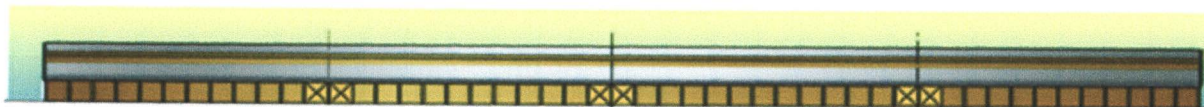
ภาพที่ 4.11 แสดงรูปด้านของโครงการ

Side View

Front View

Back View

Building Area 6752.50 m²

4.1.2. การศึกษาและวิเคราะห์ทางด้านสังคมและวัฒนธรรม

ในการจัดทำโครงการขึ้นไม่ว่าจะเป็นโครงการลักษณะใดก็ตามย่อมจัดว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและวัฒนธรรม ข้อพิจารณาด้านด้านสังคมและวัฒนธรรมประกอบด้วย

(1) ความเหมาะสมด้านลักษณะของผู้ใช้โครงการในท้องถิ่น ในการกำหนดที่ตั้งโครงการจำเป็นต้องทำการศึกษาสภาพสังคม และวัฒนธรรมของผู้ที่อยู่อาศัยในย่านบริเวณ Zone ที่ตั้ง ตั้งแต่ข้อมูลพื้นฐานประชากร เช่น อายุ, เพศ, ระดับการศึกษา, อาชีพ, รายได้, สภาพสังคม, การดำรงชีวิตประจำวัน, ศาสนา

(2) ความเหมาะสมด้านประเภทของอาคารใกล้เคียง ประเภทของอาคารในบริเวณข้างเคียงนับเป็นสิ่งจำเป็นประการหนึ่งที่มีผลกระทบต่อโครงการที่จัดทำขึ้นใหม่ในบริเวณนั้นเช่นอาคารประเภทสถาบันการศึกษา โรงเรียน ไม่ควรอยู่ใกล้กับสถานบันเทิงประเภท อาบ อบ นวด หรือ โรงแรม ม่านรูด

(3) ความเหมาะสมด้านเอกลักษณ์ของท้องถิ่น แต่ละท้องถิ่นย่อมมีเอกลักษณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมเฉพาะของตัวเองเอกลักษณ์ดังกล่าวอาจแสดงออกมาในรูปของย่านที่คงไว้ซึ่งความมีคุณค่าสำคัญทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม

4.1.3. การศึกษาและวิเคราะห์ทางด้านสภาพแวดล้อม

ข้อพิจารณาทางด้านสภาพแวดล้อมและผลกระทบต่อชุมชนในอนาคต ในที่นี้จะพิจารณาถึงความเหมาะสม 2 ด้าน

(1) ความเหมาะสมด้านลักษณะสภาพแวดล้อมปัญหาด้านมลภาวะแวดล้อมโดยรอบที่ตั้งนั้น อาจเป็นปัญหานับตั้งแต่ เสียง กลิ่น คว้น ฝุ่น ความสั่นสะเทือน รวมทั้งความร้อนที่สะท้อนมาจากอาคารข้างเคียง เป็นต้น

(2) ผลกระทบด้านการเปลี่ยนแปลงของชุมชนในอนาคตปัญหาเนื่องจากผลกระทบที่เกิดขึ้นเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของชุมชนเกิดขึ้นนับตั้งแต่ปัญหาทางสังคมและสิ่งแวดล้อม ชุมชน โดยทั่วไปมักจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอทั้งในด้านบวกและลบ กล่าวคือจะมีทั้งการขยายตัวและ หดตัวของชุมชนอยู่ตลอดเวลาและการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

4.2 แนวความคิดในการพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ

4.2.1 ด้านเทคนิค

4.2.2 ความเหมาะสมทางด้านผังเมือง

(1) เพื่อให้สอดคล้องและตอบรับกับโครงการ โครงการควรตั้งอยู่ในย่านที่ตอบรับกับกิจกรรมและมีกิจกรรมที่ส่งเสริมและต่อเนื่องกัน เช่น ใกล้ย่านการศึกษา, ศูนย์เยาวชน

(2) ควรอยู่ในบริเวณที่สามารถทำการก่อสร้างอาคารประเภทนี้ได้
ทั้งในแง่ความสูง ระยะร่น พื้นที่อาคารและข้อกำหนด

4.2.3 ความเหมาะสมด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

(1) ต้องมีความพร้อมของปัจจัยพื้นฐาน เช่น ถนนสาธารณะ,
ไฟฟ้า, ประปาและท่อระบายน้ำ, โทรศัพท์

(2) มีความพร้อมขององค์ประกอบด้านการบริการสาธารณะ เช่น
สถานีตำรวจ, สวนสาธารณะ, สถาบันการศึกษา, สถาบันบริการทางด้าน
การศึกษาของรัฐ

4.3 ความเหมาะสมทางด้านการเข้าถึงที่ตั้ง

(1) มีความสะดวกสบายในการเข้าถึงเพื่อส่งเสริมและสนับสนุน
โครงการ

(2) ระบบการขนส่งและระบบการจราจร ต้องไม่หนาแน่น
จนเกินไป
เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงปัญหาผลกระทบต่าง ๆ เช่น เสี่ยงรบกวน

4.3.1 ด้านเศรษฐศาสตร์

4.3.1.1 ด้านการตลาด

เป็นโครงการที่อยู่ในความรับผิดชอบของเอกชน โดยมีการ
ร่วมกันลงทุน ระหว่างหน่วยงานเอกชนด้านต่างๆ เพื่อส่งเสริม

ศิลปะการแสดงให้เกิดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม
ของชาติ ส่งเสริมการท่องเที่ยว ตลอดจนสนับสนุนและเผยแพร่ความรู้
ด้านศิลปวัฒนธรรม โดยมีการจัดเก็บรายได้จากค่าบริการ การเรียน
การสอน ตลอดจนการเช่าสถานที่

4.3.1.2 ด้านผลตอบแทนทางการเงินงบประมาณ เป็นงบค่าใช้จ่ายใน
การดำเนินงานระยะแรกเพื่อเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการจะเป็น
รายจ่ายทั้งสิ้น ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เช่น ค่าอาคารสถานที่ ค่าอุปกรณ์ ค่าออกแบบ
โดยแหล่งเงินทุนระยะแรกจะได้มาจาก งบประมาณการลงทุนของเอกชน
ซึ่งเป็นงบประมาณหลัก อีกส่วนหนึ่งได้มาจากการกู้ยืมเงินระยะยาวจาก
สถาบันการเงินงบประมาณ ใช้งบที่เกิดจากรายได้ของการดำเนินการใน
โครงการ เช่น รายได้จากการเรียนการสอน การเข้าชมการแสดง การขาย
ของที่ระลึก การเช่าสถานที่ เป็นต้น

4.3.2 ด้านสังคมและวัฒนธรรม

4.3.2.1 ความเหมาะสมทางด้านอาคารใกล้เคียง

(1) อยู่ใกล้แหล่งหรือสถานที่อ้างอิงกับผู้ใช้โครงการได้ คือ
นักเรียนนิสิต นักศึกษา บุคลากร ประชาชนทั่วไปเป็นหลัก

(2) อยู่ใกล้กับสถานที่ที่มีกิจกรรมต่อเนื่องสอดคล้องและใกล้เคียง
กับโครงการ เช่น สถาบันการศึกษา

(3) มีความต่อเนื่องของแหล่งที่เกิดกิจกรรมของเยาวชน

4.3.2.2 ความเหมาะสมด้านเอกลักษณ์ท้องถิ่น

อยู่ในย่านที่คงไว้ซึ่งคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ย่านการท่องเที่ยว หรือสถานที่ที่มีความเฉพาะเพื่อสนับสนุนโครงการ

4.3.3 ด้านสภาพแวดล้อมและผลกระทบต่อชุมชนในอนาคต

4.3.3.1 ความเหมาะสมด้านลักษณะสภาพแวดล้อม

- (1) ควรหลีกเลี่ยงบริเวณที่มีปัญหาเรื่องเสียงรบกวนฝุ่นละอองควัน
- (2) ควรอยู่ในสภาพแวดล้อมที่สงบ มีบรรยากาศโดยรอบเหมาะสมที่จะสนับสนุนโครงการเพื่อเป็นการดึงดูดผู้ใช้โครงการ
- (3) ควรมีมุมมองที่สวยงามทั้งจากภายในออกไปสู่ภายนอกและจากภายนอกเข้ามาสู่ภายใน

4.3.3.2 ผลกระทบด้านการเปลี่ยนแปลงของชุมชนในอนาคต

เมื่อเกิดโครงการแล้วจะต้องเอื้อประโยชน์ให้กับชุมชน ไม่ขัดต่อกฎหมาย ข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อที่จะไม่สร้างปัญหาให้กับชุมชนในอนาคต แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงชุมชนต้องไม่ส่งผลกระทบต่อโครงการหรือมีผลกระทบน้อยที่สุด

4.3.4 ข้อพิจารณาในการเลือกแหล่งที่ตั้ง

- (1) ความเหมาะสมของย่านอยู่ในบริเวณที่กำหนดให้สร้างอาคารทางวัฒนธรรมได้ตามพระราชบัญญัติผังเมือง นอกจากนี้ต้องพิจารณาถึงข้อกำหนดต่างๆ จากกฎหมาย เทศบัญญัติอื่นๆ ด้วย
- (2) โครงสร้างประชากร (Population) ควรจะต้องมีความหนาแน่น

ปานกลาง จำนวนเพศ วัย ความต้องการของประชากร

(3) พิจารณาลักษณะความเป็นศูนย์กลาง ควรมีความเป็นศูนย์กลางของแหล่งชุมชนและสัมพันธ์กับหมู่อาคารสถาบันอื่น เพื่อการติดต่อและบริการได้อย่างทั่วถึง (Institutional Zone) เช่น แหล่งการศึกษา ศูนย์การค้า ศูนย์กลางชุมชน สถาบันวิชาการ(Junction) ต่าง ๆ ย่านพักผ่อน ย่านพักอาศัย

(4) ความสัมพันธ์กับแหล่งท่องเที่ยว (Route of Tourist) สถานที่ทางวัฒนธรรมสันตนาการ หรืออยู่ในบริเวณเดียวกัน เพื่อเป็นการตั้งทิศทางการเข้าสู่ (Zone) การติดต่อและการบริการเป็นไปอย่างสะดวกอาคารกิจกรรมประเภทเดียวกับโครงการ

(5) เพื่อประหยัดทรัพยากร และสิ่งบริการสาธารณะที่มีอยู่แล้ว และใช้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ดังนั้นจึงควรจัดให้กิจการมีลักษณะคล้ายกันเพื่อสนองประโยชน์ใช้สอยอย่างเต็มที่

(6) ที่ตั้งควรมีคุณค่าทางทัศนียภาพ และสุนทรียภาพสามารถถือฤกษ์เสริมสถานที่ได้

(7) ทิศทางการขยายตัวของเมือง รวมถึงการขยายตัวของโครงการได้โดยที่ยังสามารถคงสภาพด้านภูมิศาสตร์ และมีส่วนเปิดโล่งในที่ดินอย่างเพียงพอ

(8) เป็นกิจกรรมระดับเมือง (Urbanized Area) ซึ่งมีลักษณะเป็นกิจกรรมขนาดใหญ่ สนองประโยชน์ใช้สอยของประชาชนในหลาย

เขตพื้นที่ในเวลาเดียวกัน ดังนั้นต้องคำนึงถึงบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ เช่น ที่ตั้งบนถนนสายหลัก ข้อมูลการใช้ที่ดิน ลักษณะประชากรตั้งอยู่ในกิจกรรมสาธารณูปโภค กิจกรรมด้านการศึกษาที่อยู่อาศัย กิจกรรมโรงพยาบาล บริการสาธารณสุข การควบคุมสภาวะแวดล้อม โดยมีหน่วยงานรับผิดชอบประสานงานกันอย่างมีระบบ

(9) ในเขตพื้นที่ปริมาณ โครงการที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่เดิมรวมทั้งความต้องการเปรียบเทียบในแต่ละเขตพื้นที่

(10) การเลือกใช้ที่ดินความต้องการของย่านพบว่าในย่านการใช้ที่ดิน เพื่อจุดประสงค์เป็นที่พักอาศัย ธุรกิจการค้า อุตสาหกรรม ได้เพิ่มขึ้นเป็นอัตราส่วนที่สูงที่สุด จากการศึกษาแนวทางในอนาคต สถานที่บริการสาธารณะชนในลักษณะเดียวกับ โครงการมีความต้องการเพิ่มขึ้นสูงมาก

(11) ไม่อยู่ในย่าน อันตรายที่สามารถหลีกเลี่ยงใน การเลือกที่ตั้งได้ เช่น เขตอุตสาหกรรม อากาศเสีย อัดคึกภัย แผ่นดินไหว ฯลฯ จากการพิจารณาเลือกแหล่งที่ตั้ง โครงการพบว่า กรุงเทพมหานคร เป็นที่ตั้งที่เหมาะสม ที่สุดสำหรับเป็นที่ตั้งของ ศูนย์ส่งเสริมศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณ โดยมีเหตุผลดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร เป็นที่ตั้งของหน่วยงาน องค์กร และสถาบันต่างๆทางด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งของเอกชนและของรัฐ ที่มีความสอดคล้อง

กับโครงการ ทำให้โครงการสามารถติดต่อและประสานงานกับหน่วยงานเหล่านี้ได้สะดวก

2) กรุงเทพมหานคร เป็นศูนย์กลางของความเจริญต่างๆมากที่สุด รวมไปถึงการศึกษาทุกระดับทั้งด้านวิชาการและเทคโนโลยีทางด้านดนตรี

3) กรุงเทพมหานคร มีความพร้อมในปัจจัยสนับสนุนต่างๆ เช่น จำนวนผู้ใช้โครงการ ,สถาบัน ,หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และยังมีระบบสาธารณูปการที่ครบถ้วนสมบูรณ์ที่สุดด้วย

4.4 ลักษณะลมฟ้าอากาศ

4.4.1 สภาวะอยู่ชยา มีอุณหภูมิเฉลี่ย 33 – 38 ‘C มีอุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด 43.7 ‘C ในเดือนเมษายน และมีอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุด 23‘C ในเดือนธันวาคม

4.4.2 ปกติมีแดดค่อนข้างจัดในช่วงระยะเวลาในช่วงเดือน มีนาคม ถึงพฤศจิกายน มุมตกกระทบบต่ำสุดของแดดในเดือนธันวาคม

4.4.3 ลม มีลมประจำถิ่น คือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ พัดผ่านในช่วงฤดูร้อน และฤดูฝนระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงกันยายน และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ พัดในช่วงฤดูหนาวระหว่างเดือนตุลาคมถึงมกราคม

4.4.4 ฝน ฝน มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1551 มม. ต่อปีมีฝนตกชุกในช่วงเดือนสิงหาคมถึงกันยายน ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยสูงสุดในเดือนกันยายน ประมาณ 279 มม. ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่ำสุดในเดือน ม.ค.ประมาณ 12มม.

4.5.2.5 ความชื้นสัมพัทธ์ โดยเฉลี่ยประมาณ 77.4 % ความชื้น

สัมพัทธ์ต่ำสุดเดือนธันวาคมถึงมกราคม ประมาณ 59.5% ความชื้นสัมพัทธ์
สูงสุดในเดือนเมษายนถึงพฤษภาคมประมาณ 93.7 %

4.5 จำนวน 73,462 หลังคาเรือน

เฉลี่ยรายได้ของประชากรในพื้นที่เขตจตุจักร 159,485.52 บาท/ปี หรือ
13,290.46 บาท/เดือน

4.6 การเข้าถึง และสภาพการเข้า - ออกของที่ตั้ง

(1) บริเวณที่ตั้ง โครงการมีถนนรัชดาภิเษกผ่านหน้าโครงการและ
เป็นถนนหลักที่เข้าถึงตัวอาคารได้สะดวกมีขนาดกว้าง 20.00 เมตรและมี
ถนนพหลโยธิน เป็นสายรอง สามารถเข้าโครงการได้เช่นกันแต่จะเดินไกล

(2) การสัญจรด้วยทางเท้าสะดวกโดยผ่านเข้าทางถนนรัชดาภิเษก
และถนนพหลโยธิน มีป้ายรถประจำทางด้านหน้าโครงการ

(3) การสัญจรโดยรถประจำทาง (TRANSPORTATION) ป้าย
จอดรถประจำทางทางด้านถนนรัชดาภิเษกและถนนพหลโยธิน

(4) ในอนาคตจะเป็นเส้นทางของรถไฟฟ้าใต้ดิน มีการจราจรที่คั่งขึ้น

4.7 กรรมสิทธิ์ที่ดิน (กฎหมายและเทศบัญญัติ)

เป็นที่ดินของเอกชน การใช้ประโยชน์ที่ดิน อยู่ในพื้นที่ที่มีความ
หนาแน่นปานกลาง (สีส้ม) ราคาที่ดินประมาณ 60,000 - 160,000 /
ตารางวา (ราคาประเมินที่ดิน พ.ศ.2547-2550)

4.8 ทิศทางการขยายตัว (EXPANSION)

เนื่องจากพื้นที่เขตจตุจักรมีการลงทุนอย่างต่อเนื่อง การขยายตัวในอนาคต
บริเวณนี้ เป็นไปในทิศทางของการให้บริการ เพราะมีอาคารสำนักงานต่างๆ
รอบๆ พื้นที่ ในบริเวณนี้จึงมีความโดดเด่นในเรื่องของการให้บริการ
ประชาชนเป็นอย่างมาก

บทที่ 5

การกำหนดรายละเอียดของโครงการและประโยชน์ใช้สอยของโครงการ

5.1 วัตถุประสงค์ของโครงการ

ในปัจจุบันวิกฤตทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไป ก่อให้เกิดผลกระทบและปัญหาในทุก ๆ ด้านต่อการพัฒนาประเทศ ปัญหาประการหนึ่ง คือ ปัญหาเกี่ยวกับสำนักไทยและวินัยในวิถีชีวิตไทย ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีศักยภาพทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา ความรู้ คุณธรรมและจริยธรรมนั้นจำเป็นต้องเน้นในเรื่องของการให้การศึกษาที่ทั่วถึง การให้โอกาสทางสังคมที่เท่าเทียมกัน การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชน มีความรู้มีคุณธรรม มีจริยธรรม และมีวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติสู่ความก้าวต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์

- (1) เป็นศูนย์กลางในการให้บริการด้านศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวไทยโบราณแก่ผู้สนใจทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติ
- (2) ผลิตและพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ มีความรู้ ความเข้าใจในศิลปะการป้องกันตัวไทยโบราณ

- (3) ส่งเสริมการศึกษาศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณตลอดจนการนำเสนอต่อสายตาประชาชน
- (4) เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจของประชาชน ซึ่งให้ความบันเทิง แก่คิด ความรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ

5.2 รายละเอียดการกำหนดการเรียนการสอน

5.2.1 สถาบันที่เปิดสอนทางด้านการป้องกันตัวไทยโบราณ

สถาบันที่เปิดสอนด้านการศึกษาอยู่ทั้งของรัฐและเอกชน ซึ่งแบ่งออกเป็น

5.2.1.1 สถาบันสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

- 1) วิทยาลัยมวยไทยศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
- 2) วิทยาลัยพลศึกษา

5.2.1.2 สถาบันเอกชน

- 1) ศูนย์ศึกษาศยามยุทธ์ บ้านครูแปรง
- 2) บ้านช่างไทย มวยไชยา
- 3) แฟร์เทค RCA

นอกจากนี้ยังมีสถาบันที่เปิดสอนทางด้านการแสดงอยู่อีกหลายแห่ง แต่โดยการเป็นของเอกชนซึ่งจำนวนรับไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับจำนวนผู้สมัคร ซึ่งก็ยังให้บริการไม่เพียงพอกับความต้องการและบางแห่งไม่มีมาตรฐาน หรือไม่พร้อมทุกด้าน และจากข้อมูลจำนวนผู้สมัครเข้าเรียนและผู้สนใจศึกษาวิชาการแสดงมีอยู่เป็นจำนวนมาก แต่อัตราร้อยระหว่างผู้เข้าศึกษา กับผู้ไม่สามารถเข้าศึกษาได้ ยังมีอัตราส่วนที่สูง

ดังนั้นคนกลุ่มนี้จึงเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักที่จะเข้ามาใช้โครงการอย่างแน่นอน

5.2.2 หน่วยงานที่มีกิจกรรมสอดคล้องกับโครงการ

จากตาราง แสดงให้เห็นว่า แต่ละโครงการมีกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องช่วยส่งเสริมศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว แต่ไม่มีโครงการใดที่มีความสมบูรณ์หรือมีกิจกรรมครบถ้วน โครงการที่มีกิจกรรมที่สมบูรณ์ก็จะเป็นของรัฐ ซึ่งผู้สอบเข้าศึกษาได้มีจำนวนน้อย จากผู้ที่ต้องการเข้าไปศึกษา ส่วนสถาบันเอกชนไม่มีโครงการใดที่มีความสมบูรณ์เป็นศูนย์กลางศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวไทยโบราณอย่างแท้จริง

5.2.3 กลุ่มเป้าหมาย

5.2.3.1 กลุ่มที่ต้องการศึกษาศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณขั้นสูง

กลุ่มผู้สนใจเป็นกลุ่มที่มีความรู้พื้นฐาน และพร้อมที่จะพัฒนาได้เมื่อได้รับการเรียนการสอนที่ถูกต้อง เพื่อนำศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวไทยโบราณไปปฏิบัติอย่างถูกต้องและมีคุณภาพ อีกทั้งยังศึกษารายละเอียดศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณด้วย

5.2.3.2 กลุ่มผู้สนใจศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณแต่ไม่พร้อมในช่วงเวลาปกติ

ได้แก่กลุ่มนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสถาบันต่างๆ และพนักงาน

บริษัทเอกชน ซึ่งไม่มีเวลาการศึกษาในภาคการศึกษาปกติได้ มีความสนใจแต่ยังขาดความเข้าใจ หรือความรู้พื้นฐานในด้านศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว คนกลุ่มนี้อาจจะนำศิลปะมวยไทยในการออกกำลังกายได้ด้วย

5.2.3.3 กลุ่มผู้ผลิตงานศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณ

ได้แก่ อาจารย์ ครูผู้สอน ผู้ช่วยสอน นักแสดง ฯลฯ อีกจำนวนมากซึ่งต้องการหาข้อมูลทางวิชาการ หรือการเช่าสถานที่ของสถาบันเพื่อจัดกิจกรรมพิเศษต่างๆ เช่น การแสดงละคร จัดนิทรรศการ สัมมนา หรือพบปะสังสรรค์กันในหมู่คนในวงการเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ทักษะต่างๆ

5.2.3.4 กลุ่มผู้สนใจศิลปะการต่อสู้ทั่วไป

ได้แก่ กลุ่มผู้ชมที่นิยมชมชอบศิลปะการต่อสู้ ซึ่งกิจกรรมการจัดการแสดงของสถาบัน หรือการเช่าสถานที่เพื่อจัดการแสดง เปิดโอกาสให้ผู้สนใจเข้าชม เป็นการเผยแพร่ศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณสู่สาธารณชน ซึ่งคนกลุ่มนี้มีอยู่เป็นจำนวนมากพอสมควร โดยกลุ่มอายุจะอยู่ในช่วงกว้างมากขึ้นอยู่กับลักษณะของการแสดง เนื้อหาที่คนแต่ละช่วงอายุให้ความสนใจ และขึ้นอยู่กับการประชาสัมพันธ์ออกสู่ภายนอก

5.2.3.5 กลุ่มนักศึกษาซึ่งศึกษาอยู่ในสถาบันอื่นๆ

เปิดโอกาสให้นักศึกษาการแสดง ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในสถาบันต่างๆ เข้าร่วมใช้โครงการ เช่น การค้นคว้าหาข้อมูล ความรู้ จากห้องสมุด หรือจัดกิจกรรมการแสดง จัดนิทรรศการแลกเปลี่ยนความรู้แลกเปลี่ยนทักษะข้อคิดเห็นในด้านศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวไทยโบราณ เพื่อการพัฒนาวงการและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ

5.2.4 การจัดแบ่งกิจกรรมด้านการเรียนการสอนมวยไทยโบราณ

จากการศึกษาสามารถจัดแบ่งกิจกรรมออกเป็นกลุ่มๆ โดยแต่ละกลุ่มจะมีความต้องการในการใช้สถานที่และพื้นที่ใช้สอยร่วมกันได้ เช่น

5.2.4.1 กิจกรรมการเรียนศิลปะการป้องกันตัวไทยโบราณ

- (1) การสอนภาคทฤษฎี แม่ไม้มวยไทยโบราณ
- (2) ฝึกซ้อมท่าทางการป้องกันร่างกาย การหลบหลีก
- (3) ฝึกการออกอาวุธกับอุปกรณ์
- (4) ฝึกการป้องกันตัวเพื่อแก้สถานการณ์

5.2.4.2 กิจกรรมการเรียนศิลปะการต่อสู้มวยไทยโบราณ

- (1) การสอนภาคทฤษฎี ศิลปะมวยไทยโบราณ
- (2) ฝึกซ้อมท่าทาง การเคลื่อนที่ ป้องกัน ออกอาวุธ
- (3) ฝึกการออกอาวุธกับอุปกรณ์
- (4) ฝึกการต่อสู้ด้วยมวยไทยโบราณ

5.2.5 การกำหนดหลักสูตรการเรียนการสอน

5.2.5.1 วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อให้ผู้ที่ศึกษาศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณ ได้นำความรู้ที่ได้ศึกษาและฝึกปฏิบัติไปใช้ประโยชน์ในยามคับขันหรือช่วยเหลือผู้อื่นในยามจำเป็น
- (2) จัดให้มีการฝึกอบรมทางศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวให้มีประสิทธิภาพและเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน
- (3) เพื่อตอบสนองความต้องการนี้แก่กลุ่มชนผู้ชื่นชมคุณค่าของการศึกษาวิชาศิลปะมวยไทยโบราณซึ่งนับวันจะเพิ่มจำนวนมากขึ้น เป็น

การสนับสนุนผู้สนใจ ได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

(4) พัฒนาชีวิตผู้สนใจในศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวไทยโบราณให้มีคุณค่า เป็นบุคคลที่มีความสามารถในสังคม

(5) ส่งเสริมศิลปะการต่อสู้ไทยให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับต่างประเทศโดยเน้นให้เกิดการเรียนรู้ในด้านศิลปะการการต่อสู้ไทยโบราณทั้งในด้านศิลปะการป้องกันตัวด้วยมือเปล่าและการใช้อาวุธ

(6) ส่งเสริมการเรียนในภาคทฤษฎีและปฏิบัติเป็นหลัก และนำไปใช้ในการป้องกันตัวในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

5.2.5.2 หลักสูตรการสอนศิลปะการป้องกันตัวไทยโบราณ

(1) สอนศิลปะป้องกันตัวมวยไทยโบราณ

จันทร์ – อาทิตย์ 16:00 – 18:00 น. ; 19:00 – 21:00 น.

แบ่งเวลาสอนวันละ 2 ชั่วโมง 10 วัน / 1 COURSE 20 ชั่วโมง

COURSE ละ 25 คน ต่อ อาจารย์ 1 คน, ผู้ช่วยสอน 4 คน

(2) สอนศิลปะการต่อสู้มวยไทยโบราณ

เสาร์ – อาทิตย์ 13:00 - 15:00 น.

แบ่งเวลาสอนวันละ 2 ชั่วโมง 24 วัน / 1 COURSE 48 ชั่วโมง

แบ่งนักเรียนเป็น COURSE ละ 20 คน ต่อ อาจารย์ 1 คน, ผู้ช่วยสอน 4 คน

5.3 วิเคราะห์พฤติกรรมผู้ใช้โครงการ

5.3.1 การศึกษาประเภทของผู้ใช้อาคารเพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์เรื่องพฤติกรรมของผู้ใช้อาคารประกอบการออกแบบตกแต่งภายใน ด้าน

ลักษณะและขนาดของพื้นที่ใช้สอยภายในอาคาร ซึ่งจะแตกต่างกันไป ตามประเภทของกลุ่มผู้ใช้ ซึ่งสามารถจำแนกเป็นกลุ่มย่อยได้ดังนี้

5.3.1.1 **กลุ่มผู้ใช้ประจำ** คือกลุ่มผู้ให้บริการ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ บุคคลทั้งฝ่ายบริการและฝ่ายดำเนินโครงการ รวมทั้งพนักงานในส่วนต่าง ๆ เจ้าหน้าที่ของโครงการซึ่งให้การบริการตามส่วนประจำวันจึงเป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมกายภาพและสภาพแวดล้อมสังคม เป็นช่วงระยะเวลาต่อเนื่องกันนานและค่อนข้างสม่ำเสมอ และมีพื้นที่ใช้สอยประจำของแต่ละบุคคล หรือหมายถึงการมีอาณาเขตครอบครอง เพื่อประกอบกิจกรรมในชีวิตประจำวัน ได้แก่

1. ห้องประธานกรรมการ
2. ห้องรองประธานกรรมการ
3. ห้องเลขานุการ
4. ส่วนธุรการ
5. ฝ่ายประชาสัมพันธ์

5.3.1.2 **กลุ่มคนที่มาขอรับบริการหลักต่าง ๆ** ที่โครงการจัดไว้ให้ ได้แก่

5.3.1.2.1 ผู้เข้ามาเรียนและฝึกซ้อมศิลปะการป้องกันตัว อาจจะมาเป็นหมู่คณะหรือมาคนเดียวตั้งแต่อายุ 12-20 ปี รวมถึงชาวต่างชาติด้วย เป็นผู้ที่มีความสนใจและต้องการที่จะศึกษาศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวไทยโบราณโดยเข้ามาใช้บริการทางด้านศึกษาศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวไทยโบราณและฝึกซ้อมแม่ไม้มวยไทยเพื่อใช้ป้องกันตัว

5.3.1.2.2 นักเรียน นักศึกษา เป็นกลุ่มผู้ชมที่มีความต้องการเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ที่จัดแสดงไปพร้อม ๆ กับความสนุกเพลิดเพลิน ตื่นเต้น การจัดการบรรยาย พิเศษและโชว์การแสดงใน โอกาสต่าง ๆ จึงมีประโยชน์มากต่อกลุ่มผู้ชมกลุ่มนี้ อีกทั้งยังสนับสนุนให้นักเรียนนักศึกษาเข้ารับการฝึกศิลปะการป้องกันตัวมวยไทยอีกด้วย

5.3.1.2.3 ประชาชนทั่วไป อาจจะมาเป็นหมู่คณะหรือมาคนเดียวเพื่อเข้าชม นิทรรศการในวันหยุดราชการมักมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาศิลปะการป้องกันตัวแบบไทยและสนใจต่อหลักวิชาการในการเรียนศิลปะการป้องกันตัวโดยส่วนใหญ่จะมาเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ไม่เกิน 3-5 คน และมักมาจากท้องถิ่นใกล้เคียง

5.3.1.3 กลุ่มผู้ใช้ชั่วคราว คือกลุ่มผู้ใช้บริการ ที่มีจำนวนไม่แน่นอน แปรผันไม่คงที่อันเนื่องจากปัจจัยหลาย ๆ ด้าน เช่น ช่วงเทศกาล ช่วงที่โครงการกิจกรรมที่น่าสนใจใน ฯลฯ อีกทั้งยังมีความแตกต่างกันตามสภาพทางสังคม เช่น อายุ เพศ การศึกษา ทัศนคติ มีวัตถุประสงค์ในการขอรับบริการของโครงการ เป็นกลุ่มผู้ใช้อาคารเป็นครั้งคราวในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ตามบทบาทเฉพาะบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ซึ่งเป็นไปตามความจำเป็นในการใช้อาคารในขณะนั้น ไม่มีพื้นที่ใช้สอยประจำในลักษณะการครอบครองอย่างถาวร และจะกระจายอยู่ในพื้นที่ส่วนต่าง ๆ เป็นสวนสาธารณะหรือกิ่งสาธารณะ ประกอบด้วย

จากการสังเกตเบื้องต้นและสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ในโครงการและการศึกษาโครงการเปรียบเทียบสามารถสรุปกิจกรรมของผู้ใช้โครงการได้แบ่งตามพื้นที่

ใช้สอยหลัก และนำไปสู่การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ใช้สอย ซึ่งสามารถแบ่งผู้ใช้อาคารเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การศึกษากิจกรรมของผู้ใช้โครงการเพื่อให้ทราบถึงความต่อเนื่องของกิจกรรมที่เกิดขึ้นจึงเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งที่จะนำไปใช้วิเคราะห์กิจกรรมผู้ใช้บริการศึกษาและฝึกซ้อมมวยไทยโบราณ

- ส่วนห้องเรียนและฝึกซ้อม
- ส่วนห้องสมุด

2. ผู้มาใช้บริการด้านชมนิทรรศการและบริการอื่นๆ

- ส่วนนิทรรศการ
- ส่วนติดต่อขอข้อมูล

ตาราง 5.1 แสดงลักษณะการเข้าถึงของผู้ใช้โครงการ

กลุ่มผู้ใช้โครงการ	จุดมุ่งหมาย	ลักษณะพฤติกรรม	ลักษณะการเข้าถึง	เวลา	หมายเหตุ
1.กลุ่มผู้ใช้ประจำ	ปฏิบัติหน้าที่	ทำงานและเลิกงานตามเวลาทำการของโครงการ	1. รถยนต์ส่วนตัว 2. รถโดยสารประจำทาง	8.30 -16.30	
2.กลุ่มผู้เขามาเรียนศิลปะป้องกันตัวไทยโบราณ	ศึกษาและฝึกซ้อมศิลปะป้องกันตัวไทยโบราณ	นิยมมาในวันหยุดและหลังเวลาราชการ ส่วนใหญ่มาคนเดียวหรือเป็นกลุ่มเล็ก	1. รถยนต์ส่วนตัว 2. รถโดยสารประจำทาง	9.00 - 16.00 วันหยุด 10.00 - 18.00 น.	วันหยุดเสาร์-อาทิตย์จะมีกลุ่มนี้จำนวนมาก
3.นักเรียนนักศึกษา	1.เข้าชมการชมแสดง 2.เข้าชมนิทรรศการ 3.หาข้อมูลประกอบการศึกษา	นิยมมาในวันธรรมดา -กลุ่มมาเอง -สถาบันจัดทัศนศึกษา	1.รถยนต์ส่วนตัว 2.รถโดยสารประจำทาง 3.รถของทางสถาบัน	9.00- 15.30 มักจะมาช่วงเช้าถึงเที่ยง	วันธรรมดาจะมีกลุ่มนี้จำนวนมาก
4.ประชาชนทั่วไป	เข้าชมนิทรรศการ	ส่วนใหญ่จะมาเป็นกลุ่มใหญ่	1.รถยนต์ส่วนตัว 2.รถยนต์ของคณะทัวร์ 3.รถโดยสารประจำทาง	9.00- 16.30	นิยมมาวันหยุดเสาร์-อาทิตย์และช่วงเวลานเย็น-ค่ำ

ที่มา : จากการศึกษาและค้นคว้า

5.3.2 รายละเอียดกิจกรรมผู้ใช้โครงการ

5.3.2.1 การวิเคราะห์ลักษณะผู้ใช้โครงการประเภทต่างๆ ในแต่ละช่วงเวลา

การศึกษาประเภทของผู้ใช้อาคาร เพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์เรื่องพฤติกรรมของผู้ใช้อาคารประกอบการออกแบบตกแต่งภายในด้านลักษณะและขนาดของพื้นที่ใช้สอยภายในอาคารซึ่งจะแตกต่างกันไปตามประเภทของกลุ่มผู้ใช้อาคารซึ่งสามารถจำแนกเป็นกลุ่มย่อย 2 กลุ่ม ดังนี้

5.3.2.1.1 พฤติกรรมผู้ให้บริการ

ผู้ให้บริการ หมายถึง เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานศูนย์ส่งเสริมศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณ ซึ่งสามารถแยกประเภทได้ดังนี้

(1) ฝ่ายบริหารงาน เป็นผู้ทำหน้าที่บริหารงานให้โครงการดำเนินไปตามเป้าหมาย หรือนโยบายที่วางไว้ รวมทั้งดูแลควบคุมการทำงานของผู้เจ้าหน้าที่

(2) Customer Service หรือเจ้าหน้าที่ดูแลและให้ความช่วยเหลือประชาสัมพันธ์ต่างๆ มีการบันทึกประวัติลูกค้าในแต่ละวัน เพื่อรายงานสถานะต่างๆ ของลูกค้า เช่น เพศ อายุ การงาน อาชีพ และมีการจัดกลุ่มลูกค้าในระดับต่างๆ และให้ความรู้แก่ผู้ที่มาดูงานในส่วนต่างๆ ในแต่ละจุดของโครงการ เช่น ส่วนจัดแสดงในโซนต่างๆ ของโครงการ

(3) อาจารย์มวย หรือเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำและเป็นทีปรึกษาให้กับผู้ที่สนใจเข้าเรียนมวยไทย ชาวไทยและชาวต่างชาติที่สนใจ โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการต่อสู้ไทยโบราณ

(4) เจ้าหน้าที่ทั่วไป คือ เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอยู่ในศูนย์ ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในแผนกต่างๆ โดยอาจเป็นเจ้าหน้าที่ประจำ หรือเจ้าหน้าที่ชั่วคราว

5.3.2.1.2 พฤติกรรมผู้ใช้บริการ

ก. ผู้ใช้บริการทั่วไป หมายถึง เพื่อการเรียนรู้ การศึกษาหาความรู้และการค้นคว้าข้อมูล ทั้งการจัดนิทรรศการ ส่วนจัดแสดง การประชุมสัมมนา แบ่งได้ดังนี้

(1) ผู้ใช้บริการประเภทใช้บริการ เพื่อการศึกษา งานนิทรรศการที่จัดแสดงศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณ 4 ภาค รวมถึงการจัดอบรมกลุ่มผู้ใช้โครงการนี้ ได้แก่ ประชาชนทั่วไป คือ วิทยากร เด็กเยาวชน นักศึกษารวมถึงผู้สูงอายุ รวมถึงจะมีส่วนสื่อการสอนแบบวีดิทัศน์เพื่อการเรียนรู้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ในสภาวะของคนเมือง

(2) ผู้ใช้บริการ เพื่อการศึกษาค้นคว้าและสมาชิกโครงการศิลปะป้องกันตัวไทยโบราณ โดยจะมีห้องสมุดเพื่อการออกแบบเพื่อสิ่งแวดล้อมให้หาข้อมูลและศึกษา รวมถึงคลับของผู้ที่สนใจและนักศึกษา ที่รักการสอนศิลปะป้องกันตัวไทยโบราณ ได้แก่ ประชาชนทั่วไปทุกเพศทุกวัย และนักศึกษาที่มีความต้องการและจำเป็นที่ต้องนำไปใช้

(3) ผู้มาขอคำแนะนำเกี่ยวกับศิลปะการต่อสู้ไทยโบราณเพื่อสิ่งแวดล้อม และผู้ที่มาติดต่อเรียน ได้แก่ ผู้อยู่อาศัยในละแวกใกล้เคียงและชาวต่างชาติ

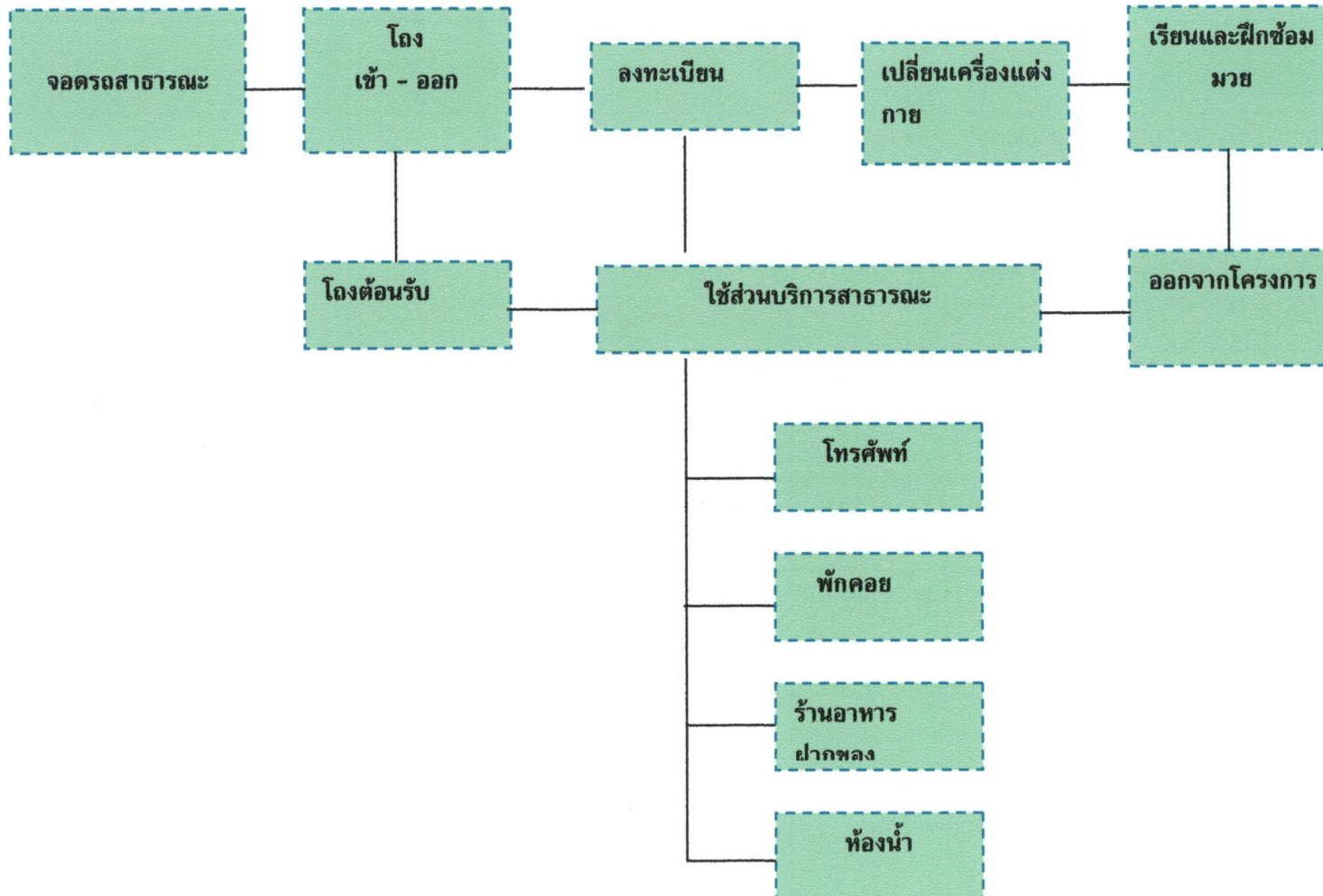
ตารางที่ 5.2 แสดงช่วงเวลาและกิจกรรมของประเภทผู้ใช้โครงการ

ช่วงเวลา	9.00	10.00	11.00	12.00	13.00	14.00	15.00	16.00	17.00	18.00	19.00	20.00	21.00
ผู้ให้บริการ	[Redacted]												
ฝ่ายบริหารงาน	[Redacted]												
ต้อนรับ,ฝากของ		[Redacted]				[Redacted]				[Redacted]			
เจ้าหน้าที่สอนมวย	[Redacted]												
เจ้าหน้าที่ทั่วไป													
ผู้ใช้โครงการ		[Redacted]				[Redacted]				[Redacted]			
เรียนมวยไทยโบราณ		[Redacted]											
ศึกษาค้นคว้าข้อมูล		[Redacted]											
ผู้เข้าชมการแสดง		[Redacted]											
ประชาชนทั่วไป													

ตาราง 5.3 แผนภูมิแสดงระบบกิจกรรมของผู้ใช้บริการประเภทกลุ่มผู้ของใช้

กลุ่มผู้ใช้ โครงการ	ประเภทผู้ใช้โครงการ	เวลา	กิจกรรม	หมายเหตุ
1.กลุ่มผู้ใช้ประจำ	1.เจ้าหน้าที่ส่วนบริหารและบริการ งานสาธารณะ 2.เจ้าหน้าที่ส่วนสอนแม่ไม้มวยไทย โบราณ 3. เจ้าหน้าที่ทำความสะอาด	ก่อน 9.00 น. 9.30-12.00 น. วันธรรมดา 15.30 - 18.00 น. เสาร์-อาทิตย์ 09.30 - 18.00 น.	1. จากที่จอดรถหรือทาง เข้าโครงการ 2.ปฏิบัติงานตามหน้าที่ รับผิดชอบ 3.พักรับประทานอาหาร ทำธุระส่วนตัว พักผ่อน 4.กลับเข้าปฏิบัติงานตามปกติ 5.ลงเวลาเลิกปฏิบัติงาน	
2.กลุ่มผู้เขามาเรียน ศิลปะป้องกันตัวไทย โบราณ	1.เยาวชนอายุ 12 – 22 ปี	วันธรรมดา 15.30 – 21.00 น. วันหยุด 10.00 – 18.00 น.		วันธรรมดามีกลุ่มนี้จำนวนมาก
	2.คนทำงาน 22 - 30 ปี	วันธรรมดา 15.30 – 21.00 น.		
	3.ผู้คนที่อยู่ใกล้เคียงโครงการ	วันธรรมดา 15.30 – 21.00 น.	1.รถยนต์ส่วนตัว 2.รถโดยสารประจำทาง	วันหยุดเสาร์-อาทิตย์จะมีกลุ่มนี้จำนวนมาก
3.กลุ่มผู้เข้าชม นิทรรศการและการ แสดง	1.นักเรียน 2.เข้าชมนิทรรศการ 3.ประชาชนทั่วไป	นิยมมาในวันธรรมดา -สถาบันจัดทัศนศึกษา -กลุ่มมาเอง	1.รถยนต์ส่วนตัว 2.รถโดยสารประจำทาง 3.รถของทางสถาบัน	
4.กลุ่มผู้ใช้ชั่วคราว	1. มาหาข้อมูล 2. เข้าชมนิทรรศการ	ส่วนใหญ่จะมาเป็นกลุ่มใหญ่	1.รถยนต์ส่วนตัว 2.รถยนต์ของคณะทัวร์ 3.รถโดยสารประจำทาง	นิยมมาวันหยุดเสาร์-อาทิตย์และช่วงเวลาเย็น-ค่ำ

ภาพที่ 5.1 แสดงระบบกิจกรรมผู้ใช้บริการประเภทบุคคลนอก

5.4 องค์ประกอบของกิจกรรมในโครงการ

5.4.1 โถงทางเข้า (LOBBY AREA)

บริเวณนี้เป็นบริเวณที่มีสมาชิกหรือผู้ติดต่อจะเข้ามาใช้บริการเป็น ส่วนแรก และถือว่าเป็นจุดศูนย์กลาง (Center area) ที่จะแยกไปสู่ส่วนบริการอื่นๆ ในสโมสร และอาจใช้เป็นส่วนพักผ่อนหรือนั่ง และพักผ่อนไปในตัวด้วย (RELOKAIING AREA) ดังนั้นบริเวณนี้จึงควรมีลักษณะเปิดโล่งและกว้างขวางพอสมควรที่มีที่นั่งเป็นชุดๆ ให้พอเหมาะกับผู้มาใช้บริการ

การติดต่อกับส่วนอื่นๆ ควรเป็นไปอย่างสะดวกคล่องตัว ควรมีห้องน้ำ โทรศัพท์สาธารณะ แพนด้า(CHARGE) แสดงส่วนต่างๆของสโมสรทั้งหมด และมีเครื่องหมายบอกชี้ทางไปยังส่วนต่างๆเพื่อความสะดวกของสมาชิก (MEMBER) ที่มาใช้บริการ

ส่วนโถงพักผ่อนนี้ อาจมีบริการเครื่องดื่มด้วย เป็นแบบ LOBBY LOUNGE มีเคาน์เตอร์บาร์ ในการSERVICE และอื่นๆที่เหมาะสมสำหรับ สโมสรนั้นๆ

องค์ประกอบต่างๆของโถงทางเข้า

- 1.บริเวณที่พักคอย ส่วนนี้ใช้เนื้อที่มากสมควรและประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้
 - บริเวณที่พักคอย อาจเป็น โซฟาหรือเก้าอี้เท้าแขน(ARM-CHAIR)
 - โต๊ะข้าง (COFFEE TABLE OR END TABLE) สำหรับวางของต่างๆ เช่น สัมภาระเล็กๆ น้อยๆ ของแขก ประเภทกระเป๋าถือ เป็นต้น หรือวางของ ในการ ตกแต่งต่างๆ เช่นแจกัน ที่เขียนหรือ

-ที่เขียนหรือที่ออกแบบเพื่อใช้เป็นสิ่งตกแต่งไปในตัวและใช้เป็นที่ตั้งกันบูหรือ ด้วยอาจเป็นถังหรือกล่อง ส่วนมากจะวางตามจุดต่างๆ เพื่อความสดชื่นใน บริเวณนี้และเป็นสิ่งที่ตกแต่งไปด้วย

-บอร์ดสำหรับแสดง ข่าวสารต่างๆ ของทางสโมสรที่ต้องการจึงให้สมาชิก (MEMBER) ทราบ ควรอยู่ในตำแหน่งที่มองเห็นได้ง่าย

2.เคาน์เตอร์ประชาสัมพันธ์ โดยทั่วไปตามสโมสรใหญ่ๆ จะมีเคาน์เตอร์ ประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับตามโรงแรมต่างๆ เพื่อใช้เป็นที่ให้ข้อมูล ข่าวสารแก่ผู้ที่มาใช้บริการหรือใช้ในการลงทะเบียนเป็นสมาชิก และเป็นส่วน ต้อนรับไปด้วย

ภายในเคาน์เตอร์ประกอบไปด้วย

- โทรศัพท์ที่ใช้สำหรับติดต่อภายในอาคารและภายนอก
 - คอมพิวเตอร์สำหรับพิมพ์บัตรสมาชิกหรือข่าวสารต่างๆ
 - เครื่องเสียง ซึ่งคอยให้เสียงเบาๆ ภายในโถงพักผ่อนตามทางเดิน โดยทั่วไป มักมีห้องเฉพาะ ไม่อยู่ในส่วนเคาน์เตอร์และใช้เป็นส่วนติดต่อสื่อสารกับผู้ที่อยู่ใน อาคาร ซึ่งเป็นแหล่งกระจายข่าวต่างๆ ได้ทั่วถึง สำหรับส่วนนี้มักอยู่ติดกับ เคาน์เตอร์เพราะมีความสัมพันธ์กัน
- 3.โทรศัพท์สาธารณะ ควรอยู่ในบริเวณที่มีความสงบพอสมควร เพื่อไม่ให้เกิด การรบกวนโดยมากมักเป็นแบบตู้หรือช่อง เพื่อช่วยลดเสียงต่างๆภายนอก
 - 4.ห้องน้ำ ควรอยู่ใกล้โถงพักผ่อน แต่ไม่ประเจิดประเจ้อ

5.4.2 บริเวณที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย

โดยทั่วไปส่วนที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายนี้จะต้องแยกกันระหว่าง ชาย-หญิง ซึ่งภายในจะประกอบด้วย

- 1.ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ขนาดอย่างน้อย 1.20X1.20 เมตร ภายในควรมีกระจกเงา
 - 2.ล็อกเกอร์(LOCKER) เป็นที่เก็บของที่จะมีจำนวนเท่ากับสมาชิกที่มาใช้บริการแต่บางแห่งอาจมีเคาน์เตอร์สำหรับฝากของ เพื่อเป็นการประหยัดเนื้อที่
 - 3.ห้องอาบน้ำ อาจจัดเป็นที่อาบน้ำแบบรวม หรือแบ่งเป็นห้องส่วนตัวขนาดเล็กก็ได้ ลักษณะของพื้น ในห้องน้ำควรทำให้ลาดเอียง การระบายน้ำจะได้คล่องตัว
 - 4.ห้องส้วม ควรมีอัตราส่วนที่พอเหมาะ กับจำนวนสมาชิกที่มาใช้บริการ
ส้วม 1 ที่ต่อ 15 คน (สำหรับชาย)
ส้วม 2 ที่ต่อ 15 คน (สำหรับหญิง)
- วัสดุที่ใช้ในการตกแต่ง ควรเป็นวัสดุที่สะดวกแก่การทำความสะอาด โดยจะใช้พวกหินอ่อนก็ได้ หรืออาจจะพวกกระเบื้องเคลือบ กระเบื้องเซรามิก กระเบื้องโมเสก
- 5.ห้องแต่งตัว เป็นส่วนที่จำเป็นส่วนหนึ่งภายในห้อง ควรมีชั้นวางของ กระจกเงา และที่เป่าผม การตกแต่งพื้นในห้องนี้อาจจะปูพรมก็ได้

5.4.3 ห้องอาหาร

การออกแบบห้องอาหารควรจะเน้นความสะดวกสบายของเนื้อที่ใช้สอยและบรรยากาศที่สดชื่นสวยงาม อาจจะต้องให้หู่หร้าหรือคุสบาย ขึ้นอยู่กับประเภทและสภาพแวดล้อมของสโมสรด้วย แต่ไม่ว่าจะตกแต่งในลักษณะใด การให้ผู้มาใช้บริการเกิดความเพลิดเพลินอยู่กับอาหารและเครื่องดื่มและมีบรรยากาศที่เชิญชวนให้คนมาใช้บริการในห้องอาหาร

สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการจัดวางเครื่องเรือน และออกแบบตกแต่งภายในห้องอาหาร

- ห้องอาหารควรให้มองเห็นเด่นจากภายนอก และมีลักษณะดึงดูดความสนใจของลูกค้า
- ต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ของส่วนรับประทานอาหาร, บาร์, ห้องครัว และห้องบริการอื่นๆ
- ตำแหน่งของทางเข้า ประตู หน้าต่าง เน้นความสะดวกและคล่องตัวของพนักงานและลูกค้า
- ลักษณะของตัวอาคารค้ำนั่งระบบท่อ และทางเดินของสายไฟ
- ชนิดของวัสดุและเครื่องเรือนที่จะนำมาใช้ในการตกแต่ง
- ระบบการให้แสงสว่างตำแหน่งของไฟฟ้าและปลั๊กไฟ
- ระบบการถ่ายเทอากาศและกลิ่น
- ควบคุมเสียงและการเก็บเสียงต่างๆ
- มาตรการป้องกันความปลอดภัย เช่น ป้องกันอัคคีภัย
- การทำความสะอาดและบำรุงรักษา

- การออกแบบเครื่องหมาย สัญลักษณ์ต่างๆ สมุดรายการอาหารและเครื่องใช้บริการอื่นๆบน โต๊ะ
- การออกแบบเครื่องแต่งกายของพนักงานบริการอาหาร
- การเลือกเตาเครื่องใช้บน โต๊ะอาหาร

5.4.4 ข้อมูลสำหรับการออกแบบตกแต่งส่วน SPROT FITNESS ROOM

ส่วนบริหารร่างกายและพักผ่อนบริเวณนี้เป็นที่สำหรับออกกำลังกายด้วยวิธีต่างๆ รวมถึงการอาศัยเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมาประกอบด้วย ในส่วนนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

- 1.ส่วนบริหารร่างกายด้วยเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ
- 2.ส่วนบริหารร่างกายโดยไม่ใช้เครื่องมือคือ FLOOR EXERCISE
- 3.ส่วนพักผ่อนได้แก่ ส่วนนั่งพักหรือเล่นเกมต่างๆ

อุปกรณ์และเครื่องมือในการออกกำลังกายส่วน FITNESS

- CARDIO VASCULAR EQUIPMENT

เป็นเครื่องออกกำลังกายที่มีการวัด และประเมินผลร่างกายของผู้เล่นเครื่องออกกำลังกาย โดยจะเน้นไปที่เรื่องระบบหัวใจและระบบไหลเวียนของกระแสเลือด ซึ่งการออกกำลังกายด้วยเครื่องออกกำลังกายชนิด CARDIO VASCULAR EQUIPMENT นี้จะส่งผลต่อระบบต่างๆที่กล่าวมาแล้ว ทำงานได้ดียิ่งขึ้น เครื่องออกกำลังกายชนิดนี้จะมีการนำระบบคอมพิวเตอร์

มาใช้เป็นตัวคำนวณและประเมินค่าต่างๆ ออกมา ตามแต่ความสามารถของแต่ละเครื่อง และก็ต้องขึ้นอยู่กับบริษัทที่ผลิตออกมา โดยส่วนมากแล้วเครื่องออกกำลังกายชนิดนี้จะสามารถเลือกหรือปรับระดับความถี่ของเครื่องมือได้ เช่น เลือกปรับ ระยะทาง/เวลา/แคลอรี ได้ตามความต้องการของผู้ใช้

- RESISTANCE EQUIPMENT

เป็รเครื่องออกกำลังกายที่ต้องใช้กล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ของร่างกายออกแรงด้านเพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ จะมีการเน้นการออกกำลังกายโดยเฉพาะ ในจุดเล็กจุดน้อยของร่างกายเครื่องออกกำลังกายชนิดนี้จะมีการนำออกมาเป็นตัวช่วยผ่อนแรงของกล้ามเนื้อเป็นการรักษาความปลอดภัยของผู้เล่นเครื่องออกกำลังกายชนิดนี้ได้ระดับหนึ่ง ซึ่งเครื่องออกกำลังกายชนิดนี้สามารถเลือกระดับน้ำหนัก ปรับความพอเหมาะได้กับร่างกาย เหมาะแก่ผู้เริ่มต้นออกกำลังกายใหม่ๆ

- FREE WEIGHT EQUIPMENT

เป็นเครื่องออกกำลังกายที่ต้องใช้กล้ามเนื้อส่วนต่างๆของร่างกายออกแรงด้านเพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ที่จะมีการเน้นการออกกำลังกายโดยเฉพาะจุดเล็ก

ลักษณะการให้บริการของส่วนบริหารร่างกาย

ในการให้บริการบริหารร่างกายและพักผ่อนที่ประกอบด้วยทั้ง 4 ส่วน อาจจะแยกเฉพาะเป็นส่วนๆ หรือรวมกันในพื้นที่เดียวกันมองเห็นตลอดก็ได้ ในบางแห่งอาจจะแยกห้องออกต่างหาก เพราะโดยส่วนมากผู้ใช้บริการมักเป็น

สุขภาพสตรีและออกกำลังกายด้วยเครื่องมือ ผู้ใช้บริการ ส่วนใหญ่เป็น
สุขภาพบุรุษ เช่น สถานที่ส่งเสริมสุขภาพ สปอร์ตเอ็กซ์ (SPORT EX) หรือในบาง
แห่งจะแยกให้บริการสุขภาพบุรุษ และสุขภาพสตรีออกเป็น 2 ส่วน โดยไม่มีส่วน
บริการใดที่ใช้ร่วมกันด้านบริการ จะมีครูผู้ควบคุมฝ่ายบุรุษและสตรี

กฎเกณฑ์ในการออกกำลังกาย

1. โปรดศึกษาเคล็ดลับในการฝึก
2. ออกกำลังกายตามลำดับท่าที่ได้กำหนดเอาไว้
3. การออกกำลังกายเหล่านี้จะให้ผลอย่างน้อยต้องสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ถ้าจะ
ให้ผลดีที่สุดคือ 5 ครั้งต่อสัปดาห์ ที่พอเหมาะคือ 3 ครั้งต่อสัปดาห์
4. เริ่มต้นออกกำลังกายโดยใช้น้ำหนักเบาๆ ก่อนน้ำหนักที่ท่านมั่นใจว่าจะทำ
ได้และจำนวนเทียวน้อยๆก่อน ใช้น้ำหนักเท่าเดิมในการฝึกแต่ละครั้ง
จนกระทั่ง สามารถเพิ่มจำนวนเทียวนที่ยกได้มากที่สุดพยายามรักษา
ความสามารถนี้หรือปรับปรุงให้ดีขึ้นเรื่อยๆ
5. เมื่อปล่อยลูกน้ำหนักลง ค่อยๆปล่อยลงจนกระทั่งท่าเริ่มต้น อย่ากระแทก
ลูกน้ำหนักลงไป
6. ระหว่างการเปลี่ยนท่าเพื่อฝึกทำต่อไป พัก 1 นาที แต่อย่านอนลงและเวลา
พักผ่อนลดลงเมื่อสมรรถภาพดีขึ้น
7. หลังจากได้ฝึกมา 2 สัปดาห์ ในสัปดาห์ที่ 3-4 หลังจากคุ้นเคยกับการออกกำลังกาย
ให้ปั่นจักรยานวัดงานวิ่งบนล้อเลื่อนกล หรือวิ่งอยู่กับที่เป็นเวลา 1 นาที
ในช่วงต่อระหว่างการฝึก 1 ใน 12 สัปดาห์แรก พักระหว่าง ท่า 1 นาที แล้วค่อย

ลดเวลาลง จนกระทั่งไม่ต้องพักออกกำลังกายเบาๆ แทนการทำเช่นนี้จะช่วย
ปรับปรุงหัวใจและปอดช่วยให้สมรรถภาพและสุขภาพร่างกายดีขึ้น การออก
กำลังกายหลักที่แนะนำนี้จะช่วยปรับปรุงการทำงานของร่างกายทุกระบบ
การยกน้ำหนัก เพื่อเพาะกล้ามเนื้อให้มัดโตแข็งแรง มิได้เข้าอยู่ในหลักเกณฑ์
ที่อธิบาย

ตาราง 5.4 ตัวอย่างขนาดมาตรฐาน โดยทั่วไปของอุปกรณ์ออกกำลังกายชนิดต่างๆ

อุปกรณ์	ขนาด(กว้างXยาวXสูง)	พื้นที่ของอุปกรณ์(ม ³)
1.จักรยาน(BICYCLE)	0.550.60X1.10X0.75-1.10	0.7
2.DUNAVIT ทดสอบผ่านคลื่นสมอง	0.45-0.90 X 1.10	0.5
3.BICYCLETTE (จักรยานซึ่งช่วงหน้าโยกไปมาได้)	0.45-0.80X0.75-1.10	0.5
4.MOTORRIZED EXERCISE (ADJUST INDICATOR TO WEIGHT OF RIDER) EXERCYCLE (สามารถเล่นท่าต่างๆได้ โดยอัตโนมัติ)	0.40-0.60X1.10-0.75-1.10	0.7
5.BELT MASSAGER	0.35-0.40X0.90X0.90	0.4
6.TWIST	เส้นผ่านศูนย์กลาง 0.35-0.40 ฐานรอง	0.35

	เป็นหมุน 0.45-0.50X0.60Xราวจับ 0.85	
7.ROLLING(เครื่องนวดอัตโนมัติ)	0.50X1.20X0.65X0.60	0.5-1.0
8.AEROW JOGGGER(เครื่องวิ่ง)	0.50X1.20ราวจับ 1.10	0.6-1.0
9.EXERCISE BENT(ปรับระดับสูงต่ำได้)	0.40X1.95ที่เกี่ยวข้องสูง0.20	1.2-1.4
10.ROWING MACHINE(สกีพหรือกรรเชียงบก)	0.70X1.20 ที่นั่งสูง 0.25	1.0-1.2
11.LEG EXTENSION(เครื่องบริหารขา-น่อง)	0.40X1.45 ความสูงที่ถึง0.60	0.8-1.00
12.ที่ยกน้ำหนัก(เฉพาะชาย)	1.00X1.50X1.00	1.5X1.8
13.ที่นอนยกน้ำหนัก(เฉพาะชาย)	1.00X1.50X1.00	1.5X1.8
14.ม้านั่งยาว อเนกประสงค์	0.37-0.45X1.20X0.40	2.0
15.เครื่องบริหารขา(ใช้เตะ)	0.60X1.90X0.75	1.2X1.5

น้ำหนักที่เท่า)		
16.PUNCHING BALL	เส้นผ่านศูนย์กลาง 0.54-0.60	1.00
17.ที่ฝึกใช้กำลังแขน	เส้น-	1.8-2.0
18.ที่วางน้ำหนัก	0.75X1.20X1.50	1.5-2.0

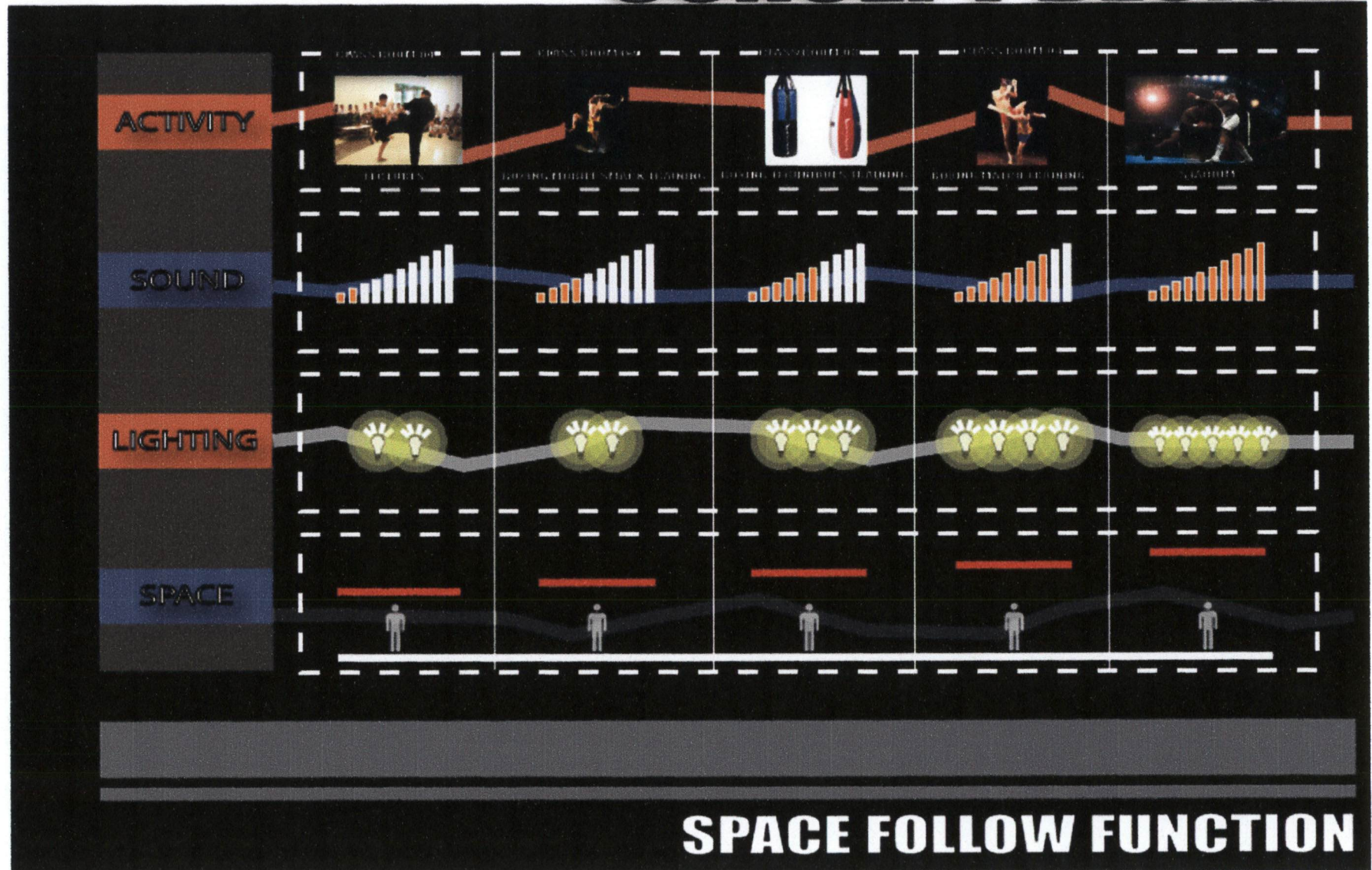
บทที่ 6 ผลงานกรออกแบบ

Space Follow Function

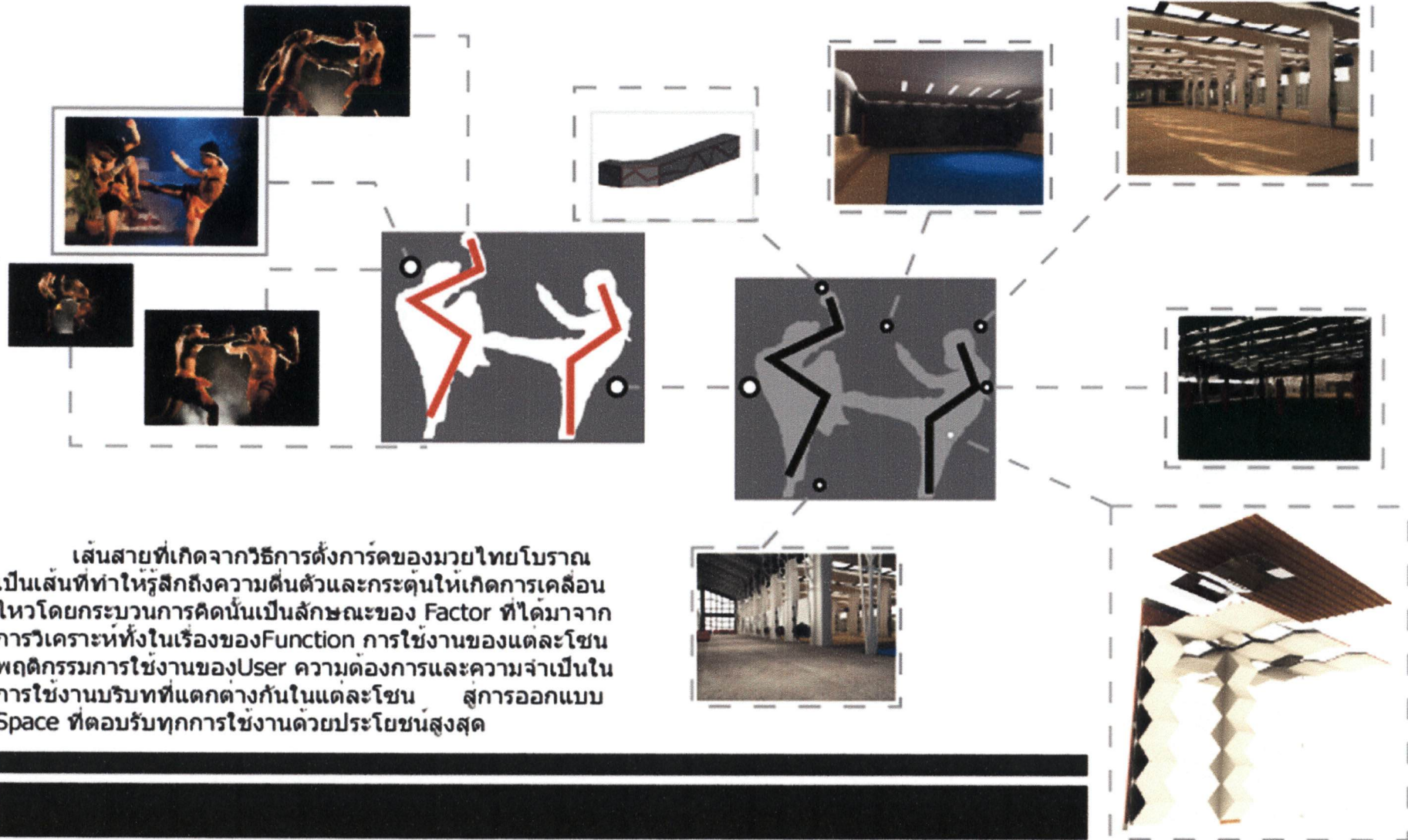
แนวความคิดในการออกแบบพื้นที่ได้มาจาก พฤติกรรมการใช้พื้นที่ของผู้ใช้แล้วแยกพื้นที่ตามความต้องการของผู้ใช้แล้วนำมาแบ่งตามความแตกต่างของพื้นที่ ในแต่ละกิจกรรม

รูปภาพที่ 6.1 แสดงแนวความคิดในการออกแบบโครงการ

CONCEPT DESIGN

รูปภาพที่ 6.2 แสดงแนวความคิดในการออกแบบโครงการ

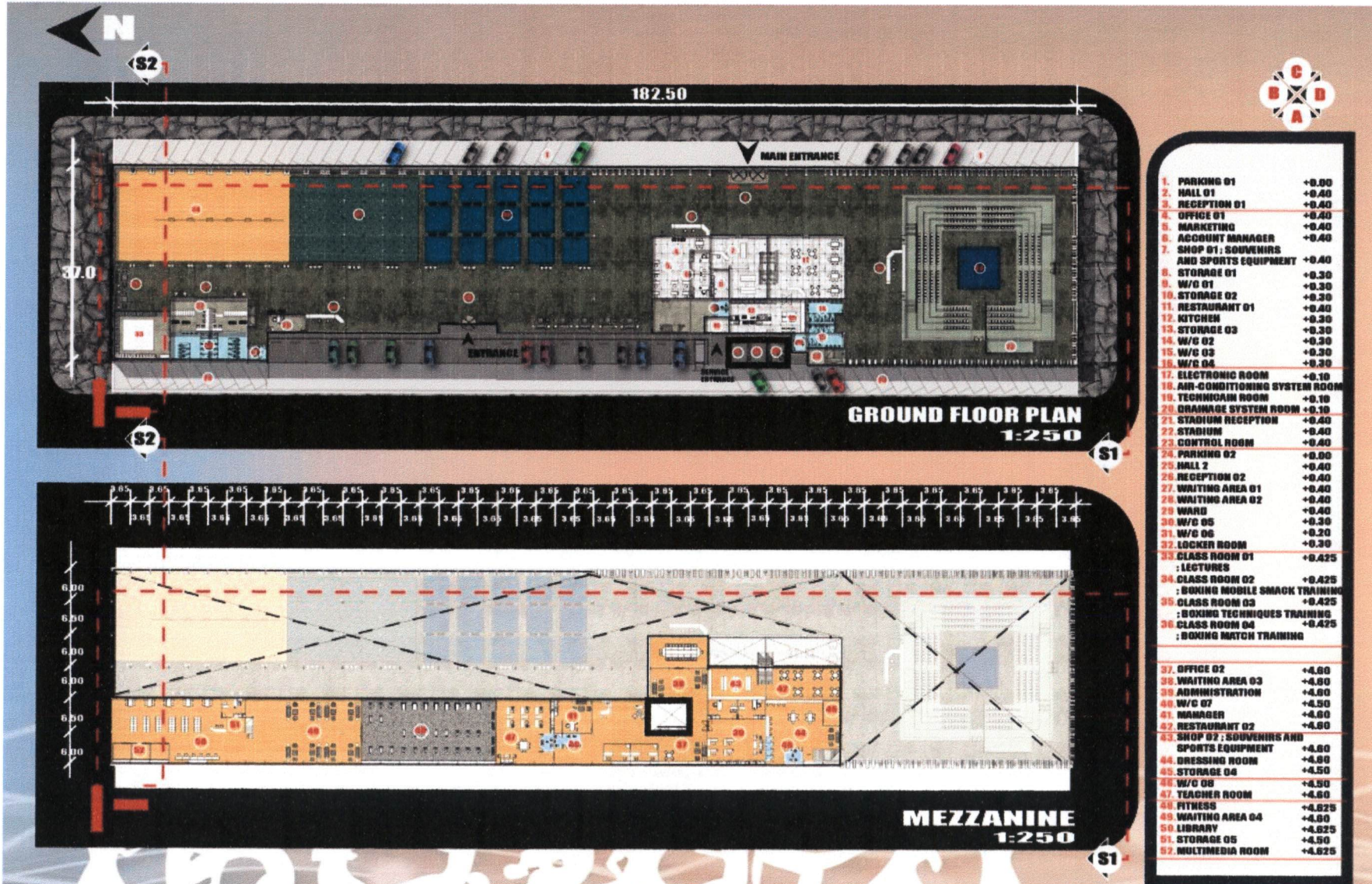

เส้นสายที่เกิดจากวิธีการตั้งการ์ดของมวยไทยโบราณ เป็นเส้นที่ทำให้รู้สึกถึงความตึงตัวและกระตุ้นให้เกิดการเคลื่อนไหวโดยกระบวนการคิดนั้นเป็นลักษณะของ Factor ที่ได้มาจาก การวิเคราะห์ทั้งในเรื่องของFunction การใช้งานของแต่ละโซน พฤติกรรมการใช้งานของUser ความต้องการและความจำเป็นในการใช้งานบริบทที่แตกต่างกันในแต่ละโซน สู่การออกแบบ Space ที่รองรับทุกการใช้งานด้วยประโยชน์สูงสุด

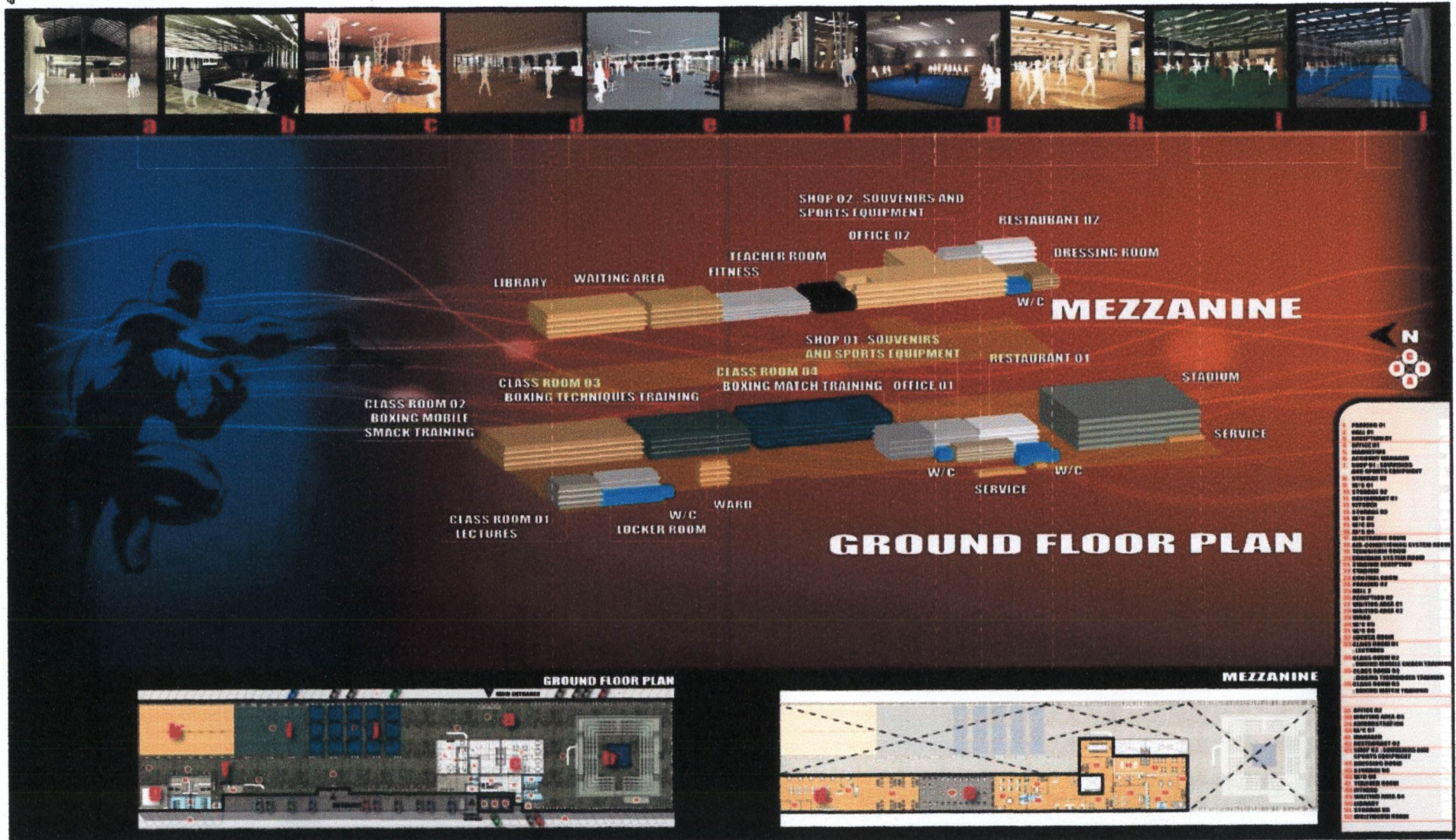
รูปภาพที่ 6.3 แสดงผังบริเวณของโครงการ

รูปภาพที่ 6.4 แสดงผังพื้นที่ของโครงการ

รูปภาพที่ 6.5 แสดงการแบ่งส่วนพื้นที่ต่างๆของโครงการ

รูปภาพที่ 6.6 แสดงพื้นที่และทัศนียภาพในส่วนของโถงหลัก

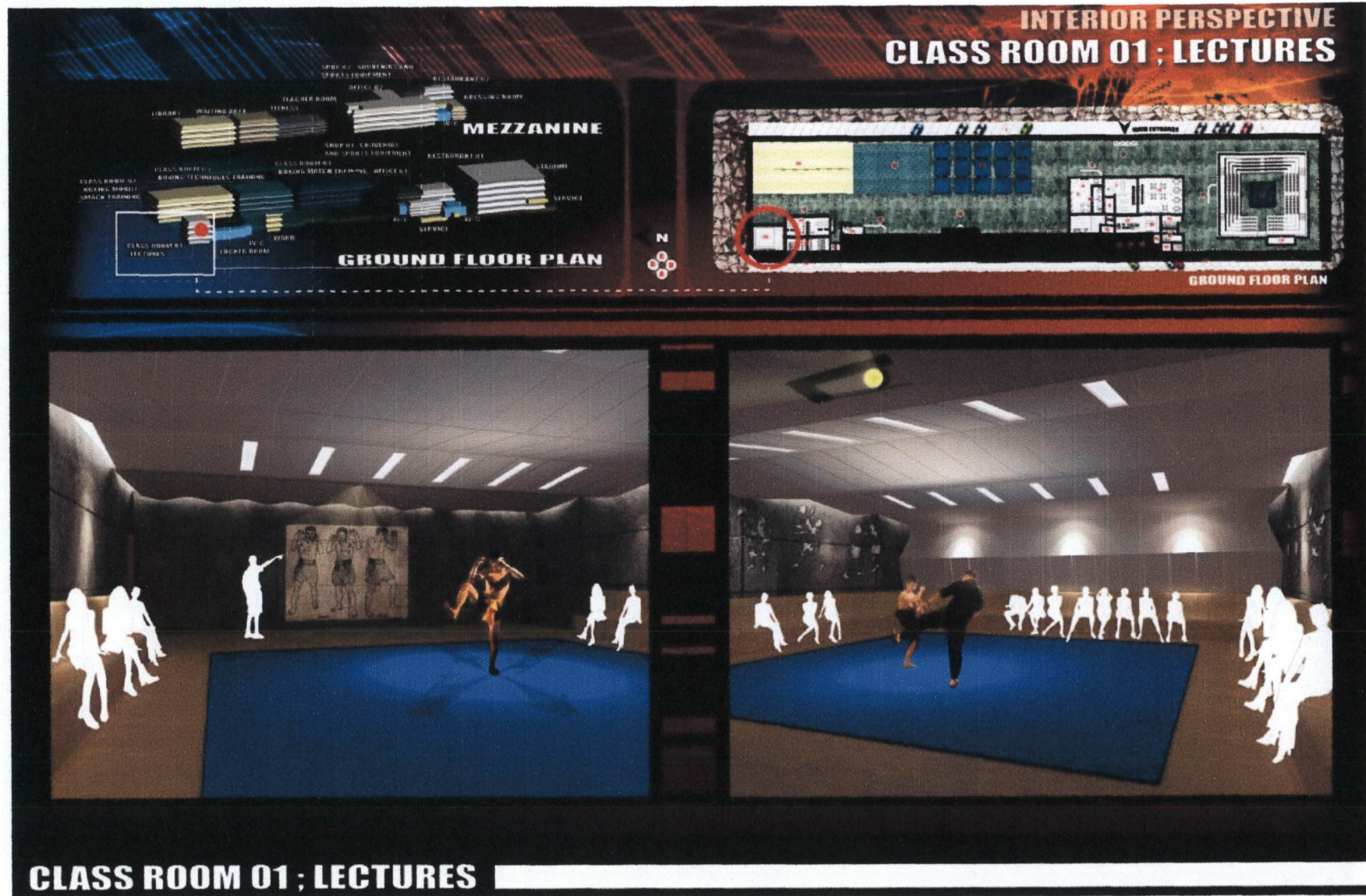
รูปถ่ายที่ 6.7 แสดงพื้นที่และทัศนียภาพ ในส่วนของสนามแข่งขันและห้องอาหาร

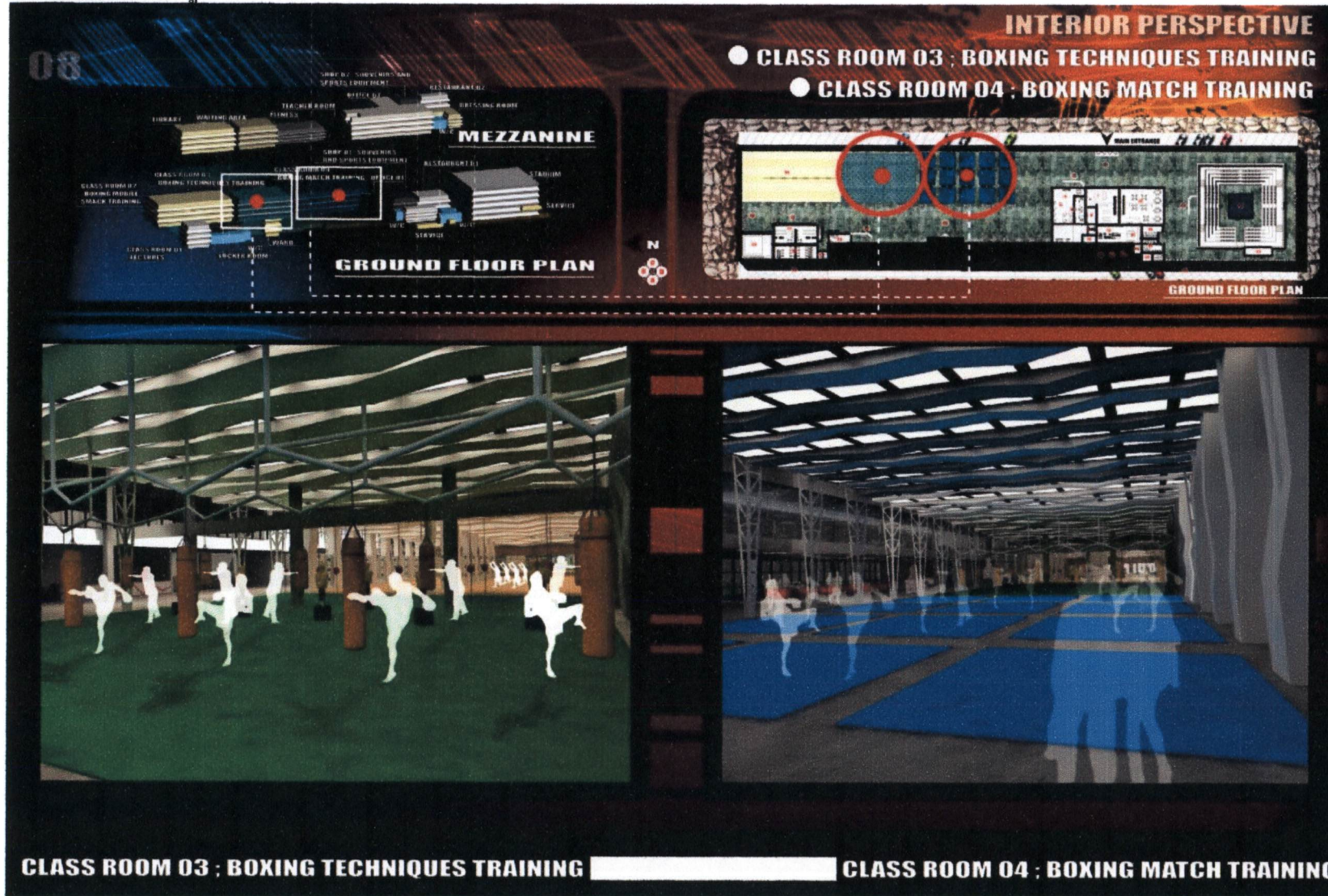
รูปภาพที่ 6.8 แสดงพื้นที่และทัศนียภาพ ในส่วนของโถงและห้องฝึกการเคลื่อนไหว

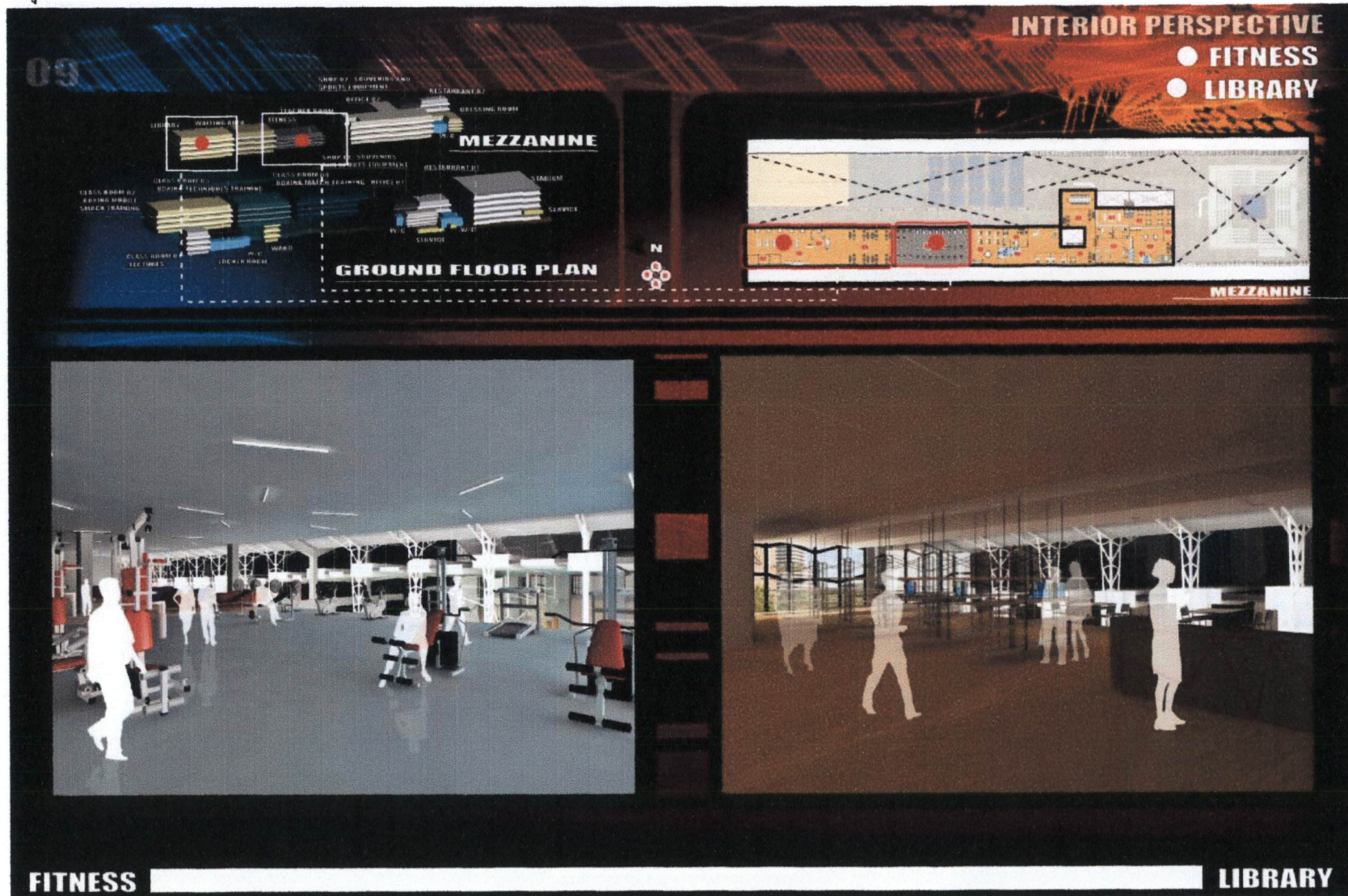
รูปภาพที่ 6.9 แสดงพื้นที่และทัศนียภาพ ในส่วนห้องเรียนบรรยาย

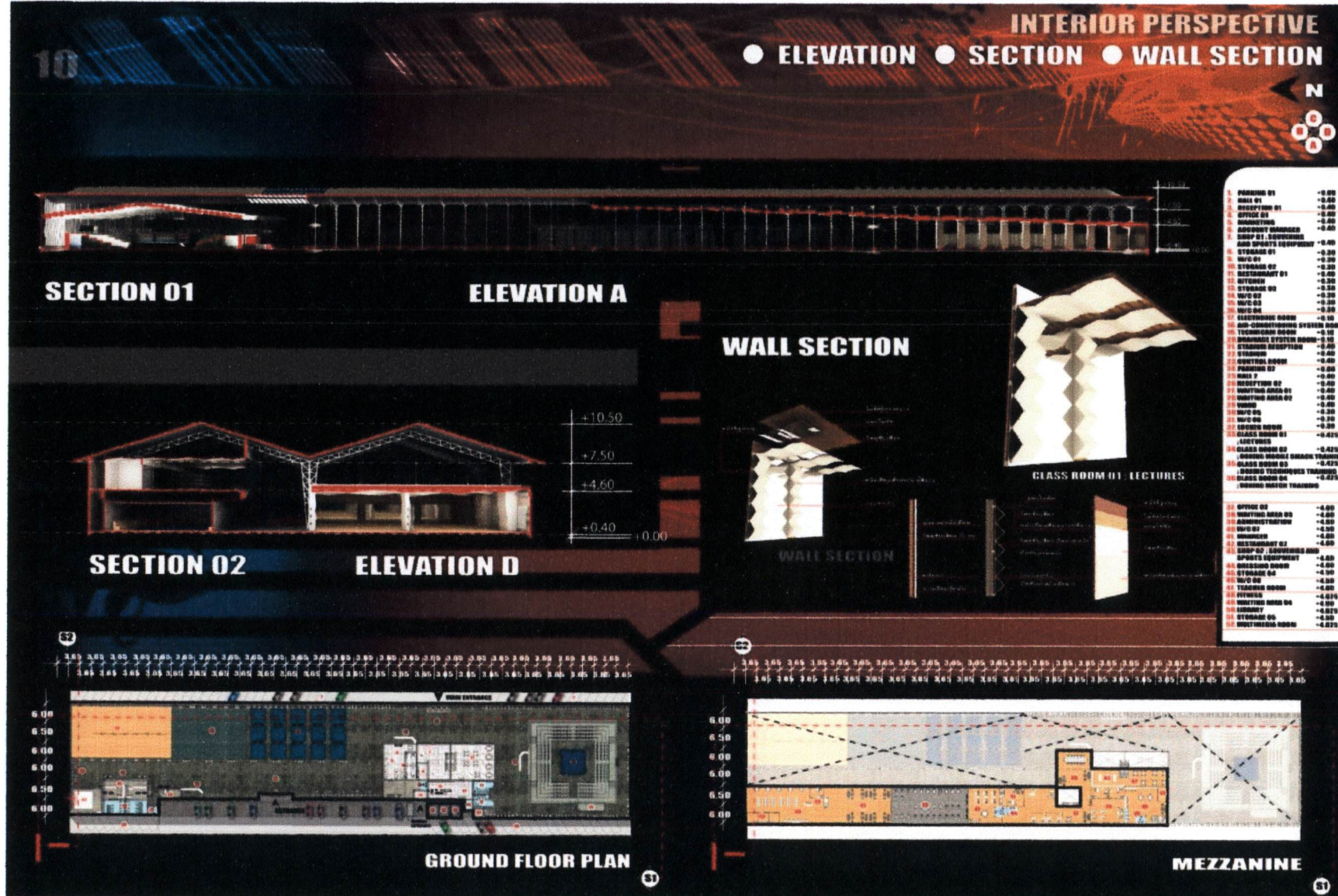
รูปภาพที่ 6.10 แสดงพื้นที่และทัศนียภาพ ในส่วนของห้องฝึกออกอาวุธ และห้องฝึกต่อสู้

รูปภาพที่ 6.11 แสดงพื้นที่และทัศนียภาพ ในส่วนของห้องออกกำลังกาย และห้องสมุด

รูปภาพที่ 6.12 แสดงรูปตัดอาคาร รูปด้านอาคาร และรูปตัดผนังอาคาร

ภาพที่ 7.1 ภาพการทำร้ายร่างกาย

ที่มา ภาพจากอินเทอร์เน็ต

บทที่ 7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพการต่อสู้ไทยโบราณ
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ อาจารย์ศักดิ์สิทธิ์ โสมนัส

7.1 ประวัติความเป็นมา

เนื่องจากสภาพการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาที่เป็นไปอย่างรวดเร็วได้ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงและมีผลกระทบต่อสังคม วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอันเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตอยู่อย่างปกติสุขของประชาชนในสังคม มีแนวโน้มที่จะมีปริมาณมากและทวีความรุนแรงซับซ้อนมากยิ่งขึ้น โดยปัญหาการอาชญากรรมและสภาพสังคมในปัจจุบัน ปัญหาอาชญากรรม อาทิ คดี ปล้น จี้ หรือทำร้ายร่างกาย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ ที่ส่งผลกระทบต่อและผลเสียแก่เด็ก เยาวชนและสตรีซึ่งเป็นบุคคลและเพศที่อ่อนแอ ดังกราฟสถิติอาชญากรรมในปีก่อนๆ

ด้วยเหตุผลนี้เองจึงเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่งในสังคมปัจจุบันที่ต้องเร่งแก้ไข ด้วยภาครัฐและเอกชนที่ต้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัญหาการอาชญากรรม จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการป้องกันปัญหานี้ ซึ่งจะทำให้ประชาชนสามารถป้องกัน ซึ่งเมื่อเกิดเหตุร้ายขึ้นจริง สามารถจะแก้ไขสถานการณ์ต่างๆ ได้ อีกทั้งรวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกให้เด็กและเยาวชน ให้

วางแผนศิลปะการต่อสู้ของไทย เพื่อให้เอกลักษณ์ ศิลปะการต่อสู้ของไทย
นั้นยังคงอยู่

7.2 วัตถุประสงค์

7.2.1 เพื่อเป็นแหล่งเผยแพร่ศิลปะการต่อสู้และการป้องกันตัวไทยโบราณ

7.2.2 เพื่อเป็นสถานที่สอนและฝึกซ้อมศิลปะการป้องกันตัวแบบไทยโบราณ
ให้กับผู้ที่สนใจ

7.2.3 เพื่อเป็นสถานที่รวบรวมข้อมูลศิลปะการต่อสู้และศิลปะการป้องกัน
ตัวประจำชาติไทย

7.2.4 เพื่อเป็นสถานที่จัดแสดงและให้ความรู้ในเรื่องศิลปะการต่อสู้และ
ศิลปะการป้องกันตัวแก่เด็ก เยาวชน และผู้ที่สนใจกระทบทั้งทางด้าน
สังคมและเศรษฐกิจ

7.2.5 ส่งเสริมและปลูกฝังให้เยาวชนรักและวางแผนในศิลปวัฒนธรรม
ประจำชาติไทย

7.3 หน่วยงานเจ้าของโครงการ

สมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์
สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามบรมมกุฎราชกุมาร

7.4 พื้นที่ใช้สอยโครงการ

6752.5 ตร.ม.

7.5 กรณีศึกษาพื้นที่ใช้สอยโครงการ

หัวข้อที่ใช้ศึกษาอาคารตัวอย่าง

- องค์ประกอบ โครงการ
- วัตถุประสงค์
- ทิศนคติของ โครงการ
- หลักสูตรที่เปิดสอน
- ผู้ใช้โครงการ

อาคารตัวอย่างที่นำมาเป็นกรณีศึกษา

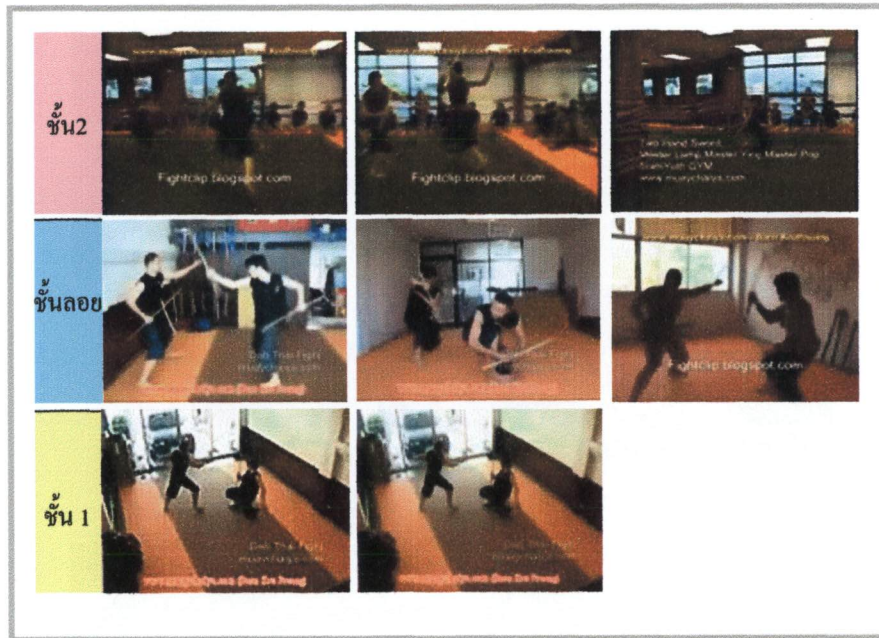
- ค่ายมวย FAIRTEX
- ค่ายป.ประมุข
- ศูนย์ศึกษาสยามยุทธ์
- บ้านช่างไทย
- วิทยาลัยมวยไทยศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

ภาพที่ 7.2 แสดงพื้นที่ส่วนต่างๆของ ค่ายมวย FAIRTEX

ภาพที่ 7.3 แสดงพื้นที่ส่วนต่างๆของ ค่ายป.ประมุข

ภาพที่ 7.4 แสดงพื้นที่ส่วนต่างๆของ ศูนย์ศึกษาสยามยุทธ์

ภาพที่ 7.5 แสดงพื้นที่ส่วนต่างๆของ บ้านช่างไทย

ภาพที่ 7.6 วิทยาลัยมวยไทยศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

7.6 การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

ภาพที่ 7.7 แสดงการวิเคราะห์ที่ตั้งของโครงการ

คลังเก็บสินค้า 6 โรงงานยาสูบ

พื้นที่นิมภาพแสดงภาพถ่ายด้านหน้าโครงการ

SITE ANALYSIS

W = 37 m, L = 182.50 m
Building Area 6752.50m²

Building Area 6752.50m²

High-calling and large space

Truss Roof Structure

Truss And Concrete Column Across to center Building space

ลักษณะอาคารเดิม

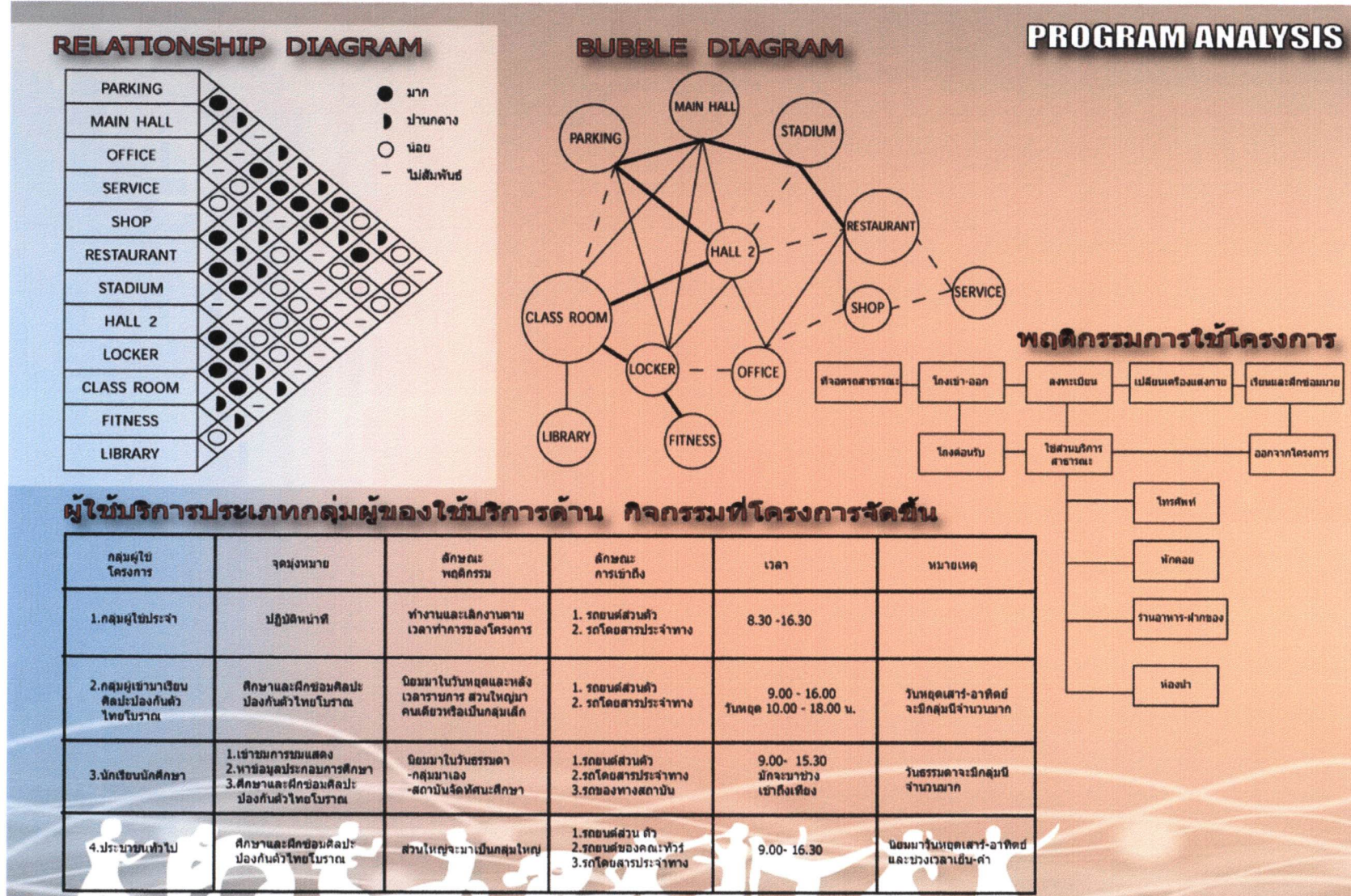
โกดังสินค้ายาสูบ 6 เป็นอาคารส่วนหนึ่งของโรงงานยาสูบ เป็นโรงเก็บยาสูบและนุหรีเพื่อการค้ำกายไต การควบคุมของกรมสรรพสามิต เดิมมีชื่อว่า โรงงานยาสูบไทยสะพานเหลืองภายหลังเป็น โรงงานยาสูบสรรพสามิต 2 ซึ่งปัจจุบันตั้งอยู่ภายในส่วนของศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

ทิศตะวันออก ติดกับ สวนเบญจกิติและบึงยาสูบ
 ทิศตะวันตก ติดกับ โกดังสินค้าของโรงงานยาสูบถนนเลียบทางด่วน
 ทิศใต้ ติดกับ อาคารของโรงงานยาสูบศูนย์การประชุมแห่งชาติ สิริกิติ์
 ทิศเหนือ ติดกับ คลองระบายน้ำสาธารณะแหล่งพักอาศัยที่ต่อเนื่องมาจากถนนสุขุมวิท

1 โรงงานยาสูบ 4	2 โรงงานยาสูบ 5	3 โรงงานยาสูบ 6	4 โรงงานยาสูบ 7
5 โรงงานยาสูบ 8	6 โรงงานยาสูบ 9	7 โรงงานยาสูบ 10	8 โรงงานยาสูบ 11
9 โรงงานยาสูบ 12	10 โรงงานยาสูบ 13	11 โรงงานยาสูบ 14	12 โรงงานยาสูบ 15
13 โรงงานยาสูบ 16	14 โรงงานยาสูบ 17	15 โรงงานยาสูบ 18	16 โรงงานยาสูบ 19
17 โรงงานยาสูบ 20	18 โรงงานยาสูบ 21	19 โรงงานยาสูบ 22	20 โรงงานยาสูบ 23

7.7 พฤติกรรมการใช้โครงการ

ภาพที่ 7.8 แสดงพฤติกรรมการใช้โครงการ

สรุปผลการประเมิน วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรม

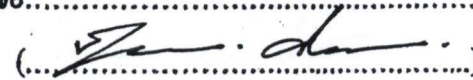
ชื่อนักศึกษา นาย ปรานย์ โทณชัยม. วันที่สอบ 18/02/53 เวลา 14.00-15.00 น.
 ชื่อโครงการ ศิลปะ-ทาสีไทยโบราณ
 ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อ. ศักดิ์สินธุ์ โสมนัส.

ให้คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ กาเครื่องหมาย/ ลงในช่องที่ท่านพิจารณาเห็นสมควร (เพียงช่องเดียว)

ผลการประเมิน						หมายเหตุ
A	B+	B	C+	C	D	18
				✓		

ความเห็นอื่นๆ (ถ้ามี)

- แนวคิด + ดีไซน์ + วัสดุเลือก 4PAC6 ทาสีผนังและตกแต่งผนัง
- ทิวทัศน์และรูปทรงงาน ดีไซน์
- ทาสีจุดผนังแล้วเป็นสีออกน้ำตาลอ่อน
- Model สั้น

ลงชื่อ นาย อดิเทพ ศิริโรต

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

สรุปผลการประเมิน วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท

ชื่อนักศึกษา..... ปัทมา ใจเย็น วันที่สอบ..... 18/2/53 เวลา.....
ชื่อโครงการ..... ส่งเสริมสิ่งแวดล้อม
ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์.....

ให้คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ กาเครื่องหมาย/ ลงในช่องที่ท่านพิจารณาเห็นสมควร (เพียงช่องเดียว)

ผลการประเมิน						หมายเหตุ
A	B+	B	C+	C	D	18

ความเห็นอื่นๆ (ถ้ามี)

- ครรส่วน DESIGN CONCEPT ขาดพิมพ์ภาพของอาคาร
- ครรใช้ พ.ศ. ขาดตามเนมา: ส่วนในครใช้ งาน

ลงชื่อ.....
(.....
.....)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

สรุปผลการประเมิน วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท

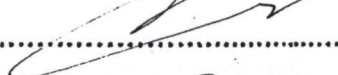
ชื่อนักศึกษา นายปราณ หนูอ่อน วันที่สอบ 18 กพ. 53 เวลา 14:00
 ชื่อโครงการ โครงสร้างและเสถียรภาพของอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก: กรณีศึกษา อาคารพาณิชย์
 ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อ. ศักดิ์สิทธิ์ สิงหนิส

ให้คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ กาเครื่องหมาย/ ลงในช่องที่ท่านพิจารณาเห็นสมควร (เพียงช่องเดียว)

ผลการประเมิน						หมายเหตุ
A	B+	B	C+	C	D	18
				X		

ความเห็นอื่นๆ (ถ้ามี)

FUNCTIONAL DESIGN ไม่ควรใช้โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก ควรใช้โครงสร้างเหล็กหรือคอนกรีตเสริมเหล็ก
 ตามแนวคิดการก่อสร้าง

ลงชื่อ
 (นาย อ. ศักดิ์สิทธิ์ สิงหนิส)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

สรุปผลการประเมิน วิทยานพนธ์ระดับปริญญาตรี

ชื่อนักศึกษา น.ช. พงษ์วิทย์ ใจดี วันที่สอบ 18 ก.พ. 52 เวลา

ชื่อโครงการ

ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ให้คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ กาเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ท่านพิจารณาเห็นสมควร (เพียงช่องเดียว)

ผลการประเมิน						หมายเหตุ
²⁴ A	B+	B	C+	C	D	21
		/				

ความเห็นอื่นๆ (ถ้ามี)

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

บรรณานุกรม

หนังสือ

ศึกเดช กันตามระ. 2551. แม่ไม้มวยไทยศิลปะป้องกันตัว. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. รองศาสตราจารย์ฟองเกิดแก้ว. 2527. กระบี่กระบองตามแนวคำรับอาจารย์ นาค เทพหัสดิน ณ อยุธยา. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์

วิทยานิพนธ์

นาย ชีรसानต์ สมบุญดี. 2546. “อาคารสนามแข่งขันและส่งเสริมศิลปะมวยไทยแห่งชาติ.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชา เทคโนโลยีสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

นาย ฉัฐพล พรหมเรนทร์. 2548. “โครงการเสนอสถาปัตยกรรมภายใน นาวส์เฮลด์ แอนด์ ฟิตเนสเซนเตอร์.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

นาย สิริชัย ศรีสัตยเสถียร. 2549. “โครงการเสนอแนะสถาปัตยกรรมภายใน ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ศิลปะมวยไทย.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรม

ศาสตร์ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

สัมภาษณ์

คุณณภพ ประมวญ(ครูแปรง). 2552. ประธานมูลนิธิ มวยไทยไชยา. สัมภาษณ์. พฤศจิกายน.

ประวัตินักศึกษา

นายปราชญ์ ใหญ่เอี่ยม

เกิด 30 เมษายน พ.ศ. 2530

ที่อยู่ 78 หมู่ที่ 1 ต.ภูเขาทอง อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

โทรศัพท์ 08-1751-8325

อีเมล superbas_int@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

ประถมศึกษา

โรงเรียนอนุบาลลำปาง (ป.1-3)

โรงเรียนเสรีศึกษา (ป.4-5)

โรงเรียนมูลนิธิศึกษาประชาเจริญ (ป.5-6)

มัธยมศึกษา

โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวณกุลลาบ
วิทยาลัย ปทุมธานี

ปริญญาตรี

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยี ราชมงคล ธัญบุรี